مولانا محمدباقر میرحسینی فندرسکی

معروف به

میر داماد کبیر

(۲)

خودآموز در علوم و فنون غریبه
در تسخیرات و ختومات
و احضارات در جن و انس و موکل
در ادیعات کارگشایی و بخت گشایی و
طلب فرزند
محبت و رزق و روزی و فروش متاع
فتح و پیروزی و باطل نمودن طلسمات و جادو

همراه کتاب اعظیم

حجة الواقیه

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الا بذکر اللہ تطمئن القلوب

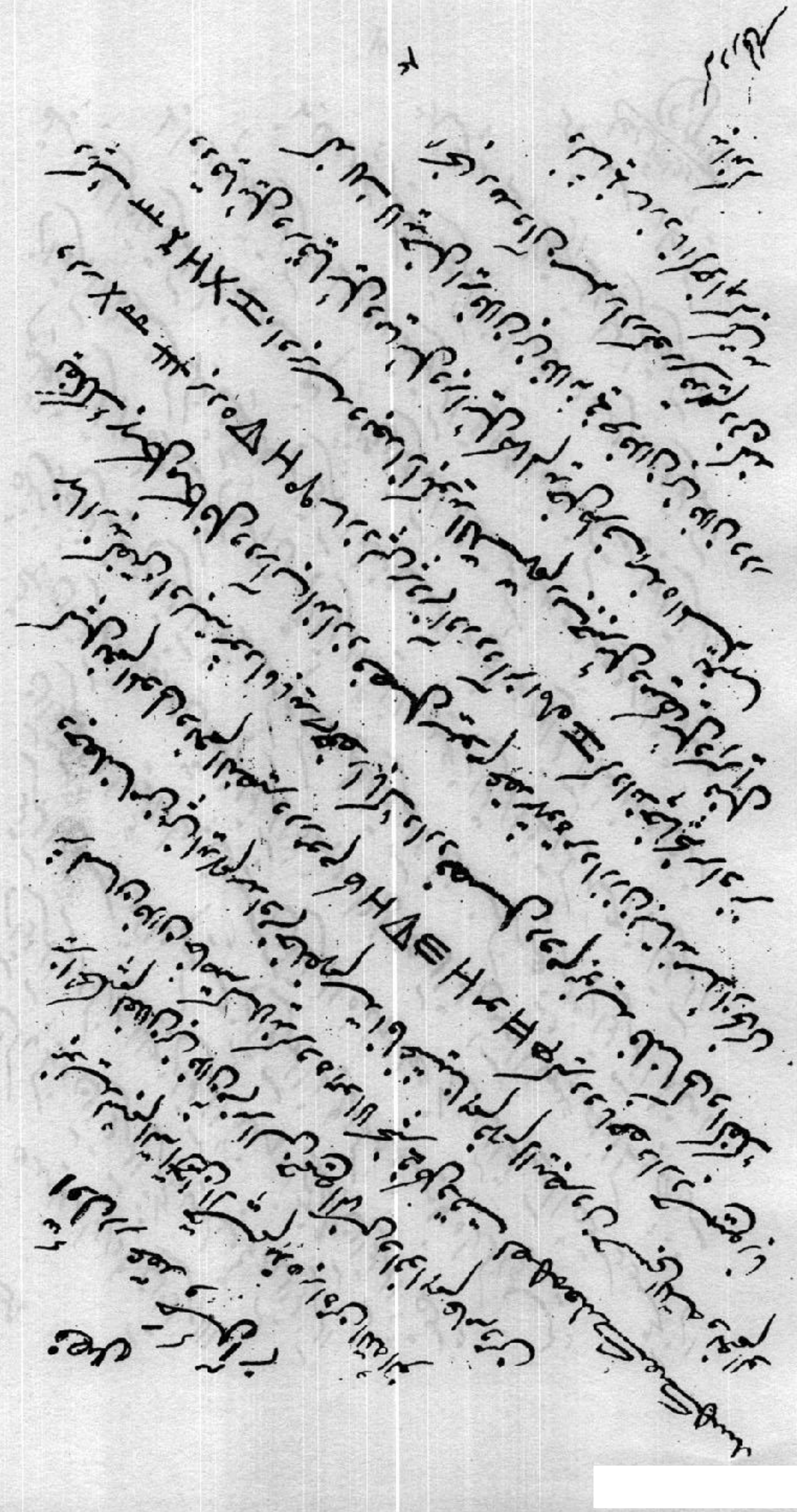
متوجہ و آگاہ باش کہ بایاد خدا دلہا آرامش پیدا کند

اسامی چہاردہ معصوم علیہم السلام

توکلت علی اللہ

مقام	نام	لقب	کنیہ	نام پدر	نام مادر	تاریخ ولادت	مدت امامت	مدت عمر	تاریخ شہادت	قاتل	محل دفن	تعداد فرزند
خاتم انبیاء	محمد	مصطفی	ابوالقاسم	عبداللہ	آمنہ	۱۷ ربیع الاول	ثبوت ۲۳ سال	۶۳ سال	۲۸ صفر	زن یہودیہ	مدینہ	۲ پسر ۴ دختر
امام اول	علی	امیرالمومنین	ابوالحسن	ابوطالب	فاطمہ	۱۳ رجب	۳۰ سال	۶۳ سال	۲۱ رمضان	ابن ملجم	نجف	۱۲ پسر ۱۶ دختر
معصوم سوم	فاطمہ	زہراء	ام الائمہ	محمد	خدیجہ کبریٰ	۲۰ جمادی الثانی	امامت نیستند	۱۸ سال	۳ جمادی الثانی	قنفذ	مدینہ	۳ پسر ۲ دختر
امام دوم	حسن	مجتبیٰ	ابومحمد	علی	فاطمہ	۱۵ رمضان	۱۰ سال	۴۷ سال	۲۸ صفر	جعدہ	بقیع	۸ پسر ۷ دختر
امام سوم	حسین	سیدالشہداء	ابوعبداللہ	علی	فاطمہ	۳ شعبان	۱۱ سال	۵۷ سال	۱۰ محرم	شمر	کربلاء	۴ پسر ۳ دختر
امام چہارم	علی	زین العابدین	ابومحمد	حسین	شہربانو	۱۵ جمادی الاول	۳۵ سال	۵۷ سال	۲۵ محرم	ہشام	بقیع	۱۱ پسر ۴ دختر
امام پنجم	محمد	باقر	ابوجعفر	علی	فاطمہ	اول رجب	۱۹ سال	۵۷ سال	۷ ذیحجہ	ابراہیم	بقیع	۵ پسر ۲ دختر
امام ششم	جعفر	صادق	ابوعبداللہ	محمد	ام فروہ	۱۷ ربیع الاول	۲۴ سال	۶۵ سال	۲۵ شوال	منصور	بقیع	۷ پسر ۲ دختر
امام ہفتم	موسی	کاظم	ابوالحسن	جعفر	حمیدہ	۷ صفر	۳۵ سال	۵۵ سال	۲۵ رجب	ہارون	کاظمین	۱۸ پسر ۱۹ دختر
امام ہشتم	علی	رضا	ابوالحسن	موسی	نجمہ	۱۱ ذیقعدہ	۲۰ سال	۵۵ سال	آخر صفر	مامون	طوس	۱ پسر ۱ دختر
امام نہم	محمد	تقی	ابوجعفر	علی	خیزران	۱۰ رجب	۱۷ سال	۲۵ سال	آخر ذیقعدہ	معتصم	کاظمین	۴ پسر ۷ دختر
امام دہم	علی	نقی	ابوالحسن	محمد	سمانہ	۱۵ ذیحجہ	۳۳ سال	۴۲ سال	۳ رجب	متوکل	سامرا	۴ پسر ۱ دختر
امام یازدہم	حسن	عسکری	ابومحمد	علی	حدیث	۸ ربیع الثانی	۶ سال	۲۸ سال	۸ ربیع الاول	معتمد	سامرا	۱ پسر
امام دوازدہم	محمد	مہدی	ابوالقاسم	حسن	نرجس	۱۵ شعبان	بسیار طولانی					

اکنون آن بزرگوار زندہ و از نظرہا پنہان میباشد ہر وقت خدا بخواہد ظہور میفرماید و دنیا را پر از عدل و داد میسازد.

ایزن

ایزن مسیح ای نهادی بما ای
بیرا الی الی امرر اخطوط بر دیر کی ترا طوق
ملاطبولا نوله روزه عجل بجنبوشی اروا یا طایف
بیلا کیم نیطه بخی بوسه ولا غذ ابرام نمیش
ریا راب کنه وان رکوراز کوشکوش نیشتن
کیم اکر یا سید تکت یا صباح مهدنبی لرنا ردوش
عمل کنه انا یا میلک بسم تابه دیکر اصم انزام
دهنا یا طوقنکه وارد بشم الله الرحمن الرحیم کتب
سدا رحمتی بیلی ما وا نجا وعد ربی جعله دکا وکان
فی بعضی فقه رسول اتم صلعم ولا حول ولا قوة
طلسمات در علم سیمیا صنعی طلق می
چنانکه اکر از کوشکی بود با انسان و اکر از انسان
وعلی هذا القیاس و یکوشنا کوک صاف در
وسنه ساعت اسنه الحمل بود
وکوکب

بسم الله

باید دل و دماغ خود را بسیار خوش و خرم گردانید

و خانه را بسیار خوب و خرم و معطر و خوشبو کرده

و بخور خوب بکنید از عنبر و عود و کندر و ماداوام

و جامه های پاکیزه و نو در بر کنید و انگشتری

عقیق یمانی در دست کنید و نقش

آن انگشتری این باشد

بود این عمل کند و چنین زهره برافق ترقی

طلوع بر جرکه زهره در روز تمام

شود و عمل تمام نشده باشد ترک عمل کند

تا باز بهمان حالت عود کند و چنین از صورتها

فارغ شود در چهار کوشه آن نگین چهار سوراخ کند

و بر هر سوراخی از زر میخی فرو برد و سر میخها را بسوهان پاک کند

چنانکه با نگین برابر شود و چنین زهره باز بهمان حالت عود کند بسانند

از مرد و سیم مساوی و زعفران را با هم موج کند و انگشتری فرو ریزد و آن نگین را

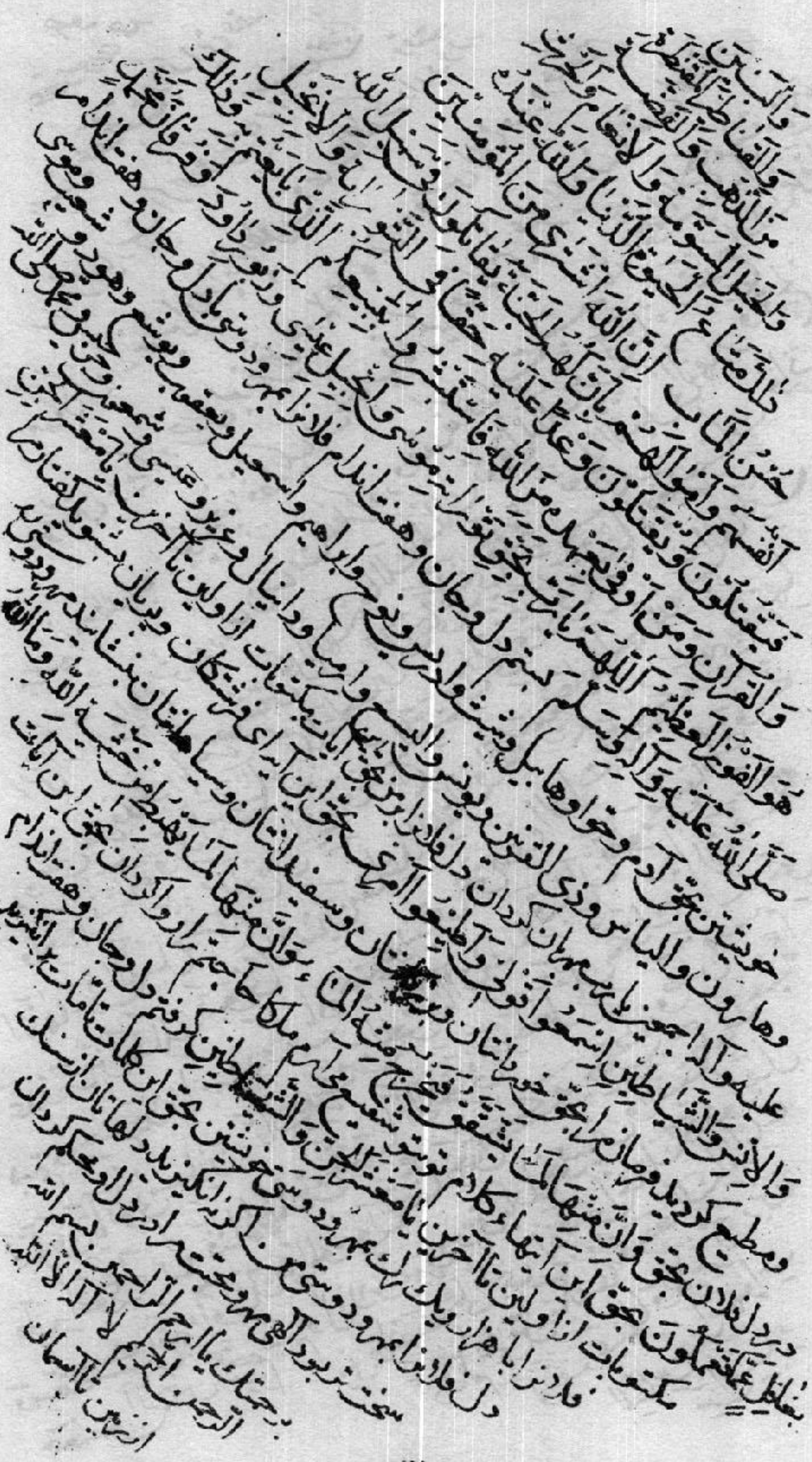
جلا دهد و برانی نصب کند و بهمه آداب در قدح آب کینه کند و انگشتری آنرا بخوی

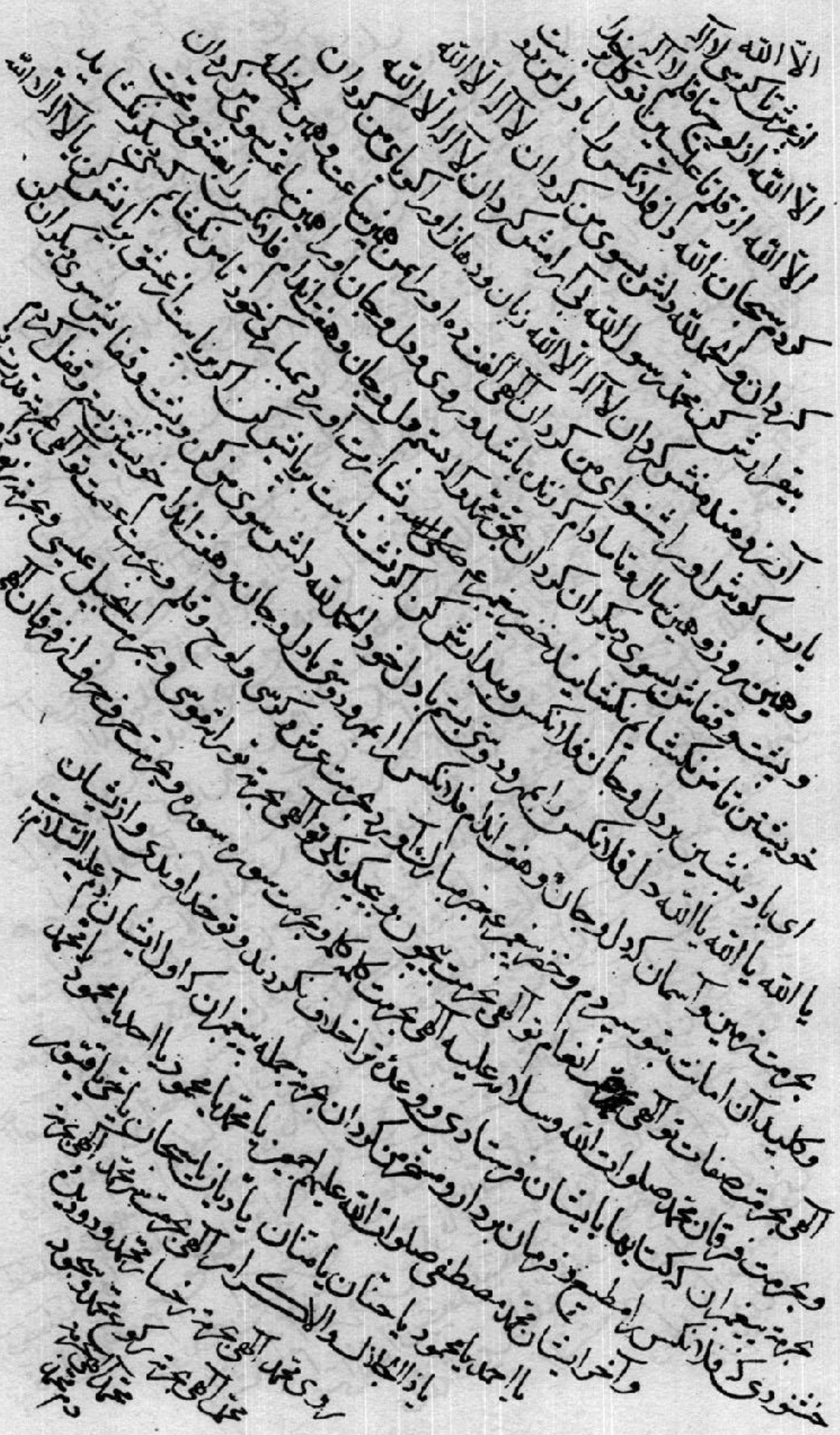
کرا از خشم او باشد سرش را بپوشند هر روز بر ابر زهره هفت شب بخور کند

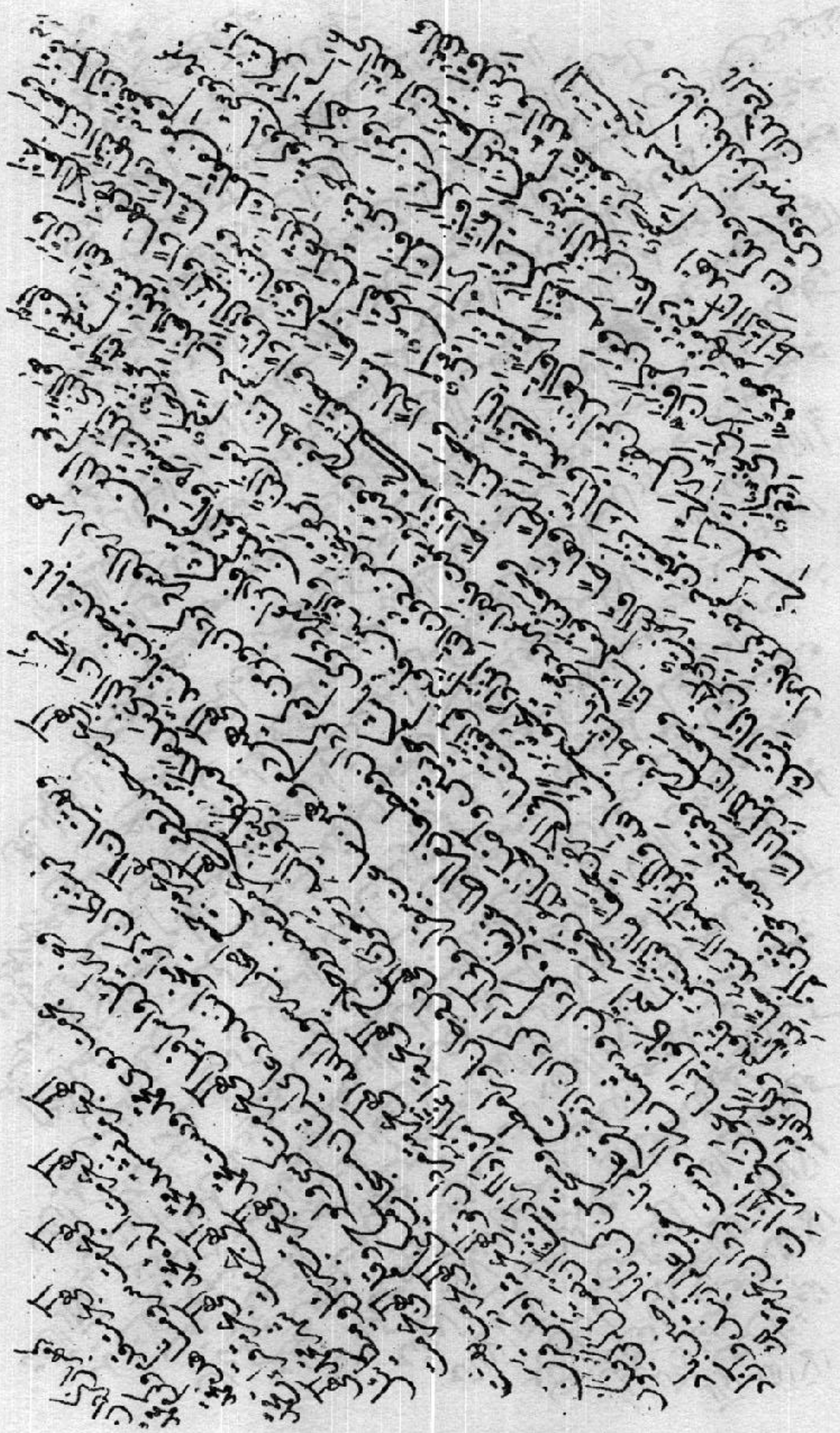
وصورتها که بر نگین نقشش باید نمود اینست که نموده شده است العاقل یکفیه الاشاره

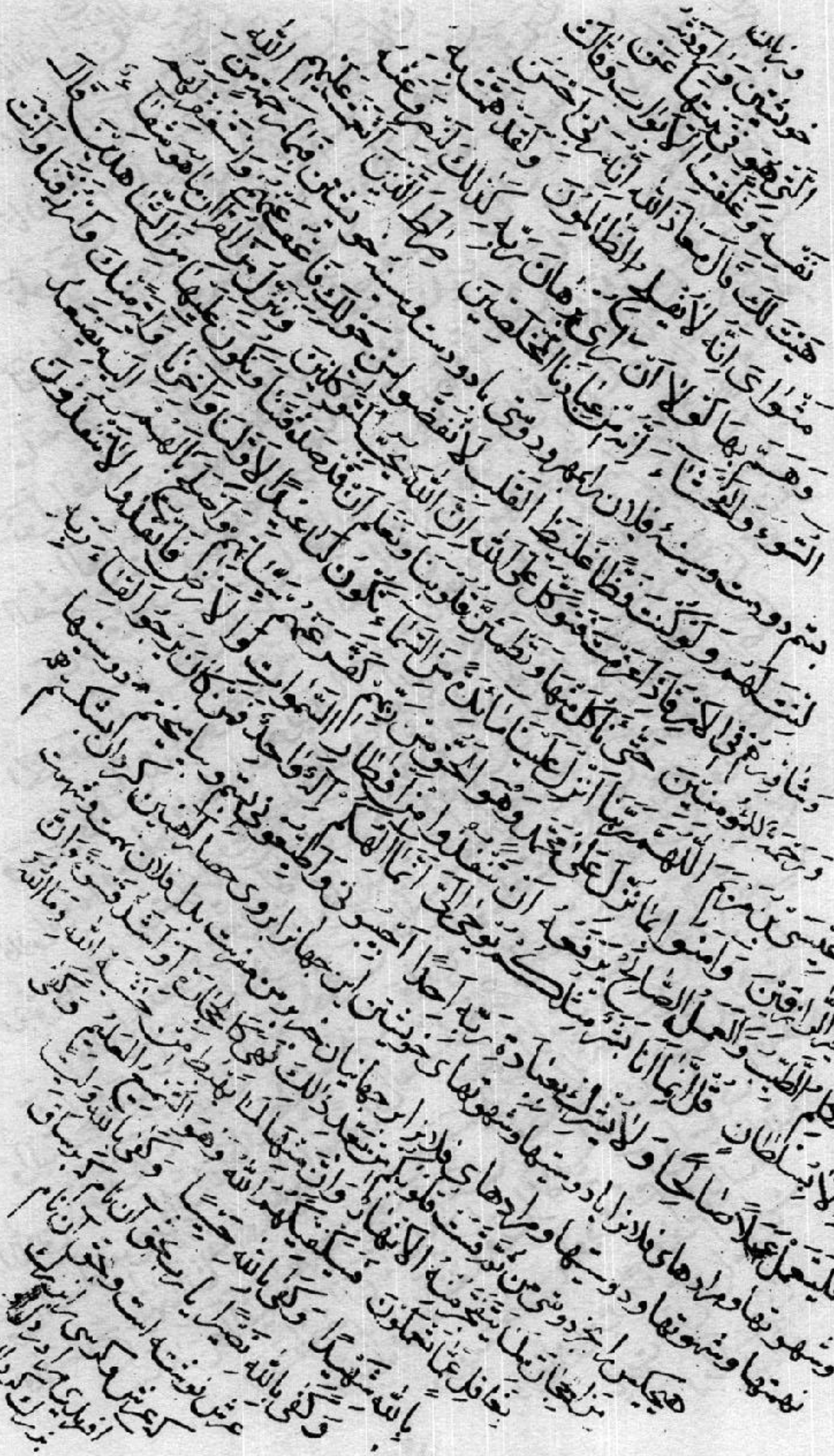

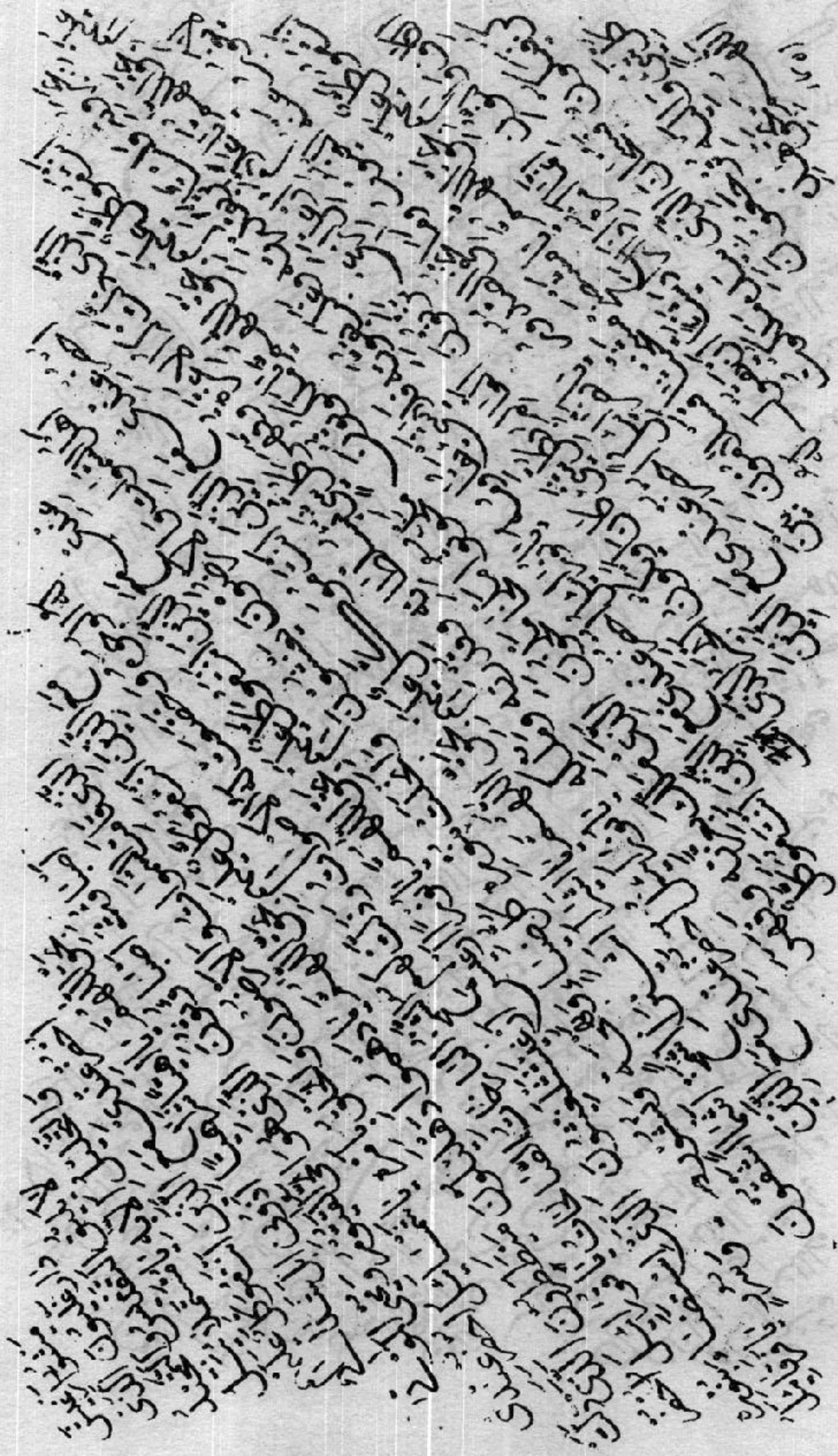

اَبَدٌ	هُو	اَحَد	وَهّابٌ
۷	۱۱ ۲	۱۳ ۴	۱۴ ۵
باقی وهمیشه	واهب	یک	بسیار بخش
واهب	واجدٌ	جواد	اجود
۱۴ ۵	۱۴ ۵	۱۴ ۵	۱۴ ۵
بخشنده	توانگر و توانگر کننده	بخشنده	بخشنده تر
طه	بادي	حيّ	واحِد
۱۴ ۵	۱۷ ۸	۱۸ ۹	۱۹ ۱۰
طاهر و هادي	ابتدا کننده	زنده	یکانه
وهُوبٌ	وَدود	هادي	حسيب
۱۹ ۱	۲۰ ۲	۲۰ ۲	۲۲ ۴ ۴
بسیار بخش	دوست دارنده	راه نماینده	درست
طبيب	وحيد	دوايي	اَجَلٌ
۲۲ ۵ ۵	۲۸ ۱۰ ۱	۳۱ ۴۶	۳۴ ۷
شفا دهنده	یگانه	دوا رسان	بزرگتر

الله	زکی	اوّل	ازل
۴۶ ۹ ۰	۱ ۱۰ ۳۷	۱ ۱۰ ۳۷	۲ ۱۱ ۳۸
خدای سزاوار پرستش	پاک و ستوده	نخست	همیشه نخست
جلی	الهی	ولی	والی
۴۳ ۷ ۰	۹ ۰ ۴۶	۹ ۰ ۴۶	۲ ۱۱ ۴۷
پیدا و هویدا	خداوندی	دوست	خداوند
حسن	امجد	ماجد	ن
۴۸ ۳ ۱۲	۳ ۱۲ ۴۸	۳ ۱۲ ۴۸	۵ ۰ ۵۰
حافظ مالک	بزرگوار	بزرگوار	نور
ازوم	مجدد	موجد	موجود
۵۱ ۵ ۰	۳ ۱۲ ۵۱	۵ ۱۴ ۵۳	۹ ۰ ۵۴
همیشه	نو کننده	بنیاد کننده	درست کننده
دایم	مجیب	مبدی	مجید
۵۵ ۱ ۱۰	۱ ۱۰ ۵۵	۲ ۱۱ ۵۶	۳ ۱۲ ۵۷
همیشه	اجابت کننده	آفریننده نخست	بزرگوار تر
موجود	ماجی	معید	مبدی
۵۹ ۵ ۰	۵ ۰ ۵۹	۶ ۰ ۶۰	۶ ۰ ۶۰
هست	محو کننده	حرکت در سرده	جزا دهنده
عجازی	واجب الوجود	حمید	باطن
۶۱ ۷ ۰	۸ ۰ ۶۲	۸ ۰ ۶۲	۸ ۰ ۶۲
پادرشت دهنده	ثابت بهستی	ستوده	ناپیدا

پنهان

ویان

دیان	۶۶	۱۱	۲	الله	۶۶	۱۲	۳	وکیل	۶۶	۱۲	۳	ناهیه	۶۶	۱۲	۳
پاداش دهنده				خدای سزاوار پرستش				کارداران				بازدارنده			
وهاب الهدایا	۶۷	۱۳	۴	محیط	۶۷	۱۳	۴	محی	۶۸	۱۴	۵	حکمة	۶۸	۱۴	۵
حاکم	۶۹	۱۵	۶	طس	۶۹	۱۵	۶	لیس	۷۰		۷	آلم	۷۱		۸
حاکم کننده				طبیب و سلام				پاسر و سلطان				انا الله اعلم			
حاسب	۷۱		۸	باسط	۷۲		۹	جلیل	۷۳	۱۰	۱	دلیل	۷۴	۱۱	۴
حساب کننده				بسط کننده				بزرگ				راه نماینده			
سیّد	۷۴	۱۱	۲	مُبدّل	۷۶	۱۶	۷	سُبّوح	۷۶	۱۳	۴	مزکّی	۷۷	۱۴	۹
مهیمن				بدل کننده				پاک و منزه				پاک کننده			
اَعَزّ	۷۸	۱۵	۶	حکیم	۷۸	۱۵	۶	حسیب	۸۰	۸	۸	مَلِیّ	۸۰	۸	۸
عزیز نیز				دانا و راست				پرسنده و شمار کننده				ظاهر و توانگر			
جمیل	۸۳	۱۱	۲	ملجای	۸۴	۱۲	۳	محوّل	۸۴	۱۲	۳	دایم	۸۵	۱۳	۴
نیکو				پناه من				گرداننده احوال				خواننده			

مَوَالِی				بَدِیع				مَطْلُوب				اَلْهٰنا			
۸۶	۱۴	۵	۸۶	۸۶	۱۴	۵	۸۶	۸۷	۱۵	۶	۸۷	۸۷	۱۵	۶	۸۷
خداوند				آفرینندهٔ چیز				مقصود طالب				خداوند ما			
مُجَدِّد				حَلِیم				صَبُور				مَلِکٌ			
۷۸	۱۵	۶	۷۸	۸۸	۱۶	۷	۸۸	۹۰		۹	۹۰	۹۰		۹	۹۰
بزرگوار				بردبار				صادق الوعده				پادشاه			
مَالِک				مَلَّاک				کَامِل				اَوَّل بلا بدایة			
۹۱	۱۰	۱	۹۱	۹۱	۱۰	۱	۹۱	۹۱	۱۰	۱	۹۲	۹۲	۱۱	۲	۹۲
خداوند همه				پادشاهی کننده				تمام کننده				اول و ابتدا			
عَزِیز				مُهْلِک				وَفِی				وَاسِع			
۹۴	۱۳	۴	۹۴	۹۵	۱۴	۵	۹۶	۹۶	۱۵	۶	۹۷	۹۷	۱۶	۷	۹۷
غالب ارجمند				هلاک کننده				وفادار				تمام کار			
حَفِی				مَحْمُود				مَاجِد				مَتَّاح			
۹۸	۱۷	۸	۹۸	۹۸	۱۰۷	۸	۹۹	۹۹	۱۸	۹	۹۹	۹۹	۱۸	۹	۹۹
مهربان				ستوده				عطا دهنده				بسیار عطا			
مَالِکُ المُلْک				قَیُّوم				مَلِک				اَمِین			
۱۰۳	۶۳	۹	۱۰۰	۱۰۰	۱۰	۱	۱۰۰	۱۰۰	۱۰	۱	۱۰۱	۱۰۱	۱۱	۲	۱۰۱
				قادر پادشاه				پادشاه				استوار			
صَبَّاح				مُهَیْمِن				مُبِین				مُبَیِّن			
۱۰۱	۱۱	۲	۱۰۱	۱۰۱	۱۱	۲	۱۰۲	۱۰۳	۱۲	۳	۱۰۳	۱۰۲	۱۲	۳	۱۰۳
روشن کننده				خورد کننده				پیدا و هویدا				روشنی کننده			

مُنَزَّه	مُنْجَلی	ناظِمُ الاحزاب	عدل
۱۰۲ ۳ ۱۲	۱۰۳ ۴ ۱۲	۱۰۳ ۴ ۱۳	۱۰۴ ۵ ۱۴
پاک از هر عیب	برطرف کننده	غمخوار، گشاینده کارها	راست کار
جاعل	مُثیب	عادِل	آعذَک
۱۰۴ ۵ ۱۴	۱۰۴ ۵ ۱۴	۱۰۵ ۶ ۱۵	۱۰۵ ۶ ۱۵
گرداننده و آفریننده	سازنده کلها	داد دهنده	داد دهنده تر
مُزَیِّن	مُمِدّ	حَقّ	اِلٰهُ الاِلٰهَة
۱۰۷ ۸ ۱۷	۱۰۸ ۹ ۱۸	۱۰۸ ۹ ۱۸	۱۰۸ ۹ ۱۸
آرایش کننده آسمانها	راست کننده توفیق دهنده	صولت دار سزاوار	خدا و خدا وندان
طٰسٓمٓ	سَمّاح	سامِع	حَنّان
۱۰۹ ۱ ۱۹	۱۰۹ ۱ ۱۰	۱۰۹ ۱ ۱۰	۱۰۹ ۱ ۱۰
طبیب سیماء مومن	آسان کننده کار	بخشنده تر	مهربان
لآاِلٰهَ اِلّاهُوَ	عَلِیّ	مُسَبِّح	اَعْلَی
۱۱۰ ۲ ۱۱	۱۱۰ ۲ ۱۱	۱۱۰ ۲ ۱۱	۱۱۱ ۳ ۱۲
نیست خدایی مگر او	بزرگوار	تسبیح کرده شده	بزرگوار تر
عالِمُ	کافی	مُجْمِل	باقی
۱۱۱ ۳ ۱۲	۱۱۱ ۳۰ ۱۲	۱۱۳ ۵ ۱۴	۱۱۳ ۵ ۱۴
بلند و بزرگوار	بسنده و کفایت کننده	نیکو کننده	پاینده
مسجُود	سَنَدٌ	جامِع	والِی الوَلا
۱۱۴ ۵ ۱۳	۱۱۴ ۶ ۱۵	۱۱۴ ۶ ۱۵	۱۱۴ ۶ ۱۵
پرستیده شده	پناه	جمع کننده پراکنده ها	دوستدار دوستان

مُلهِم			قوی			مُکوّن			واسِع		
۱۱۵	۱۶	۷	۱۱۶	۱۷	۸	۱۱۶	۱۷	۸	۱۱۷	۱۸	۹
الهام کننده			توانا			ست کننده			وارث		
مُعِزّ			مکین			مُعاهِد			سَنِیّ		
۱۱۷	۱۸	۹	۱۲۰	۱۲	۳	۱۲۰	۲۲	۳	۱۲۰	۱۲	۳
عزیز کننده			استوار			عهد گذارنده و عهد ماننده			روشن و پیدا		
لطیف			مُطاع			سُبحان			معبود		
۱۲۰	۱۲	۳	۱۲۰	۱۲	۳	۱۲۱	۱۳	۴	۱۲۲	۱۳	۵
لطیف تر			فرمان بردارنده			پاک و منزه			پرستیده تر		
حَبیبُ الأوّابین			مُعید			سَیِّدُنا			عَون		
۱۲۳	۱۹	۶	۱۲۴	۱۶	۷	۱۲۵	۱۷	۸	۱۲۶	۱۸	۹
دوستدار پناه گیرندگان			آفریننده و یک بار			مصیبت ها			یاری کننده		
واصِل			مولانا			لَطیف			مُعطی		
۱۲۷	۱۹	۱	۱۲۸	۲۰	۲	۱۲۹	۲۱	۳	۱۲۹	۲۱	۳
پیوندد هندگان			محمد و ندها			گرم کننده			بخشنده		
مُکمِّل			سَلام			سالِم			قابِل		
۱۳۰	۱۳	۴	۱۳۱	۱۴	۵	۱۳۱	۱۴	۵	۱۳۲	۱۲	۷
تمام کننده			بی عیب			بی آفت			قبول کننده		
فَرد			مُفید			مُسَهِّل			مُؤمن		
۱۳۴	۱۷	۸	۱۳۴	۱۷	۸	۱۳۵	۱۸	۹	۱۳۶	۱۹	۱
پناه نیازمندان			نفع رساننده			آسان کننده دشواریها			ایمن کننده		

طبع ۱۲۹

مُوَفٍّ			وَاسِعُ			كَفِيلُ			عَالِمُ		
۱۳۷	۲۰	۲	۱۳۷	۲۰	۲	۱۴۰	۱۴	۵	۱۴۱	۱۵	۶
وفا کننده بعهد			بسیار دهنده و بزرگ عطا			ضمان شده			دانا		
اَعْلَمُ			عَلَّامُ			مَنَّانُ			مُهَيْمِنُ		
۱۴۱	۱۵	۶	۱۴۱	۱۵	۶	۱۴۱	۲۵	۶	۱۴۸	۱۱	۱
دانا تر			بسیار دانش			بسیار منت نهنده نعمتها			گواه راست		
مُحْصِي			مُطَّلِعُ			عَلِيمُ			سُلْطَانُ		
۱۳۷	۳۶	۴	۱۴۱	۲۳	۸	۱۵۰	۱۵	۶	۱۵۰	۱۵	۶
حساب کننده			آگاه بر ضمایر			دانا			محبت روشن		
قَائِمُ			مُبْقِي			قَدِيمُ			فَرْهُوا الْحَبِيبُ		
۱۸۱	۱۶	۷	۱۸۲	۱۷	۸	۱۸۴	۱۹	۱	۱۸۴	۱۹	۱
ایستاده بحق			بقا دهنده			همیشه و پاینده			آنکه دوست دارد او را		
دَافِعُ			قَيُّومُ			عَفُوُّ			مُؤْنِسُ		
۱۸۸	۲۰	۲	۱۸۶	۲۱	۴	۱۸۶	۲۱	۳	۱۸۶	۲۱	۳
باز دارنده بلاها			پاینده			عفو کننده گناه			آرام دهنده دلها		
دَافِعُ			مُقْسِطُ			مُحْسِنُ			مُطْعِمُ		
۱۳۶	۲۰	۲	۱۸۶	۲۱	۳	۱۸۸	۲۴	۸	۱۸۶	۲۴	۶
باز دارنده بلاها			قوت دهنده ضعیفها			احسان کننده			رزق دهنده		
مُلْطِفُ			نَقِمُ			مَانِعُ			نَافِعُ		
۱۸۹	۲۴	۶	۱۸۰			۱۶۱	۱۷	۸	۱۶۱	۱۷	۸
نیکوکار کننده			پاک و منزه			منع کننده از فتنها			عافیت دهنده از بلاها		
اَلْمُصَوِّرُ			مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ			حَيٌّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ			حَبِيبُ الْمُحِبِّينَ		
۱۶۱	۱۷	۸	۱۶۲	۱۷	۸	۱۶۴	۱۸	۱	۱۶۳	۱۹	۱
زنده بعد از هر زنده			اجابت کننده خواهشها			زنده بعد از هر زنده			دوست دارد دوستدار خود را		

هم خدای گواه است

سابق			اوّل الاولین			مفہم			عطوف		
۱۶۳	۱۱	۱	۱۶۵	۲۱	۳	۱۶۵	۲۱	۳	۱۶۵	۲۱	۳
پیشہ ارزیدہ			اول کنندہ			آگاہ کنندہ			مہربان		
لا الہ الّا اللہ			اجود من کلّ جواد			اقسط			قدّوس		
۱۶۵	۲۱	۳	۱۶۸	۲۲	۴	۱۷۰	۱۷	۸	۱۷۰	۱۷	۸
پیشتر از ہمہ			سخی تر از ہمہ سخی دہندگان			راست کارتر			منزہ و پاک		
منیع			معین			سامع			مقلب		
۱۷۰	۱۷	۸	۱۷۰	۱۷	۸	۱۷۱	۱۸	۹	۱۷۲	۱۹	۱
بازدارندہ و مزاحم			یاری دہندہ و مددگنندہ			شنوندہ دعا و نیاز			گردانندہ دلہا		
احبّ من کلّ حبیب			جزیل العطیۃ			موسع			الٰہ الناس		
۱۷۳	۲۰	۲	۱۷۵	۲۲	۴	۱۷۶	۲۳	۵	۱۷۸	۲۴	۷
دوستتر از ہمہ دوستان			بزرگ محیط			کشادہ دہندہ			خداوند مہربان		
مطلق			صفی			سمیع			فعّال		
۱۷۹	۲۶	۸	۱۸۰	۱۸	۹	۱۸۰	۱۸	۹	۱۸۱	۱۹	۱
آزاد کنندہ			پاک و منزہ			شنوندہ دعاہا			تقدیر کنندہ کارہا		
مقدم			من یہدی ولا یہتدی			دائم البقاء			معلن		
۱۸۴	۲۲	۴	۱۸۵	۲۳	۵	۱۹۰	۲۷	۱	۱۹۰	۱۷	۱
پیشوا از ہمہ			اگر راہ نماید راہ نمودنی			ہمیشہ موجود			آشکارا کنندہ		
حبیب القلوب			کہیعص			صادق			جمیل العطاء		
۱۹۱	۲۰	۲	۱۹۸	۲۴	۶	۱۹۸	۲۴	۶	۱۹۸	۲۳	۵
یار و یاور و مغیث جمہور			دوست دلہا			رایت کوی			فیلو بخشش		
حبیب لمن لا حبیب لہ			منعم			قاسم			نافع		
۲۰۰	۲۰	۲	۲۰۰	۲۰	۲	۲۰۱	۲۱	۳	۲۰۱	۲۳	۳
دوست آنکہ دوستی شدید او را			نعمت دہندہ			قسمت کنندہ ارزاق			بودریسانندہ		

معارف

معافی			مستجاب الاسباب			طیب من لا طیب له			رب		
۲۰۱	۲۱	۳	۲۰۱	۲۱	۳	۲۰۲	۲۲	۴	۲۰۳	۲۲	۴
عافیت دهنده			سازنده کارها			طبیب کسی که طبی نمی‌داند را			چاره درد بیمار		
بدلّب			بسّال			مقدّس			رجاءُ		
۲۰۴	۲۳	۶	۲۰۴	۲۳	۶	۲۰۴	۲۳	۶	۲۰۵	۲۵	۷
بیشکوه			بیشکوه کار			متبرّه و پاک			امید امید واران		
دایم اللطف			وفی الوعید			جبّار			جابر		
۲۰۵	۲۵	۷	۲۰۶	۲۶	۸	۲۰۶	۲۶	۸	۲۰۶	۲۶	۸
همیشه نیکو نهاد			وفا کننده عهد			بزرگ و شکننده کارها			حبس کننده نقصانها		
دهر			مقسط			منجز الوعد			فالق		
۲۰۹	۲۹	۳	۲۰۹	۲۹	۲	۲۱۱	۳۳	۴	۲۱۱	۲۲	۴
خداوند روزها			راست بخشش			راست کننده وکننده			شکافنده دانه‌ها		
صانع			مالک الملک			بادی			لطیف بعباده		
۲۱۱	۲۱۲	۴	۲۱۲	۲۳	۵	۲۱۳	۲۴	۶	۲۱۳	۲۴	۶
نعم الطبیب			طاهر			دیان یوم الدین			حرقبل کل حی		
۲۱۴	۲	۷	۲۱۵	۲۶	۸	۲۱۶	۲۷	۵	۲۱۸	۲۹	۲
چک شکار نهنده			پاک کننده وشوه			جزا دهنده روز جزا			تزکیه بیش از هر چیزی		
مالک الملوک			دائم بلافناء			مسلّط			صاحب کل نجوی		
۲۱۸	۲۹	۲	۲۲۰	۲۲	۴	۲۲۰	۲۲	۴	۲۲۰	۲۲	۴
پادشاه پادشاهان			همیشه بر دوان			آگاه کننده ودانا کننده			یار نهان گوینده راز		
موصوف			اکبر			رجائی			دلیر		
۲۲۲	۱۳	۶	۲۲۳	۲۵	۷	۲۲۴	۲۶	۸	۲۲۵	۲۷	۹
صفت کرده شده			بزرگ تر از همه			امید من			خداوند زمان		

موفق			قائم بلا زوال			احکم الحاکمین			آمر		
۲۲۶	۲۸	۱	۲۲۸	۳۰	۳	۲۲۹	۳۲	۴	۲۳۱	۲۴	۶
توفیق دہندہ			ہمیشہ بے زوال			حکم کرنیوالا حاکموں کا			اطاعت کرنیوالا		
قاصم			کبیر			قدیم الی الابد			مبدع البدایع		
۲۳۱	۴۸	۶	۲۳۲	۲۵	۷	۲۳۳	۲۶	۸	۲۳۴	۲۷	۹
شکستہ کا بنانا			بزرگ تر			ہمیشہ رہنے والا			پیدا کرنیوالا نو کا		
قدیم لاازلی			مقصود			کہف اللاجئین			امر		
۲۳۷	۳۹	۲	۲۴۰	۲۴	۶	۲۴۰	۲۲	۶	۲۴۱	۲۸	۷
ہمیشہ کہ معدوم نہ ہووے			مطلوب مستغاث			پناہ بیکساں کا			زاد سفر و مراد سفر کا		
مالک یوم الدین			مراد			نعم المجیب			موفی العہد		
۲۴۲	۴۷	۸	۲۴۵	۲۹	۲	۲۴۶	۳۰	۳	۲۴۶	۳۰	۳
بادشاہ روز جزا			مقصود طالبان			سنتا اجابت کرتا			وفا کرنیوالا عہد		
مدبر			واسع العطایا			راحم			نعم المجود		
۲۴۶	۳۰	۳	۲۴۷	۴۰	۶	۲۴۹	۴۳	۶	۲۵۰	۲۸	۷
تدبیر کرنیوالا امور			بسیا بخش			رحم کرنیوالا			بحق موجود		
خالق الحب			مجیر			سامع الدعا			مرشد		
۲۵۲	۲۷	۹	۲۵۳	۲۸	۱	۲۵۳	۲۸	۱	۲۵۴	۲۹	۲
نکالنیوالا دانہ کا			آزاد کرنیوالا			بروز دہ گار کا			ارادہ کرنیوالا خیر کا		
مروح			مطہر			نور			آنور		
۲۵۴	۳۹	۲	۲۵۴	۲۹	۲	۲۵۶	۳۱	۴	۲۵۷	۳۲	۵
راحت دینیوالا			پاک کنندہ			روشنی بخشنیوالا			میوہ کا پیدا کرنیوالا		
نعم الوکیل			رحیم			برہان			سامع الندا		
۲۵۷	۳۲	۵	۲۵۸	۳۳	۶	۲۵۹	۳۳	۶	۲۶۱	۳۳	۶
نیکوکار دان			مہربان			مجتمع روشن			مقوی دل و جگر		

ماکسر			اکرم			مکبر			مذل		
۲۶۱	۴	۲۷	۲۶۱	۴	۲۷	۲۶۲	۱	۲۸	۲۶۴	۳	۳۰
مکر کننده			کریم تر			بزرگ کننده			دریابنده		
نعم المولی			مجیب الداعین			کبریم			المسر		
۲۶۸	۲	۳۱	۲۶۶	۵	۳۳	۲۷۰	۴	۲۷	۲۷۱	۴	۲۸
ملک را نگاه دارنده			اجابت کننده دعوت			عطا دهنده و بخشنده			انا الله اعلم دریای		
نعم الحسیب			ولی المومنین			من لاملجا الا الیه			حمید الثنا		
۲۷۱	۱	۲۸	۲۷۳	۳	۳۰	۲۷۳	۳	۳۱	۲۷۴	۴	۳۱
نیک حساب کننده			کارساز مومنان			انکه بنا نیازند مراد			آرایشده دلها		
مزین القلوب			مالک کل ملوک			من لایزال ملکه ابدا			نعم المولی		
۲۷۶	۶	۳۳	۲۷۷	۷	۳۴	۲۷۷	۷	۳۴	۲۷۷	۷	۳۴
ستوده کاره			حراوند همه بندگان			انکه را اهل تو یاد شاد			خلق خدا واحد		
جمعق			من لایحصی الاوه			من هو العلیم			فرد		
۲۷۸	۸	۳۵	۲۸۲	۳	۳۰	۲۸۲	۳	۳۰	۲۸۴	۵	۳۲
حی موجود علام جمیع مقدر			انکه شاکر و معود همه			انکه اوست دانا			جنبها و یگانه		
فارج			معبود بکل مکان			سمیع الدعاء			رؤف		
۲۸۴	۵	۳۲	۲۸۵	۶	۳۳	۲۸۷	۸	۳۵	۲۸۷	۸	۳۵
رحمتی دهنده			برسنده نده بهر حاجتی			شنونده خواهش			مهربان		
قیوم لانیام			فاطر			صابر			صبار		
۲۸۸	۹	۳۶	۲۹۰	۲	۲۹	۲۹۳	۵	۳۲	۲۹۳	۵	۳۲
پاینده که غافل نشود			آفریننده و شکافنده			صبر کننده			صبر پذیر شکیب		
باقی لایفنی			قدیر			جمیل الفعال			ستور		
۲۹۴	۶	۳۳	۲۹۴	۶	۳۲	۲۹۵	۷	۳۴	۲۹۶	۸	۳۵
پاینده که نیست نشود			یگانه و تنها			نیکو کردار			آرامش گسترده آسمان و زمین		

صبور	رحمٰن	محب الحسنین	من له ملک الا بزول
۲۹۸ | ۳۷ | ۱	۲۹۸ | ۳۷ | ۱	۲۹۹ | ۳۸ | ۲	۲۹۹ | ۳۸ | ۳
بے شتاب	بخشاینده	دوست دارنده نیکان	انکه او را ست ملک تا بزوال
مکرم	مسیر	مبدی البرایا	اعدل الحاکمین
۳۰۰ | ۳۰ | ۳	۳۰۰ | ۳۰ | ۳	۳۰۱ | ۳۱ | ۴	۳۰۱ | ۳۱ | ۴
برآرنده	روشن کننده	آشکارا کننده خلوتها	عادل در روز عدل کنندگان
بصیر	عالم لا یبغی	منزه هو حکم لطیف	اقرب
۳۰۲ | ۳۲ | ۵	۳۰۲ | ۳۲ | ۵	۳۰۳ | ۳۳ | ۶	۳۰۳ | ۳۳ | ۶
بیست	دانا به گوهر و پوشیده	دوست دارنده و نیکوست	نزدیک حق
دلیل من لا دلیل له	رشید	قدیم الاحسان	قادر
۳۰۴ | ۳۴ | ۷	۳۰۴ | ۳۴ | ۷	۳۰۵ | ۳۵ | ۸	۳۰۵ | ۳۵ | ۸
راه نماینده براه نمایندگان	پاینده و نگهدارنده	نگهدارنده نیکو	توانا
قاهر	قهار	صادق الوعد	رازق
۳۰۶ | ۳۶ | ۹	۳۰۶ | ۳۶ | ۹	۳۰۶ | ۳۶ | ۹	۳۰۸ | ۳۸ | ۲
قهر کننده	بسیار قهر کننده	وارث و وعده	مزدان دهنده
قرة الجنة الماوی	قائم لا یدوم الا ملکه	شاهد	میسر
۳۰۸ | ۳۸ | ۲	۳۰۸ | ۳۸ | ۲	۳۱۰ | ۳۱ | ۴	۳۱۰ | ۳۱ | ۴
بهشت	آنکه بر دوام ست محمود شاهان	گواه بر ست	امان کننده منتظران
حسن النعماء	رقیب	قریب	نعم المعبود
۳۱۱ | ۳۲ | ۵	۳۱۲ | ۳۳ | ۶	۳۱۲ | ۳۳ | ۶	۳۱۳ | ۳۴ | ۷
نیکو منتها	نگاه بان	نیک بر سیده شده	نیک بر سیده شده
قدیر	رتب العزة	فرد لا ضد له ولا مکان	فرد لا مثل و لا شکل
۳۱۴ | ۳۵ | ۸	۷۱۰ | ۳۴ | ۹	۳۱۶ | ۳۷ | ۱	۳۱۹ | ۴۰ | ۴
صفت توان	خداوند حرمت و وقار	آنکه منبت مردم را جهت	آنکه بر سیده دانند و گویند

شہید	من ھو المقیم	مفرح	جامع کل مجموع
۳۱۴ ۴۰ ۴۰	۳۲۲ ۳۴ ۷	۳۲۳ ۳۵ ۸	۳۲۳ ۳۵ ۸
گواہ درست	انکہ او ست حمیشہ	زندہ دہندہ	جمع کنندہ ہر چیز کہ خواہد
مزیعطی ولا یعطی	مبشر	انیس الاصفیاء	مصور
۳۲۵ ۳۷ ۱	۳۳۲ ۳۵ ۸	۳۳۵ ۳۸ ۲	۳۳۶ ۳۹ ۳
آنکہ امداد خلق میکند	پیدا و نمایندہ	آرام دل ترسیدگان	نگارندہ صورتہا
من لاملک الا ملکہ	مزملکہ قدیمہ	مزقولہ حق	مکفر
۳۳۸ ۴۱ ۵	۳۳۹ ۴۲ ۶	۳۳۹ ۴۲ ۶	۳۴۶ ۳۴ ۷
آنکہ ہمیشہ بادشاہی او راست	آنکہ ہمیشہ بادشاہی او راست	آنکہ ہمیشہ راست گفتار او	پوشندہ سزا ہا را
مقلب القلوب	ناصر	مقرب	مزاحوفی حکمہ حکیم
۳۴۱ ۳۵ ۸	۳۴۱ ۳۵ ۸	۳۴۲ ۳۶ ۹	۳۴۲ ۳۶ ۹
گرداننده دلہا	یاری دہندہ ضعیفان	تردیدکنندہ راہا	آنکہ او در ہمہ چیز خود دانا است
مقدر	خالق الاصباح	مزلہ الملک والجلال	مزلہ العز والجلال
۳۴۴ ۳۸ ۲	۳۴۴ ۳۸ ۲	۳۴۷ ۳۸ ۳	۳۴۷ ۳۷ ۱
تقدیر کنندہ ہر چیز	تحکم کنندہ در امہا	آنکہ او در ہر مطلب و مراد حاکم است	آنکہ او در ہر چیز خود دانا است
محب المقسطین	نصیر	رافع	محقق الامال
۳۵۰ ۳۵ ۸	۳۵۰ ۳۵	۳۵۱ ۳۶ ۹	۳۵۱ ۳۶ ۹
دوست دارندہ دوستداران	یاری دہندہ	برآورندہ درجات	دارندہ امید
قائم بالقسط	فالق الحب والنوی	مزہموم من دعاہ مجیب	مزلیس ملکہ زوال
۳۵۳ ۳۸ ۳	۳۵۴ ۴۰ ۴	۳۵۶ ۴۱ ۵	۳۵۹ ۴۲
قائم بر راستی	تحکم کنندہ ہستہ ہا	آنکہ او ست نوازندہ دعوتہا	آنکہ او ست عظیم و مراد حاکم
فارج الہم	رفیع	نعم المعین	جلیس مزلا جلیس لہ
۳۶۰ ۳۶ ۹	۳۶۰ ۳۶ ۹	۳۶۱ ۳۷ ۱	۳۶۲ ۳۸ ۲
برآورندہ غمہا	برآورندہ و بلند گرداننده	منیر یاری دہندہ	آنکہ او ست روشنی دہندہ

مَنْ اَحْسَانُهٗ قَدِيْمٌ			مَنْ وَعْدُهٗ صِدْقٌ			مَنْ هُوَ عَادِلٌ فِيْ حُكْمِهٖ			لَطِيْفُ الصُّنْعِ		
۳۶۹	۴۶۵	۹	۳۶۹	۴۶۷	۹	۳۶۹	۴۶۷	۹	۳۷۰	۳۶۷	۱
اَلَّذِیْ نِیکوئی او بی حد است			اَلَّذِیْ وعدہ او راست است			اَلَّذِیْ عادل است در حکم خود			پسندیدہ کردگار		
مَلِكٌ لَا يُرَامُ			مَالِكٌ لَا يُرَامُ			اَقْوٰى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ			مَنْ لَا يُعَدُّ نَعْمَاؤُهٗ		
۳۷۲	۴۹	۳	۳۷۳	۴۶۰	۴	۳۷۴	۴۷۰	۲	۳۷۷	۴۶۴	۸
یادشاہ کہ محمد کردہ شود			خداوندی کہ حمد کردہ شود			توانا تر از ہمہ توانائی ہا			آنکہ شمار کردہ نتوانند او را		
رَاحَةُ الْقُلُوْبِ			دَلِيْلُ الْحَائِرِيْنَ			مَنْ هُوَ الْعَلِيُّ الْاَعْلٰى			مَنْ هُوَ مَلِكٌ مُقْتَدِرٌ		
۳۸۲	۴۱	۵	۳۸۴	۴۶۲	۶	۳۸۴	۴۶۳	۶	۳۸۶	۴۶۴	۸
آسایش دلہا			راہنمای سرگشتگان			آنکہ او منزہ از ہر نقص است			مَلِک او پایندہ		
مُزَمِّلُ اللَّيْلِ لِبَاسًا			كَافِي الْاُمُوْرِ			اَلْطَفُ مِنْ كُلِّ لَطِيْفٍ			رَفِيْقٌ		
۳۸۸	۴۹	۱	۳۸۹	۴۶۷	۲	۳۸۹	۴۶۷	۲	۳۹۰	۳۹۹	۳
آمرزندہ گناہ بندگان			پسندیدہ کارہا			نگہبان از ہر ملامت			یار و رہبر او		
مَنْ هُوَ الرَّحِيْمُ			شَافٍ			مَنْ هُوَ فِيْ حِكْمَتِهٖ لَطِيْفٌ			اَنِيْسُ مَنْ لَا اَنِيْسَ لَهٗ		
۳۹۰	۴۹	۳	۳۹۱	۴۶۰	۴	۳۹۳	۴۶۲	۶	۳۹۸	۴۶۷	۳
آنکہ او مہربانست			شفا دہندہ			آنکہ در حکم خود لطیف است			اکرام دہندہ بیت او را		
شِفَاءٌ			كَاشِفٌ			مَنْ هُوَ اَلْكَرِيْمُ			مَنْ هُوَ فِيْ عِلْمِهٖ مُحِيْطٌ		
۳۹۲	۴۶۱	۵	۴۰۱	۴۶۱	۵	۴۰۲	۴۶۲	۶	۴۰۲	۴۶۳	۷
شفا دہندہ من			آشکارا کنندہ پنہانہا			آنکہ بزرگ است			آنکہ بر حکم خود محیط است		
تَوَّابٌ			بَاسِطُ الرِّزْقِ			مُقَدِّرُ الْاٰجَالِ			مَنْ وَفَّقَنِيْ وَهَدٰى		
۴۰۹	۴۹	۴	۴۱۰	۴۶۱	۵	۴۱۰	۴۶۱	۵	۴۱۲	۴۶۳	۷
پذیرندہ گناہ بندگان			فراخ کنندہ ارزاق			تقدیر کنندہ مدتہا			آنکہ توفیق داد مرا و بخود		
قَاهِرُ الْاَعْدَاءِ			مِنْ اَسْمَاءِهِ الْحُسْنٰى			نَاصِرُ الْاَوْلِيَاءِ			اَسْمَعُ السَّامِعِيْنَ		
۴۱۴	۴۶۵	۹	۴۱۸	۴۶۹	۴	۴۲۱	۴۶۳	۷	۴۳۳	۴۶۶	۱
قہر کنندہ دشمنان			آنکہ او را بہ نیکو			یاری کنندہ دوستان			شنوندہ قرار شنوندگان		

رب العالمین

رَبُّ الْعَالَمِيْنَ	مُحِبُّ الصَّابِرِيْنَ	حَبِيْبُ الْفُقَرَاءِ	مَنْ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ
۴۳۴ ۴۷ ۲	۴۳۴ ۴۰ ۲	۴۳۵ ۱۴۸ ۳	۴۳۶ ۴۱ ۴
پروردگار عالمیان	دوستدار شکیبایان	دوست درویشان	آنکه نیست قضای او را
رَبُّ الْاَرْبَابِ	بَارِئُ النُّفُوْسِ	نَاصِرٌ	سَرِيْعُ الْحِسَابِ
۴۲۱ ۵۴ ۷	۴۴۰ ۴۲ ۸	۴۴۱ ۱۴۹ ۹	۴۴۲ ۴۶ ۱
خداوند خداوندگان	آفریننده نفسها	کامل	زود حساب کننده
مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهٖ	جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ	فَكَّاكُ الرِّقَابِ	مُرَوِّحُ الْمُحْزُوْنِيْنَ
۴۴۳ ۴۷ ۴۰	۴۴۵ ۴۵ ۹	۴۴۵ ۱۵۰ ۵	۴۴۶ ۵۱ ۶
آنکه تدبیر کند بر آرزوها	بزرگ گردن کشان	آزاد کننده بندگان	زدایند اندوهگینان را
مُدَبِّرُ الزَّمَانِ فِي الْاَحْوَالِ	مُهْتَدِيْ	شَفِيْعٌ	رَاحِمُ الْمَسَاكِيْنِ
۴۵۸ ۵۳ ۸	۴۵۹ ۵۴ ۹	۴۶۰ ۱۵۶ ۱	۴۶۱ ۴۷ ۲
تدبیر کننده زمانها	راهنماینده گمراهان	شفاعت کننده	مهربان بیچارگان
مَنْ هُوَ فِيْ سُلْطَانِهٖ قَوِيٌّ	بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ	فَارِجُ كُلِّ مَهْمُوْمٍ	مُنَوِّرُ الْقُلُوْبِ
۴۶۴ ۴۸ ۳	۴۶۳ ۱۴۹ ۴	۴۶۵ ۶۱ ۶	۴۶۵ ۶۱ ۶
آمد نوست از رحمت تو	کشاینده دستها برحمت	رفاهی دهنده از محنتها	روشن گردانده دلها
شَدِيْدُ الْقُوٰى	اَنِيْسُ الْمُرِيْدِيْنَ	فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ	كَاشِفُ الْبَلِيَّةِ
۴۶۵ ۶۱ ۶	۴۶۶ ۶۲ ۷	۴۶۷ ۱۵۷ ۲	۴۶۸ ۶۳ ۷
بسیار قوت دهنده	ارام دهنده دلها	انکه انچه خواهد بکند	انکه بلاها را بگرداند
لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوْبَ اِلَّا هُوَ	مَنْ هُوَ فِيْ مُلْكِهٖ مُقِيْمٌ	لَا شَبِيْهَ لَهٗ	مَنْ هُوَ اِحْسَانُهٗ قَدِيْمٌ
۴۷۳ ۶۰ ۵	۴۷۶ ۵۳ ۸	۴۷۶ ۶۳ ۸	۴۷۷ ۱۵۸ ۹
انکه نیست مانند او را	انکه ارام دهنده دلهاست	کمک کننده بیچارگان	رفع کننده بلاها
كَاشِفُ الْبَلْوٰى	اَصْدَقُ الصَّادِقِيْنَ	مُطْلِقُ الْاَسَارٰى	كَرِيْمُ الصَّفْحِ
۴۸۰ ۱۶۸ ۳	۴۸۱ ۱۶۹ ۴	۴۸۲ ۶۴ ۵	۴۸۳ ۶۵ ۱۰
بازدارنده بلاها	راستگوترین راستگویان	آزاد کننده اسیران	بسیار عفو

مَنْ لَيْسَ لَهُ كُفْوٌ وَلَا عَدِيلٌ			دَائِمُ الْمَعْرُوفِ			مُسَيِّرُ الْأَعْمَالِ			رَافِعُ السَّمَاءِ		
۴۸۲	۵۰	۵	۴۸۲	۵۰	۵	۴۸۳	۵۱	۶	۴۸۴	۵۲	۷
آنکہ نیست او را نظیر و مثل			ہمیشہ نیکو			رسانندہ مراد			دارندہ آسمان		
فَاتِحٌ			فَتَّاحٌ			كَنْزُ الْفُقَرَاءِ			شَفِيقٌ		
۴۸۹	۵۷	۳	۴۹۹	۵۷	۳	۴۹۰	۴۹	۴	۴۹۰	۴۹	۴
بسیار کرنا شدہ او را			بسیار کنا یندہ			بخشندہ درویشان			مہربان و رحم کنندہ		
أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ			مُعِينُ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ			كَاشِفُ الْأَحْزَانِ			مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ		
۴۹۳	۵۲	۷	۴۹۶	۵۵	۱	۴۹۹	۵۸	۴	۵۰۰	۵۰	۵
زود حساب کنندہ تر			یار گرفتہ آنکہ نیست			برطرف کنندہ اندوہ از دلہا			آنکہ در بزرگی نظیر ندارد		
مُطْلِقُ كُلِّ أَسِيرٍ			مَتِينٌ			مُنْشِئُ السَّحَابِ			نِعْمَ الْقَرِينُ		
۵۰۰	۵۰	۵	۵۰۰	۵۰	۵	۵۰۲	۵۲	۷	۵۰۳	۵۳	۸
آزاد کنندہ ہر اسیری			محکم و استوار			روان کنندہ ابر			ننگ نزدیک		
مَنْ فِي الْبَرِّ عَبِيدُهُ			حَيٌّ لَا يَمُوتُ			مُعْطِي الْجُودِ وَالْكَرَمِ			مُسْتَعَانٌ		
۵۰۴	۵۴	۹	۵۰۵	۵۵	۱	۵۰۵	۵۵	۱	۵۰۸	۵۸	۱
آنکہ او را بسیاری بندہ باشد			زندہ کہ ہرگز نمیرد			بخشندہ بزرگی			نہایت رسیدہ		
حَاشِرٌ			بَاقٍ			مُبْدِئُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدُهُ			بَشِيرٌ		
۵۰۹	۵۹	۸	۵۱۰	۵۱	۶	۵۱۲	۵۳	۸	۵۱۲	۵۳	۸
جمع کنندہ و زندہ کنندہ			باقی و باقی کنندہ			پیدا کنندہ ہر چیز و گردانندہ			بشارت دہندہ		
لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ			رَشِيدٌ			مُسْتَجَابٌ			مَنْ يَسْمَعُ نِدَاءَ الْمُضْطَرِّينَ		
۵۱۲	۵۳	۸	۵۱۴	۵۵	۱	۵۱۸	۵۶	۴۲	۵۱۸	۵۹	۵
لطف کنندہ از آنکہ نیکوا			رشد بقصد و راہ نما			اجابت کنندہ دعا			آنکہ ضرر را از خود دفع کند		
مُشْفِقٌ			مُتَمِّمُ			شَاكِرٌ			قَاصِمُ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ		
۵۲۰	۵۲	۷	۵۲۰	۵۲	۷	۵۲۱	۵۳	۸	۵۲۱	۵۳	۸
مہربان			تمام کنندہ کار ہا			سزاوار شکر			شکنندہ ہر گردن کش ستمکار		

مُثِيبُ الْعِقَابِ

شَدِيدُ العِقَاب			رَاحِمُ الضُّعَفَاءِ			حَبِيبُ التَّوَّابِينَ			مُدَبِّرُ الأُمُور		
۴	۶۴	۶۲۴	۹	۶۴	۶۲۱	۹	۶۴	۶۲۲	۲	۶۶	۶۲۴
کسی که ترس دهنده			مرحم گذارنده بر ضعفا			ترس دهنده گناهان			تدبیر کننده کارها		
شَكُورٌ			حَافِظُ بْنُ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ			مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا			مَنْ فِي الْبَحْرِ سَبِيلُهُ		
۴	۶۲	۶۲۶	۴	۶۸	۶۲۶	۸	۶۶	۶۲۷	۶	۶۰	۶۲۸
بسیار سپاس گزار			که اندیشه ها بوی راه ندارد			که نهاد ها بهم خبر			که در ما را او است		
مُفَتِّحٌ			حَيٌّ لَا يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ			مُتَكَلِّمٌ			مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ		
۶	۶۰	۶۲۸	۸	۶۳	۶۳۰	۸	۶۳	۶۳۰	۳	۶۷	۶۳۴
گشاینده درها			زنده که احتیاج بزنده			متکلم نور سلام			که تسبیح رعد میکند او		
مَنْ هُوَ لَطِيفٌ فِي صُنْعِهِ			عَالِمُ السِّرِّ وَالنَّجْوَى			رَحِيمُ الدَّهْمَاءِ			نِعْمَ النَّصِيرُ		
۴	۶۸	۶۳۵	۷	۶۱	۶۳۸	۸	۶۲	۶۳۹	۲	۶۶	۶۴۱
آنکه نیکوست در کارهایش			دانای سرها و رازها			مهربان تر از همه مهربانان			نیک یاری دهنده		
مُبَشِّرٌ			مُرْشِدٌ			نُورُ الْأَنْوَارِ			جَابِرُ كُلِّ كَسِيرٍ		
۲	۶۶	۶۴۲	۴	۶۸	۶۴۴	۸	۶۹	۶۴۵	۶	۶۰	۶۴۶
بشارت دهنده			راهنماینده بحق			روشنی روشنیها			جبر کننده حال هر شکسته		
رَبُّ النُّونِ وَالْقَلَمِ			مُحْيِي الْأَمْوَاتِ			مُحْشِرٌ			مُقِيتٌ		
۶	۶۰	۶۴۶	۷	۲۱	۶۴۷	۸	۶۲	۶۴۸	۱	۶۶	۶۵۰
خداوند نون و قلم			زنده کننده مردگان			جمع کننده همه کس			توانا و قوی و زنده		
مُتَعَالٍ			نَاشِرٌ			مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ			مُثِيبٌ		
۲	۶۶	۶۵۱	۳	۶۶	۶۵۱	۲۰	۶۶	۶۵۲	۳	۶۷	۶۵۲
بلند گردانیده			برانگیزنده			ذکر زنده کن تو هر			پاداش دهنده		
مُحْدِثٌ			رَازِقُ الْبَرَايَا			فَاجْعَلِ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا			مُولِجُ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ		
۳	۶۷	۶۵۲	۴	۶۸	۶۵۳	۷	۶۱	۶۵۸	۸	۶۲	۶۵۷
توانا کننده			روزی دهنده بندگان			آنکه کردار نیکو را ازدوج			در میبرد شب در روز		

مُولِجُ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ	رَبُّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ	عَاصِمُ مَنْ لَا عَاصِمَ لَهُ	نُورُ كُلِّ نُورٍ
۸ ۶۲ B87	۸ ۶۲ B87	۹ ۶۳ B88	۴ ۸ B42
در بر نده در در ست	خدا و ند حلال و حرام	نگاه دا رنده نگاه دا شده	روشنی بر روشنی
مُدْرِكُ الْهَارِبِينَ	جَارُ مَنْ لَا جَارَ لَهُ	حَبِيبُ الْأَتْقِيَاءِ	مَشْكُورٌ
۱ ۶۴ B68	۶ ۶۰ B64	۸ ۶۲ B66	۸ ۶۲ B66
در یابنده گریزندگان	پناه دهنده پناه جویان	دوست دار پرهیزگاران	ستوده و شکر کرده شده
حَسَنُ التَّجَاوُزِ	مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ سَقْفًا	مَنْ يُنْجِي وَلَا يُنْجَى	مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ
۸ ۶۲ B66	۹ ۶۳ B67	۹ ۶۳ B67	۹ ۳۳ B67
نیکو در گذرنده	آنکه بلندی را سقف آسمان کرد	آنکه نجات دهنده است و	اجابت کننده دعا
مَنْ لَهُ الْعُلُوُّ فَوْقَ كُلِّ عَالٍ	فَرْدٌ هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا	مُنْزِلُ الْآيَاتِ	سَيِّدُ السَّادَاتِ
۱ ۶۴ B68	۱ ۶۴ B68	۳ ۸۷ B70	۴ ۸۸ B71
آمرزنده گناه	آفریدهٔ هر چیز غیر خود الا	فرستنده نشانها	مهتر مهتران
ذُو الْكِبْرِيَاءِ رِدَاؤُهُ	مُفَتِّحُ الْأَبْوَابِ	قَابِلُ التَّوْبِ	بَاعِثُ
۴ ۸۸ B71	۴ ۸۸ B71	۵ ۸۹ B72	۶ ۶۰ B73
آنکه بزرگی سزاوار اوست	گشاینده درها	قبول کننده توبه بندگان	برانگیزانندهٔ خلایق
مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ	مَنْ هُوَ أَمَانٌ وَحَيَاةٌ	رَبُّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ	مُرْسِلُ الرِّيَاحِ
۲ ۶۵ B78	۲ ۶۵ B78	۳ ۱۱ B79	۴ ۸۸ B80
بدل کننده بدیها بر نیکی	آنکه بسیار آمرزنده کردار	خداوند بهشت و دوزخ	فرستنده بادها
مُنْزِلُ الْكِتَابِ	فَالِقٌ	دَائِمٌ لَا يَمُوتُ	مَنْ نَجَاذُ بِحُكْمِهِ
۸ ۸۸ B81	۵ ۸۹ B81	۶ ۶۰ B82	۶ ۶۰ B72
فرستنده کتاب	شکافنده مشکلها	همیشه که فوت نشود	آنکه در کند در فرمان خود
جَبَّارٌ جَابِرٌ لَهُ	مُيَسِّرُ الْأُمُورِ	أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ	جَزِيلُ الثَّوَابِ
۹ ۶۴ B86	۳ ۶۶ B88	۴ ۶۷ B89	۵ ۸۹ B90
پناه آنکه پناهی نیست او را	آسان کننده کارها	ترحم کننده گان	بسیار عطا و جزا

ذُو القُدرَةِ وَالكَمَالِ	مُؤنِسُ كُلِّ فَقِيرٍ	دَلِيلُ الحَسَنَاتِ	قَرِيبُ الرَّحمَةِ
۹۸۸ ۱۶ ۷	۹۹۶ ۶۵ ۲۰	۹۹۶ ۶۵ ۲	۹۹۶ ۶۵ ۲
او دارنده توانائی و کمال	ارام بخش دل هر بیچاره	راهنمای بسوی نیکوئیها	نزدیک بخشش
رَبُّ اللَّيلِ وَالنَّهَارِ	فَارِجُ كُلِّ مَكرُوبٍ	مَن هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيءٍ	وِتر
۹۹۶ ۶۸ ۲	۶۰۲ ۶۲ ۸	۶۰۸ ۶۸ ۲	۶۰۶ ۶۶ ۴
خدا در شب و روز	رفع کننده هر رنج و سختی	آنکه او را بهتر میشناسد	مکافات و تنبیه
قُوتُ عُيُونِ العَابِدِينَ	مَن هُوَ قَادِرٌ بِلَا مُعِينٍ	مَن يُحِبُّ التَّوَّابِينَ	مَن أَحَاطَ بِكُلِّ شَيءٍ عِلمًا
۶۰۹ ۶۹ ۴	۶۰۹ ۶۹ ۶	۶۱۰ ۶۱ ۷	۶۱۳ ۶۱۴ ۱
روشنی چشم عابدان و زاهدان	آنکه بر همه چیز توانا و قادر است	آنکه توبه کنندگان را دوست میدارد	آنکه از هر چیز آگاه است
مَن تَعَالَى جَدُّهُ	أَكرَمُ الأَكرَمِينَ	مَن هُوَ فِي كُلِّ شَيءٍ دَلَائِلُهُ	مُستَعَانٌ
۶۱۳ ۶۱۴ ۱	۶۱۳ ۶۱۴ ۱	۶۲۳ ۶۲۳ ۹۰	۶۲۶ ۶۲۳ ۹
بلند مرتبه و بزرگوار	گرامی تر از گرامیان	آنکه بر همه چیز دلیل و حجت	یاری خواسته شده از او
بَدِيعُ السَّمَوَاتِ	مُقَلِّبُ اللَّيلِ وَالنَّهَارِ ۲	دَافِعُ البَلِيَّاتِ	مُنتَقِمٌ
۶۲۴ ۶۲۷ ۳	۶۲۸ ۶۲۸ ۵	۶۲۹ ۱۸ ۸	۶۳۰ ۶۲۳ ۹
آفریدگار آسمانها	از دارنده بلا		کینه کش
مَن يَفعَلُ مَا يَشَاءُ	شَرِيفُ الجَزَاءِ	مُحِبُّ المُتَوَكِّلِينَ	نُورٌ بَعدَ كُلِّ نُورٍ
۶۳۳ ۶۳۴ ۳	۶۳۳ ۶۳۶ ۳	۶۳۷ ۷۰ ۷	۶۳۸ ۷۱ ۸
آنکه هر چه خواهد میکند	بزرگ جزا	آنکه توکل کنندگان را دوست میدارد	روشنی بین از هر روشنائی
مُرَتِّبٌ	أَرحَمُ مِن كُلِّ رَحِيمٍ	مَن كُلَّ يَومٍ هُوَ فِي شَأنٍ	رَازِقُ الأَرزَاقِ
۶۴۲ ۶۴۶ ۳	۶۴۷ ۷۱ ۸	۶۴۸ ۷۲ ۹	۶۴۸ ۷۲ ۹
ترتیب دهنده امور	صورتی تر از همه چیزها	آنکه هر روز در کاری دیگر است	آفریننده مردمان زنده گان
مُؤَخِّرٌ	رَاحِمٌ مَن لَا رَاحِمَ لَهُ	مُعطِي السُّؤَالَاتِ	سَتَّارٌ
۶۵۳ ۶۸ ۸	۶۵۴ ۶۹ ۶	۶۵۸ ۷۳ ۱	۶۶۱ ۶۶۷ ۴
امیدگاه امیدواران	رحم کننده بر هر بیچاره	دهنده خواسته ها	بسیار پوشنده

ساتر	متکبر	الکریم من کل کریم	نور علی کل نور
۶۱۰ ۶۷۰ ۳	۶۶۲ ۶۸۰ ۵	۶۷۱ ۶۸۰ ۵	۶۷۲ ۶۹۰ ۶
پوشنده	سزاوار بزرگی	کریم تر از هر کریم	روشنی بر هر روشنی
رفیع الجبال او ثاد	ولی المتقین	من لا شریک له	رب العفاد و البلاد
۶۷۳ ۷۰۰ ۷	۶۷۷ ۷۰۴ ۲	۶۸۰۶ ۷۰۴ ۲	۶۸۸ ۷۰۶ ۱۴
بزرگ بلند و بالا رتبه	بزرگوار بزرگان	اکبر است از اندازه ها	خداوند تر از توصیف ها
خفی	منان بالحسنات	نور قبل کل نور	قاهر کل جبار عند
۶۹۰ ۶۹۴ ۶	۶۹۳ ۷۰۲ ۹	۶۹۴ ۷۰۲ ۱	۶۹۴ ۷۰۵ ۳
پنهان	منت نهنده بسیار	بزرگ تر از هر بزرگ	قهر کننده بر دشمنان
کافی المتوکلین	سامع الاصوات	منتصر	اقدر القادرین
۶۹۸ ۷۰۲ ۵	۷۰۰ ۷۰۶ ۷	۷۰۰ ۷۰۷ ۷	۷۰۱ ۷۱۱ ۸
نیرو توکل کننده	شنوای فریاد	بسیار یاری کننده	توانا بر توانایان
رازق	قادر کل مقدور	منجی من الافات	وارث
۷۰۱ ۷۱۰ ۸	۷۰۸ ۷۱۶ ۳	۷۰۶ ۷۱۸ ۴	۷۰۷ ۷۲۰
روزی دهنده بهر زنده	توانا بر هر چیز	نگاه دارنده از آفتها	آگاه از نهفت ها و دروغ
اهل الثناء و الحمد	مراقب کل مرزوق	من لا یصرف القلوب الا هو	من عنده ام الکتاب
۷۰۸ ۷۱۷ ۹	۷۰۸ ۷۱۸ ۶	۷۱۳ ۷۲۴ ۲	۷۱۴ ۷۲۵ ۳
نیاز آرزوی همه	مراقب روزی هر روزخور	نگهدارنده دلها هر که او	آمرزنده و اوست اهل تقوا
کاشف کل مکروب	شافی الصدور	متفرد	خالق
۷۱۹ ۸۰ ۵	۷۲۲ ۷۲۶ ۳	۷۲۳ ۷۲۶ ۴	۷۳۱ ۷۳۴ ۲
برطرف کننده هر اندوه	شفا دهنده دلها	شنوا و یگانه	آفریننده خلق نو
خلاق	حی لیس کمثله حی	باذل	من لا یتوکل الا علیه
۷۳۱ ۷۴ ۲	۷۳۱ ۷۳۴ ۲	۷۳۳ ۷۳۶ ۴	۷۳۴ ۷۳۷ ۵
آفریده کار مخلوقات	زنده که چیزی زنده مثل او	بخشنده	آنکه توکل نکند مگر باو

البصر من کل بصیر	۷۳	۷۸	۶	من لامثل له	۷۳۶	۷۹	۷	من لایخفی علیه اثاث	۷۳۸	۸۱	۹
بینا تر از هر بینائی				از مثل بلند تر او نیست				از کار و شمار و اندازه خلق او			
نور فوق کل نور	۷۴۰	۷۵	۸	اقرب من کل قریب	۷۴۱	۷۸	۶	مخلص	۷۴۳	۸۴	۳
روشنی بالای روشنی				نزدیک تر از هر نزدیکی				خلاص کننده بندگان			
فرشده البسقم والدفا	۷۴۶	۷۷	۵	من تقدس اسماؤه	۷۴۷	۷۷	۵	مستم النور	۷۴۸	۸۳	۲
فرستنده بیماری و شفا				که پاک است نامهای او				تمام کننده روشنی			
کافی من استکفاه	۷۵۱	۷۴	۳	من عطاؤه شریف	۷۵۲	۷۸	۶	ناصر کل منصور	۷۵۵	۸۴	۳
بسنده او کسی که بسنده کند				که عطای او شریف است				یاری دهنده هر منصوری			
ساتر العیوب	۷۵۸	۷۸	۶	ستار العیوب	۷۵۹	۷۸	۶	منزل البرکات	۷۶۲	۸۴	۳
پوشنده عیبها بر مردم				بسیار پوشنده عیبها				فرستنده برکتها و افزونی			
محب المتطهرین	۷۶۵	۷۸	۶	غیاثه مفتوح للطالبین	۷۶۶	۸۳	۲	ذو الطول	۷۶۹	۸۴	۳
دوست پاکان				فریادرسی او گشاده برای				صاحب فضل و نعمت			
مذل	۷۷۵	۸۰	۸	آخر	۷۷۶	۸۱	۹	ذو الجود والاحسان	۷۷۹	۸۵	۸
خوار کننده				همیشه باقی				صاحب بخشش و احسان			
من جعل الناصر لدینه	۷۸۱	۸۳	۱	خبیر	۷۸۲	۸۳	۲	ذو الحلم	۷۸۵	۸۶	۵
آنکه گرداند یاور را برای				دانندهٔ چیزها				خداوند بردباری			
مرتفع السموات العلی	۷۸۸	۸۴	۳	من تبارک اسمه	۷۸۹	۹	۹				
برتر بلندیهای آسمانها				خداوند خرم و بخشنده							

باعث الارواح	معاذی	من جعل القبور ثورا	دلیل المتحیرین
۸۴۰ ۸۲ ۱	۸۲۱ ۸۳ ۲	۸۲۱ ۸۳ ۲	۸۲۳ ۸ ۴
فریبنده روحها	پناه دهنده من	الله کردند ماه را روشن	اراده کار سر کشتگان
نعم المولی و نعم النصیر	رب التحیة والسلام	ذو الامان	ثم یعلم مراد المریدین
۸۲۴ ۸۶ ۵	۸۲۶ ۸۶ ۵	۸۲۹ ۹۱ ۱	۸۳۰ ۸۳ ۲
خداوندی که بسیار میبخشد	بسیار دهنده درود و سلام	بسیار دهنده امان	الکه میراند هر چه خواهد
ذو البهاء والمجد	من له الآیات الکبری	ناصر من لا ناصر له	ساتر کل معیوب
۸۳۰ ۸۳ ۳	۸۳۱ ۸۴ ۳	۸۳۸ ۹۴ ۲	۸۳۹ ۹۴ ۲
نیک خداوندی که بزرگوار	الکه مراد در حق ما تمام	بازگشت همه کار بسوی اوست	بوجود آورنده عیب پوشان
ذو البقاء	کثیر العطاء	من یحق بکلماته	موخر
۸۴۱ ۵ ۳	۸۴۲ ۸۶ ۵	۸۴۵ ۸۹ ۸	۹ ۹ ۸۴۶
خداوند همه چیز	بسیار بخشنده	امید رحمت کرده شده	بعد از همه
کثیر النوال	کثیر الوفاء	ارفع من کل رفیع	ذو الاحسان
۸۴۹ ۹۳ ۲	۸۴۹ ۹۳ ۳	۸۵۱ ۸۶ ۵	۸۵۶ ۹۳ ۴
بسیار عطا کننده	بسیار وفا دهنده	بلند تر از هر بلندی	تعداد نعمتهای او
من له المثل الاعلی	ثم کلمات العبا	امان الخائفین	یا جابر السرایا
۸۶۸ ۹۴ ۴	۸۶۹ ۹۸ ۵	۸۶۴ ۹۱ ۱	۸۶۶ ۹۲ ۳
آنکه فرد اوست مثل برتر	که او در مرتبه صفتها	امان ترسیده گان	بازگرداننده شکسته ها
ثم هو قادر علی کل شیء	ثم یقبل التوبة عن عباده	فاخر	مقدر الاوقات
۸۸۱ ۸۹ ۸	۸۸۸ ۹۸ ۵	۸۸۱ ۸۹ ۸	۸۸۳ ۹۱ ۱
توانا است بر هر چیز	پذیرنده توبه بندگان	نازش بر همت خلق	تقدیر کننده زمانها
مقدر الاقوات	رب البهیمة والانعام	ثم جعل الشمس سراجا	ثم هو علی کل شیء قدیر
۸۸۳ ۹۱ ۱	۸۸۴ ۹۲ ۲	۸۸۶ ۹۴ ۳	۸۸۹ ۸۸ ۷
در گذرنده قوتها	خداوند بهیم و گله دار	انکه توانا است بر هر چیز	انکه گردانیده آفتاب چراغ

مُنتهی کُلّ شکوی				مَن جَعَلَ النَّهارَ مَعاشاً				ذُو الحَولِ وَالمَالِ				مُستَعِیر			
۸۹۱	۹	۹۰	نهایت همه شکایتها	۸۹۲	۹۱	۱۰	اگر همه روز راه می‌رود	۸۹۶	۹۶	۷	خداوند حوت و عذاب	۹۰۰	۹۰	۹	ارام دهنده چیزها
ثابت				قابض				آخر بلا انتهایه				ذو الجود و الاحسان			
۹۰۳	۹۳	۳	ثبت کننده و محکم کننده	۹۰۲	۹۳	۳	بند کننده روزیها	۹۰۵	۹۵	۶	اخر که او را نهایت نیست	۹۰۶	۹۰	۱۰	خداوند بخشش و نیکوئی
ذو الهیبة الفادح				سرور العارفین				من لا تدرکه الانتهاء				ذو المواهب و العطاء			
۹۰۸	۹۸	۸	خداوند نیکی و بزرگی	۹۰۸	۹۸	۸	شادی دل شناسندگان	۹۰۸	۹۸	۸	الکه در نیابد او را عقلها	۹۰۸	۹۸	۸	خداوند بخشش و عطا
ذو الحکمة و البیان				ذو العزة الدائمة				قاضی				من هو رب الشعری			
۹۱۰	۹۱	۱۰	خداوند دانائی و روشنائی	۹۱۰	۹۱	۱	خداوند عزت و پاینده	۹۱۱	۹۱۲	۲	حکم کننده بحق	۹۱۴	۹۱۵	۶	الکه او سه بر در دلها رسانا
کثیر العفو				رحمن کل شیء و راحمه				من فی الجبال خزائنه				ذو العز و الجلال			
۹۱۲	۹۱۸	۸	بسیار نور و روشنی	۹۱۹	۹۱۰	۱۰	نجشنده هر چیز و بخشنده آن	۹۲۰	۹۲		الکه در کوهها گنجهای او	۹۲۰	۹۲	۲	خداوند عزت و بزرگی
کثیر النعم				مونسی عند کربتی				من فی الجنة رحمته				ذو القول و الفوق			
۹۲۱	۹۲۳	۳	بسیار نعمت و عطا	۹۲۲	۹۲۳	۳	ارام دهنده ترس و اندوه من	۹۲۲	۹۲۴	۱۴	الکه در بهشت رحمت اوست	۹۲۹	۱۱	۲	خداوند کردش و توانائی
ذو المجد و الثناء				فائض الجود				من هو کبیر المتعال				رضوان من رضی له			
۹۲۳	۹۹	۶	خداوند بزرگ و روشنائی دهنده	۹۳۸	۹۸	۸	بسیار بخشش و عطا	۹۴۴	۹۹	۹۰۰	الکه او ست بزرگ و بلند از دهنده	۹۳۶	۹۹	۹	یاد الکه منت یاری مر او را
ذو القوة الدائمة				احسن الخالقین				ذو العهد و الوفاء				منیب			
۹۳۹	۱۲	۳	خداوند توانائی همیشه	۹۴۱	۹۴	۴	نیکوتر آفرینندگان	۹۴۱	۹۴	۴	خداوند بیان و وفا	۹۴۲	۹۴	۶	انبات کننده و محکم کننده

ذُو الْعَطَاءِ وَالنَّوَالِ			مُعْتِقُ الرِّقَابِ			ذُو الْكَرَمِ وَالْعَطَاءِ			مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ لَهُ		
۹۴۲	۹۶	۶	۹۴۴	۹۸	۸	۹۴۸	۹۹	۹	۹۴۶	۱۰	۱
خداوند بخشش و عطا			آزاد کننده بنده‌گان			خداوند صفت و بخشش			الکه نیست شریک و وزیر اورا		
ذُو الْجُودِ وَالنَّعْمَاءِ			مُفَصِّلٌ			مُزَجِّي الرِّيَاحِ بِإِرَادَتِهِ			ذُو الْمَنِّ وَالْإِمَانِ		
۹۴۹	۱۳	۴	۹۵۰	۹۸	۵	۹۵۳	۹۸	۸	۹۵۵	۱۲	۳
خداوند بخشش و نعمتها			احسان کننده			الکه گردش باد بفرمان اوست			خداوند امن و ایمنی		
مُنْزِلُ الْكُتُبِ وَالْهُدَى			رَبُّ الْأَبْرَارِ وَالْفُجَّارِ			ذُو الْعِزَّةِ وَالْبَقَاءِ			مُذَكِّرٌ		
۹۵۵	۱۲	۳	۹۵۸	۱۳	۴	۹۶۰	۹۶	۶	۹۶۰	۹۶	۶
الکه براه گرداند و راه نماید			خداوند نیکوکاران و بدکاران			خداوند عزت و آسمکی			پند دهنده و آگاه کننده		
نَذِيرٌ			خَالِقُ الْأَنْسِ وَالْجَانِّ			مُنْزِلُ التَّوْفِيقِ مِنْ عِنْدِهِ			ذُو الْحُكْمِ وَالْعِلْمِ		
۹۶۰	۹۶	۶	۹۶۴	۱۰	۱	۹۶۸	۱۴	۵	۹۶۹	۱۵	۶
بیم کننده			آفریدگار آدمیان و پریان			الکه بنیت توفیق میگرداند			الکه بخشاند و بگرداند		
ذُو الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ			خَيْرُ الْحَاكِمِينَ			قَابِلُ التَّوْبَةِ مِمَّنْ			عَزِيزٌ لَا يُضَامُ		
۹۶۹	۱۵	۶	۹۷۰	۹۷	۷	۹۷۳	۱۰	۱	۹۷۶	۱۳	۴
خداوند حجت ثابت			بهترین حکم کننده گان			قبول کننده توبه بندگان			عزیزی که خلل نشود		
خَالِقُ الْأَرْوَاحِ			مُعِزُّ الْمُذِلِّينَ			هَادِي الْمُضِلِّينَ			ذُو الْحِكْمَةِ الْوَاسِعَةِ		
۹۸۷	۱۵	۶	۹۸۸	۵	۶	۹۸۱	۹۹	۹	۹۸۳	۱۱	۲
افرینده روحها			عزیز کننده خوار کرده گان			راه نماینده گمراهان			خداوند حکمتهای بسیار		
مِنَ الْعِبَادِ أَقْرَبُ إِلَيْهِ			كَمَا شَفَى عَنْ بَلِيَّتِي			حَافِظٌ			ذُو الْأَنْعَامِ وَالْمِنَنِ		
۹۸۳	۱۱	۲	۹۸۵	۱۵	۶	۹۸۹	۱۰	۸	۹۹۳	۱۲	۳
کسان کفو نزدیکتر از دل باشد			برداشته اندوه من نزدیک			نگاه دارنده بندگان			خداوند صحت و بزرگی		
قَدِيمُ الْخَيْرِ			مَنْ لَا يَخِيفُ الْمِيعَادَ			حَفِيظٌ			رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ		
۹۹۵	۱۴	۵	۹۹۵	۲۴	۸	۹۹۸	۱۰	۸	۹۹۹	۱۸	۹
البته بیشکوه			الکه نکند خلاف وعده			نگاه بان			برارنده درجات		

مانی الالوف			صنار			فی جعل الشمس والقمر		
۲۵۹	۳۶	۹	۱۰۰۱	۱۱	۲	۱۰۰۱	۱۱	۲
من عوالم احد بتاروخو			زبان رسانده			انکه پدید کرد انداقتاب و ماه		
راضی			راضیه			مونسی عند وحشتی		
۱۰۱۰	۱۱	۲	۱۰۱۱	۱۲	۳	۱۰۱۴	۱۵	۶
خشنود کننده			خشنود			ارام دهنده نزد پریشانی من		
ذو الفرج			عظیم			ذو السلطان المبین		
۱۰۲۰	۱۲	۳	۱۰۲۰	۱۲	۳	۱۰۲۰	۱۲	۳
خداوند دانا بزبانها			بزرگوار			خداوند حجت روشن		
من استانس المریدون			من هو بحوائج عباده			انیس والمشتوحشین		
۱۰۲۰	۱۲	۳	۱۰۲۵	۱۷	۸	۱۰۲۶	۱۸	۹
انکه انیس خواهندگان خود			انکه ادعا جات بندگان خود			ارام دهنده دلهای اندوه گین		
خیر المنزلین			رب الحبوب والنماد			رب الانهار والاشجار		
۱۰۲۸	۲۰	۲	۱۰۲۹	۳۱	۳	۱۰۳۲	۱۵	۶
بهترین فرود آرندگان			خداوند دانها و میوها			خداوند جویها و درختها		
قاضی المنایا			من ذکره حیوة			ذو المجد والبرهان		
۱۰۴۰	۱۸	۹	۱۰۴۴	۱۸	۹	۱۰۴۸	۲۲	۳
حکم کننده و سازنده او زود			انکه یاد کردن او زندگیست			خداوند حجت و دلیل روشن		
قاضی الحق			ذو المعارج			شفع من کل شفیع		
۱۰۵۰	۱۵	۶	۱۰۵۱	۱۶	۷	۱۰۵۵	۳۰	۲
حکم کننده بدرستی			خداوند درجات			شفاعت کننده تر از هر شفیع		

جار المستجیرین			فارج الکربات					
۱۰۰۸	۱۸	۹	۱۰۱۸	۱۶	۱	۱۰۲۶	۱۸	۹
نزدیک طالبان نزدیکی			افریننده روشنایی			انکه ارام گرفت بام او کوه ها		
رب البوار والقفار والغفار			رب السموات السبع			ثم اسلم کل شیء لهیبته		
۱۰۲۰	۱۲	۳	۱۰۲۴	۱۷	۸	۱۰۵۵	۲۰	۲
خداوند دریاها و کوهها و بیابانها			خداوند جویها و درختها			انکه کردن هم خزینه اوست		
مرضی			ذو الحجد والبرهان			مرضی		
۱۰۴۰	۱۵	۶	۱۰۴۸	۲۲	۳	۱۰۵۵	۲۰	۲
خشنود گردانده بندگان			خداوند حجت و دلیل روشن			برارنده اندوه ها		

ذو الصفة العالية			غنی			الاول والآخر			ثم تعرف سرير المحسنين		
۱۰۵۹	۲۴	۶	۱۰۶۰	۱۶	۷	۱۰۶۲	۱۸	۹	۱۰۶۲	۱۸	۹
خداوند وصفتهای بزرگ			بی نیاز			خداوند اولها و آخرها			آنکه میداند اسرار دل همه را		
ذو الکرم والآلاء			من لا تدرکه الأبصار			ثم دل کل شیء علی وحدانیته			ذو الکرم والطول		
۱۰۶	۲۳	۵	۱۰۷۵	۳۲	۴	۱۰۷۹	۲۶	۷	۱۰۷۹	۲۶	۷
خداوند بخشش و نعمتها			آنکه را نیافریند او را دیده			آنکه دلالت میکند هر خبر بر چیزی			خداوند بخشش و بزرگی		
ذو النعمة والسلطان			باعث من في القبور			ذو المشية			ذو الرفعة		
۱۰۸۹	۲۷	۹	۱۰۹۲	۲۱	۳	۱۰۹۲	۲۱	۳	۱۰۹۲	۲۱	۳
خداوند نعمت و حجت روشن			برانگیزنده آنکه در قبرهاست			خداوند اراده			خداوند بلندی		
قديم الفضل			ليس كمثله شيء			مغني			ذو الجلال والاكرام		
۱۰۹۵	۲۴	۶	۱۰۹۶	۲۵	۷	۱۱۰۰	۱۱	۲	۱۱۰۰	۱۱	۲
همیشه احسان			آنکه نیست مانند او چیزی			بی نیاز کننده			خداوند بزرگی و بخشش		
رب العرش الكريم			انيس الضعفاء			ظاهر			قوي لا يضعف		
۱۱۰۴	۱۵	۶	۱۱۰۴	۱۵	۶	۱۱۰۶	۱۶	۸	۱۱۰۵	۱۸	۹
خداوند عرش بزرگ			آرام دهنده دل ناتوان			پیدا و هویدا			نواند هیچ ضعیف نشود		
غوث الضعفاء			خالق السماء والبرق			ولي القضاء والهدى			ظهير		
۱۱۰۹	۲۰	۲	۱۱۱۲	۱۴	۵	۱۱۱۴	۱۷	۸			
یاری کننده بیچارگان			آفریننده سماها و بروجها			آنکه مراد او است حکم در راه قضا			یاری کننده و مدد و نصرت		
من هو عصمة للخائفين			مكفر الذنوب			راحم المذنبين			ذو فضل لطيف		
۱۱۱۷	۱۹	۱	۱۱۲۹	۲۲	۴	۱۱۳۲	۱۶	۷	۱۱۲۴	۱۸	۹
آنکه او پناه ترسندگانست			پوشنده گناهان			رحم کننده گناه کاران			آنکه بخشش او بزرگست		

شفیق من لا شفیق له	۱۱۲۶	۲۵	۲	عظیم المنن	۱۱۴۱	۱۶	۷	ناظر
مهربانی انکه نیست مهربانی				بزرگ منت				پسندنده و دانسته
مذکور بکل لسان	۱۱۵۹	۲۵	۷	خیر الماکرین	۱۱۶۲	۱۹	۱	ذو الرحمة الواسعة
یاد کرده شده بهر زبانی				بهترین مکر کنندگان				خداوند رحمت فراوان
من فضله عمیم	۱۱۶۵	۲۲	۴	من تقدست اسمائه	۱۱۶۷	۲۴	۶	من اذا سأل العبد و منعه عطاه
انکه رحمت او عام است				انکه پاکست نامهای او				انکه سوال کند بنده از و عطا نکند
مراد المشتاقین	۱۱۷۵	۲۵	۷	مبدی الخفیات	۱۱۷۸	۲۶	۸	من یخلق من یشاء
مقصود آرزومندان				آشکارا کننده پنهان				انکه بیافریند هر چه خواهد
علام الغیوب	۱۱۹۰	۲۰	۲	من هو خالق کل شیء	۱۱۹۲	۲۳	۵	عالم الغیب
دانای نهان				انکه اوست آفریدگار همه چیز				دانای پنهان
خیر الرازقین	۱۲۰۶	۲۱	۳	غیور	۱۲۱۶	۱۹	۱	ذو القدرة الکاملة
بهترین روزی دهندگان				قهار و عزت ناکر				انکه بر حکم خود تواناست
رب الشمس و القمر جلاله نور	۱۲۲۷	۱۹	۱	من یعلم السر و اخفی	۱۲۲۸	۲۲	۴	عظیم العفو
پروردگار خورشید و ماه منور				انکه میداند پوشیده و پنهان				آمرزگار بزرگ

معین الضعفا	۱۱۵۳	۱۹	۱	ناظر	۱۱۵۱	۱۷	۸	
یاری کننده مسکینان				پسندنده و دانسته				
منشئ السحاب الثقال				ذو الرحمة الواسعة				
	۱۱۶۴	۲۱	۳		۱۱۶۳	۲۰	۲	
ذو القدرة الکاملة				من اذا سأل العبد و منعه عطاه				
	۱۱۷۳	۲۱	۳		۱۱۷۱	۸۹	۱	
عالم الغیب				من یخلق من یشاء				
	۱۱۸۴	۲۳	۵		۱۱۸۳	۴۲	۴	
عظیم العفو				منزل العدل و الضعفا				
	۱۲۰۵	۱۹	۱۰		۱۱۹۹	۹	۲۰	
من هو فی قدرته قدیر				من اذا اقرب بیر العبد اداه				
	۱۲۳۶	۲۱	۳۰		۱۲۳۲	۱۵	۸	
معین کل مظلوم				راحم الضعفاء				

ناصر من استنصره	۱۲۳۷	۲۲	۴
یاری کننده هر یاری دهنده که خواهد			
عظیم الرجاء	۱۲۵۹	۲۳	۵
امید بزرگ امید وارد ان			
عالم الخفیات	۱۲۶۳	۲۱	۳
دانای پنهان ،			
غافر	۱۲۸۱	۲۱	۳
بخشنده و آمرزنده			
من هو فی ملکه عظیم	۱۳۰۶	۱۹	۱
انکه او بزرگست در ملک خود			
مغفر	۱۳۲۰	۱۵	۶
پوشنده علیها			
شافی من استشفا	۱۳۲۸	۲۳	۵
شفا دهنده انکه طلب شفا از و کنند			

خیر الناصرین	۱۱۴۲	۱۸	۹
بهترین یاری کننده گان			
ذو القدرة فی الانام	۱۲۵۹	۲۳	۵
خداوند توانائی در میان خلق			
من جعل الارض مهادا	۱۲۷۶	۲۵	۷
انکه گردانید زمین را آرامگاه			
غفار	۱۲۸۱	۲۱	۳
آمرزنده و آمرزش			
من هو فی ملکه عظیم	۱۳۰۵	۲۰	۲
انکه او در نیاید بصفتها			
من لا یتواری منه شیء فی دلیل واضح	۱۳۲۲	۱۷	۸
انکه نهان نشود چیزی از وی در شب تاریک			
مرهو اغنی واقنی	۱۳۲۹	۲۴	۶
انکه تواند کرد خرد مند گردانید			

من لا یرد القضاء	۱۲۷۳	۲۱	۳
انکه نیست باز دارنده حکم او را			
مجیب دعوة المضطر	۱۲۸۰	۲۹	۲
اجابت کننده دعای بیچاره			
غفور	۱۲۸۶	۲۶	۸
امرزنده و گذرنده گناه			
اشرف من کل شریف	۱۳۱۱	۱۵	۶
برزگتر از هر بزرگ			
عدتی عند شدتی	۱۳۲۲	۱۷	۸
مدد دهنده من نزد بلای من			
من اذا فزع منه العبد ناجاه	۱۳۳۴	۲۱	۳
انکه چون بگریزد بنده از در			

مطلع علی السرائر والنیات	۱۲۵۹	۲۳	۵
آگاه بر سرها و نیتها			
من هو فی جلاله عظیم	۱۲۸۰	۲۹	۲
انکه او در عظمت خود بزرگست			
من هو فی حکمه عظیم	۱۲۸۶	۲۶	۸
انکه او در حکم خود بزرگست			
من ظهر الجمیل	۱۳۱۰	۱۴	۵
انکه او پیدا کند نیکوئیها			
ذو العافیة والشفا	۱۳۲۲	۱۷	۸
خداوند امن و صحت			
غفران	۱۳۳۱	۱۷	۸
بخشنده و امرزنده			

من یتوکل المتوکلون	۱۲۸۴	۲۱	۳
انکه توکل کنند متوکل کنندگان			
من لا یخفی علیه شیء	۱۲۴۵	۲۳	۵
انکه پوشیده نشود بر وی چیزی			
من یکفی ولا یکفی علیه شیء	۱۲۵۴	۲۱	۳
انکه کفایت کند و کفایت کرده نشود بر وی			
مجیب دعوة المضطر	۱۲۸۰	۲۹	۲
اجابت کننده دعای بیچاره			
غفور	۱۲۸۶	۲۶	۸
امرزنده و گذرنده گناه			
اشرف من کل شریف	۱۳۱۱	۱۵	۶
برزگتر از هر بزرگ			
عدتی عند شدتی	۱۳۲۲	۱۷	۸
مدد دهنده من نزد بلای من			
من اذا فزع منه العبد ناجاه	۱۳۳۴	۲۱	۳
انکه چون بگریزد بنده از در			

رحب الذرع بارع			۱۳۳۶	۱۴	۴	قابض کل شیء و باسط			۱۳۹۱	۲۴	۶
یار بیچاره کان و مزبان						فرار کرد و بهر مزرع کن پذیرفتن					
قاضی الحاجات			۱۳۶۸	۲۷	۹	مر لا یعلم الغیب الا هو			۱۳۷۱	۲۸	۱
برآرنده حاجتها و مرادها						انکه نداند غیب مگر او					
داعی الی الخیرات			۱۳۷۳	۲۳	۷	سائر الغیوب			۱۳۷۸	۲۸	۱
دعوت کننده بنیکیها						پوشنده پوشیدنیها					
ذو الجد و الثناء			۱۳۷۳	۲۳	۷	ذو الجد و الثناء			۱۳۷۸	۲۸	۱
خداوند بزرگی و ستایش						خداوند سپاس و ستایش					
خیر الفاتحین			۱۳۹۰	۲۲	۴	ذو العرش المجید			۱۳۹۵	۲۷	۹
بهترین گشاینده کان						خداوند عرش بزرگ					
عظیم الشان			۱۴۰۲	۱۶	۷	مر لا یرغب الا الیه			۱۴۱۱	۱۶	۷
بزرگ و رفعت و رتبت						انکه رغبت نکند مگر بدو					
من فی قبوره قضاؤه			۱۴۳۱	۱۸	۹	کاشف الضر			۱۴۳۶	۲۱	۳
انکه در قبر حکم او جاریست						برطارنده سختیها					

مر لا تدرکه الصفات			۱۳۵۱	۲۰	۲	مر العظمة ازاره			۱۳۶۰	۱۸	۹
انکه در نیابد او را نشانها						انکه بزرگی ازار اوست					
مر خلق اللوة و الحیوة			۱۳۶۳	۳۲	۴	مر هو فانه قدیم			۱۳۶۱	۲۰	۴
انکه بیافرید موت و حیات						انکه فلک قدیم و پاینده اوست					
ذو الثناء و المجد			۱۳۷۰	۳۱	۵	مر لا الله غیره			۱۳۷۲		۴
ذو البطش الشدید			۱۳۸۹	۲۹	۲	ذو القوة المتین					
خداوند توانائی						انکه نیست خداوند بجز او					
جاعل النور و الظلام			۱۳۹۷	۲۹	۳	ذو العفو الغفران			۱۳۹۹	۳۱	۴
خداوند کشتن و بخشی						آفریننده روشنی و تاریکی					
ذو الملک و الملکوت			۱۴۱۲	۱۷	۸	غنی عن العالمین			۱۴۲۰	۱۶	۷
بی نیاز از عالمیان						خداوند ملک روشن و پادشاهی					
ذو القوة و الاستحکام			۱۴۴۶	۲۳	۵	من لا ینقصه شیء خزائنه			۱۴۴۸	۲۶	۸
انکه کم نشود از خزائن او چیزی						خداوند قوت و نیرو کننده					

ناصر المظلومین			فارج کل مغموم			یخرج الحی من المیت			یخرج المیت من الحی		
۱۴۴۸	۲۶	۸	۱۴۶۰	۲۰	۲	۱۴۶۲	۲۳	۵	۱۴۶۳	۲۲	۵
یاری دهنده تمدرسیده گان			رها نندهٔ هر ستم رسیدهٔ			پرورنده او زنده زنده از مرده			پرورنده او زنده مرده از زنده		
من لا یضیع اجر المحسنین			ذو العزة و الجبروت			و فیق الخیرات			کاشف الغم		
۱۴۶۴	۲۴	۶	۱۴۶۷	۲۷	۹	۱۴۶۵	۲۷	۹	۱۴۷۲	۱۳	۵
ضایع نکرداند جزا نیکوکارانرا			خداوند عزت و بزرگوار			توفیق دهنده بنیکیها			بردارنده اندوه ها		
حافظ			جاعل النور فی ظلام الظلما			واسع المغفرت ۱۸۸۸			خالق الاخلاق		
۱۴۸۱	۲۳	۵	۱۴۸۳	۲۴	۷	۱۴۹۴	۲۹	۸	۱۴۹۴	۲۷	۸
فرود آورنده رحمت بر گزیدگان			دراورنده روشنی و تاریکی			بسیار آمرزش			آفریننده خلقها		
رحمن الدنیا و رحیم الاخرة			رب النور و الظلام			کاشف الضر و البلوی			لا ینفع عنده الا ما ذنه		
۱۴۹۵	۲۸	۱	۱۴۹۷	۳۰	۳	۱۴۹۷	۳۰	۳	۱۵۰۰	۱۵	۶
بخشاینده در دنیا و مهربان در			خداوند روشنائی و تاریکی			دفع کنندهٔ سختیها و بلاها			آنکه رحمت کرده نفوذ را		
ذو الکبریاء و الملکوت			عوث			غیاث			غیاثی		
۱۵۰۴	۱۹	۱	۱۵۰۶	۱۶	۳	۱۵۱۱	۲۷	۸	۱۵۲۱	۱۸	۹
خداوند بزرگی و پادشاهی			فریادرس بیچارگان			فریادرس درماندگان			فریادرس من		
انت ولی فی الدنیا فالاخرة			عالم الغیب و الشهادة			کاشف الضر و الالم			مضاعف الحسنات		
۱۵۳۶	۲۴	۶	۱۵۳۶	۲۴	۶	۱۵۴۶	۱۹	۱	۱۵۴۱	۲۰	۲
تو نگهدارنده در دنیا و آخرت			دانای نهانی و آشکارا			بردارنده رنج و بیماری			افزونی کننده نیکوئیها		
مغیث			خالق کل مخلوق			عالم السر و الخفیات			ذو الرحمة و الامتنان		
۱۵۹۰	۱۸۸	۲	۱۵۸۵	۲۷	۹	۱۵۷۶	۲۱	۳	۱۵۷۹	۳۰	۳
فریادرس بندگان			آفریننده جمیع مخلوقات			دانای پوشیدنیها و پنهانیها			خداوند بخشش بر بندگان		

مُرادُ اذا توکّل علیہ العبدُ کفاہُ				سابقٌ غیرُ مسبوقٍ				مُرادُ اعتصمَ العبدُ بھا				علیمٌ بذاتِ الصُّدورِ			
۱۵۵۰	۲۷	۹		۱۵۸۱	۲۴	۶		۱۸۵۲	۲۵	۷		۱۵۷۴	۲۷	۹	
ہر توکل کند جز بندہ بر و کفایت				پیشتر نبود ہم بر پیش کردہ نشدہ								دانای سر سینہا			
مُغیثُنا				عظیمُ الثّناءِ				مُرجعُ الظّلِّ والأُفُولِ				خیرُ الوارثینَ			
۱۶۰۱	۱۷	۸		۱۶۲۳	۱۹	۱		۱۶۴۵	۲۱	۳		۱۶۶۸	۲۴	۶	
فریاد رس ما				بزرگ ستایش				آنکہ پیدا کرد سایہ و کمی				بہترین میراث گیرندگان			
قریبٌ غیرُ بعیدٍ				ربُّ القولِ العظیمِ				مُرجعُ الأُمورِ عظیمٌ مجیدٌ				مُرسِلُ الرِّیاحِ مُثیرُ السَّحابِ			
۱۶۰۸	۲۴	۶		۱۶۳۵	۲۴	۶		۱۶۵۲	۲۴	۷		۱۶۵۷	۲۸	۱۰	
نزدیک نہ دور				خداوند کتاب بزرگ				آنکہ دور کند خانہ بزرگوار است				آنکہ نیست مانند او چیزے			
کثیرُ الإفضالِ				عظیمُ البرکاتِ				صانعُ کلِّ مصنوعٍ غیرُ مصنوعٍ				مُنزِّلُ کلِّ شیءٍ لعزّتہ			
۱۶۷۳	۲۶	۸		۱۶۹۰	۲۷	۹		۱۶۷۷	۳۰	۳		۱۶۹۳	۴۸	۱	
بسیار کرم و عطا				بزرگ احسان و فروتنی				سازندۂ نساختہ شدہ				آنکہ خاضع شد امم بہ تمام عزت او را			
عظیمُ المجدِ والثّناءِ				آخرُ الآخرینَ				مُرجعُ عرشہ عظیمٌ				مُنزِّلُہ صاحبُ القُریٰ			
۱۶۸۷	۶	۱		۱۶۹۳	۲۸	۱		۱۶۹۶	۳۱	۴		۱۷۱۵	۲۳	۵	
بزرگ و بزرگ و ستایش				آخر آخرہا				آنکہ عرش او نزدیک است				آنکہ مراد و ست در بخشیدن قریٰ			
غیاثُ کلِّ ملہوفٍ				ذو الطّولِ والإفضالِ				بدیعُ السّمٰواتِ والأرضِ				فاتحُ الخیراتِ			
۱۷۲۲	۴۳	۵۳		۱۷۳۱	۲۱	۳		۱۶۶۲	۸	۱		۱۶۳۱	۲۱	۳	
فریاد رس ہر غم رسیدہ				پدید آورندۂ آسمانہا				گشایندہ در ہا خیر				پایندہ در آسمانہا و زمین			
قیّومُ السّمٰواتِ والأرضِ				ذو الفضلِ ذا العطاءِ				مُقدِّرُ الخیرِ والبشرِ				ربُّ السّمٰواتِ والأرضِ			
۱۷۳۲	۳۲	۴		۱۷۶۵	۴۸	۱		۱۷۷۲	۲۶	۸		۱۷۷۸	۳۲	۵	
پاینده در آسمانها و زمین				خداوند احسان و بخشش				آنکہ تقدیر کرد نیکی و بدی				خداوند آسمان و زمین			

غافر التوابین	۱۷۸۱	۲۱	۳	جبار السموات والارض	۱۷۴۲	۲۷	۹	رب الاخیار والاشرار	۱۷۸۴	۳۸	۱	عنده مفاتح الغیب	۱۷۹۱	۲۷	۹
امرزنده گناه توبه کننده گان				بزرگ در آسمان و زمین ها				خداوند نیکان و بدان				انکه نزد اوست کلید خزاین غیب			
ذو الحجة البالغة	۱۶۹۲	۳۲	۴۰	نور السموات والارض	۱۸۳۲	۲۳	۵	رب العرش العظیم	۱۸۶۴	۲۷	۹	علیم ذات الصدور	۱۸۷۴	۳۴	۷
خداوند حجت تمام				روشنائی آسمان و زمین				پروردگار عرش عظیم				انکه دانا بر رازهای دلهاست			
ممن خلق الارض بمشیته	۱۸۷۴	۳۴	۷	قاهر و غیر مقهور	۱۸۶۲	۳۱	۴	خداوند عرش بزرگ	۱۸۸۴	۲۷	۹	ذو الحکمة البالغة	۱۸۳۲	۲۳	۵
انکه وجود زمین بخواست اوست				فهر کننده بر قهر کرده شده								خداوند حکمت تمام			
من جعل الظلمات والنورا	۱۸۸۸	۳۴۰	۷	هو عنوة عن المؤمنین غیر بعید	۱۸۹۴	۳۱	۴	قاهر و غیر مقهور	۱۹۳۷	۲۴	۳	ذو الطول لا اله الا هو	۱۹۳۹	۳۱	۴
انکه افریدنا در یکی و روشنی				انکه بشنوی آواز مؤمنان را				ذو العظمة والسلطان				یاری دهنده نومیدان داده شده			
قاهر و غیر منصور	۱۹۳۷	۲۴	۳	ذو الفضل والکرم	۱۹۴۴	۲۷	۹	مغیث الیائسین الفقیر	۱۹۴۶	۲۹۰	۳	خداوند بزرگ و یاد نشده	۱۹۴۹	۳۱	۴
یاری دهنده نومیدان داده شده				خداوند احسان و عطا				توانگر کننده نومیدان بهره				خداوند بزرگ بر مخلوقات			
نافع غیر موضوع	۱۹۵۲	۳۱	۴	ذو العفو والرضوان	۱۹۷۸	۳۴	۷	فزاع الیه العبد خباه	۱۹۸۸	۳	۸	ذو الفضل علی العالمین	۱۹۸۸	۳۲	۸
برداشتن نزدیک شده				خداوند بخشش و خشنودی				انکه جای پناه جوید بنده بدو پناه دهد او را				خداوند بزرگ بر مخلوقات			

من خضع کل شیء لملکه			ذو البرهان العظیم			منزل الکبریاء فی السموات والارض			من ظهر فی کل شیء ایاته		
۲۵۴۶	۳۵	۳	۲۵۴۶	۳۵	۳	۲۰۵۶	۳۱	۴	۲۶۳	۳۹	۴
اکبر فرد بینی کند هم چرنا پادشاهی			خداوند محبت روشن ضمیر			اکبر مراد ویست برزگ در آسمانها و زمینها			اکبر قطره از اسم چون نا نهار		و
غافر الذنب			غفار الذنوب			یرزق من یشاء بغیر حساب			ذو الکرم الظاهر		
۲۰۶۴	۳۰	۳	۲۰۷۰	۲۷	۹	۲۰۹۲	۳۱	۴	۲۱۳۴	۱۸	۱
امرزنده گناهان بندگان			امرزنده گناهان			اکبر روزی دهد هر کرا خواهد			خداوند بخشش روشن		
رب للمشارق والمغارب			تقدس للمستضعفین			خیر الغافرین			خیر الغافرین الذنوب الا		
۲۱۵۴	۲۰	۳	۲۱۸۲	۳۴	۶	۲۱۸۲	۳۱	۴	۲۲۱۴	۲۹	۲
خداوند مشرق و مغرب			پناه بیچاره گان			بهترین امرزندگان			اکبر بیامرزد گناه مکرا و		
من یختص برحمته من یشاء			من الخلق فی قبضته			ذو العفو والغفران			اغنی من کل غنی		
۲۲۴۷	۲۳	۶	۲۲۶۹	۳۴	۷	۲۲۶۱	۲۹	۳	۲۲۶۱	۲۹	۲
اکبر فضل خاص کرد او بر محمد ص			اکبر مخلوقات در قبضه قدرت او			خداوند بخشش و آمرزش			بی نیاز تر از هم بی نیازان		
غافر الخطیات			ذو الرحمة والغفران			صریخ للمستصرخین			صریخ للمستصرخین		
۲۳۴۴	۲۸	۱	۲۳۸۱	۳۶	۹	۲۳۸۱	۳۲	۵	۲۴۲۸	۳۲	۷
امرزنده گناهان			خداوند امرزش و بخشش			فریاد رس فریاد خواهان			اکبر جمیع موجودات زیر حکم او		
من قامت السموات والارض بامره			حافظا لما استحفظه			شاهد غیر غائب			ذو انتقام علیه العبد		
۲۴۱۲	۳۷	۹	۲۴۳۲	۳۱	۴	۲۰۳۳	۳۱	۴	۲۴۱۴	۳۲	۵
بحکم اولت السماء و در زمین			نگاه دارد اکبر طرفه العین از او			حاضر که غایب نیست			اکبر خزینه نیم کند خدا را بدو		
مغیث کل مظلوم			غایة رغبتاه			ذو الفضل العظیم			مغنی من استغناه		
۲۴۱۶	۳۳	۶	۲۴۶۴	۳۲	۵	۲۶۹۸	۴۳	۷	۲۷۰۷	۳۴	۷
فریاد رس در ستم رسیده			نهایت طلب طالبان			خداوند کرم بزرگ			دریا رکنیده هر که طلب نیاز کند ازوی		

خالق کل مخلوق			منتهی عبرة الراغبین			من سبقت رحمته غضبه			غافر من استغضر		
۱۲۷۱۲	۳۵	۸	۱۳۰۶	۳۶	۹	۳۱۱۲	۳۴	۷	۳۱۱۴	۳۹	۳
آفریننده نه افریده شده			نهایت خواستنی خواهندگان			اگر بخشش او نه از حتم اوست			امید زنده هر که امیدی خواهد از او		
غیاث من لا غیاث له			من تواضع کل شیء لعظمته			من تزلزلت الارض من مخافته			حاضر غیر غائب		
۳۴۸	۴۶		۳۱۹۳	۴۱	۱۵	۴۴۱۲	۳۵	۷	۳۲۳۲	۳۷	۱
فریاد رس آنکه نیست فریاد رسی او را			آنکه فرو ننشیند هیچ گاه بزرگی او			آنکه بلرزد زمین از هیبت او			شاهدی که غائب نشود		
حافظ غیر محفوظ			مغیث من لا مغیث له			عالم الصغیر والکبیر			غالب غیر مغلوب		
۳۲۳	۳۸	۲	۳۲۵۶	۴۳	۷	۲۳۱۱	۳۵	۸	۱۳۳۱	۳۶	۹
نگاه دارنده نه نگاه داشته شده			فریاد رس آنکه نیست فریاد رسی او را			قوت دهنده خورنده بزرگ			غلبه کننده نه غلبه کرده شده		
من اذا استغنی العبد عنه اغناه						غیاث المستغیثین					
۳۴۷۷	۳۸	۳				۳۶۱۲	۳۹	۳			
بسی آنکه رشته از دکه زرگر کرد او را						فریاد رس فریاد خواهان					
			دعوت ادریس علیه مشهور بجهل اسم								
سبحانک یا لا الٰه الا انت			یا رب کل شیء ۲			وارثه ۲ یا الله			الا لهة الرفیع جلاله		
یا الله المحمود فی			کل فعاله ۳			یا رحمن کل شیء و			راحمه عم یا حی		
حین لا حی فی			یمومیته ملکه و			بقائه ع یا قیوم فلا یعوت					

السلام عوذ ا ح ب ح ي و ما

شَيْءٌ مِنْ عِلْمِهِ وَلَا يَئُ	وُدُّهُ مِنْ حِفْظِهِ	١ يَا وَاحِدُ الْبَاقِي	أَوَّلُ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِ
يَا دَائِمُ فَلَا فَنَاءَ وَ	لَا زَوَالَ لِمُلْكِهِ ٨	يَا صَمَدُ مِنْ غَيْرِ شَبِيهٍ وَلَا شَيْءٌ كَمِثْلِهِ	
يَا بَارِئُ فَلَا شَيْءَ	غَوْرُهُ يَدَانِهِ وَلَا	إِمْكَانَ لِوَصْفِهِ ٩	يَا كَبِيرُ أَنْتَ
الَّذِي لَا تَنْقُدِي	الْعُقُولُ لِوَصْفِ	عَظَمَتِهِ ١٠ يَا بَارِئُ	النُّفُوسُ بَلَامَتَا
لِ خَلْا مِنْ غَيْرِهِ	١١ يَا زَاكِيُّ الطَّا	هِرُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ بِقُدْسِهِ ١٢ يَا كَا	
فِي الْمُوسِعُ لِمَا	خَلَقَ مِنْ عَطَايَا	فَضْلِهِ ١٣ يَا نَقِيُّ	مِنْ كُلِّ جُورٍ لَمْ
يَزَلْ مِنْهُ وَلَمْ يَجُا	لِطُهُ فِعَالُهُ ١٤	يَا حَنَّانُ أَنْتَ الَّذِي وَسِعَتْ كُلَّ	
شَيْءٍ رَحْمَةً وَ	عِلْمًا ١٥ يَا مَنَّانُ ذَا الْإِحْسَانِ	قَدْ عَمَّ كُلَّ الْخَلَائِقِ	

١٦	١٧	١٨
يا دَيّانَ العِبادِ كُلِّ يَعبُدُ خاضِعاً لِرَهبَتِهِ وَرَغبَتِهِ	يا خالِقَ مَن فِي السَّمواتِ وَالأَرضِ وَكُلٌّ إِلَيهِ مَعادُهُ	يا رَحيمَ كُلِّ صَريخٍ وَمُلهَمِ وَغِياثَهُ وَمَعاذَهُ
١٩	٢٠	
يا تامّاً فَلا نَقصَ لَهُ	يا مُبدِعَ البَدائِعِ لَم تَبغِ	فِي إِنشائِها عَوناً مِن
٢١	٢٢	
يا عَلّامَ الغُيُوبِ فَلا يَفُوتُهُ شَيءٌ مِن عِلمِهِ وَلا يَؤُودُهُ	يا حَليمُ ذا الأَناةِ فَلا	عاجِلَهُ شَيءٌ مِن خَلقِهِ

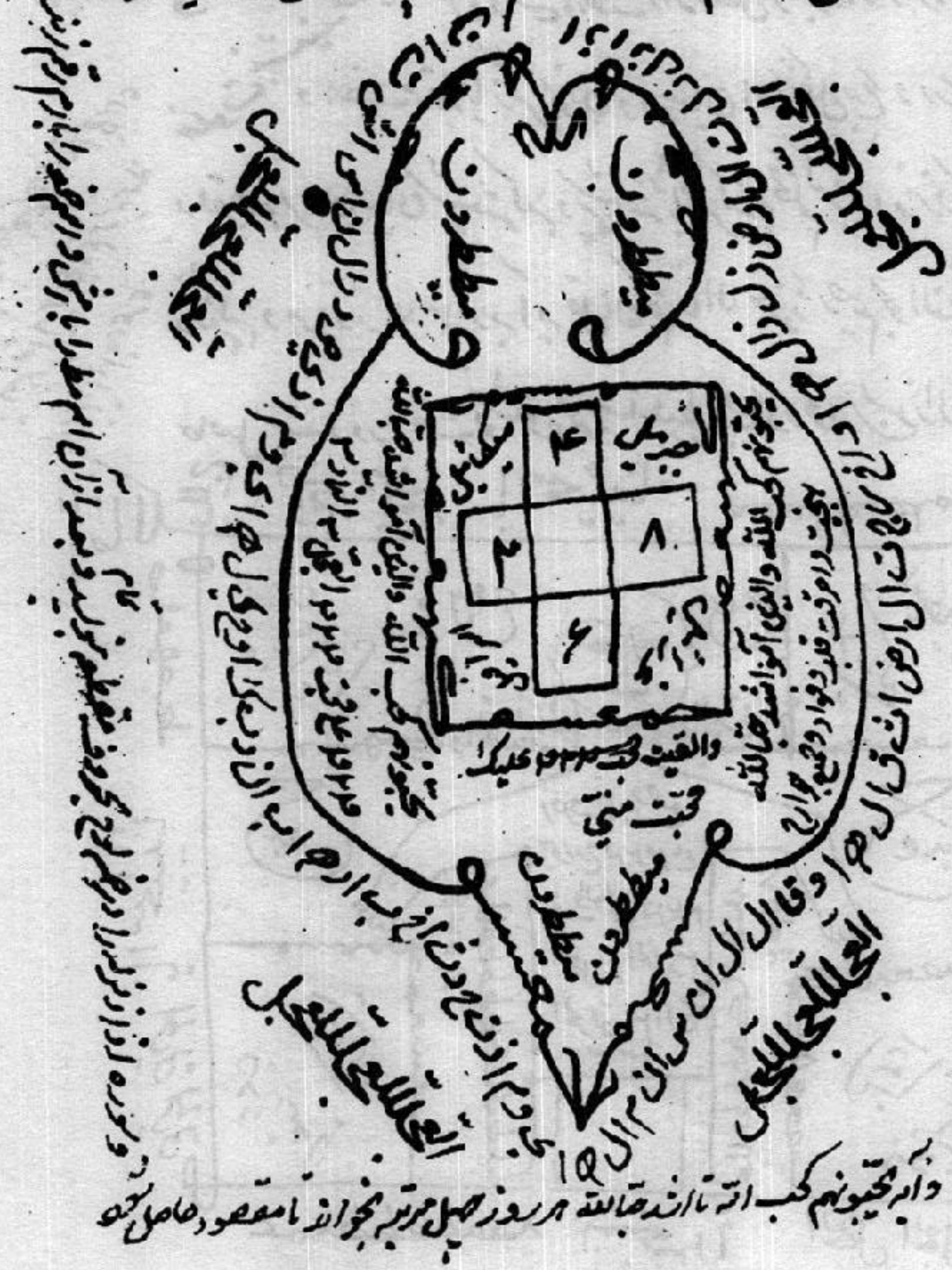
ایضاً جهت محبت بنویس این لوح را در ساعت خوب با ماه ... H ... H

... و نباتی بر جامه سفید یا ... H خوش محمدی بخش

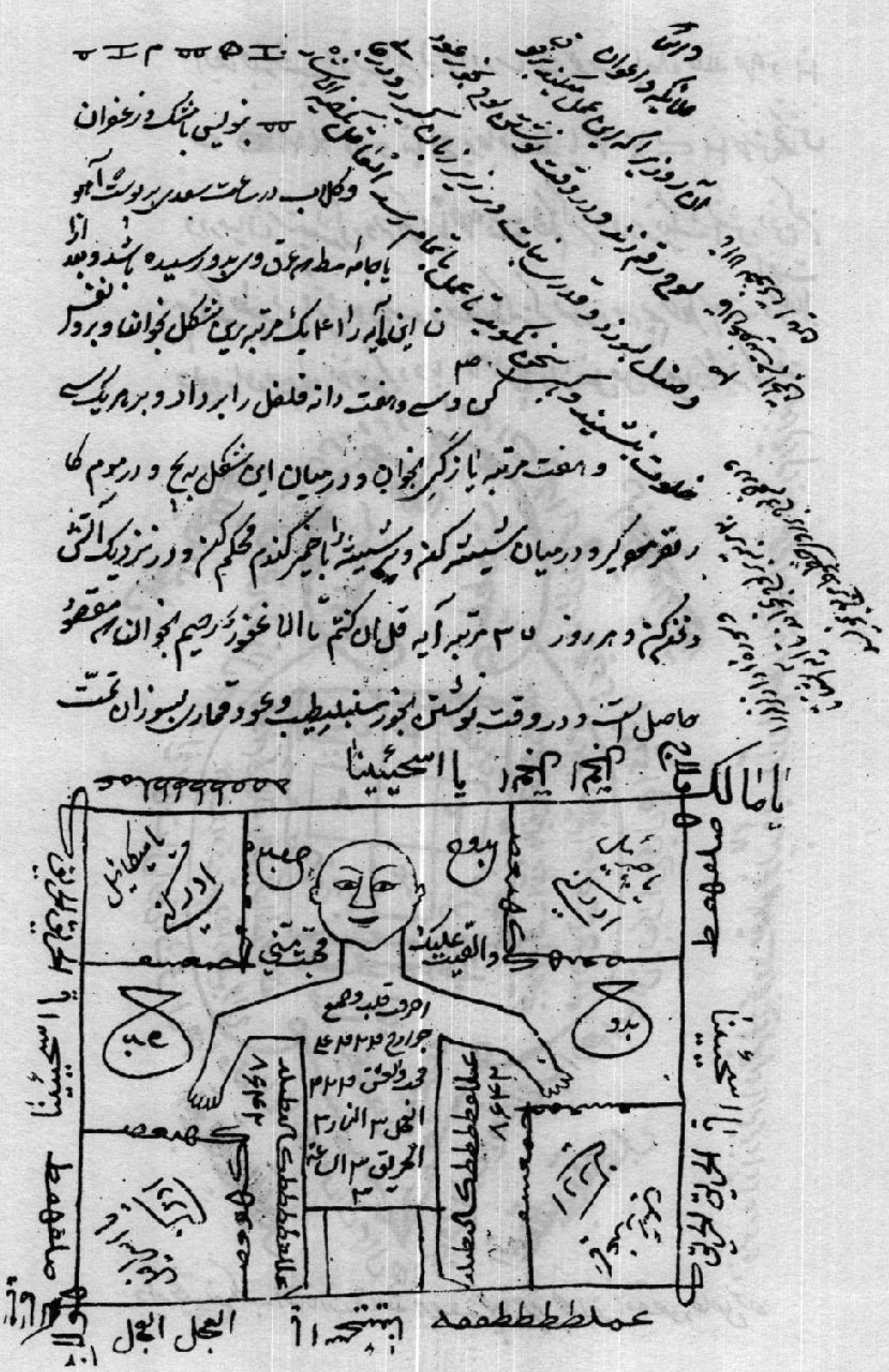
و در میان شیشه کی در آنرا با ... محکم کن و در نزدیک آتش دفن کن

چنانکه طبیش آتش بور رسد و احتیاط کن که نسوزد در بیم خطر است و اگر لا

و لوح را در موم کل رنفوحه کرده و با ... و بخ دانه فلفل در میان شیشه کنند قت

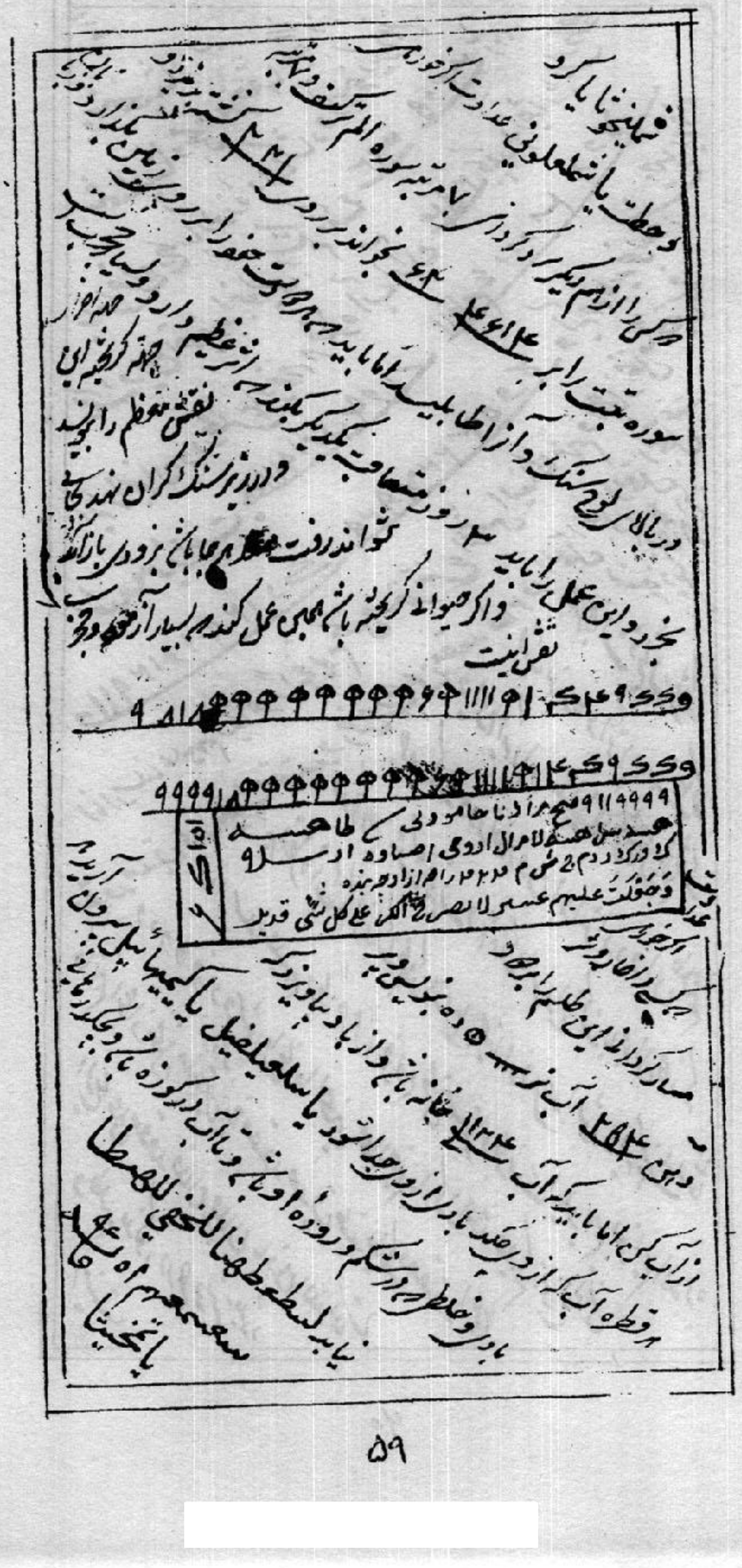
دایره یحیونهم کب الله تا اشد حبا لله هر روز چهل مرتبه بخواند تا مقصود حاصل شود

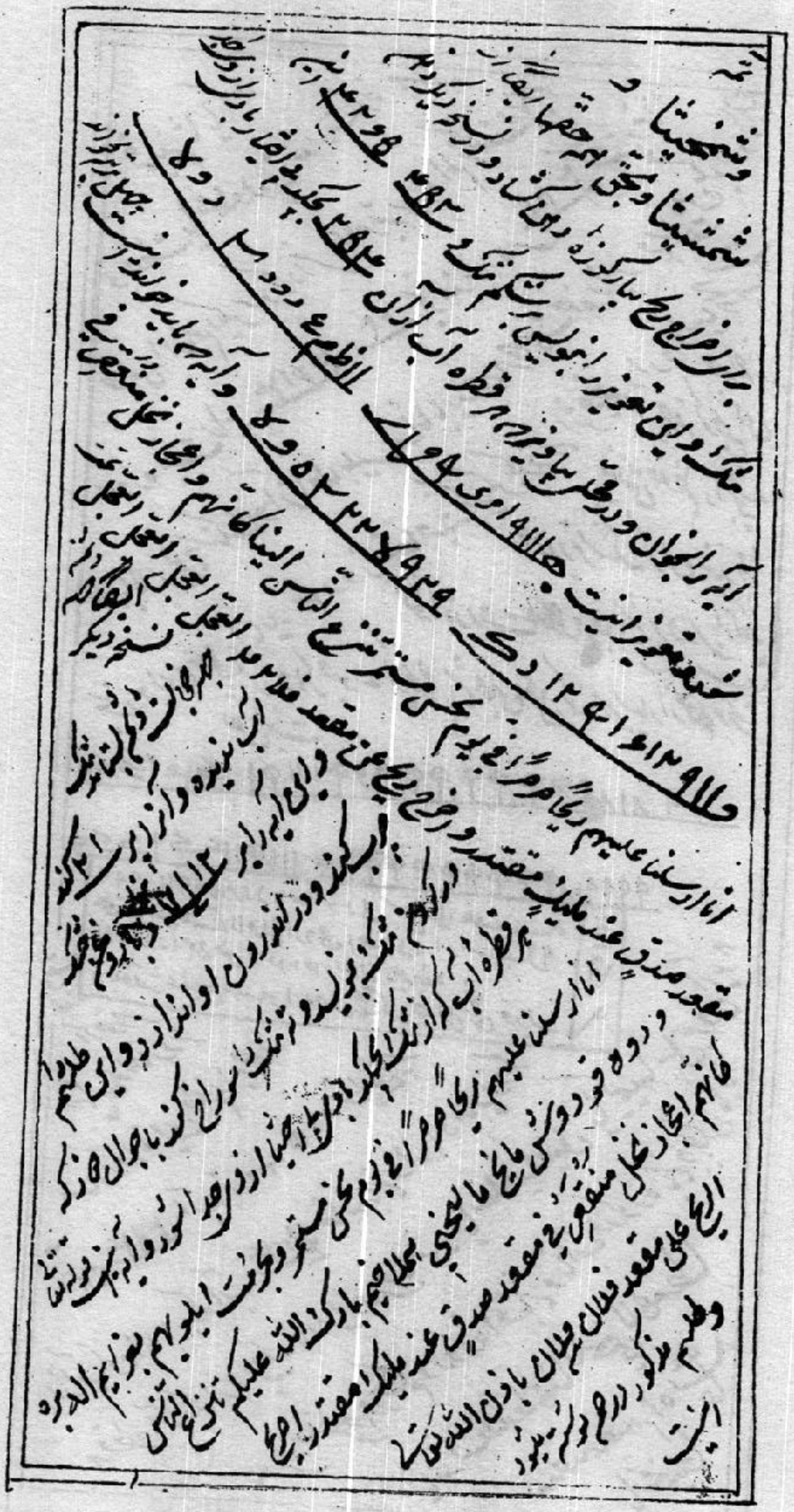

وسوره قل اوحی را تا منطط بر حرف راین شکل بنویسد بحروف مقطع و در
خمسه شکل در پشت تصویر اسم ها را رقم زند باین طریق که اقمت علیک یا
قلم که از برای تحریر اوفق الخطوط الخفی الخفی الخفی الخفی است
اکثر اسمها زبور است و قاعده آنست بجای ا ب ج د ه و ز ح ط
و ح ب باید نوشت و بجای ج د ه و ز ح ط
و ح ج باید نوشت و بجای ج د ه و ز ح ط
قیاس است الباقی بکفیه الا شاره هذا قلم

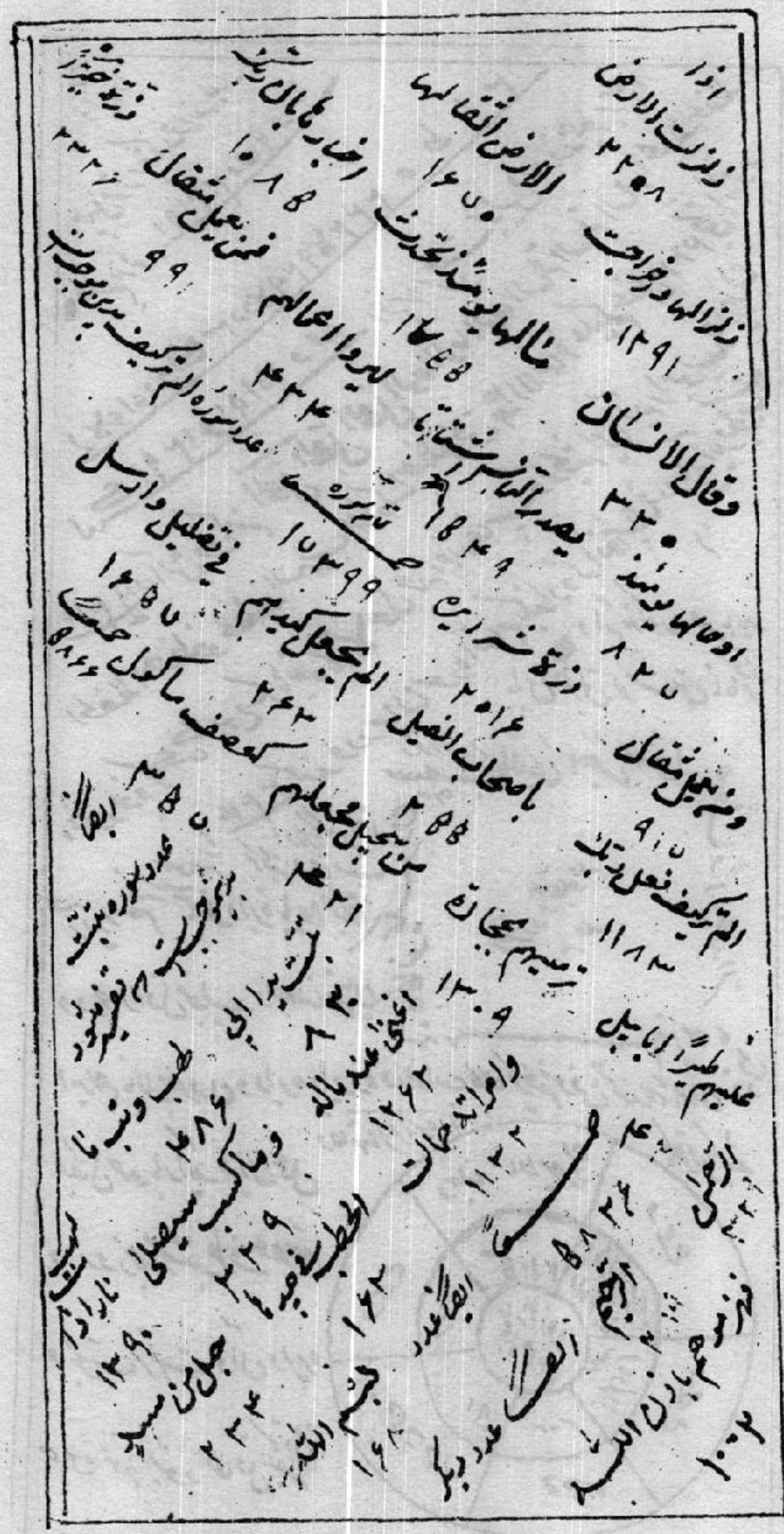
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط
ی	ک	ل	م	س	ع	ف	ص	ق
ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ	غ

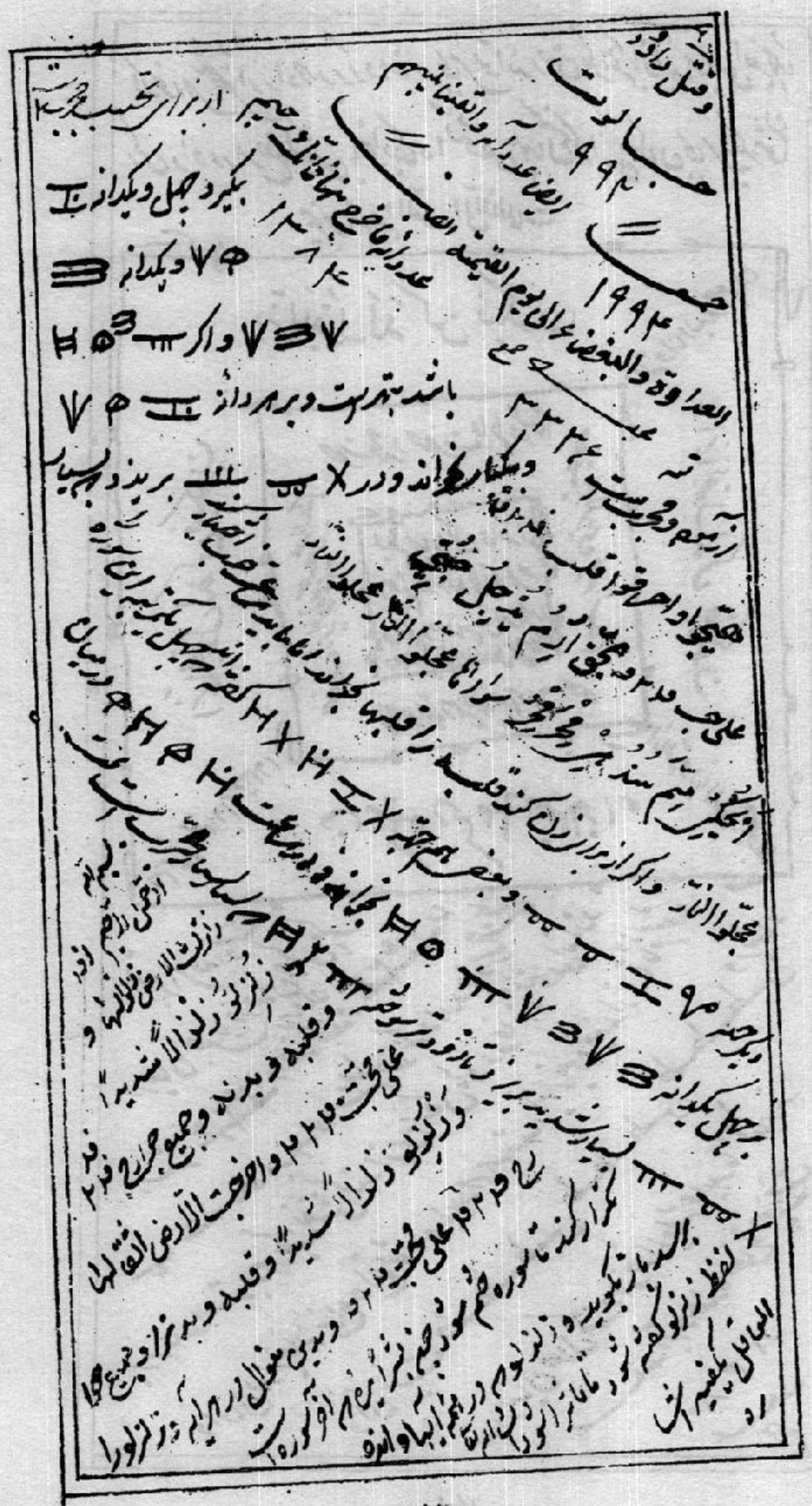
جهت دفع اعدا بخواند الم ترکیف یا جبرائیل فعل ربک بنمشائیل
باصحاب الفیل یا کهنائیل الم یجعل کیدهم یا لوماثیل فی تضلیل
یامیکائیل وارسل علیهم یا اسرافیل طیرا ابابیل ترمیهم یا
عزرائیل بحجارة یا بدوح من سجیل فجعلهم یا کشفائیل
کعصف ماکول یا طنکفیل یا ضانع یا ستار یا دافع یا جبار یا قاهر
یا قهار تقهرت بالقهر والقهر قهرک یا قهقاد وخت

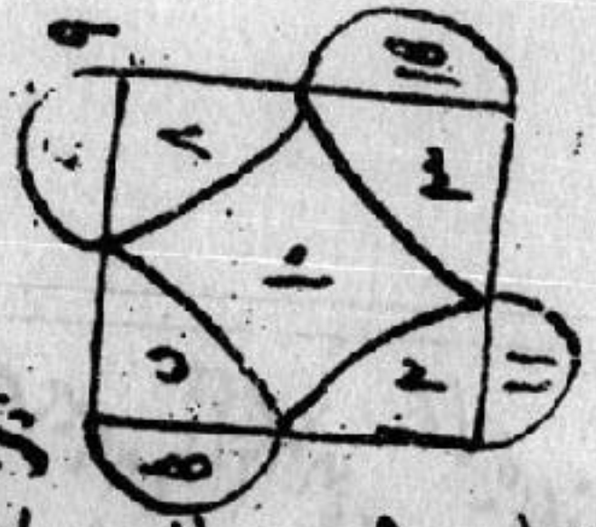

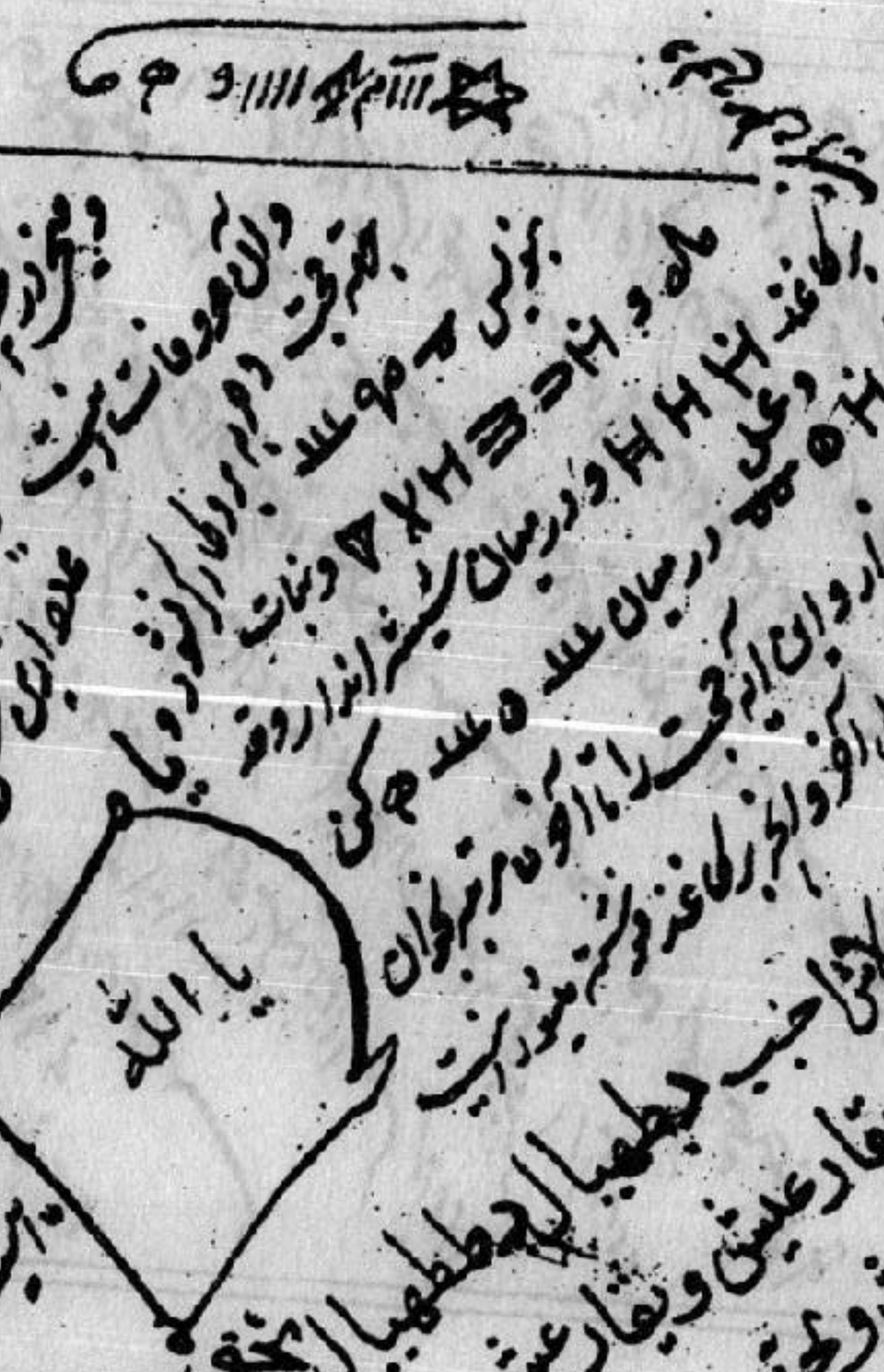
اگر خواهی شعر را از زاویه دید برگردانده هر بیتی را بخوانی رفتن مکرانکه بازآید نویسی اندر بهار
رکن راو در موضع نشیمن یا خوابگاه آنشخص پنهان کنی که از آن مکان بیتی دیگر بخوانی

نجوجونهم من النور الی الظلمات

انما یقول له کن فیکون

یا الله

بسم الله الرحمن الرحيم

دعای خطبہ آدم علیہ السلام

اللّٰهُمَّ اسْمِكَ وَاسْمِ ذَاتِي

أَلْحَمْدُ ثَنَائِي هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي
هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أُلُوهِيَّتِكَ
وَوَحْدَانِيَّتِكَ الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي الرَّحْمٰنُ مِفْتَاحُ
مفتاح الرحيم
مِفْتَاحُ خَزَائِنِ الرَّحْمَةِ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ اللّٰهُمَّ اعْطِفْ بَيْنِي
وَبَيْنَ بَنِي آدَمَ وَبَنَاتِ حَوَّاءَ بِالْعِشْقِ وَالْمَحَبَّةِ وَالشَّفَقَةِ
عَلَى الْخَلْقِ كُلِّهِمْ عَبِيدِي وَإِمَائِي وَالْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ
أَوْلِيَائِي وَأَصْفِيَائِي السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ اللّٰهُمَّ سَلِّمْنِي مِنْ خَلْقِكَ وَآمِنِّي مِنْ عَذَابِكَ
وَنَجِّنِي مِنْ سَخَطِكَ وَسَدِّدْنِي وَبِلَادِكَ وَعَنْ جَمِيعِ آفَاتِكَ
وَقَضَائِكَ وَفَحْطِكَ وَوَبَائِكَ وَمُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ
وَرَسُولِكَ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ عِزِّكَ
جَلَالِكَ وَسُلْطَانِكَ الْعَظِيمِ وَجَمَالِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ

وَأَشْرَكَ الْغَالِبُ فِي قُلُوبِ عِبَادِكَ وَإِمَائِكَ
وَجَمِيعِ خَلْقِكَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنِّي قَدْ نَزَعْتُ
لِيَسْتَدِلُّوا بِهَا عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقَائِقِ الْحَقِّ مِنْ حَقِّكَ وَبِحَقِّ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ وَأَوْلِيَائِكَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ أَلِفْ
بَيْنَ آدَمَ وَحَوَّاءَ كَمَا أَلَّفْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ بَنِي آدَمَ وَبَيْنَ
حَوَّاءَ كَمَا أَلَّفْتَ بَيْنَ إِبْرَهِيمَ وَسَارَةَ وَكَمَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قَلْبِ
سُلَيْمَانَ وَدَاوُدَ وَصَفِيَّةَ وَكَمَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قَلْبِ سُلَيْمَانَ
وَبِلْقِيسَ وَكَمَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قَلْبِ يُوسُفَ وَزُلَيْخَا اشْهَدُوا
مَلَائِكَتِي وَسُكَّانَ سَمَوَاتِي وَحَمَلَةَ عَرْشِي إِنِّي قَدْ زَوَّجْتُ
أَمَتِي حَوَّاءَ لِبَدِيعِ فِطْرَتِي وَصَنِيعِ قُدْرَتِي آدَمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِ بِصَدَاقِ صَلَاتِي وَتَسْبِيحِي وَتَهْلِيلِي وَتَنْزِيهِي
وَهِيَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ وَبِشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَفَّارُ
الْقَهَّارُ الْوَهَّابُ الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ
الْخَافِضُ الرَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْحَكَمُ الْعَدْلُ

اللطيف الخبير اللهم اعطف المودة والالفة والمحبة و
الشفقة والعشق بين بني آدم وبنات حوا ادخلا حبي
وكلا اسمي ولا تقربا هذه الشجرة السلام عليكما ورحمتي وبركاتي الحليم
العظيم الغفور الشكور العلي الكبير الحفيظ المقيت المجيب
الواسع الحكيم الودود المجيد الباعث الشهيد الحق
الوكيل اخذت قلب فلان بن فلان وبحق هذه الاية
والقيت عليك محبة مني ولتصنع على عيني اذ تمشي
اختك فتقول هل ادلكم على من يكفله فرجعناك
الى امك كي تقر عينها ولا تحزن وقتلت نفسا
فنجيناك من الغم وفتناك فتونا فقال اني احببت حب
الخير عن ذكر ربي حتى توارت بالحجاب وبحق هذه الايات
في قلبه من عشقي ومحبتي القوي المتين الولي الحميد
المحصي المبدئ المحيي المميت القيوم الواحد الماجد الواجد
الصمد القادر المقتدر المقدم المؤخر الاول والاخر
الظاهر الباطن الولي المتعال البر التواب المنعم

المنتقم العفو الرؤف الرحيم مالك الملك ذو الجلال والإ
كرام هيجت قلب فلان بحق هذه الأسماء المقدسات
والآيات المباركات الرب المقسط الجامع الغني المغني
المانع الضار النافع النور الهادي البديع الباقي
الوارث الرشيد الصبور الصادق الستار الذي ليس
كمثله شيء وهو السميع البصير يحبهم ويحبونه أذلة على
المؤمنين أعزة على الكافرين يحبونهم كحب الله والذين
آمنوا أشد حبا لله ولو يرى الذين ظلموا إذ يرون العذاب
أن القوة لله جميعا وأن الله شديد العذاب زين
للناس حب الشهوات من النساء والبنين والقناطير
المقنطرة من الذهب والفضة والخيل المسومة والأ
نعام والحرث ذلك متاع الحيوة الدنيا والله عنده
حسن المآب قل إن كنتم تحبون الله فاتبعوني
يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم والله غفور رحيم لن
تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون بحق قل هو الله أحد

اللّٰهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ شستم دوم
بجهت لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سخنم روان كردان بحق محمد رسول الله
وآتش محبتم را كرم كردان در دلش بحرمة علي ولي الله
وبحق لا اله الا الله كه مهر مرا در دلش اندازد بحق لا اله الا
الله كه مهر حوايم ده وبحرمة محمد رسول الله وعلي ولي الله
كه فلان بن فلانرا بن مهربان كن وازمحبت منش بيقرار كردان
چنانچه زليخارا بر يوسف وبحق حرمت لقد جاءكم رسول
من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين
رؤف رحيم فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه
توكلت وهو رب العرش العظيم برحمتك يا ارحم الراحمين

ايام سبع اينست

يوم الاحد

روفيائيل روفيائيل ملك ابو عبد الله المذهب اسرافيل

صف وقف ض دلحم صح لاه

سندبائيل اسمون نام ملك ماعون هذا صف

يوم الجمعة

عنائيل ملك مستقلي السيد عبد الرحمن ابيض جبرئيل صف وقف

عطارد

شیخائیل اساکی برقید سه ... مهام ...

یوم الاربعه

میکائیل ملک سفلی ذو نعبة ملک برقان زنگی

صوف فوق آ اسیلی لحس

قمر

اسماعیل تفوائیل جبرائیل تمام ملک برقیام وف

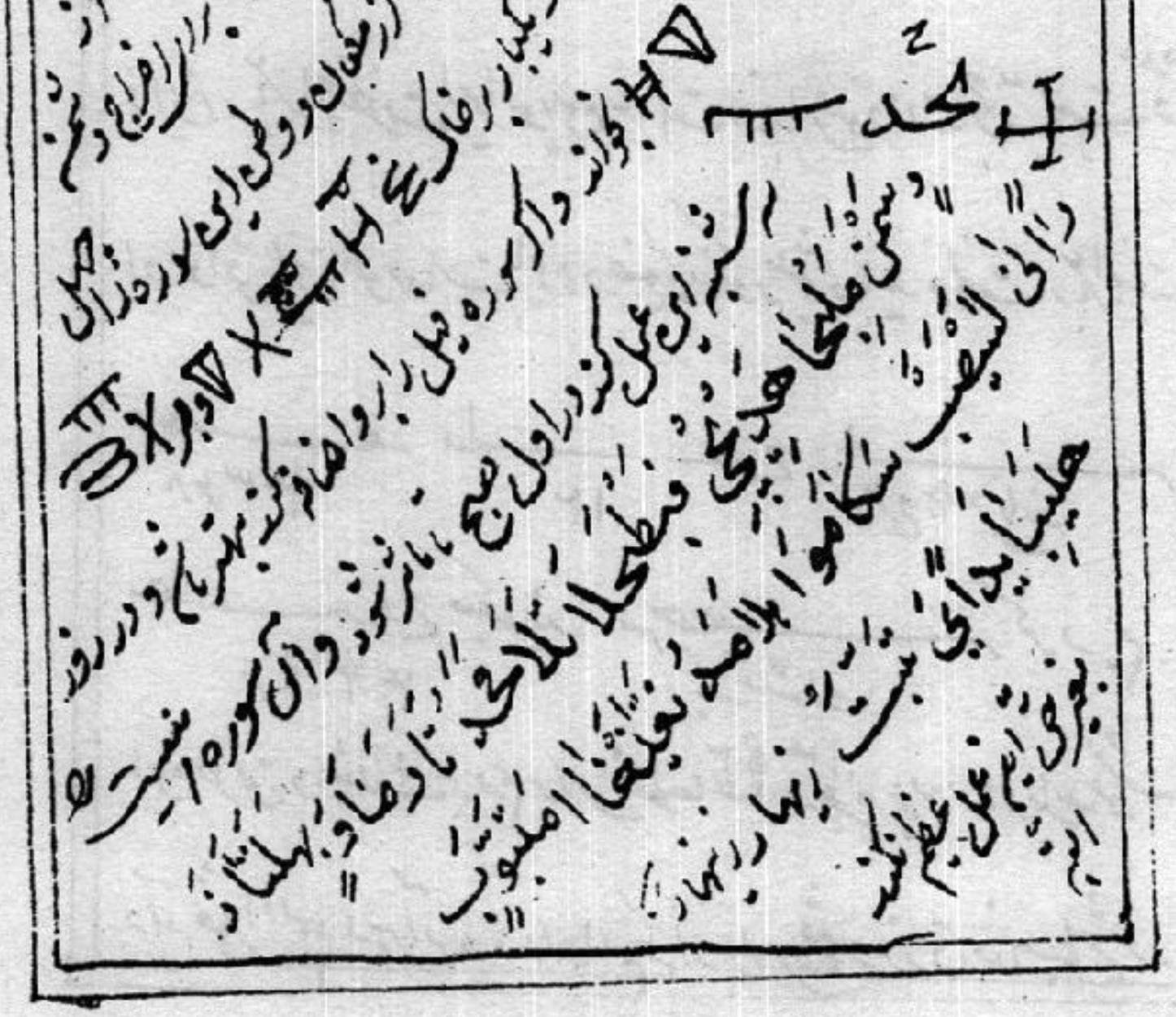
ر صرد ... مرة ملک الله العزة انفخا لوش جشجا

لوش صنطا لوش رب العزة انج انج نورش ارطالوش دار

جوج ازلذن ازکرد دش وسر وکش ازار الفتح جدا لعب

یوم الاثنین

جبرئیل ملک سفلی ابو عبدالله الحارث خیبر بحر حروف

بسم الله الرحمن الرحیم اما فایده در اعمال متعلقات هندی

و مربعات ثلثه مصری و غیره بقواعدی که مذکور میگردد و بدستوری که مرقوم میشود

بعمل آورند بدون تعویذ و مطلوبات حاصل میگردد **اول** در قاعده

مربع مثلث مصری بسطه زهیج واضح این ترکیب قاعده رقوم

مربع مصریست باین مثال اینست مربع مشهور بمثلث مصری

جمله منفعت مال		
۶	۱	۸
	۵	۳
۲	۹	۴

ایضاً بله منفعت		
۸	۱	۶
۳	۵	۷
۴	۹	۲

و این ربع را از حضرت امیرالمومنین علیه السلام از برای فتوحات تحریب است و عدد

او موافق این طوحهاست باین وضع که مذکور میشود باید دانست ربع این است

جمله	ضلعه	الحق
۴۳۶۸	۱۲	از طرح باقی میماند

مصطروح میکوئید سه حصه کردیم

۴۳۵۶ یک ثلث او

باین طریق و بثلث بردیم برای فتوحات و غیره بدین دارد باید نوشت

و آنرا قل اللهم و هر آیه و دعا و اسم که از برای فتح و رزق مناسب داند در

دو ربع باید نوشت یا در ربعیها لوح دوم

رباعی را در خانه وسط لوح بنویسید و بدستور لوح اول هم خوانید این هم لطفی دارد

حمداً لک رب بخشی منک فلاح
شکراً لک فی مساء وصباح
فی عندک فتح کل باب وفتوح
افتح لی ابواب فتوح فتاح

۴۳۶۹	۴۳۶۴	۴۳۵۱
۴۳۵۰	صدالله رب بخشی منک فلاح شکرالله فی مساء وصباح	۴۳۶۶
۴۳۶۸		۴۳۶۵

۴۳۵۲

۱۸۲۴

۴۳۶۸

۱۲

مطروح بکمالش

۴۳۵۶

۱۴۵۲

لوح اول

حمداً لک رب بخشی

طریقه پر کردن این لوح که رباعی است

و در وسط او باین نحو است

که رباعی جمع کل حروف او چهار

هزار سیصد شصت هشت است

۱۴۵۹	۱۴۵۲	۱۴۵۱
۱۴۵۴	۱۴۵۴	۱۴۵۸
۱۴۵۵	۱۴۶۰	

۱۴۵۳

از جمله این عدد چهار کسر میدهیم و چهار هزار سیصد و شصت و چهار که میماند

در خانه اول مینویسیم و بر فتار در هر خانه یک اضافه میکنیم تا خانه پنجم که

وسط است که رباعی را نوشتیم و در آن خانه گر رسیدیم بعوض چهار هزار

دویست و شصت هشت رباعی نوشت بود دیگری نخواست نوشتم باضافه
یکی تا نجانه نهم رسیدیم که چهار هزار و سیصد و هفتاد و دو بود و جمع
لوح سیزده هزار و صد و چهار میشود تا عدد الولد ح

مثلث مجتمع باین طریق است واندک الخیر لشدید

۱۰۲ ۸۴۱ ۳۲۸
ح ۱۲۹۱

واجد ازافه کردیم بجهت کسر یک

ح ۱۲ ط ۱۳۰۸ ح ۱۲۹۳ مط و ح

دوستے

۲	۷	۶
	۵	۱
۴	۳	۸

۹

وقف

دو ثلث ستے ۴۳۱

۴	۳	۸
	۵	۱
۲	۷	۶

لوح اول

۴۳۲	۴۳۷	۴۳۶
۴۳۹	۴۱۰۵	۴۳۱
۴۳۴	۴۳۳	

۴۳۸

لوح دوم

۱۳۰۴	۱۳۰۳	۱۳۰۸
	واز مجد ایز لشدید و زید	۱۳۰۱
۱۳۰۲	۱۳۰۵	۱۳۰۶

۱۳۰۹

دایم ایم کسر یک داشت ۱۴ اگر عدد واجد به را اضافه کردیم راست آمد در ر مثلثات

کسر درست نمی‌آید قاعده در لوح مثلث مصری بجهت اخراج ارصد و بزند

وضع عمل وغیره لوح اول اخراج

۴	۵	۶
۹	۸	۱
۴	۳	۸

۹

لوح دوم اخراج

۸	۳	۴۰
۱	۵	۰
۶	۵	۲

فاضرج منها فالک رصم ۱۳۸۴

فاضرج منها فالک ۲۱۵۸

مندوما مدحورا

فاضرج منها فان علیک لعنتی الیوم الدین ۱۹۹۳

فاضرج فانک من الصاغرین ۲۲۲۵

بجمله کسرود احد اضافه کردیم ۱۹

جمع ۹۸۲۵

جمع ۸۰۰۱

طرح ۱۲

مطروح ثلثث ۲۶۶۳

مطروح ۹۸۸۹

لوح اول اخراج

۸۰۰۰		

۸۰۰۰

لوح دوم اخراج

۸۰۰۴	۹۹۹۵	۸۰۰۰
۹۹۹۵	فاضرج منها فالک رصم فاضرج منها فالک مندوما مدحورا فاضرج منها فان علیک لعنتی الیوم الدین فاضرج فانک من الصاغرین	۸۰۰۵
۸۰۰۲	۸۰۰۳	۹۹۹۸

ازاصل عدد ۸۰۰۱ باقی مطروح ۹۹۹۵

واز بسیاری آسانی وضع عمل بدانکه همان رفتارهای اول را بر سر پاره سوفار آب مزیده نویسد و یکه را زیر زانوی راست و یکه را زیر زانوی چپ و یکی را در برابر روی او نگاه دارند تا نگاه کند و حرکت کند که سوفارهای زیر زانوی

او بشکند که اثار تحابت مرتبه قاعده در قلت عداوت و

هلاکت دشمن و غریض و تهلکه و غیره انچه اراده عامل باشد در ان

الواح عمل میاید اما بشرط انکه رنویسنده و خواننده و قواعدات را بداند

و باید در همه این اعمال صاحب وقوف باشد تا که عمل صحیح اید که از بلهوسی

و سهل انگاری کاری ساخته نمیشود والسلام قواعد مثلثات عداوت

و لوح اول ۹

۴	۹	۲
۳	۵	۷
۸	۱	۶

ارتفاع ۹

۲	۹	۴
۷	۵	۳
۶	۱	۸

آیه محبة عداوت والقینا بینهم العداوت والبغضاء الی یوم القیمة

طرح مثلث و ح ثلث ۳۳۳۶

۱۲ ۳۳۲۴ ۱۱۰۸

دعدد این اگر زیاد و در اجتماع با نفاذ اسم ندارد تا واضح باشد

۸۸۸	۳۳۳۰	۸۸۸
۸۸۸	وانقینا بینهم العداوت والبغضاء الی یوم	
۸۸۸	۳۳۳۲	۸۸۸

۳۳۳۲

قطره

۸۰

لوح عداوت اول

۱۱۰۹	۱۱۱۶	۱۱۱۱
۱۱۱۲	۱۱۱۴	۱۱۱۰
	۱۱۰۸	۱۱۱۵

۱۱۱۳

۳۳۳۶

قاعده در مثلث ذوالثلثاب باین طریق باید نمود که ایم یا اسمی که علقه اد

صحیح باشد و کسر نداشته باشد آن زاویه را سه قسمت باید نمود که هر قسمتی در یکی از بیوتات

	مجموع	مربع	
فوقانی لوح درج کند باین طریق	بسم الله	الرحمن	الرحیم
	۱۶۸	۳۲۹	۲۸۹

	مجموع	مثلث	صحیح
	۸۶ع		۲ ع ۴

۲۸۹	۳۲۹	۱۶۸
الرحیم	الرحمن	بسم الله
۱۴۱	۲۶۲	۳۸۳
۴ ب ۶	۱۹ ب	۲۳ ب

بعد از آن اسم مدعی را بر دور لوح بنویسد و حاصل و زاکرا دانسته باشد مثلا محمد رضا مدعی است که فتح در کار او بهم برسد باید در شش لوح

نوشت اللهم افتح علی وجه محمد رضا ابواب الطفک و کرمک و رزقک بحق اسمک بسم الله الرحمن الرحیم و هر روز مقصد بهشتاد و شش بار بخواند و گوی را با خود دارد و از برای هر کاری که باشد باین دستور عمل کند و باید دانست که مدعای خلق عالم از حیطه این دو قسم بیرون نیست یا مدعای طالب اتصالات یا انفصال هر عمل خیری هست او را اتصال میگویند و هر شریری را انفصال پس بموافق مدعا طالب دایم او لبط باید ساخت و مطلب را با اسم کاتب و آیه و رسم موافق در لوح درج نمود باین مثال مدعا فتح کار و دستور زری

اللهم افتح الواب لطفك ورزقك طالب

۱۰۶۹ علی وجه محمد رضا

اسم ۱۲۱۵ های باری تعالی است

یا الله یا فتاح یا رزاق یا معطی واحد اسم واحد بحث کسر داخل شد

۱۰۶۸

جمع ۳۳۸۱

تفسیر ۱۱۱۵

زین خانه مخالف

۸	۱	۶
۳	۵	۷
۴	۹	۲

زین خانه مطلع

مسمی ۱۰۶۹ ۱۲۱۵ ۱۰۶۸

اللهم افتح الواب لطفك ورزقك	علی وجه محمد رضا	یا الله یا فتاح یا رزاق یا معطی یا واحد
۱۰۹۳	۱۱۱۵	۱۱۴۱
۱۱۵۹	۱۰۱۵	۱۱۶۸

باز قاعده

باین قاعده باید لوح را پر کرد و بعد از ان استخراج اسماء الله و اسماء
ملائکه و اعوان و ترکیبات بخود و بر حوالی لوح نوشت و اسماء الله را
ذاکر بود تا ان الله تعالی مهمات کلی ساخته شود العاقل یکفیه الاشاره

در استخراج غرایم از قواعد مفتاح مقلاق است

مصباح آن خانه لوح را میگویند در رفتار هشتم
میکنند و خانه اول رفتار مینامند که الحال
در اینجا علی وجه تحریر مذکور است
عدد خانه اول را میگیرند مثل هذا
۱۲۱۵

مفتاح خانه هشتم لوح را میگویند که در
رفتار خانه آخر و نهم ان است
مثل این خانه ۱۰۱۷

صحیح ۲۲۳۴

وقف
لوح را که عدد اسماء الله و صاحب مطلب است
از اهم مینویسند مثل هذا وفق
وفق ۳۳۸۱

جمع و وفق را هر دو جمع میکنند و آنرا قایمه میخوانند لهذا
قایمه
۶۶۸۸

مساحت
و انچه لوح وفق دارد ۳۳۸۱ این وفق را سر چندان میکنیم و جمع میکنیم
۳۳۸۱
و او را مساحت لوح مینامند ۳۳۸۱
۳۳۸۱
مساحت و این مساحت را با قایمه
۱۰۰۵۳ جمع مینامیم و او را افاظ میگویند

وستشـــــــ

رفقه ج — فاخه ج — مساتت ج

۳۳۸۱ — ۸۸۸۸ — ۱۰۰۸۳

طرح عدد ایل ۸۲ — طرح عدد ایل ۸۲ — طرح عدد ایل ۸۲

مطروح ۳۲۹۹ — مطروح ۸۸۳۳ — مطروح ۱۰۰۰۱

اسمملک جغرصطائیل — اسمملک بغشلجائیل — اسمملک بغاائیل

ا ص لوح ط

۱۸۶۳۸

طرح مطروح عدد ائیل

۱۸۸۸۶ یهغشفوائیل

الحق ۸۲

اسمای ملائکه برآمده این است

یاغقسهائیل یاظسهائیل یابغقفبائیل یاجغرصطائیل

یاهغشلجائیل یابغاائیل یایهغشفوائیل

دانچه برای اسماء اعوان مرجع وشیاطین انداز عدد مفتاح تا احاطه

از هر باب مربع اسم استخراج نمود باین قسم

مفتاح ۱۲۱۷ — مقلاق ۱۰۱۷ — عمع ۲۲۳۴

طرح عدد هیوش ۳۲۱ — طرح ۳۲۱ — طرح ۳۲۱

مصروح ۸۹۶ — مطروح ۶۹۶ — مطروح ۱۹۲۳

منصوهیوش — حضوهیوش — غظیحهیوش

وفا	ثانی
۳۳۵۱	۸۸۱۸
طرح	طرح
۳۲۱	۳۲۱
مطرح	مطرح
۳۰۳۰	۲۶۴۸
جغلهیوش	هغرسدهیوش
مستحت	احاطم
۱۰۰۸۳	۱۸۶۳۸
طرح	طرح
۳۲۱	۳۲۱
مطرح	مطرح
۹۷۳۲	۱۸۳۱۷
طغدلبهیوش	یهغشینرهیوش

ورقه

این اسماء را جمع نماید باین طریق و بر دور لوح نویسد و اسماء مذکور

که در لوح مسبط است بخواند هر روز تا مراد برسد لهذا اقول

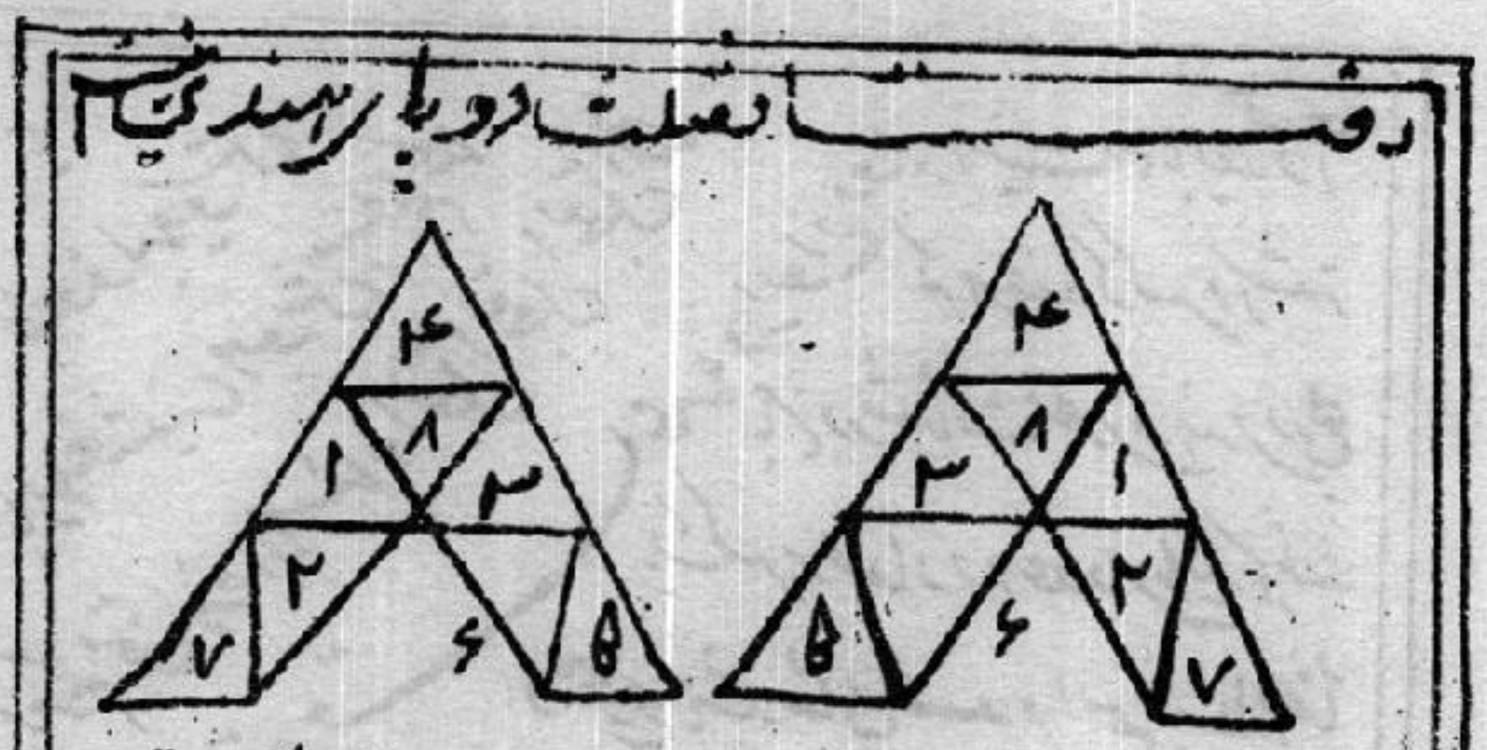
اقسمت علیکم وعزمت علیکم ایها الارواح الروحانیین بحق الله

القادر وبحق اسماء الله العظام افتحوا لی ابواب الرزق والبرکة و

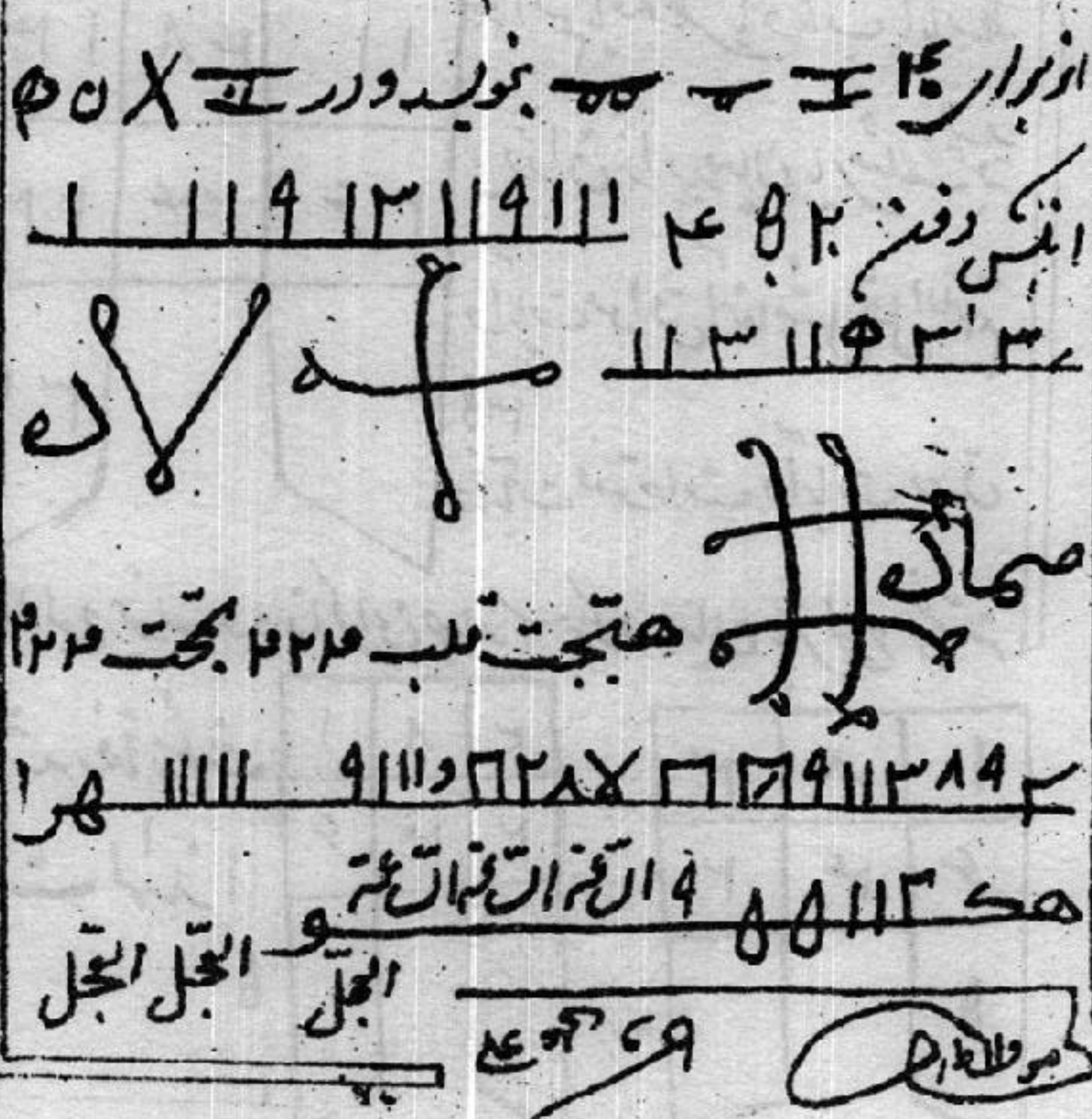
طفه لیبوشن ... ربع عشر ... ربع عشر ... ربع عشر

... ربع عشر ... ربع عشر ... ربع عشر

... ربع عشر ... ربع عشر ... ربع عشر

وایات و اسماء ازبرای اخراج وعداوت بقبض تهلیک و تحریض
ہمہ را موافق مدعا باید دانست وعدد کرفت واسم عدد وام او
را و ہرکسی را خواہد داخل کرد وجمیع نمود و ثلث کرفت و بطریق کہ
مذکور شد برکند والواح ہر عمل بر عامل کامل معلوم است ہر یک بہ قسم
باید بعمل آوردن واللہ اعلم بالصواب

ازبرای ۱۰ بنویسد ورق ۵۰ X

انکس رفض ۲ ۴

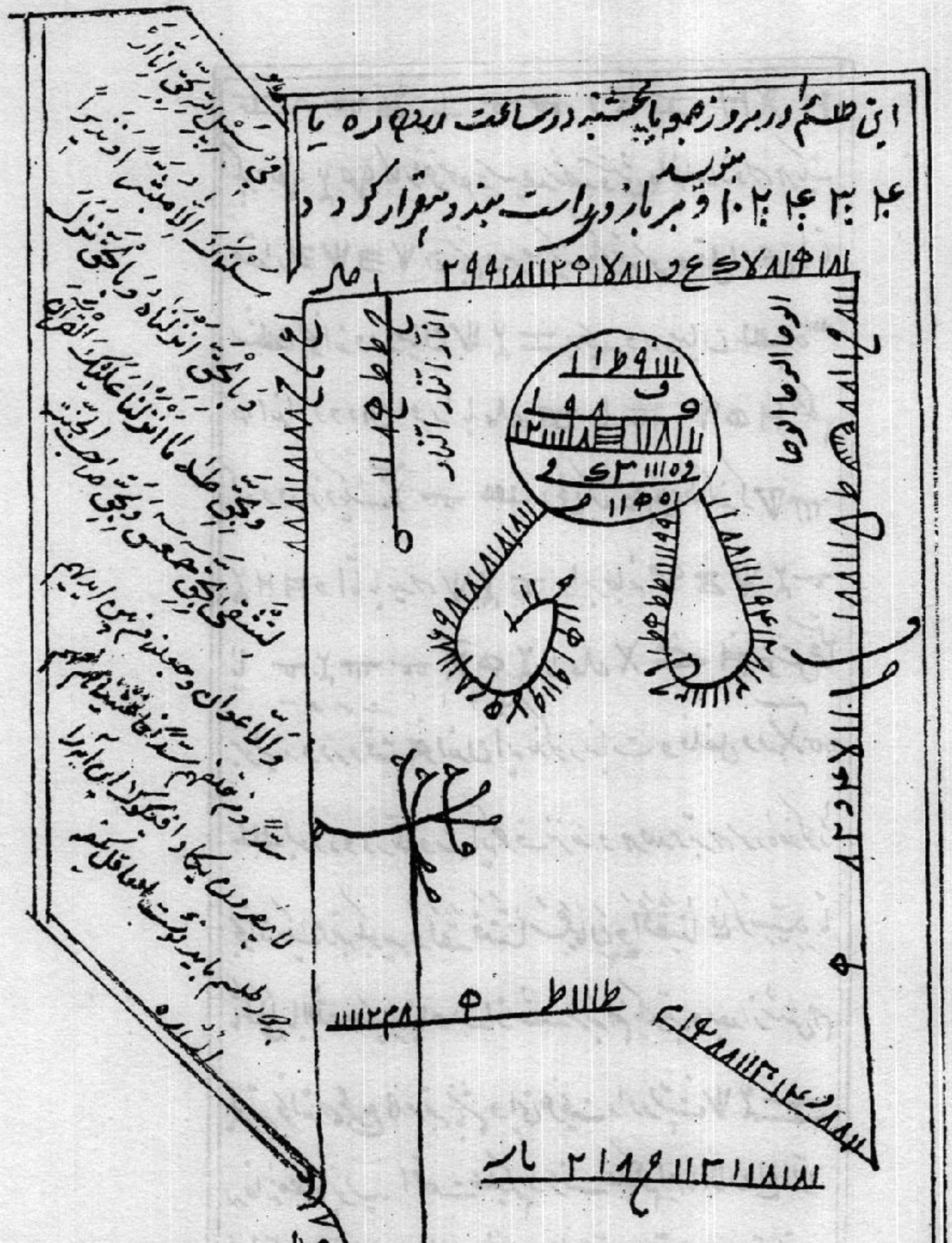
صمائل

هتبجت قلب ۲۲۲ بحت ۲۲۲

هر ۱

هک ۱۱۱۱ ۹ ۱۱۱۳۸۹

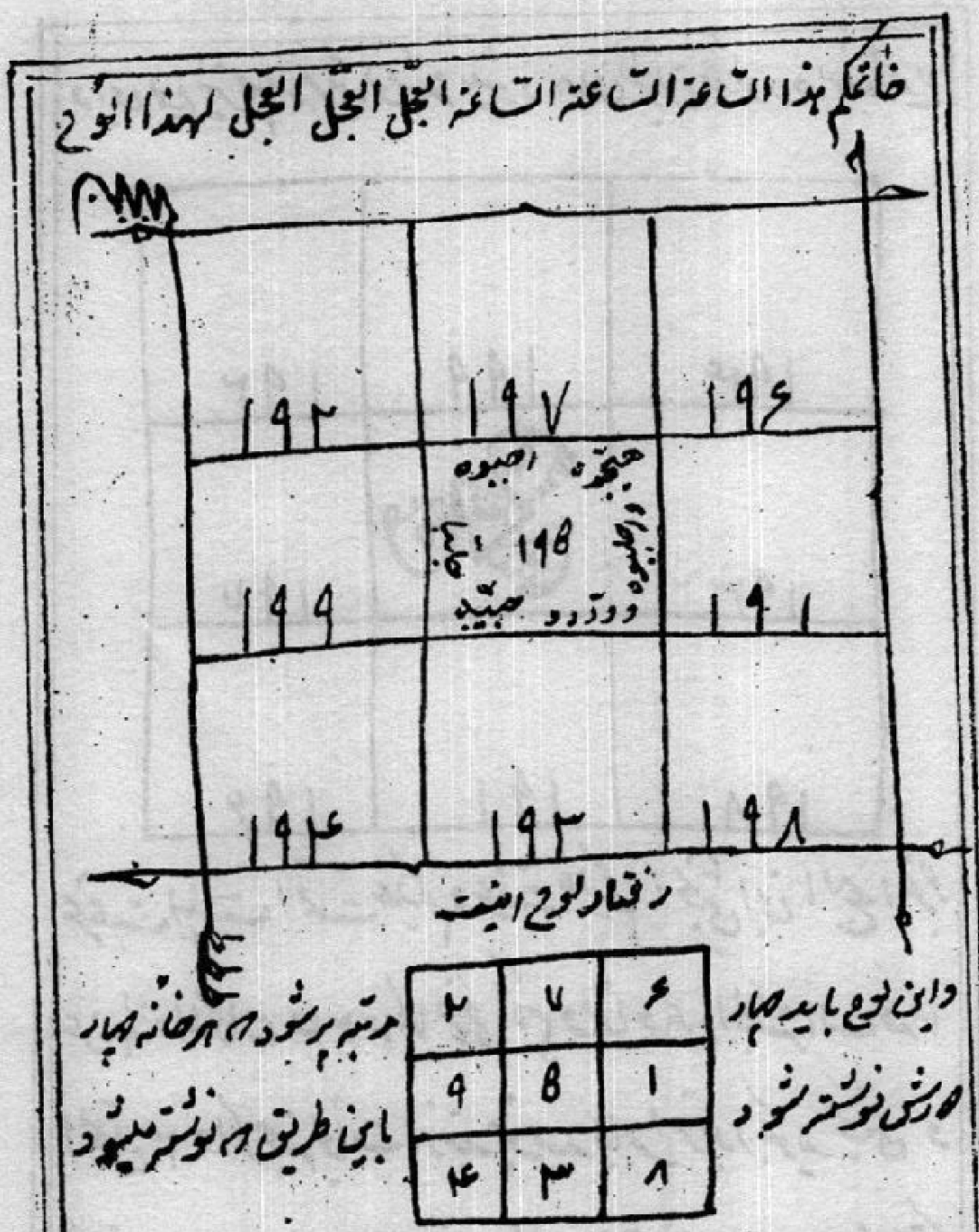
و الجل الجل الجل

هیچ قلب فدا فدا علی محبت
فلان بن فلان العجلی و الخ

[illegal] بگرداند [illegal] کار نفرمود و سیصد شصت و شش دانه لبلاز در هر یک
مقدار [illegal] باشد و بر هر یک یکمرتبه سوره قل اوحی را تا
شطط بخواند و در میان [illegal] بچکد و در میان [illegal]
[illegal] اندازد و دهن او را با [illegal] یا [illegal] محکم
کند و در نزدیک [illegal] دفن کند و احتیاط کند که [illegal]
[illegal] و اما باید [illegal] را بر جامه [illegal]
یا [illegal] یا [illegal] خوشش فرماید
بنویسد و در وقت خواندن آیه مذکور نبات و فلفل در [illegal]
[illegal] بسوزد و در تلاوت آیه حرف نزند و هر صد مرتبه سوره مذکور را
بخواند یک مرتبه بگوید وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا
ثُمَّ أَنَابَ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ
وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ هَٰذَا عَطَاؤُنَا
فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ
تا كَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا و بعد از شصد مرتبه هم یکمرتبه و بعد از شش هم
یکمرتبه بخواند مجموع ۶۶۶ مرتبه باشد و این عزیمت را در پشت [illegal]
در خانه مطن بنویسد اقسمت علیکم وعزمت علیکم ایها الارواح الزوابع
الجانبیین المستطیعین بهذه الخاتم وهذه اللوح بهیجوا واحرقوا قلب
وجمیع جوارح فلانه علی با الحب والمودة والالفت والعشق بحق

خاتمکم هذا ات عزات عنه ات عنه المجل المجل المجل لهذا الوح

۲	۷	۶
۹	۵	۱
۴	۳	۸

این لوح باید چهار مرتبه پرشود در هر خانه چهار
حرفش نوشته شود باین طریق در نوشته میشود

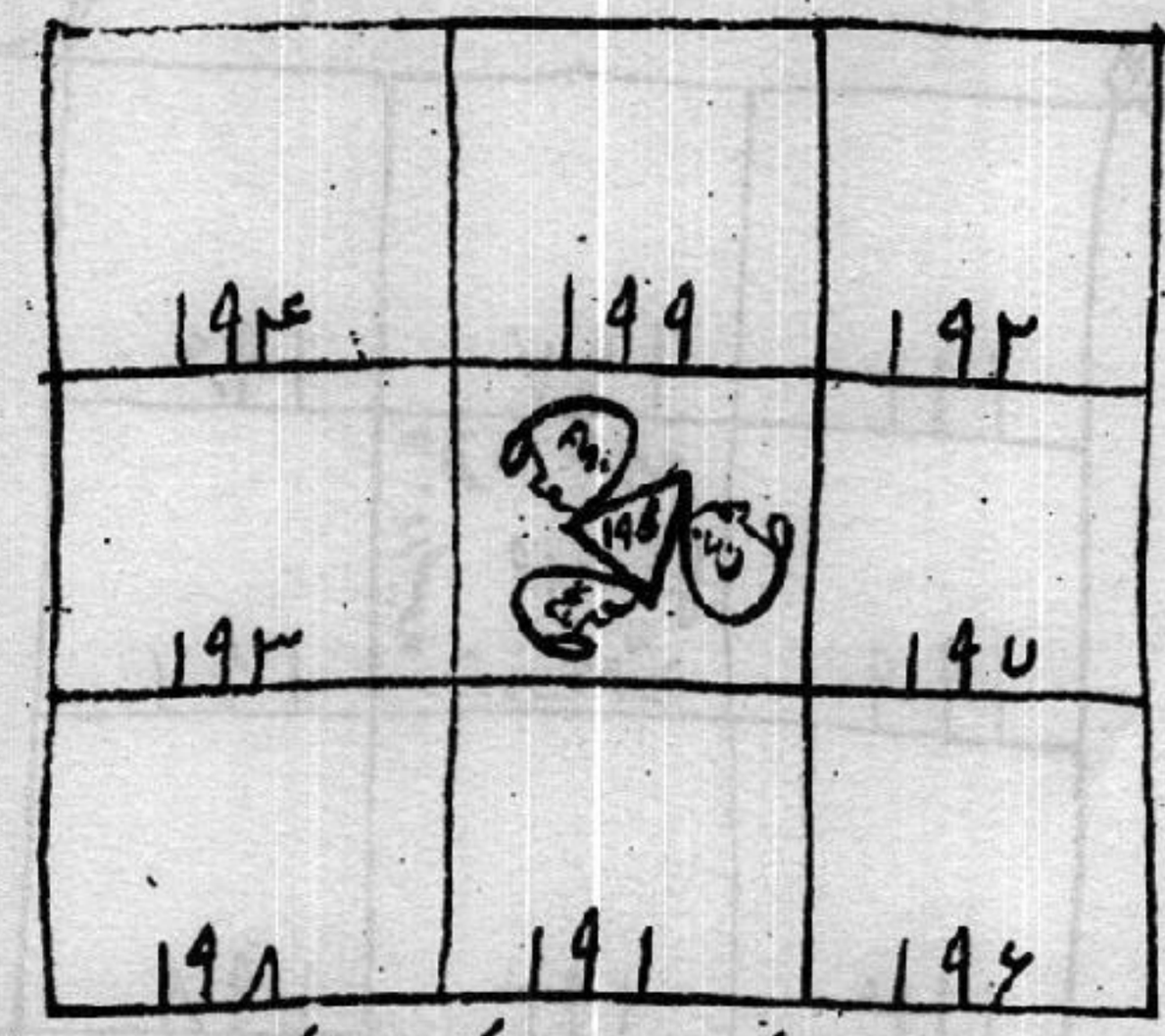
۲	۹	۴
ن	۵	۳
۶	۱	۸

۶	۱	۸
ن	۵	۳
۲	۹	۴

۲	ن	۶
۹	۵	۱
۴	۳	۸

دور حصار = ۲۷ = دیگر جبر رفراج از مکان و خلاص
شدن از زندان و خراب کردن مکان دشمن ازین
چهار عدد بنویسد و در چهار گوشه آن مکان
دفن کند مراد حاصل است و عزیمت را در پشت لوح باید نوشت در خانه میان

و این لوح نیز چهار مرتبه نوشته میشود بهمان طریق مذکور و بهمان اوضاع

عزیمت اینست اقمت علیکم وعزمت علیکم یا نجتی ابن النجح اخرجو

عن هذه المکان ۲۲۲۲ لکما خرج آدم وحوّاء عن الجنة السا عة ۳

العجل ۳ واگر جنیه نجات از بند نمیتوانید بجا بر اخرجوا بگوید نجتی و

خلصنی ۲۲۲۲ عن هذا السجن والحبس ونجی هذه اللوح ونجی خاتمکم

هذا ات ات ات عتر العجل العجل العجل نمت

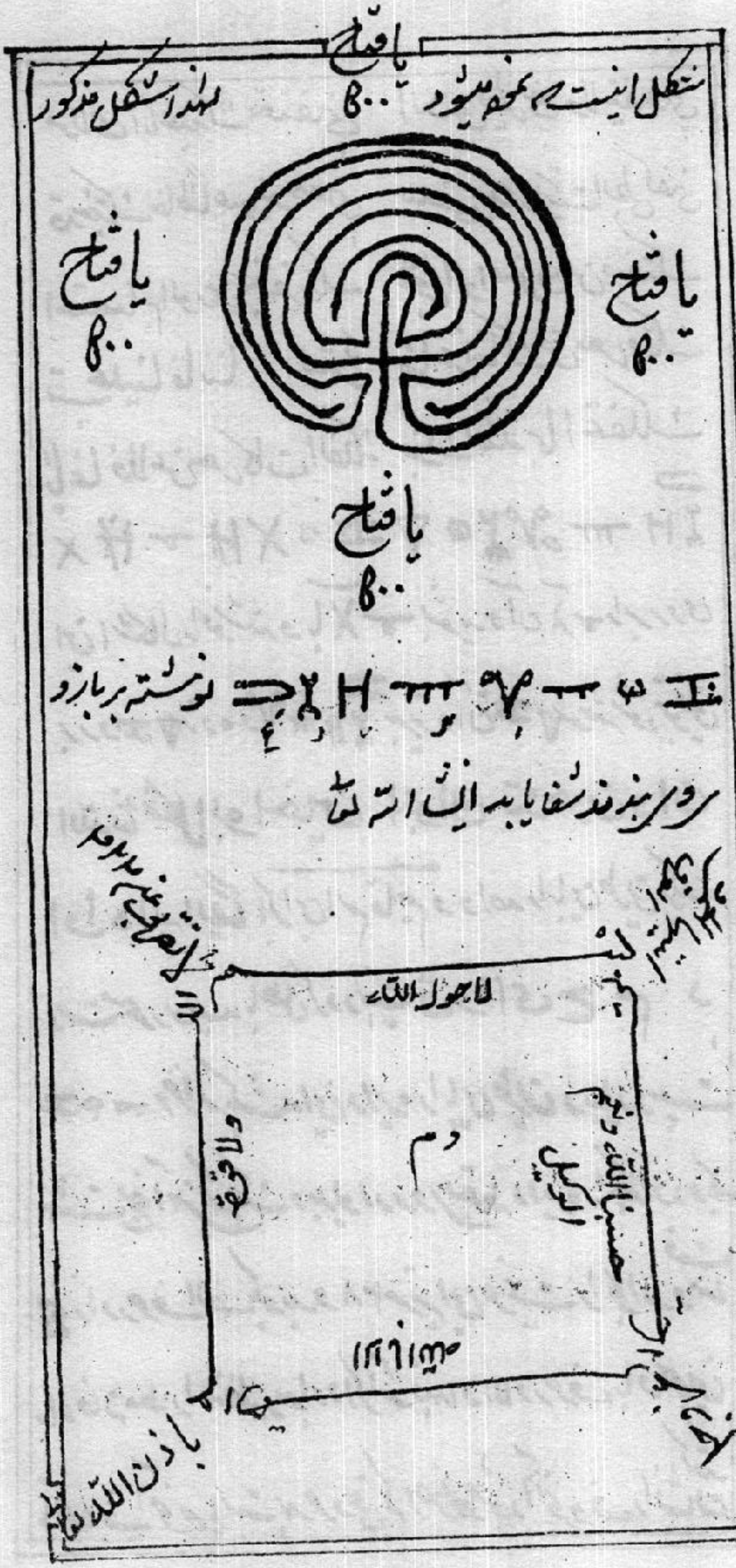

روغن یا روغن و این شکل را

بگشد و ببود و غن بنماید و آن روغن را در چشم و گوش و دماغ و بدن

آن جنی طلا کند ۲۲۲۲ ان شاء الله تعالی نجات می یابد و باید هر شکل درست

بگشد و هر یا فتاح را عدد کرده بر هر یا تحت این شکل بنویسد و آن

یا فتاح
یا فتاح
یا فتاح
یا فتاح
یا فتاح
لا حول الله
ولا قوة
الا بالله

مولای انا عبدک تعتقنی العتق یطرمنی ولا تنفعنی

قد خبتک خاطئا عسی ترحمنی سیفی بیدی وبتّ البطی کفنی

اعتصام الوری بمغفرتک مخرس الواصفون عن صفتک

تب علینا فاننا لبشر ما عرفناک حق معرفتک

یا غافلا عن حرکات الفلک بذک الله بما اغفلک

[figure]

این اشکال را نویسند و با [figure] بشویند و آن [figure] را بر روی

[figure] بر روی [figure] نوشته و [figure] بر بزند آن [figure] سوخته شود بتوفیق

الله تعالی شکل ابواخین البوان تدخین وان

اوه ایه الیقا اگر این اسم قایم و واحد را باین طریق بر کف

دست صحور نویسد باطل گردد نیت ق وا ای ح م د

[figure] فراموش نکند این دایره را باین طریق و بیاید دست

چپ مچ آهن کوچک و بدیوار روی بقبله دایره را بگذارد و یک

میخ را در حرف الف بکوبد و ۲۸ مرتبه این عزیمت را بخواند و مسافت

راه خانه مطلوب را منظور بدارد اگر آمد فبها والا در حرف با و همچنین

تا حروف آخر هاست بهر حرفی که اضافه شود آن حروف را نشان کند

هر وقت حاجت افتد مبتلا را بهمان حروف بگوید و بهمت
مرتبه عزیمت را بخواند
که حاضر شود بتوفیق الله تعالی
موضع اسم طالب
یا سمعیائیل
یا بدوراییل
یا نوبیائیل
یا روسیائیل
موضع اسم مطلوب
عزیمت
عزمت علیکم یا سمعیائیل یا بدورائیل یا نوبیائیل یا روسیائیل
بحق ربنا و ربکم و بحق ابجد هوز حطی کلمن سعفص قرشت ثخذ
ضظغ ان تفعلوا و احضروا بهیائی ۲۲۲۲ و حرکوا قلبه بمحبته
۲۲۲۲ الوحا العجل العجل عن بارک الله علیکم بحق الکلام
ایماک ⊏ φ ⋍ X H X H بهمان طریق باید عمل
نمود و عزیمت را باید درست خواند که غلط نشود و مسافت راه
خانه مطلوب را منظور باید داشت و این را در ساعت نیک باید عمل
نمود تا مؤثر شود و دایره در انظاف نمود میشود العاقل یکفیه الاشاره

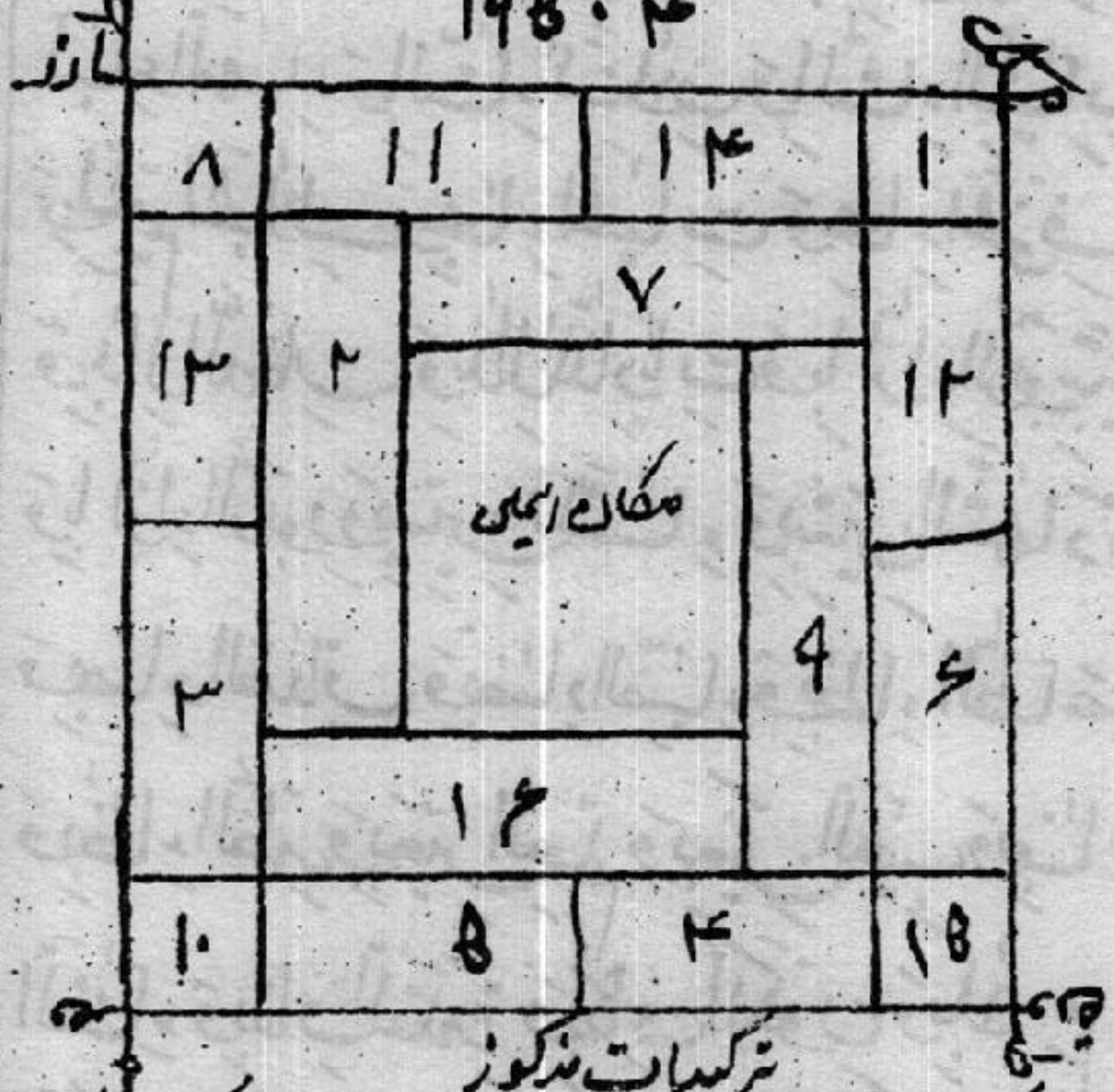
بسم الله الرحمن الرحيم

اقسمت عليكم يا معشر الروحانيين الطائعين بهذه الاسماء
والاقسام بهذه الحروف الجليلة هيشمهيال كشاهشوشا
لبرشيانت القوي الشديد ها هوهيش تخ هيهوهيش
مكشوهيغ سيهكطيش ططغوح بعظمة ططوح شمشا
ممشط طختيا طخ فاطر السموات والارض كهشفيال
طلحثا بلد لمونيا هلغ اليغ ياهلوميا وقي
سحوبي دكدك الجبال لعظمت اسمائه اهوه يهوه بحق
هذه القسم الذي طاعته على كل روح درجاني

وَجِّسْمَانِي سَخِّرْ وَالِي فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ اَسْرِعُوا وَانْفِذُوا
وَاَجِيبُوا تَهَيُّجَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِالْاَلِفِ الْعَطُوفِ الْعَطُوفِ عَوْنَ الْمُبْتَدِئِ الْحُرُوفِ وَبِا
لْبَاءِ الْبَهَاءِ وَبِالتَّاءِ التَّلَافِ وَبِالثَّاءِ الثَّوَابِ
وَبِالْجِيمِ الْجَلَالِ وَبِحَاءِ الْحَيَاتِ وَبِخَاءِ الْخَوْفِ
وَبِدَالِ الدُّخَانِ وَبِذَالِ الذَّارِيَاتِ وَبِالرَّاءِ الرُّبُوبِيَّةِ
وَبِالزَّاءِ الزَّبُورِ وَبِسِّينِ السَّنَاءِ وَبِشِّينِ الشَّهَادَةِ
وَبِصَادِ الصَّدَاقِ وَبِضَادِ الضِّيَاءِ وَبِطَاءِ الطَّاعَةِ
وَبِظَاءِ الظُّهْرِ وَبِعَيْنِ الْعِلْمِ وَبِغَيْنِ الْغَيْبِ وَبِفَاءِ
الْفَنَاءِ وَبِقَافِ الْقُدْرَةِ وَبِكَافِ الْكَوْنِ وَبِلَامِ
الْاُلُوهِيَّةِ وَبِمِيمِ الْمُلْكِ وَبِنُونِ النَّعِيمِ وَبِوَاوِ الْوَلَايَةِ
وَبِهَاءِ الْهِدَايَةِ وَبِلَامِ الْاَلِفِ الْاَلَاءِ وَبِيَاءِ يَوْمِ
الْهُدٰى اَنْ تُسَخِّرَ لِي فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ وَاَنْ تَجْمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ
اَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ هٰذِهِ الْحُرُوفِ بِحَقِّهَا اِسْمَعُوا
مَا اُجِبْتُمْ وَاَمْرُونِي بِمَا اُرِيدُ لِاَحْضُرَ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ اِنَّهُ
بِنْ سُلَيْمَانَ وَاٰتِهِ بِبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَنْ لَا

ابن عدد را اضافه اسم ظام و مطام کند
و ربع گیرد و در این ربع دور دهد و این ترکیبات را بر روی آن
با آن عزیمت مذکور برگذشت نویسد و عدد مذکور اینست

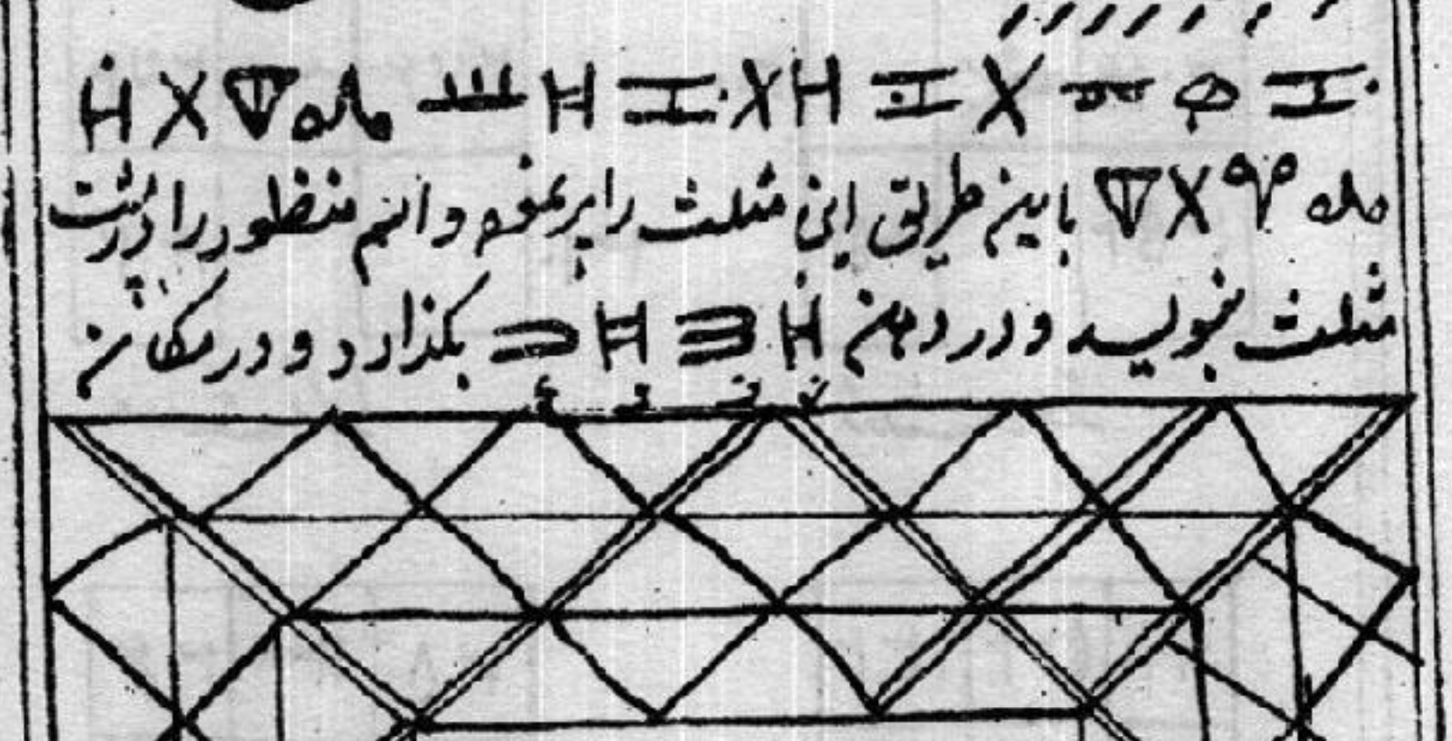
لهذا العدد
۱۹۸۰۴

ترکیبات مذکور

یا مادر یا کمظم یا قصورة یا طیکل سباسب سباسب سبوکة سبوکة
کطهطم کطهطم تقلقلت تقلقلت تزلزلت تزلزلت مطاق
مطاق طاطم طاطم صاصم صاصم هدام هدام قماقم قماقم صموع صموع
شلوخ شلوخ شلوخ هدام هدام تخال تخال تخاخل تخاخل اردم
اردم سارم سارم صفاصف صفاصف این ترکیبات را با
عزیمت مذکوره برگذشت بر صحایف لوح باید نوشت تمت

ناری	بادی
اهطمفشذ	بوینصتضظ
آبی	خاکی
جزکسقثظ	دحلعرخغ

۱۹۸	۱۹۱	۱۹۶
۱۹۳	۱۹۵	۱۹۷
۱۹۴		۱۹۲

ماه ۷ دفن کند و آیها شمرد عدد باید گرفت اینست ولد
فاخرج منهما فانک الرحیم ولد فاخرج منهما فانک مذموماً مدحوراً ولد
فاخرج منهما فان علیک لعنتی الایوم الدین ولد فاخرج فانک من الصاغرین

و ازبرای این مثلث که مشهور برعد و برقست باین دستور باید برشود
ولیکن مشکلست مگر بچیزی پر کنند مثل آن مثلثهای دیگر دستورش گفته شد

مثلث مرعد

۱۳۶	۱۴۸	۱۳۸
۲۷۶	وسط	۲۵۲
		۴۱۲

۴۱۰

مثلث برق

۱۸۰	۶۰۴	۱۸۲
۳۰۴	برق	
۴۸۲		۴۸۴

۳۰۰

مثلث زلزله

۳۸	۱۴۸	۳۶
	زلزله	۷۶
۱۱۲		۱۱۰

۱۷۲

مثلث صاعقه

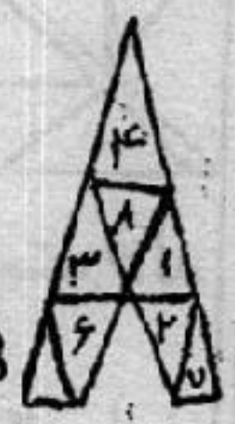
۱۳۴	۱۳۲	۱۳۲
۲۶۴	صاعقه	۲۶۸
۱۴۰		۳۹۸

و اینز مثلث کن فیکون زاد رئیت مثلث رعد و برق و صاعقه و
و زلزله نبویه

۸

۳	۸	۲
۴	۴	۶
۷		۸

۱۱۹	۴۷۲	۱۱۵
۳۳۴	کن فیکون	۳۳۸
۳۸۸		۳۸۲

اگر خواهی کسے را [illegible] بنے کردانے

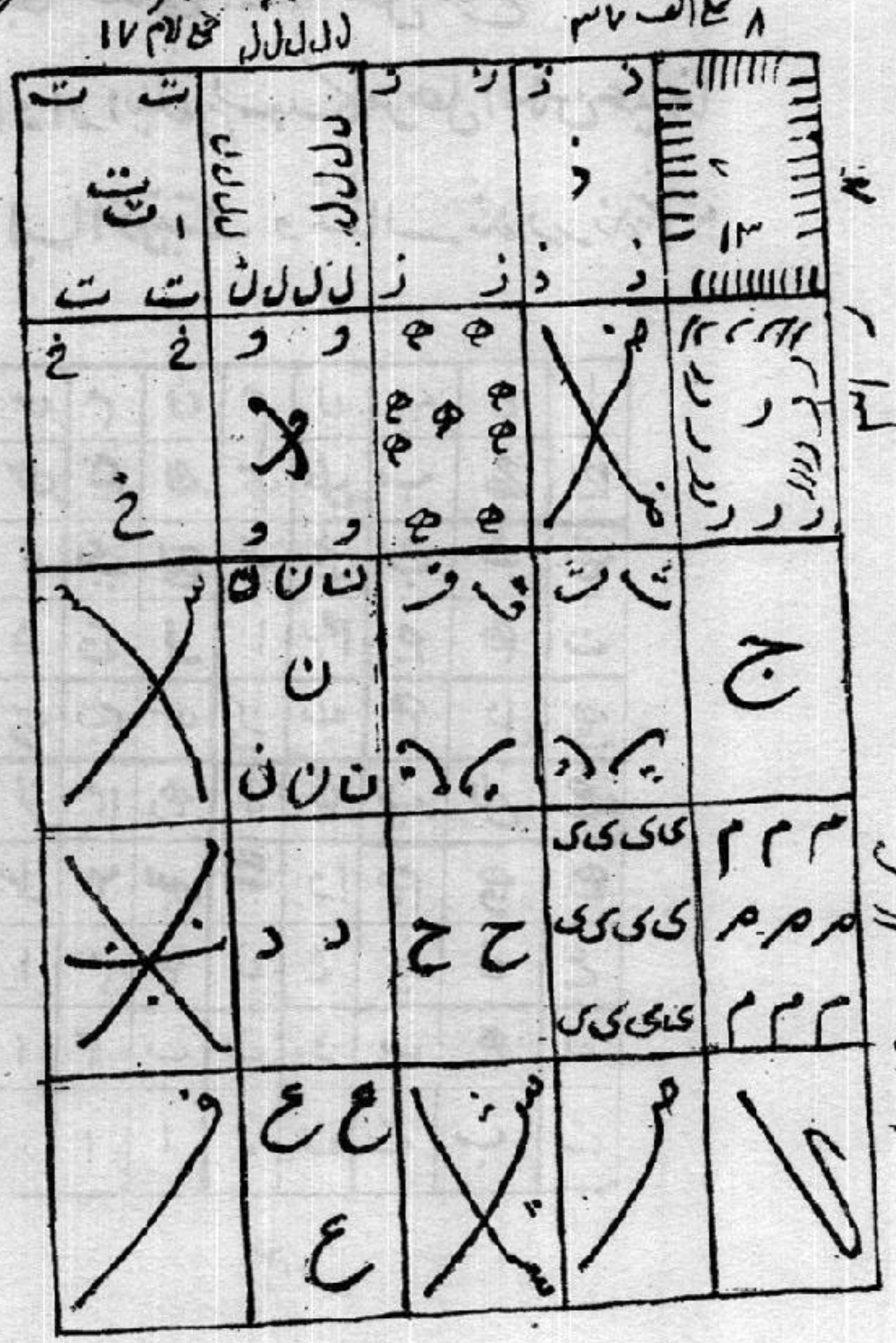
بر صورت از خاک گور یہودان باز قبر مسلمانان بساز و این خاتم را بر

سینہ صورت نقش کن و یکبار از چاہ حمام انداز و یکے را در گورستان

یہودان دفن کن و یکے را در قبرستان مسلمانان دفن کن و این ترکیب را

بعد دو سہ روز بخواند بر خاکہ [illegible] خاکہ ایباد دہد و ترکیب

اینست ولہ اذ زلتر ض [illegible] بکضعف

۱	۲۳	۲۰	۱۹	۳۵
۲	۱۰	۱۷	۱۲	۲۴
۲۱	۱۵		۱۱	۵
۱۸	۱۴	۹	۱۶	۸
	۴	۶	۷	۲۵

۲۳

جهت هلاک دشمن و ﴿ ﴾ از مکان و ﴿ ﴾ فی ساختن
این سورهٔ تبت معکوس را نه در نه باید نگاشت تا در هر خانه یک حرف
نوشته شود و آن نوشته را تر کرده در دهن ﴿ ﴾ نی و با ابریسم
دهانش را ببندد و هشتاد و یکبار تبت را بران خواند و نام منظور
را در تبت نویسد و در چاه حمام اندازد و اگر ﴿ ﴾ نی نیابد در
همان ﴿ ﴾ نهد و در مستراح اندازد و تبت معکوس این است
دشمن ملجا هدیچ حیف بطحل املاح هتادم
اوبهل تاذار اینلص لسبسکا موحل اصلن عینها
امبتوبه لبسا ادی تبت و تمثال نه در نه تبت

ا	ح	ب	ل	م	ن	م	س	د
﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾
﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾
﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾
﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾
﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾
﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾
﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾
﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾
﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾	﴿ ﴾

هر روز این شکل را نوشته بزن بخورانند حامله شود باذن الله تعالی و له

نام

بسم الله الرحمن الرحیم

۴	۸	۴	۳	۶
۳	۷	٤	۳	۶
۷	۲	۷	۶	۳
۷	۳	۴	٤	۶
٤	٤	٤	۷	۳

۱۲۳۴۵ را

باب

در دانستن خانهای مثلث که بکدام اعضاء تعلق دارد وچه قسم باید عمل نمودن

دست راست	سر	دست چپ
پهلوی راست	سینه	پهلوی چپ
ران راست	شکم	ران چپ

در خاصیت خانهای شکل مربع و دانستن ان اینست

آوردن غایب	محافظ	خلاصی	رفتن راه
دفع وبخورزر	فتح	بیماری	قبولی
دفع دشمن	دفع سحر	دفع دیو	کشادن بخت
محبت	مفارقت	تسخیر	موافقت زوجین

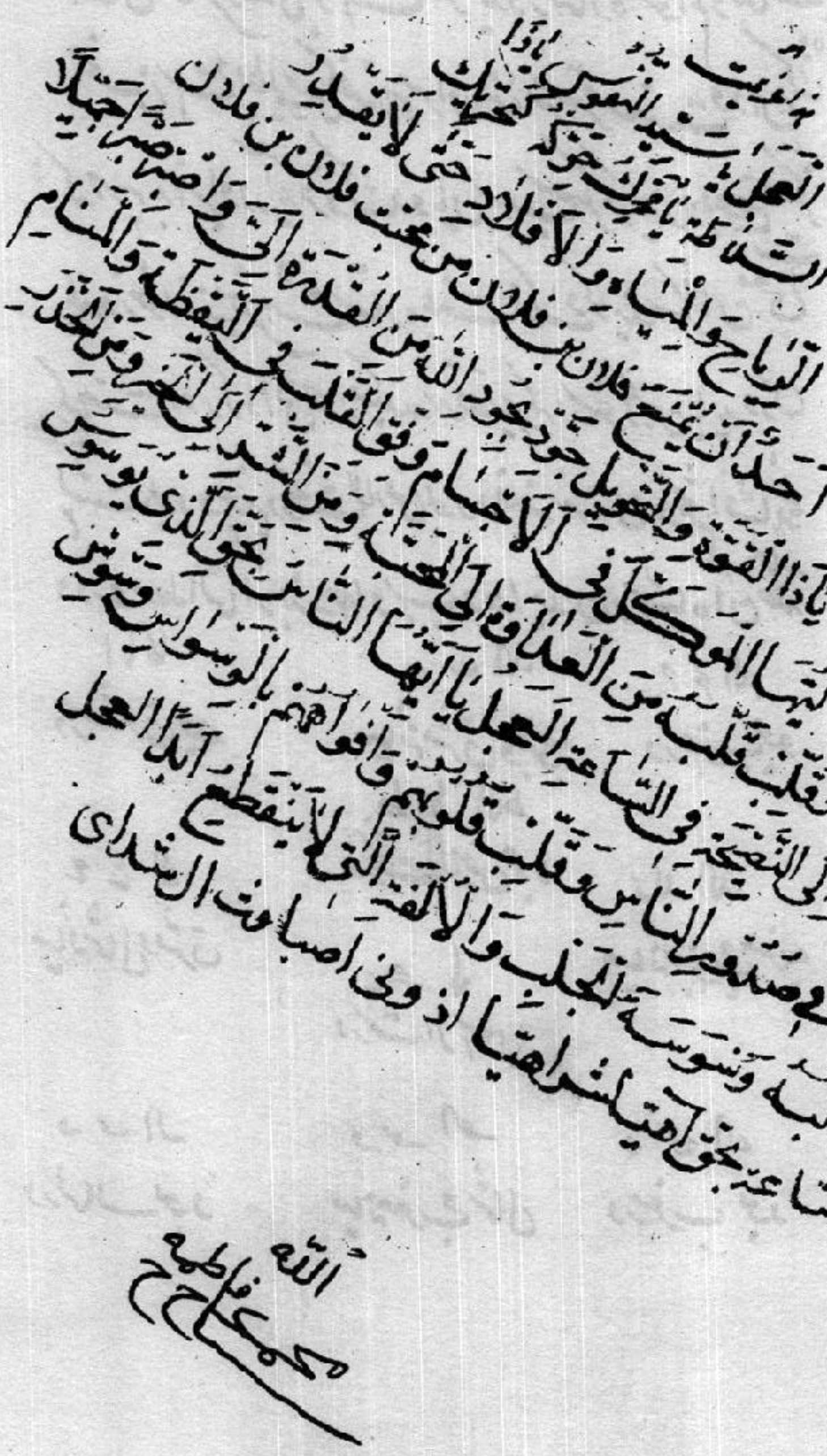

۱۵۳

اگر دایرهٔ یکشنبه در روز یکشنبه پانزدهم ماه و در میان دایره نام هر که
خواهد که محب خود گرداند بنویسد مربع و کد بر گرد دایرهٔ مدوّر شمت ب
بنویسد ۲ در درون دایره و ۳ در بیرون دایره و دایرهٔ مذکور را در
خانهٔ منظور دفن کند چنانکه کسی مطلع نشود محبت عظیم پدید آید و محبوب

در ثبت صورت بنویسد
الخناس الذی یوسوس فی صدور الناس و در بازوی راست بنویسد
و الناس و در حمایل او بنویسد یا ذا السلطة یا القلب و الوسواس
فی صدور جمیع الناس و در سر او بنویسد رب الناس و در پهلوی راست
او بنویسد ملک الناس و در پهلوی چپ او بنویسد الٰه الناس و در
او بنویسد یوسوس فی صدر قلب فلانه بنت فلان علی محبة و العشق حالا
یکشنبه این عمل کند در اول ساعت و بخار بسوزد و این عزیمت بخواند
هذا عزیمت الجلّ یا سیّد النفوس یا ذا السلطة یا محرّک

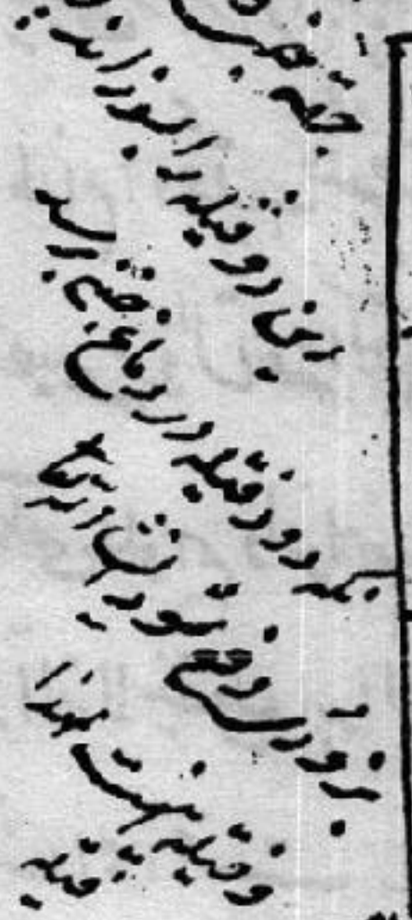
اتفاق حکمای ترکستان بر آنست که سکنجبیل در ستاره متوهم و بغایت
نحس است و بطلیموس گفته هر سر او مانند سر مست و دهن گشاده
که هر چه بدهن او در آید فرو کشد و باین سبب سکر گویند و بعضی سکنج
یلدوز خوانند یعنی هشت ستاره بلغت ترک او گویند سکنجبین معنی آنست
که هشت روزگردانی حرکت میکنند بهر تقدیر که در سوگند آن باید در پس
پشت بود و چنین در تحت الارض بود دفینه نهادن و تخم افشاندن
و در وسط التی از بندیها و آب دادن و آسیاه آن حذر نمایند

اما کما	ـ ـ الله	ح ح الله
در مشرق بود	میانه مشرق و جنوب	در جنوب بود
	ط ط الله	
ح ع الله	در تحت الارض بود	ر لله الله
میانه شمال و مشرق	ی ک لله	میانه جنوب و مغرب
	در تحت الارس	
د ـ ـ الله	و ـ ـ الله	ه له الله
در شمال بود	میانه مغرب و شمال	در مغرب بود

حتی کنت کحریک الریاح والبلایا والافلاد حتی لا یقدر احدان یمنع
فلان بن فلان من محبتک یا ذا القوة والتحویل حرز یجودک من القدر
رة الی والصبر صبرا جمیلا ایها الموکل فی الاجسام وفیق القلب فی البصر
والمنام وقلب قلبه من العداوة الی المحبة والشر الی الخیر ومن الحقد الی
النصیحة فی الساعة العجل یا ایها الانس بحق الذی قوا کل فی صدور الناس
وقلوب وقالبی قلوبهم وافوالهم بالوسواس وتسوسی قلبه وسوسة الجلب والا
لفتة التی لا ینقطع ابدا العجل الساعة بحق اهیا شراهیا اذونی اصبا وث
ال شدای تمت ⊣ ⊕ ⊢ X ⊸ ⊣ X H H این
آیه را در دیوار شرقخانه بمولیه یا نوشته بچسباند و میخ کوفته در میان ⊕ زند
وانکس را طلبد اگر آمد خوب والا در میان ع والا در میان ⊕ والا در
میان ق واما باید در هر حروف ملاحظه مسافت راه نماید و این
[illegible]

در زیر دندان گذارد و تمت باب هر مثلث که از برای محبت نویسد این

چهار اسم را در چهار رکن مثلث بنویسد بر آن عظیم دارد

۲	یاماللوسا ۲۱۹ ن	۶
یاکلفثونا ۹ ۱۱۶۸ ا	۵	یامستفیها ۱ ۶۷
۴	یامطیسلیحوذ ۳ ۷۷۶	۸

فقیر اول

۱۹ ای ۳ و ۱۴ و لا ۳ ه ۱۲۳ ۱۱

فقیر دوم

۱۹ ای ۳ و لا ۱۳ ه ۳۳ ۵

فقیر اول را با این عزیمت بنویسد بر رقم یاد کرده اسکن او بجاره ریسن ایسن

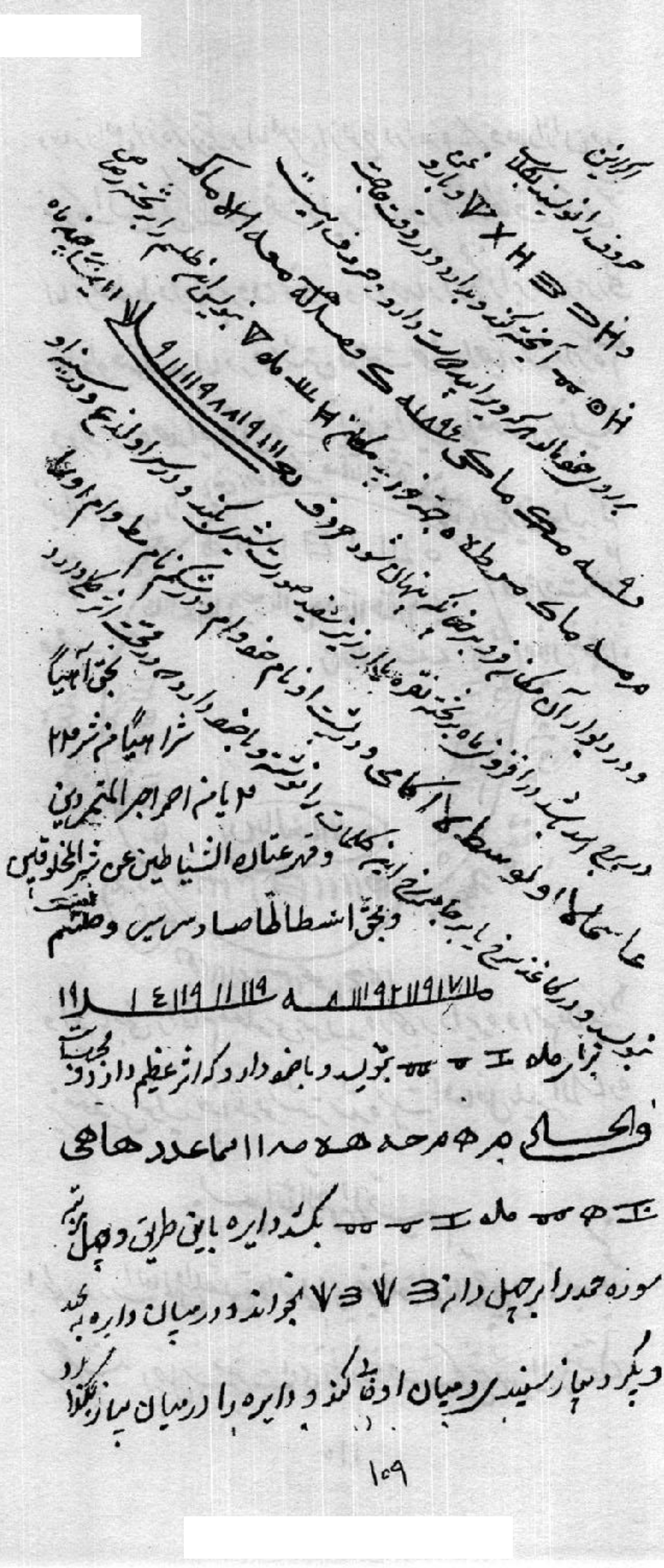
او فقیر فقیر او جیسع خیف و دولکی او جیلی او عطف ساحرة

کامل للام و دم و سوزد فلان تخیسنا لام اللسان جله و صلی

بجوز اده یا روز ایست بنوده که او را بسوزد

ایسن عروف را بجام بنویسد و دوست دارد و جیف او را بسوزد

اول

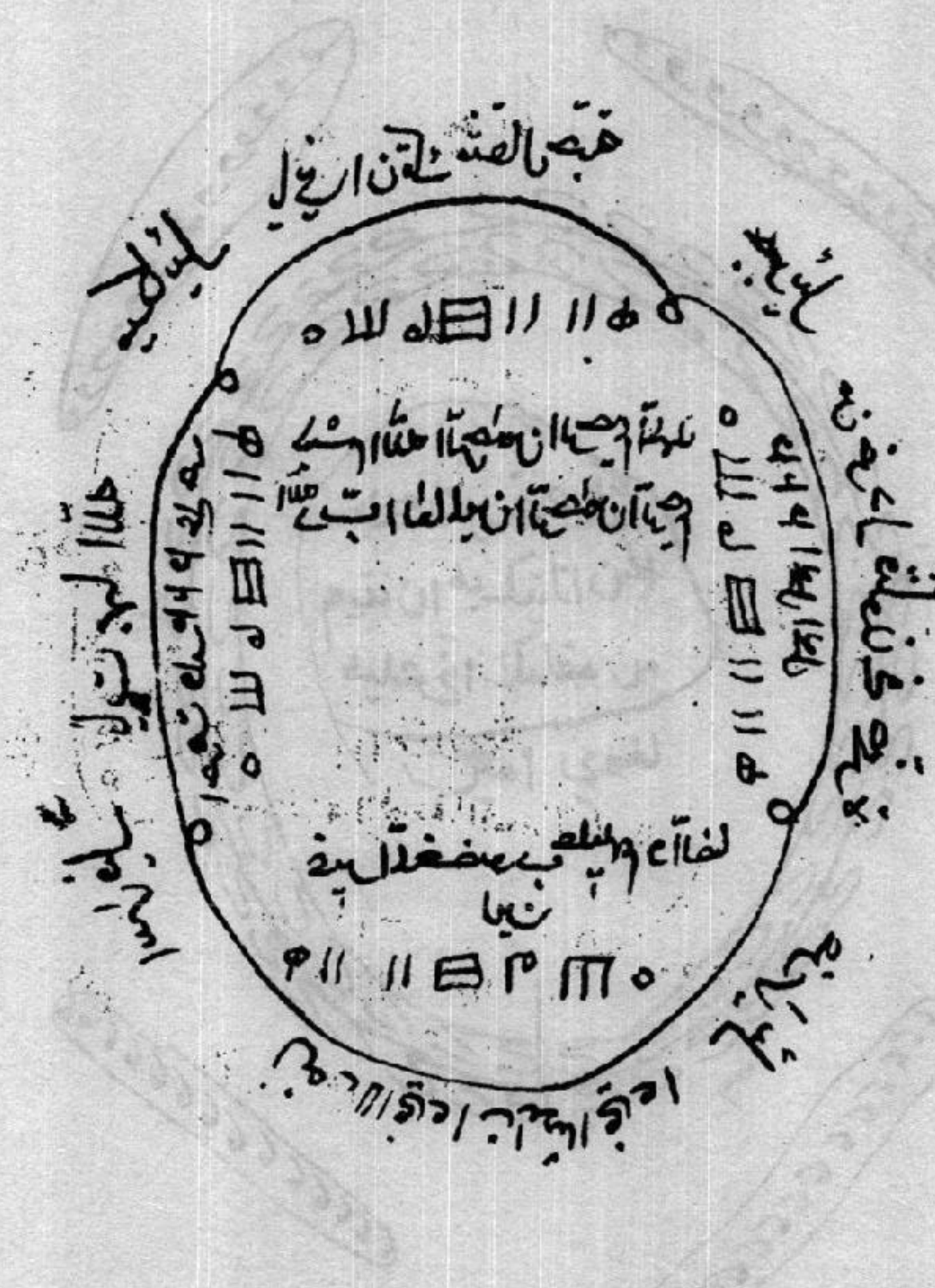

وبیارز اصل نوزده گرز بیرد اما قلمی از چوخ درامده باشد وبعد ازان در
نزدیک آتش دفن کند و در خمس دایره صد و دو بانزده کاف معکوس نویسند
اما از خطوط دایره بیرون نرود و در چهار رکن خمس دایره در هر رکنی
۱۳ دلو منویسد اما در نوشتن صنعت خوب اختیار کند دایره ا
و در خمس سوره حمد آیه قال عفریت یا نوی ایمن معکوس بنویسد و
بعد ازان اسمها را بنی انها ان تک مثقال حبة
بین طریق بنویسد که
و در وقت ۲۱۲
فلان بن فلان
ن یا لخالاب
آیه یا بنی را تمام معکوس بنویسد در خمس دایره وایم ملایک
نیز معکوس بنویسد چنانکه نوشته شده است والله اعلم بالصواب تمت

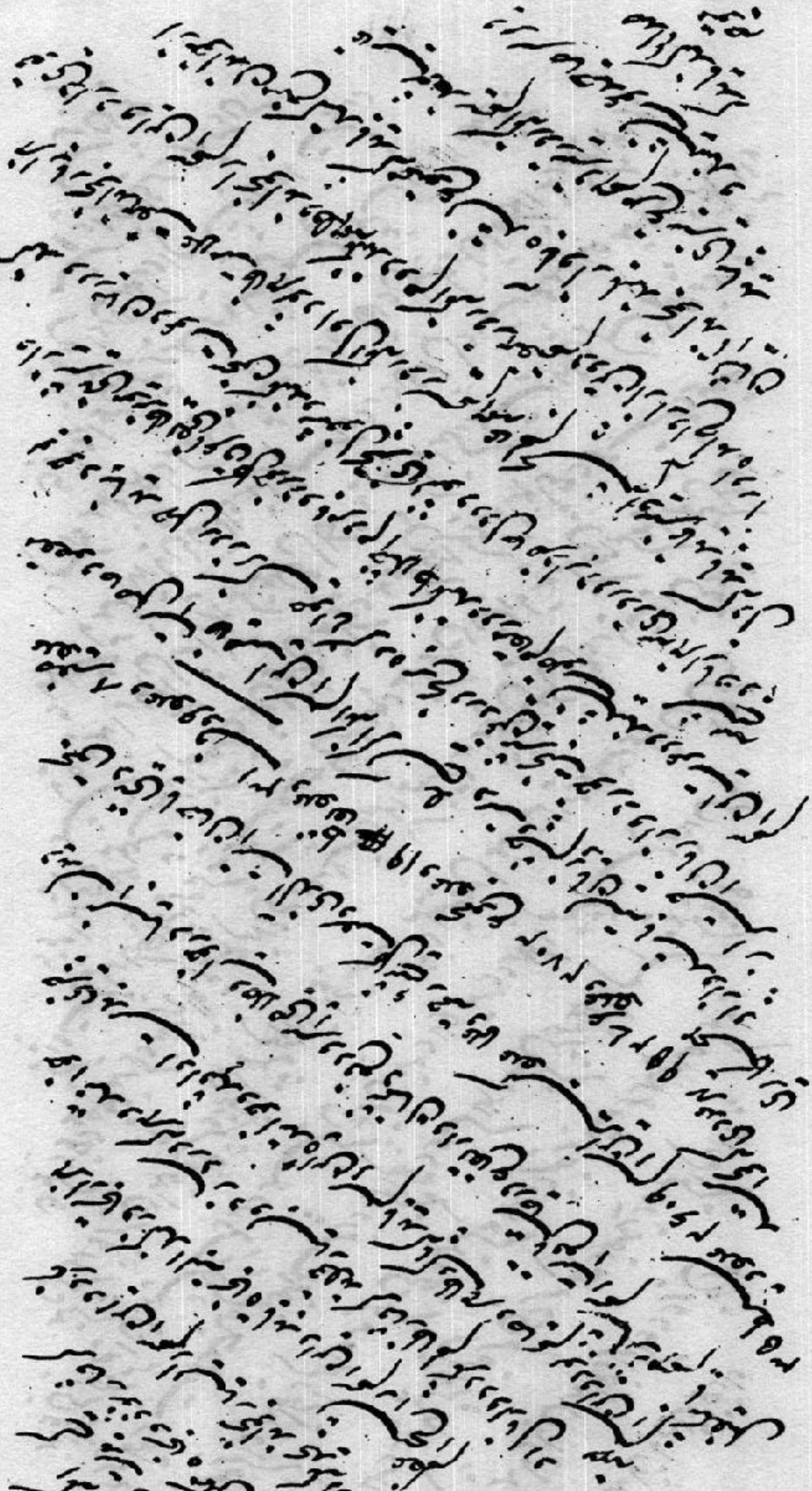
بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی خیر خلقه محمد وآله اجمعین اما بعد بدانکه
سعی جمیله در اسم حضرت باری تعالی عزشانه است که شیخ بهاء الدین مقبول

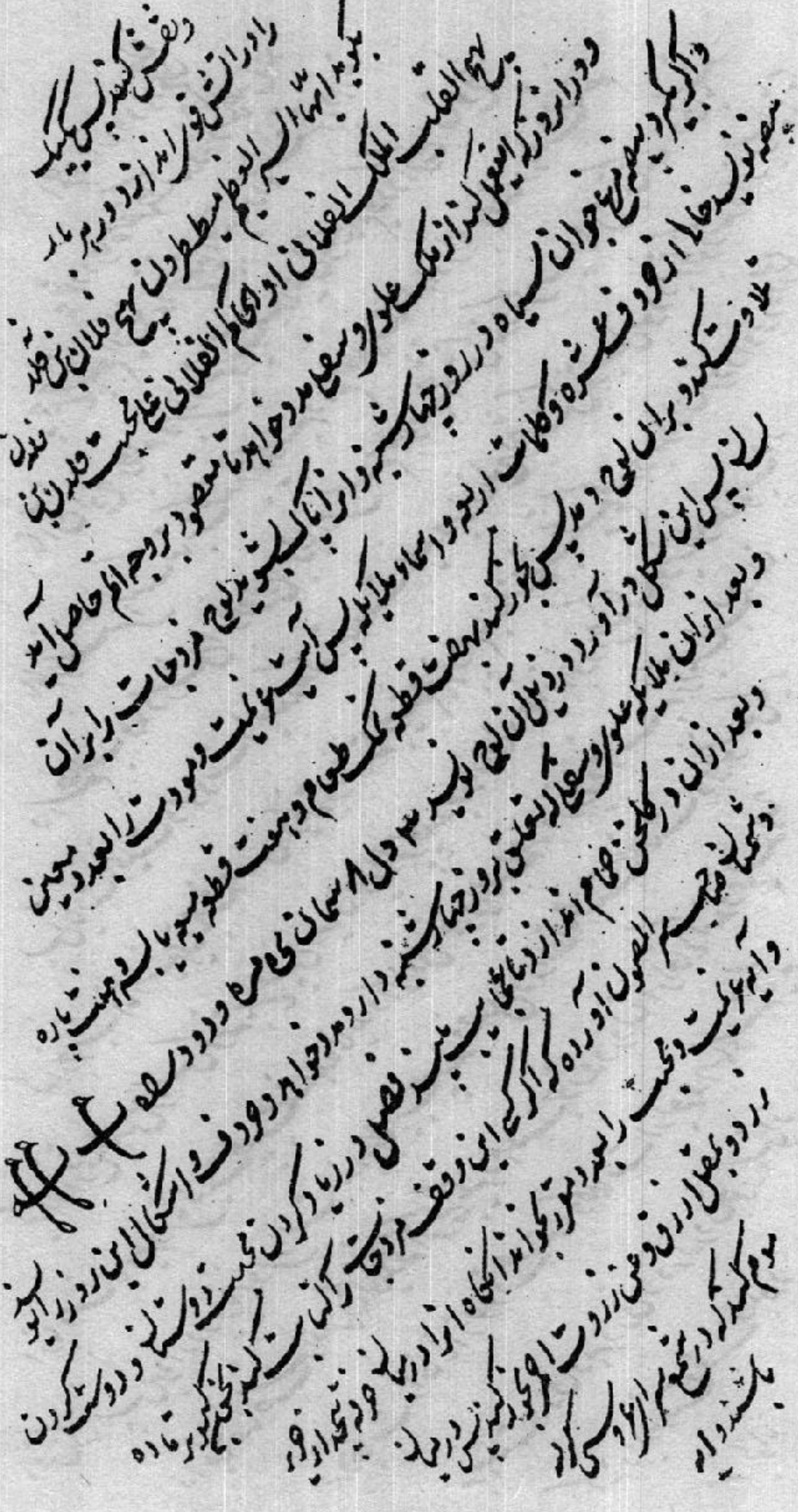

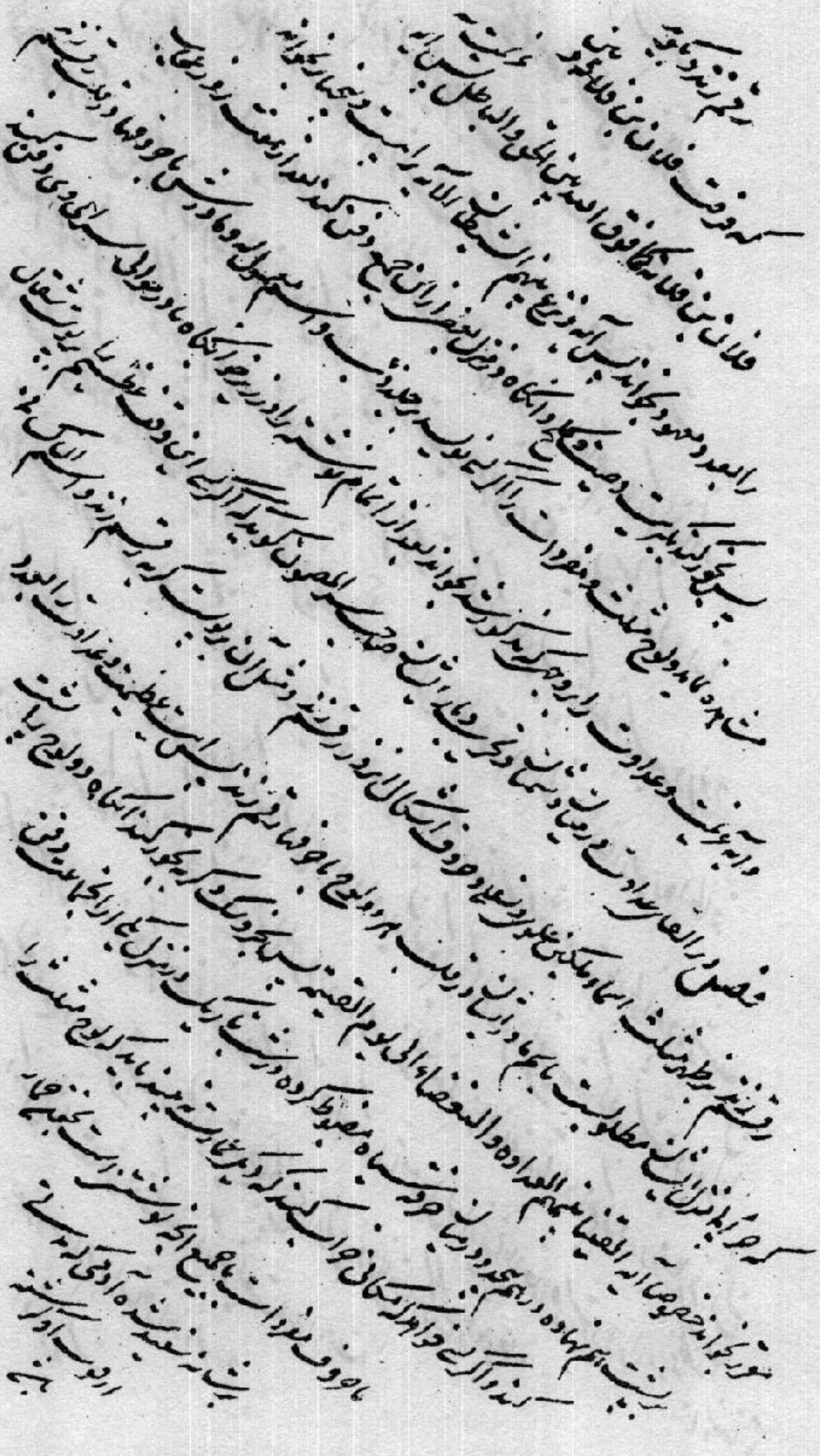

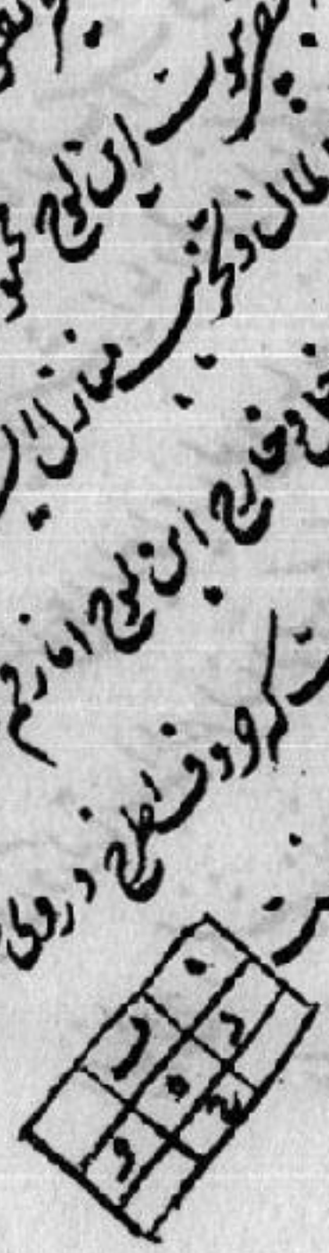
از قوای حضرت ادریس علی نبینا وعلیه السلام ترجمه آن کرده و خواص آن
دریافته و اهل دعوت آنرا از همه کس پنهان میداشته اند مگر کسیکه اهلیت و
استعداد آن داشته است و این علم نیست در ترتیب عمل آن مجربات و
هیچ سری از سرور مزبوره مشروحه بهتر از این نیست زینهار که این اسرار را از کسی که
اهل آن نباشد محقق دارند که بخلاف شرع عمل خطا مرتکب و باعث وبال و نکال است
والله المستعان وعلیه التکلان بدانکه هر اسمی از اسماء الهی مرتبه است از
عدد حرف ۲ عدد نقاط ۳ عدد دیگر ۴ عدد وسیط ۵ عدد صغیر ۶ عدد مجموع
هفت عدد عربی هریک از این اعداد تعلق بکوکبی دارد و هر کوکبی متعلق بامور دنیا
چند اعداد حروف تعلق بامور جسم و ذات و نشو و نما ۲ نقاط تعلق
بجاه و رئیست و علو درجات ۳ کبر بطول عمر و کثرت مال و اولاد
۴ وسیط بحسن معاش و معاد و اعتدال مزاج و صدق اقوال و اخبار ۵ صغیر
بسهولت اشغال و کشف معضلات و اطلاع بر اسرار ۶ مجموع بهمه مذکورات
متعلق است ۷ مرتبه عربی به تبدیل اخلاق و رفع مکروهات تعلق دارد پس فضل
عدد حروف که مریخی است و دولت از زحل است و فیض عدد نقاط که مریخ
از زهره است و فیض عدد کبیر که مریخی از دیاد عمر و مال و اولاد است
و فیض عدد وسیط که مریخی معاش و معاد و غیره است از
مشتریست و فیض عدد صغیر که مریخی سهولت اشغال و کشف معضلات و اسرار

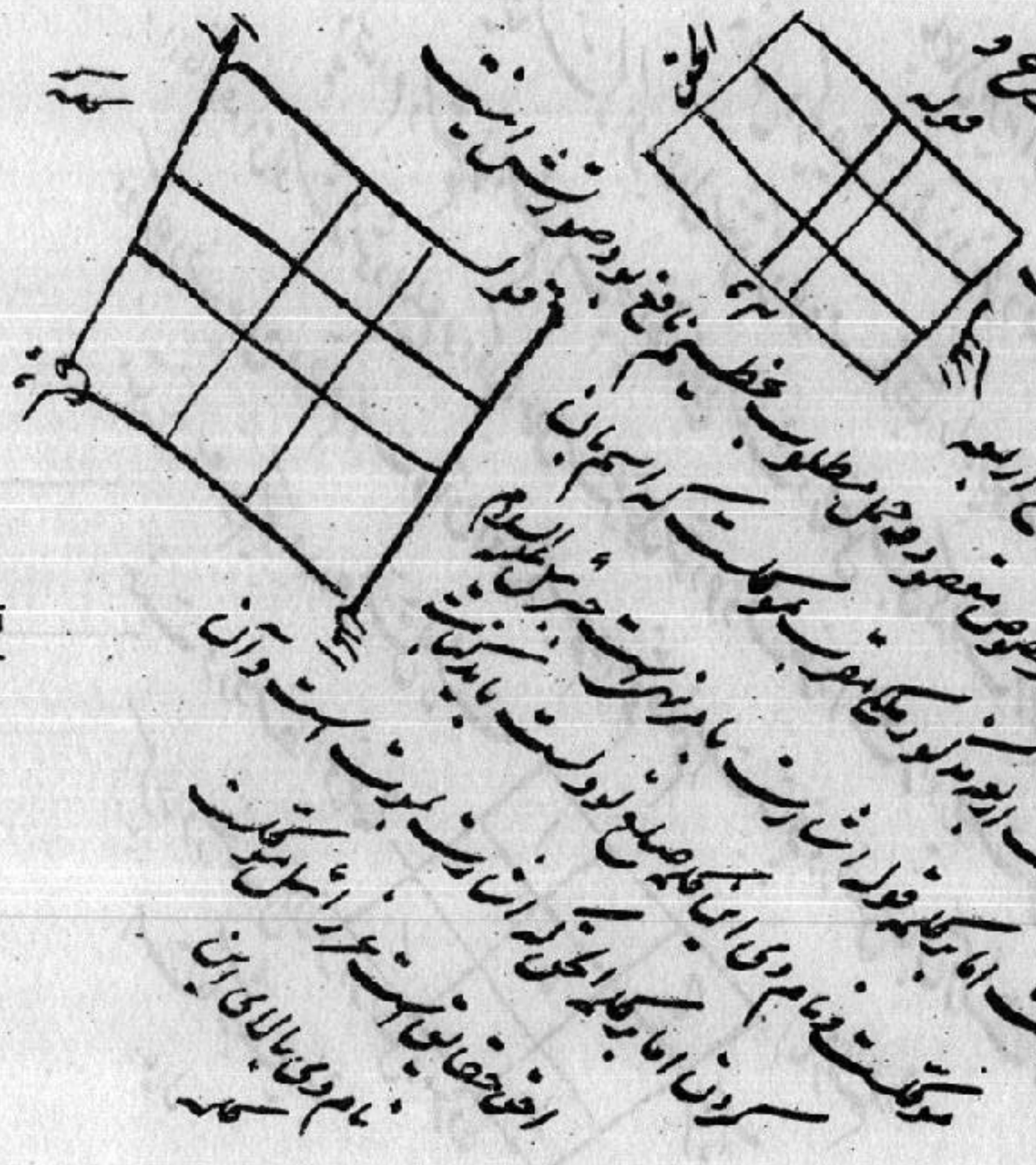

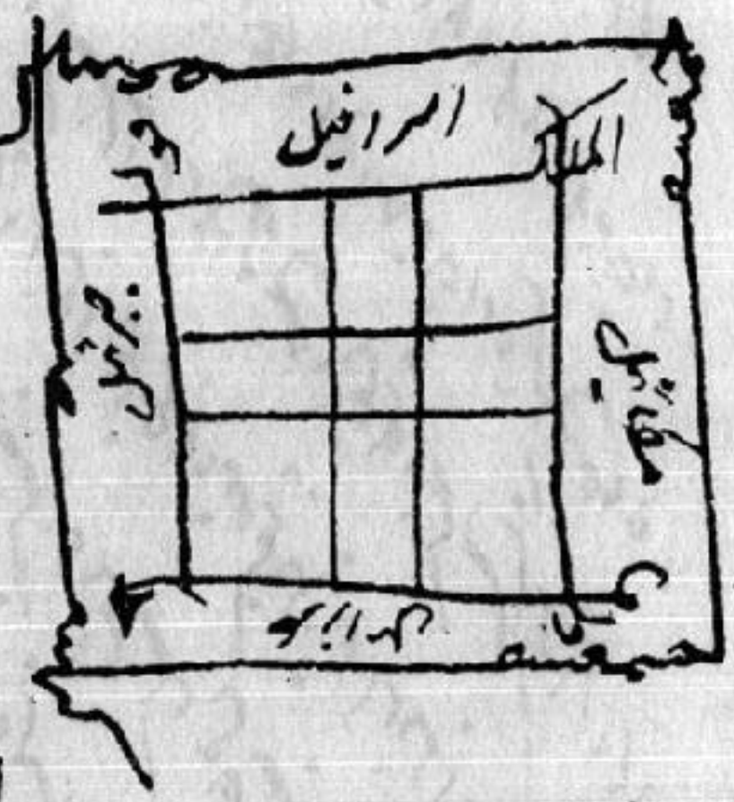
یا عطا را بکل نمی بخشی تا طلبگار خود نمی بینی
و این را بجز تحصیل جاه و ریاست نمی دانی
خود را در باطن و در سرائر از دروغ و ریا نمی پردازی
بگمان آنکه ریا در وجود تو نیست
و بسیار فقیه غره و مغرور هست که
بباب ایشان نمی رود
و با ایشان صحبت نمی دارد
و بطریق دوستی ایشان را نصیحت نمی کند
و بر ایشان رد نمی نویسد
و بر ایشان انکار نمی کند
و از ایشان حذر نمی کند
و از ایشان نمی گریزد
و از ایشان نمی ترسد
و بر ایشان رحمت نمی برد
و بر ایشان غیرت نمی برد
و بر ایشان حسد نمی برد
و بر ایشان طعن نمی زند
و بر ایشان لعنت نمی کند
و بر ایشان خشم نمی گیرد
و بر ایشان غضب نمی کند
و بر ایشان حقد نمی ورزد
و بر ایشان کینه نمی دارد
و بر ایشان دشمنی نمی کند
و بر ایشان ستم نمی کند
و بر ایشان جور نمی کند
و بر ایشان تعدی نمی کند
و بر ایشان تکبر نمی کند
و بر ایشان تعزز نمی کند
و بر ایشان تجبر نمی کند
و بر ایشان تعظم نمی کند
و بر ایشان تفوق نمی کند
و بر ایشان تسلط نمی کند
و بر ایشان تغلب نمی کند
و بر ایشان تحکم

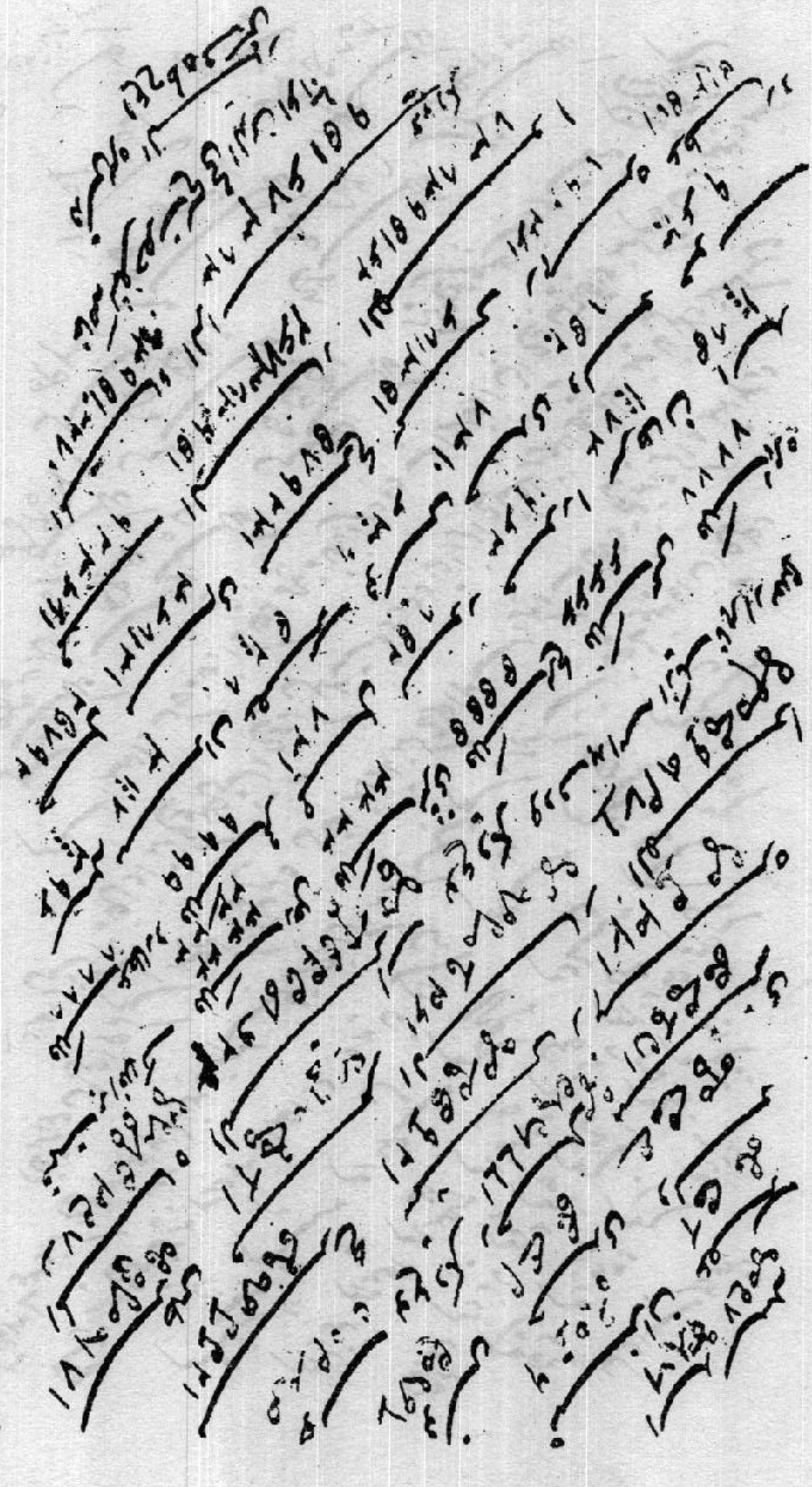

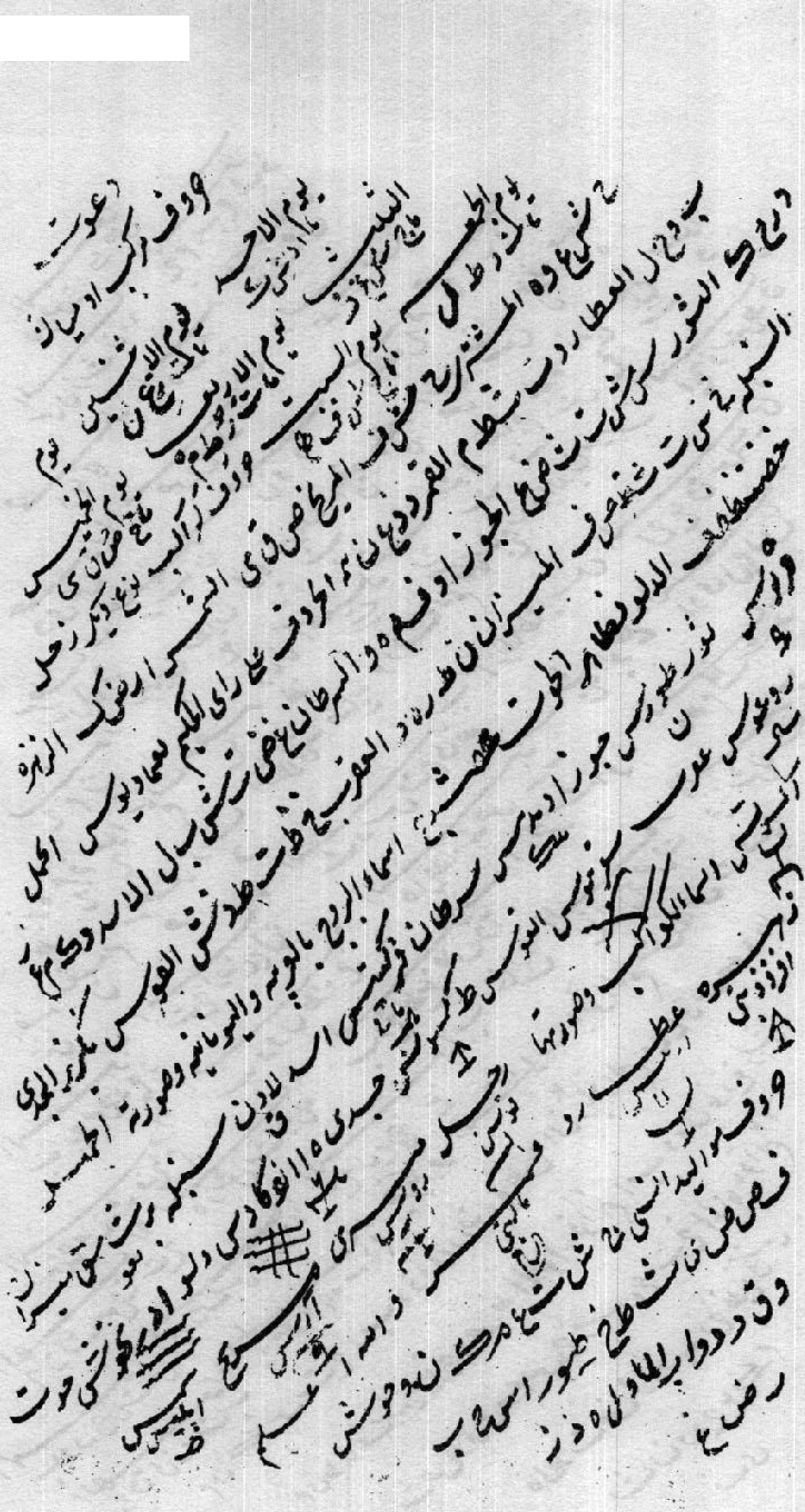

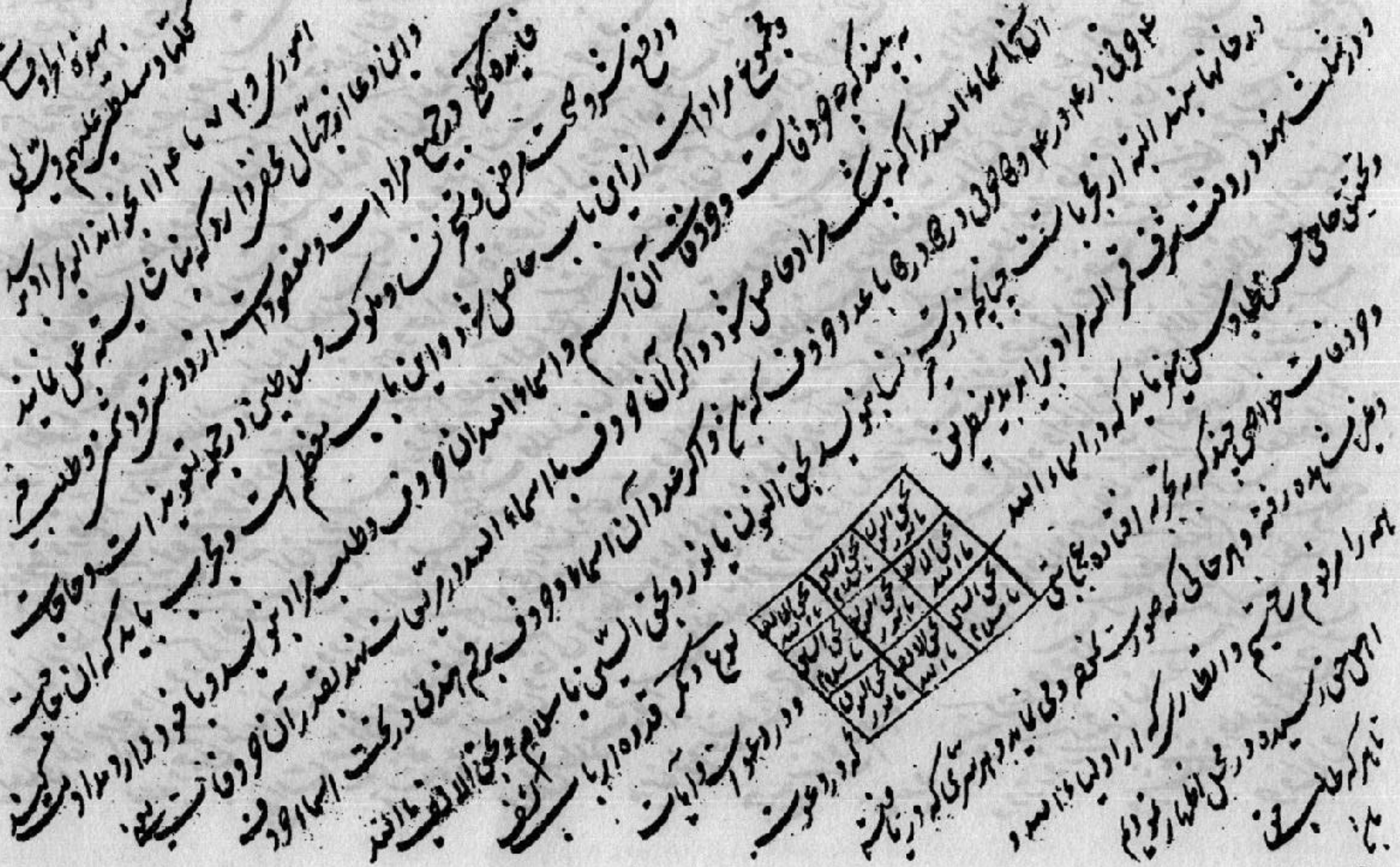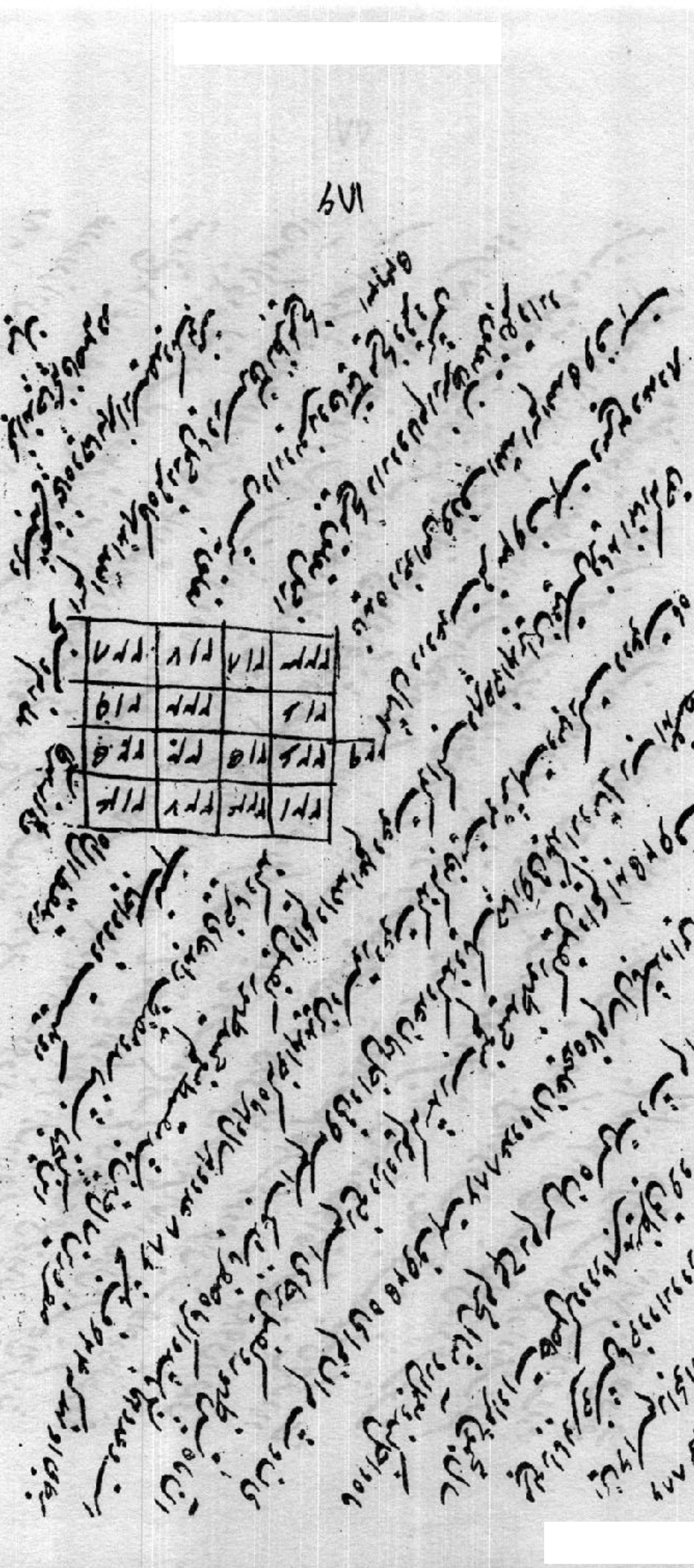

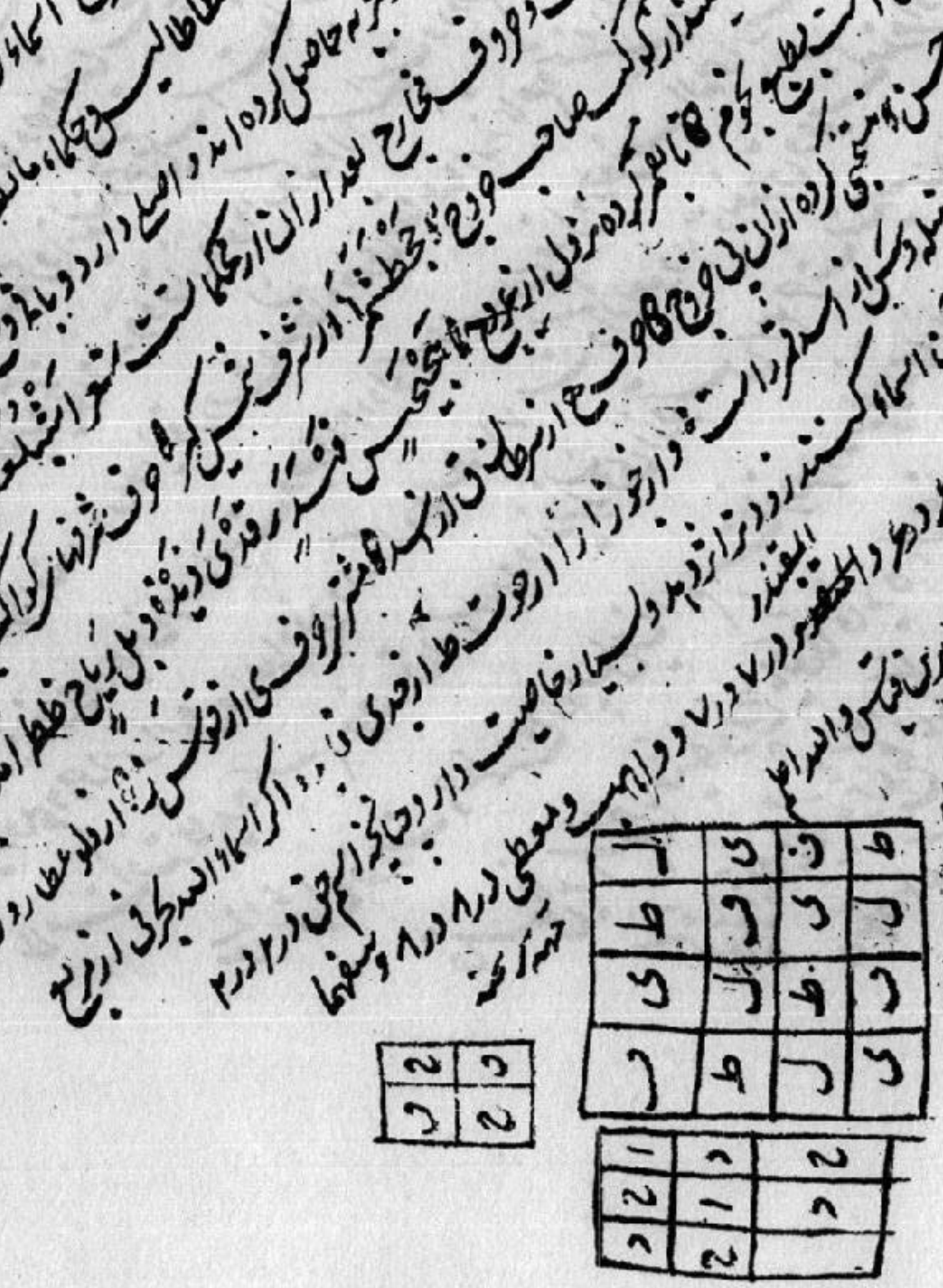

اسرائیل
المملکت
جنوب
مغرب
مشرق
جنوب

فتح ح تاخف
فتح تاخ
فخت تضخ
فخت تضخ
فحت تضخ
فحت تضخ
فتح تحاف
احفت حفت
احتف حافت
احتف حفات
افتتح حتاف
افحت حتف

بدین نوع کهیعص کرفتم هیعص دوری نهادیم هی صع مع بص یه
عص عه عی صه صی صع وک در اول هر یکی نوشتیم تا ۳ دوی شود
وهر یک ازین ۲ حرف ۲ بار مکرر نوشتیم جهت انکه ۲ حرف دیکر
باقیست که بسبوب میاید نوشت

کعه عص
کعه صی
کعی هص
کعی صه
کصه عی
کصه صع
کصی عه
کصی هع
کصع هی
کصع صا

دوم دوری هیعصک سیم بعصکل

۴ عصکهی ۵ صکهیع وهم بدین نوع

بکیر کند که طالع اولی بمود مثال دیکر در

کهیعص صاد را بجای نهند کهیصع وباز

صاد را بجای نهند تا کهصع وباز بجای تا

کصیع حرف کاف بجای خود کذارد و ۴ کلمه تمیز یکلمه ۴ انجوش

عین است همچنین کند بکیر تا کهیعص بجای خود باز کردد و چون

حکما بعضی اشراح حروف می پسندند و بعضی نکسیر آخر و اول

و بعضی اخر و اول هرکاه نکسیر تام عمل نمایند خواص جمله اسماء در جمله لغات

مختلفه و جمله طبایع حروف مختلفه در کشف هر قومی و جمله مطلوبها و حاجات

حاصل شود و خواص جمله اسماء در مجموع حروف بدین نوع حاصل کردد

و بخواص اسم اعظم واصل شود بلا شک و چون کسر در صحیح و متصل و منفصل در جمع

جامع و مجموع نکسیر است و امتزاجات در بین نکسیر تام داخل است زنهار و صد

زنهار هرکه در بین کنج و کوهر نظر فرماید و بکنه این نکتها نرسد از جهال پوشیده

وارد و خود را از جهل و غضب نکاه دارد و سعادت دنیا

و آخرت بدست آرد و استخراج اسرار طلسمات فیزد رسم المعطی یا معطی هر کدام

۱۹۲	۱۹۸	۱۹۱	۱۸۴
۱۹۷	۱۸۸	۱۹۱	۱۹۶
۱۸۶		۱۹۳	۱۹۰
۱۹۴	۱۸۹	۱۸۷	۱۹۹

۲۰

۱۹۲ ۱۹۸ ۱۹۱ ۱۸۴

۱۹۷ ۱۸۸ ۱۹۱ ۱۹۶

۱۸۶ ۱۹۳ ۱۹۰

۱۹۴ ۱۸۹ ۱۸۷ ۱۹۹

هرچه خواهد این مثال کافیست بدین نوع عمل نماید نوع دیگر و خواص اسماء الله چنین خواهد اسماء روحانیه که موکلند بران اسماء الله بیرون اید و خواصی که در اسماست و خود آن بعینه حاصل کردد و غرایم جن و قسم ملائکه در روحانیات تراکیب در یابد و طلسمی که دران مندرج است ظاهر شود اشکله ان اسم را بنوعی تکسیر نام نهند و بعد ازان ان حروف را نها هر یک شمانوید بعد حروف ان اسم بود ازان دو حرف مکرر یا دو حرف غیر مکرر تا جمله ترکیبات از اشراح بیرون آید و تمام سری و طلسمی و اسم ارواح و ملئکه و جن و شیاطین که ملازم و موکل ان اسمند بیرون آید و غرایم و دعا و افسون و هر دران حروف بهمنی و خواصی که ازان حروف بهمنی حاصل کردد بعینه بیرون آید چنانکه اسم

وعلل و آن حروف

بالغ و دو سر با حاجب نسبت بسین

اسماء الله که اول

چون خواهی که قضای حاجت خود طلبی که

ان الذین تدعون من دون الله عباد امثالکم

۲۸ حرف که بر شش جهت اند و بکار

الله احد الله اول الحروف ابجد

از اسماء الله است حرف اول آن حروف

رسید قهر او را که اول آن حروف

ربع ۱۲ از اسماء و سر دو حرف

عین با عدد نوشته

اسماء و حروف نشان و مهر او

از برای آواره

که دشمن و شریر

اعدا بنویسد و او را

خانه بخواند مواضی کند و با

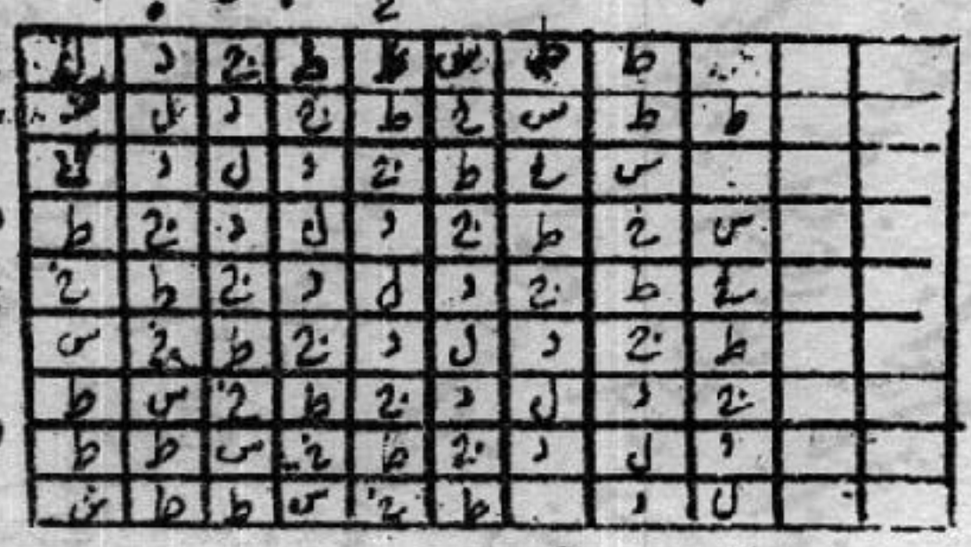
ع ۲۱ | ۲۲ | ۲۲ ستان معوذ کند

و در مکان منظور افکند که لشکر محرب

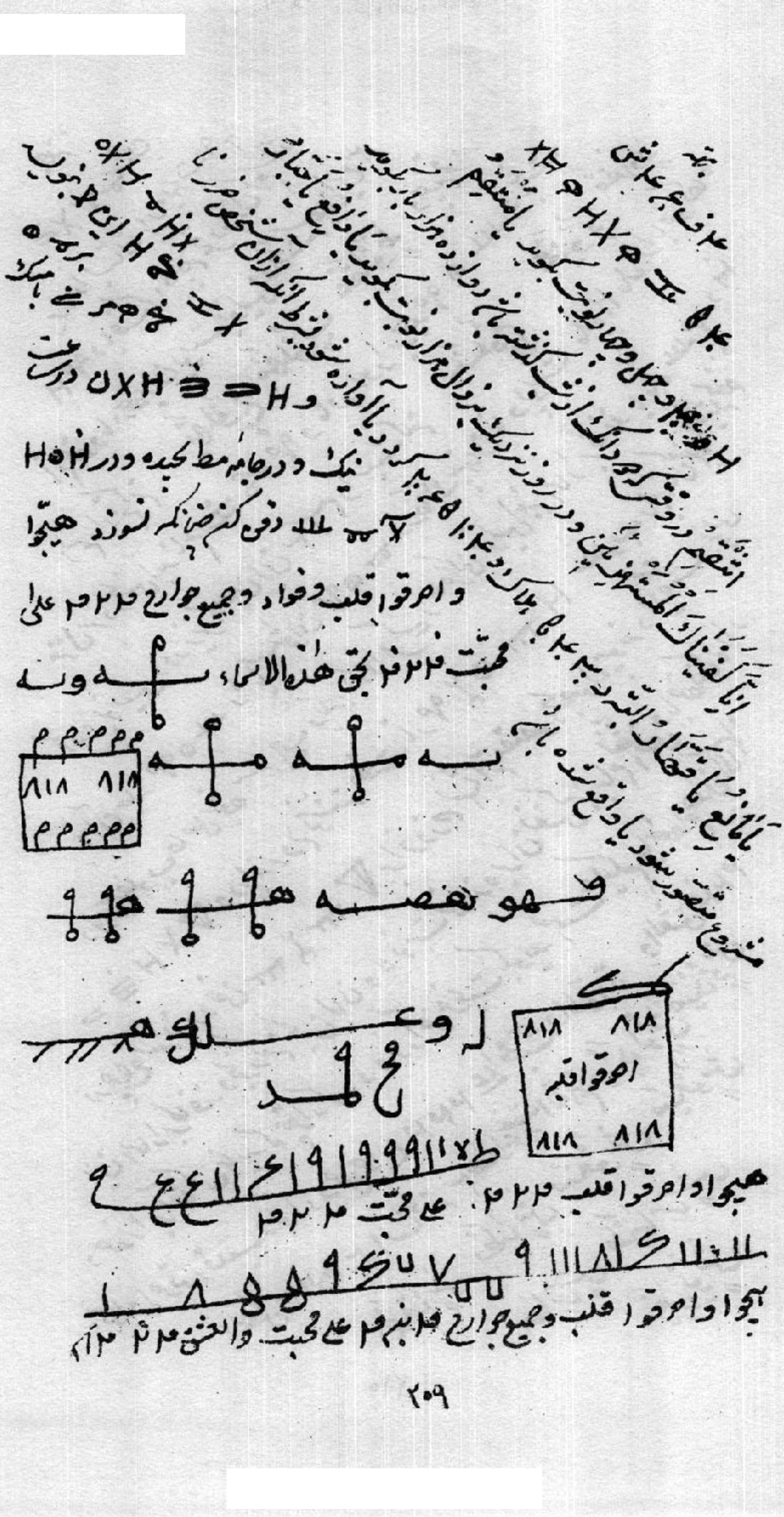
معکوس را

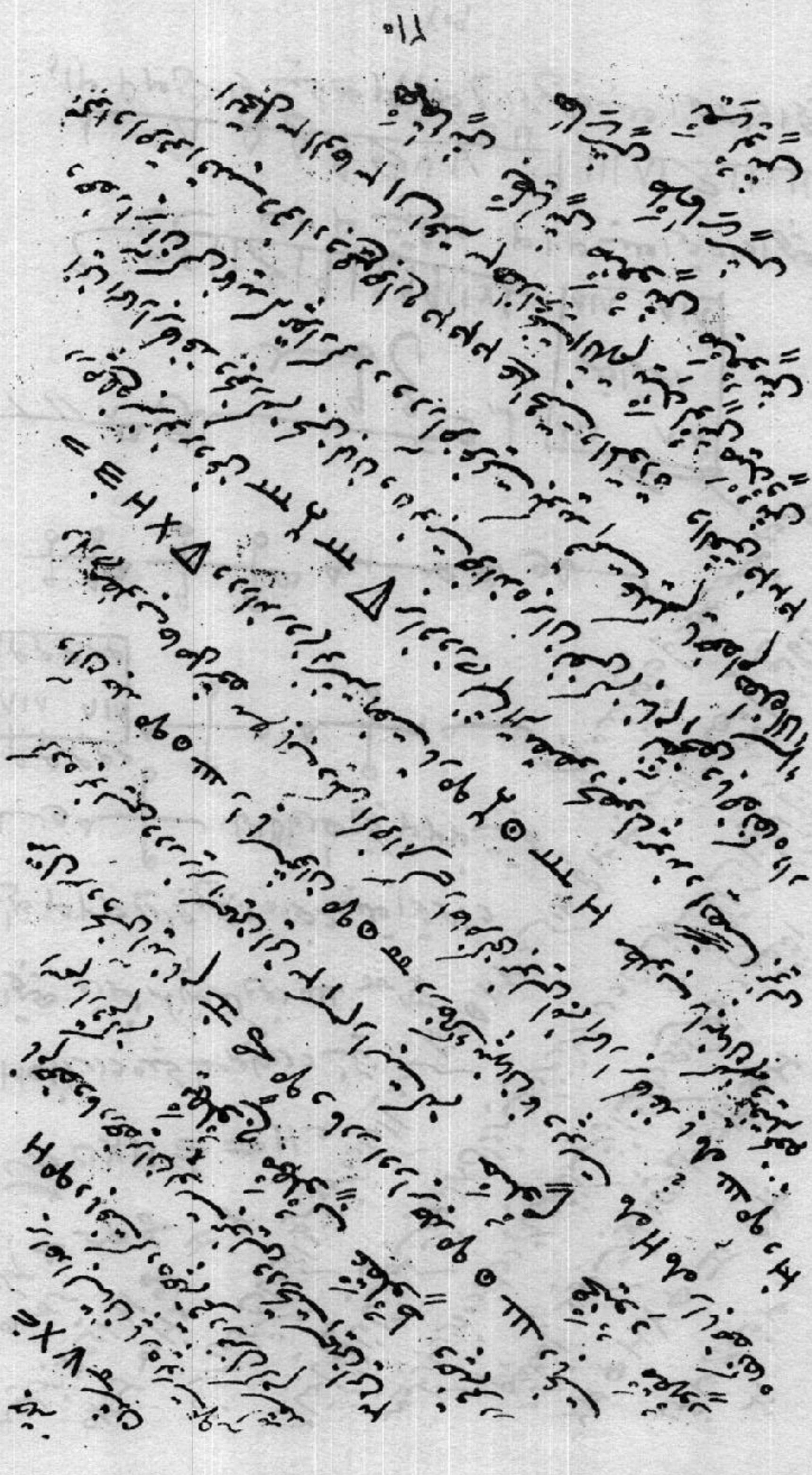
بحروف مفطعه

در پشت این لوح

در هر خانه یک حرف بنویسد و هفتاد مرتبه بخواند و بر لوح نفس کند و حاجت را ملاحظه کند

٨١٨ ٨١٨
٨١٨ ٨١٨
٨١٨ ٨١٨
اصقواقلبه

اخفض
عينيّ الذين انت موكّل
عليهم اخرقوا بنت ٢٢٢ ع فوت ٢٢٢
عليهم اخرقوا بنت ٢٢٢ ع فوت ٢٢٢
كتى هذه الاسماء اللهم باحشنا امشون ارعيش
دار عليون يا اشمايل اخفض عينيّ الذين انت موكّل
اضاوت اضاوت اضاوون يا اشمايل اخفض عينيّ الذين
بجوا قلب ٢٢٢ ع فوت ٢٢٢ كتى هذه الاسماء اللهم يا دهيشا
قلب ٢٢٢ ع فوت ٢٢٢ كتى هذه الاسماء اللهم
اخفض عينيّ الذين انت موكّل عليهم بجوا قلب ٢٢٢
يا ارعيش ارعيشا لغيشون يا افريل اخفض عينيّ
٢٢٢ ع فوت ٢٢٢ كتى هذه الاسماء اللهم اشمش
اخفض عينيّ الذين انت موكّل عليهم بجوا قلب ٢٢٢
اللهم يا ملكون ملكون ملكون يا اوريل اخفض
الذين انت موكّل عليهم بجوا قلب ٢٢٢
ع فوت ٢٢٢ كتى هذه الاسماء
اللهم يا عدام

ارعيش ارعيشا لغيشون

اشمخ اشما اشمون بدل ٢

ایجاب التفریق

فلاں یا کوئی لا یجتمعان فلاں

فلاں یا کوئی لا یجتمعان فلاں و فلاں

وفلاں الیوم یموت من یتہ العصبہ یا کوئی فی فلاں الارض یا کوئی لا یناسب فلاں

یا آخر قوا و فرقوا اموال فلاں فلاں الذی یتہ الارض والحق والباطل والکفر والایمان وکما

بحام الروم فلاں یوم فلاں الیوم الیصبہ یا کوئی لا یناسب فلاں عقد النوم کی؟ یعنی

ایتم ایتم یا کوئی بعضو افلاں علی افلاں وفلاں یا کوئی لا یتحمی افلاں فلاں

باالساعۃ یا کوئی فرق ہی فلاں وفلاں تکلما فرقت ہی الحیاۃ والموت

X فرقت وفلعت ہی النار والعود والذب وکما فرق الکلب

۲۶ باید نوشت کہ لا یتکلم فلاں فلاں ہی وسوا سی فلاں بنت فلاں

X لا یناسب فلاں حرکت تطلع الشمس وا ذکر عقد الرجل کی خصی باید نوشت

X بعضہ وما قلبہ وما دمیلہ یا شہوۃ فلاں علی صبیح ہی ادم

X فلاں بنت فلاں وا ذکر عقد اللسان کی خصی باید نوشت

فلاں بنت فلاں وا ذکر عقد اللسان کی خصی باید نوشت

والارض یا کوئی عقدت لسان بنت ادم حاضم فلاں بنت فلاں

یا کوئی لا یقول فلاں علی فلاں الا قولا ذکر یا قولا

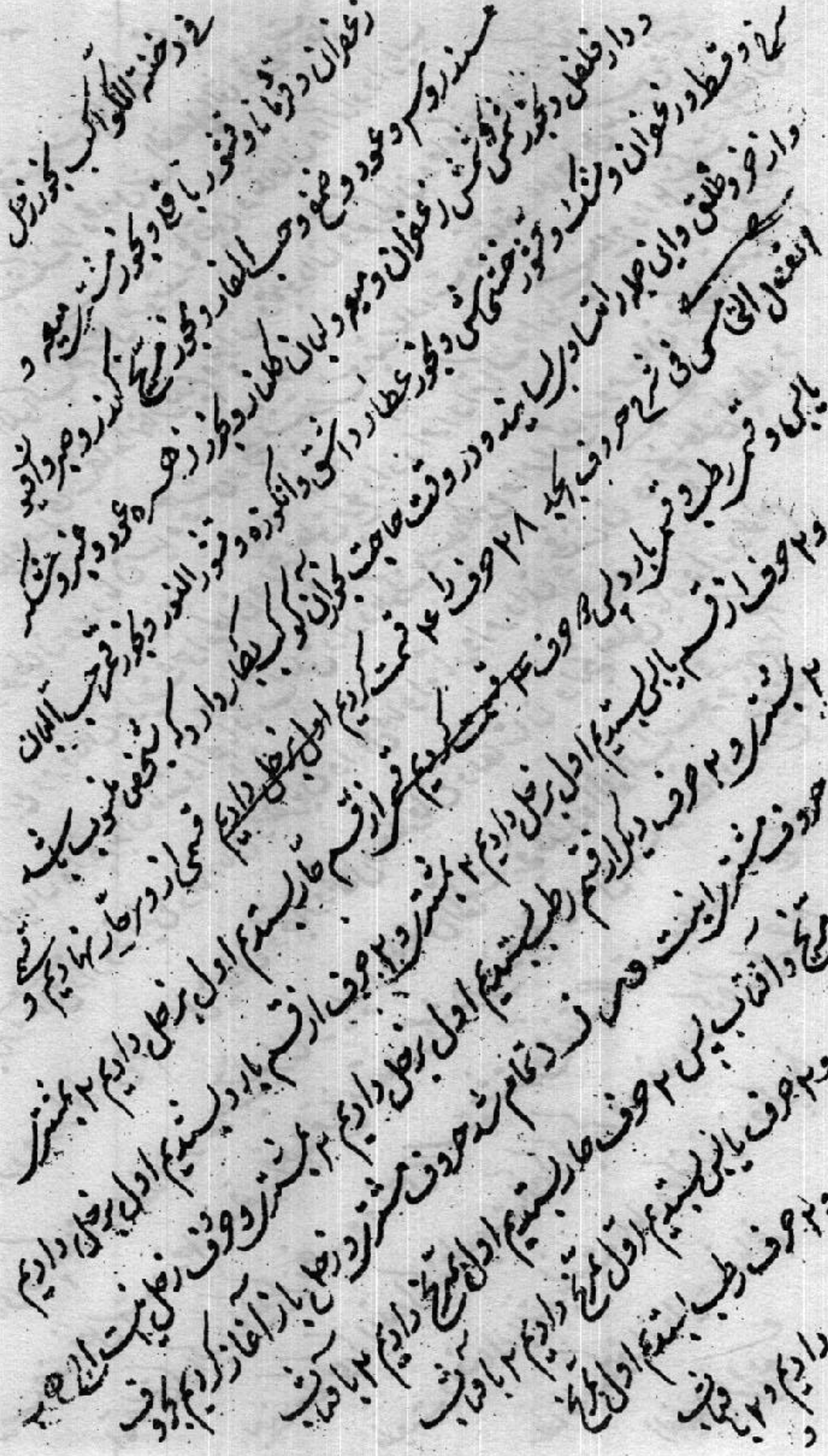
وایں مقدار حصہ مذہ ایں اعمال را تمام بورد واز ترک تسبیط و عریفی و ابلیک دیز

بہمین چہار سی ہست و صبح باید نوشت و السلام اعلم بالصواب

کہ ذکر بسم اللہ الرحمن الرحیم سپاہی دیتا ہے

خدایہ اجل جلالہ وع نوالہ و نشریہ

وبسلطانہ

وحاجب اوقف دق وعین آن ع ق و الف او اثبات کنیم
ولب بخط ا موحده چپ شی حرف ج
طلسم وقلب او ه و
ا ه ا کتفین او سی و شش پهلوی راست شکم عص
پهلوی چپ جیم عسق باعداد حروف
آن د ر و

باضافه

مثل الکلمات مشتمل موصل حروف مذکور

ح ۳۲ با ۲۵ مرکب بفتح ۲۲ مفرد بفتح ۲۰ مفرد

مشتمل موصل حروف مذکور خ ۳۴ با ۲۷ مفرد بفتح

با مرکب بفتح باضافه مشتمل عدد کما مشتمل موصل حروف مذکور

مشتمل موصل حروف مذکور د ۴ با اول مرکب

بفتح باضافه مشتمل موصل حروف مذکور ذ ۲۷ مفرد بفتح

بفتح ۲۲ با اول مرکب بفتح ۲۲ مفرد مرکب باضافه مشتمل

با اول مرکب بفتح ۲۲ با اول مرکب بفتح باضافه مشتمل

۲۲ مفرد مرکب بفتح و ۸ با اول مرکب بفتح

و ۸ با ۱۰ مرکب بفتح ۲۲ با اول مرکب بفتح

بفتح و ۱۰ با اول مرکب بفتح و ۲۲ مفرد مرکب باضافه مشتمل

نیز مفرد بفتح خ ۳۴ با اول مرکب بفتح باضافه مشتمل

بفتح ۲۲ با اول مرکب بفتح ۲۲ مفرد مرکب باضافه مشتمل

با اول مرکب بفتح باضافه مشتمل موصل حروف مذکور

کما مشتمل عدد ۱۷ مفرد مکبس باضافه مشتمل

ایضاً مشتمل موصل حروف مذکور ۲۲ با ۲۷ مرکب

موصلست بجز حرف مذکور ص از ۱۰ با ۲۲ مرکب

۱۰ با ۱۲ مفرد مکبس باضافه مشتمل موصل حروف

مذکور ۲۲ با ۲۲ مرکب بفتح

۱۱ با اول مرکب

بفتح

عطف مشتمل

۲ با اول مرکب بفتح

ما اول مرکب بفتح ۲۲ با اول مرکب بفتح

۲۲ با ۲۷ مرکب بفتح ۲۲ با اول مرکب بفتح

۲۲ با ۲۷ مرکب بفتح ۲۲ با اول مرکب بالفاظ مشتمل

۲۲۴

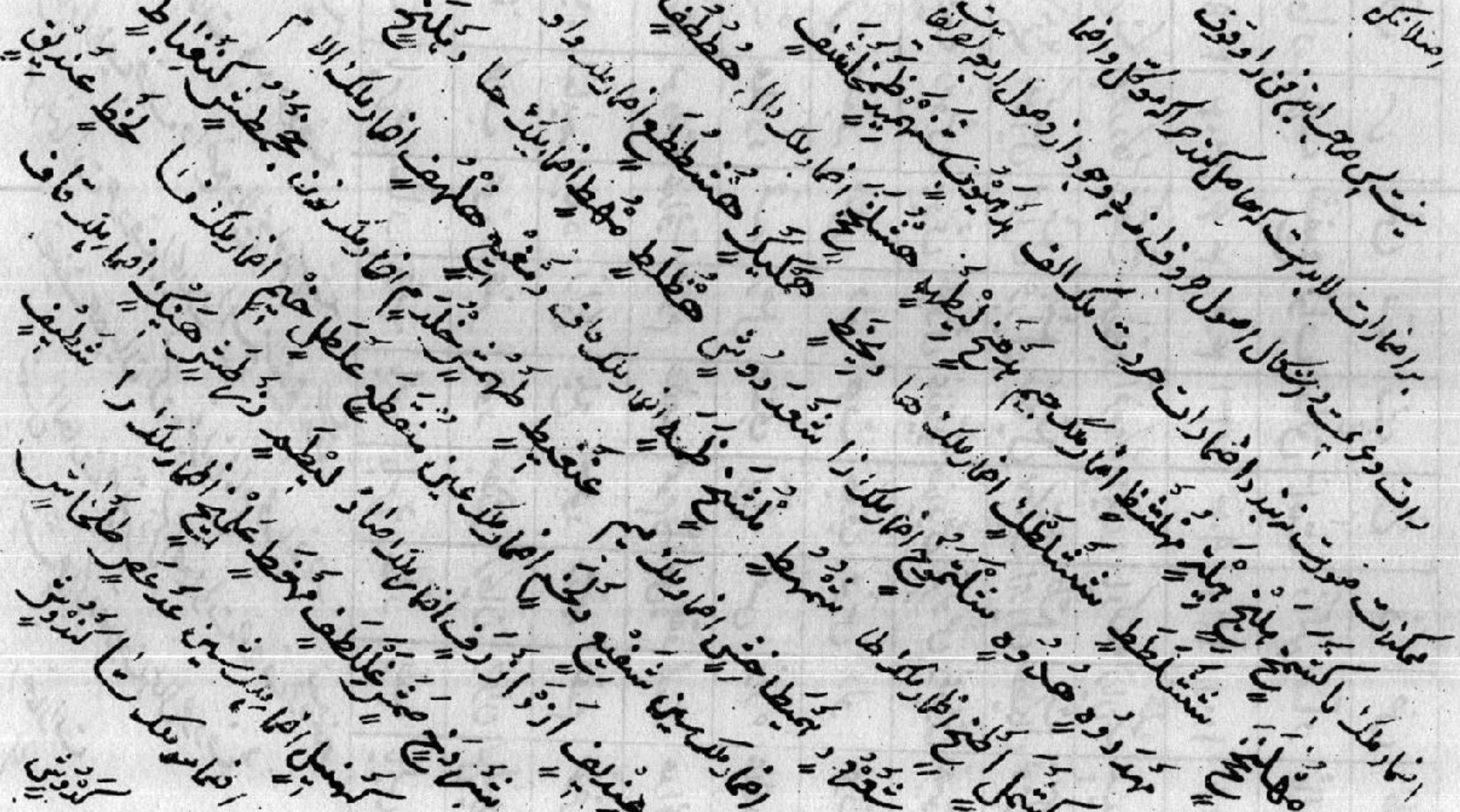
ابجد	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
اسماء	الله	باقی	جامع	دیان	هادی	ولی	زاکی	حق	طاهر	یسیر
اعداد	۶۶	۱۱۳	۱۱۴	۶۵	۲۰	۴۶	۳۸	۱۰۸	۲۱۶	۲۸۰
خاصیت	ضای سزا پرستش	همیشه	جمع کننده	آرایش دهنده	راه نمای بنده	درست دارنده	پاک و ستوده	درست و سزاوار	پاک و منزه	آسان کننده
ملایکه	اسرافیل	جبرئیل	میکائیل	دردائیل	دوردیائیل	رقمائیل	شرفائیل	سکفیل	اسمعیل	سراکیطا ئیل
پیغمبران	قیدوش	عدیوش	دیوش	طلیوش	حطیوش	بکیوش	کاکوش	عیوش	بویوش	بهیوش
بروج	حمل	جوزا	سرطان	ثور	حمل	جوزا	سرطان	جدی	حمل	میزان
کواکب	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ
منازل	شرطین	بطین	ثریا	دبران	هقعه	هبعه	ذراع	نثره	طرفه	جبهه
طبایع	مودت	عطف	محبت	عداوت	سموم	محبت	مودت	تطبیع	عقد یموت	لطیف
عناصر	عود	مشک و گل سرخ	بوست سیب و دارچینی	سندل احمر	صندل سفید	کافور	شهد	زعفران	مشک	صندل سفید
طبایع	حار	رطب	یابس	بارد	حار	رطب	یابس	بارد	حار	رطب

ایضا جدول دیگر از کلمن تا بعد ع ف ص در عقب این صفحه مرقوم میشود ان شاء

عبد	ک	ل	م	ن	س	ع	ف	ص	
الله	کافی	لطیف	ملک	نور	سمیع	علیم	فتاح	صمد	
رحمن	۱۱۱	۱۲۹	۹۰	۲۵۶	۱۸۰	۱۸۰	۴۸۹	۱۳۴	
رحیم	پسندیده بزرگ	کرم کننده	پادشاه	چیزها روشن‌تر	آواز شنونده	از همه دانا	کفایت کننده	بی‌نیاز	
ملک	حی و قیوم	طاهر	روشنایی	حول	اسمعیل	لوامیل	سرمایل	انجمیل	
قدوس	دقیوش	حصیوش	محیوش	قیطوش	حیوئل	جلقیوش	بصیوش	قلدیوش	
سلام	عقرب	ثور	اسد	میزان	حوت	سنبله	اسد	میزان	
مؤمن	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	شمس	
مهیمن	زبره	صرفه	عوا	سماک	غفر	زبانا	اکلیل	قلب	
عزیز	عقد شهوت	تفریق	محبت	عداوة	عدم بصارت	عصر شهوت	قطیعت	الفت	
جبار	گلرخ	پوست سلیب	پوست بره	اسفند	حب لبان	فلفل	جوز	لبلاس	
متکبر	یابس	بارد	حار	رطب	یابس	بارد	حار	رطب	

بالله الرحمن الرحیم یا اسمائیل یا مشمائیل یا مشمائیل یا مش

ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ	غ
قادر	رب	شفیع	تواب	خالق	ثابت	ذاکر	ضآد	ظاهر	غفور
۳۰۸	۲۰۲	۴۶۰	۴۰۹	۷۳۱	۹۰۳	۹۲۱	۱۰۰۱	۱۱۰۶	۱۲۸۶
شعرا	پروردگار	شفاعت کننده	پذیرنده توبه	آفریده کل	بابنده	یاد کننده	زبان رسا نده	پیدا	آمرزگار
ملائکه	اسرافیل	اسرائیل	عزرائیل	میکائیل	مهکائیل	اهرائیل	عطیکائیل	نوریائیل	یوحائیل
شمسیه	رنیوش	بنیوش	عیوش	مختفایوش	سندیوش	قمریوش	دغیوش	قصیوش	شیوش
بروج	سنبله	حمل	دلو	حوت	جدی	قوس	دلو	حوت	سنبله
کواکب	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر
اخلاق ردیه	مودت	عداوت	سموم	عطف	سموم قاتل	حل وعقد	محبت	عداوت	عدم لیاقت
سباع	ثعالبه	بلده	زاجل	بلع	سعود	رجنبیه	مقدم	موخر	رشبا
کتاب	کلاب	عود	عنبر	عود	بنفشه	ریحان	زعفران	حل نشرین	قرنفل
مراتب	بارد	حآد	رطب	یابس	بارد	حآد	رطب	یابس	بارد

اخفی اخفی

دوم فتح

طاء مهمله کسره و یاء ساکن باقی بحال خود طیخ

بیشتر این واژه کاربرد فتح فوقانی طوع کند یعنی

طاء مهمله مفتوح با الف ممدوده و غین معجمه ساکن و عین مهمله طغی کند یعنی

عوز با سوختن بر واو ساکن و زاء مفتوح و فوقانی ساکن و عین مهمله عوزت

دال بر قاعده پیشین مع ملکه و اضمار آن و تبدیل تاء مثناة فوقانیه بدال

ضاد با الف و راء مفتوح و فوقانی ساکن و عین مهمله ضارت

اول ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع ۳۳ ماه ۳۳ روز

عاشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

مائة ۳۳ ماه ۳۳ روز

واو ایرو

واو فتح

طاء مهمله کسره و یاء ساکن باقی بحال خود طیخ

بیشتر این واژه کاربرد فتح فوقانی طوع کند یعنی

طاء مهمله مفتوح با الف ممدوده و غین معجمه ساکن و عین مهمله طغی کند یعنی

عوز با سوختن بر واو ساکن و زاء مفتوح و فوقانی ساکن و عین مهمله عوزت

دال بر قاعده پیشین مع ملکه و اضمار آن و تبدیل تاء مثناة فوقانیه بدال

ضاد با الف و راء مفتوح و فوقانی ساکن و عین مهمله ضارت

اول ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع ۳۳ ماه ۳۳ روز

عاشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع عشر ۳۳ ماه ۳۳ روز

عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع عشرون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و ثلاثون ۳۳ ماه ۳۳ روز

اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و اربعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و خمسون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و ستون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و سبعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سابع و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثامن و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و ثمانون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

حادی و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثانی و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

ثالث و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

رابع و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

خامس و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

سادس و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

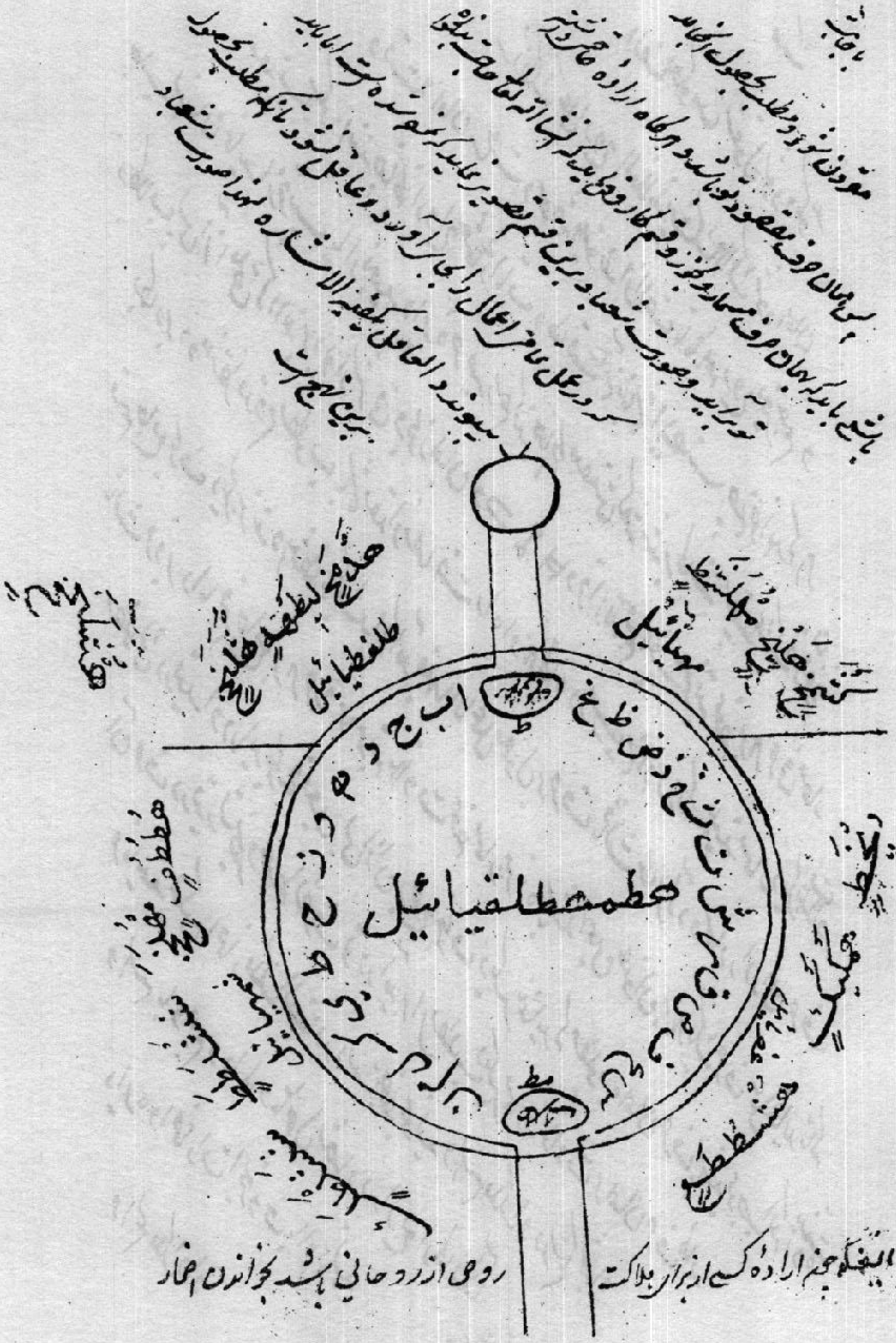
سابع و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

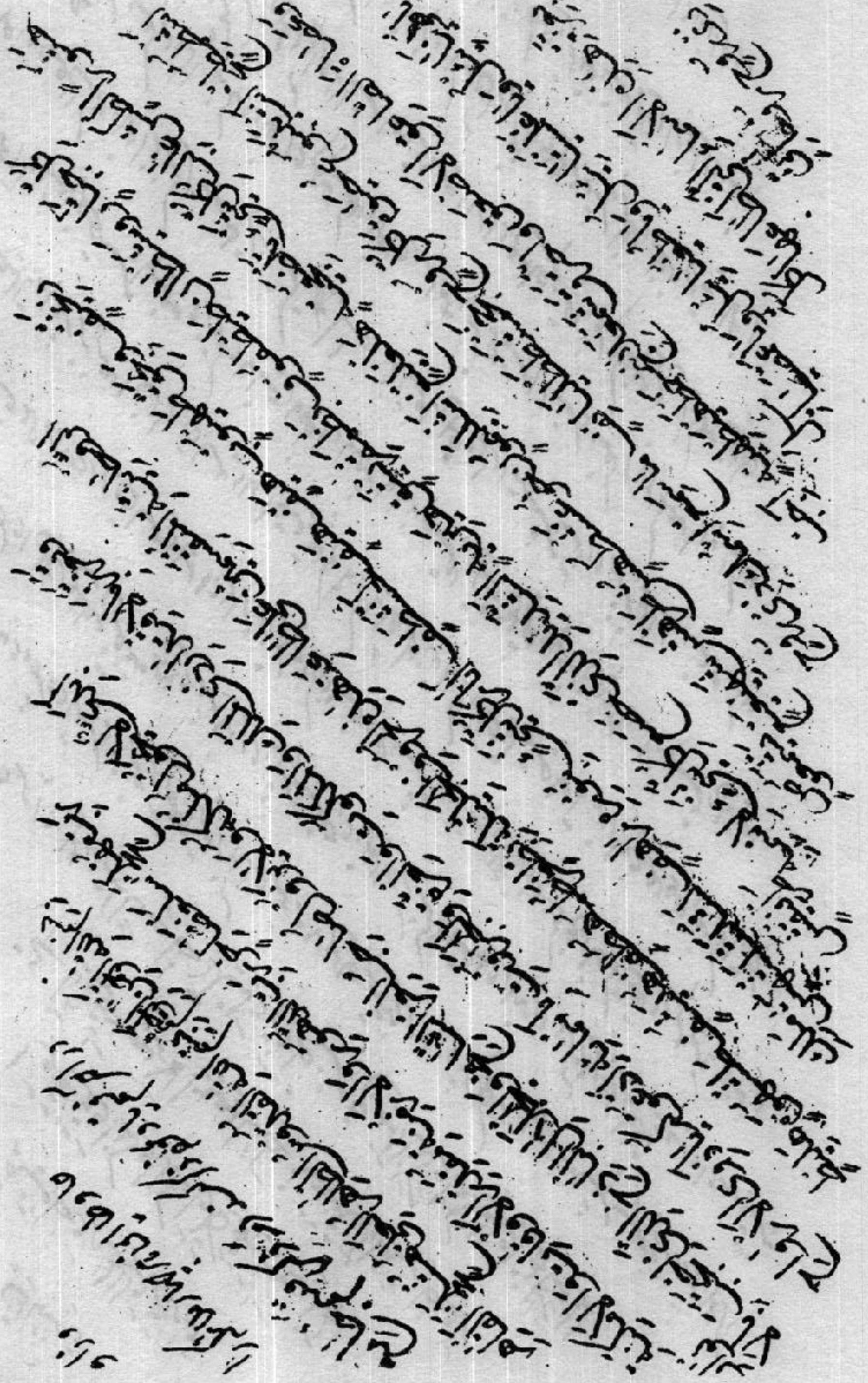
ثامن و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

تاسع و تسعون ۳۳ ماه ۳۳ روز

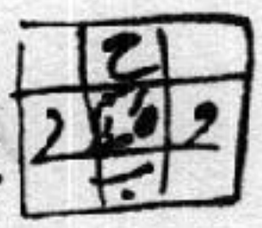
مائة ۳۳ ماه ۳۳ روز

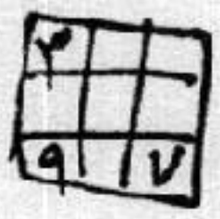
واو ایرو

باب چهارم
در بیان اوفاق و مطلب حصول مطالب
در بیان اوفاق مسدس و مربع و مثلث و مدور و مخمس

مسئله را

الله

حضیفا میل بنجیح شد ۴

۲۲ ۴ مع صب ۲۲۴۲۲۴ س بعد از ان فتح کرده در

واسم مطلوب یا مادر ش

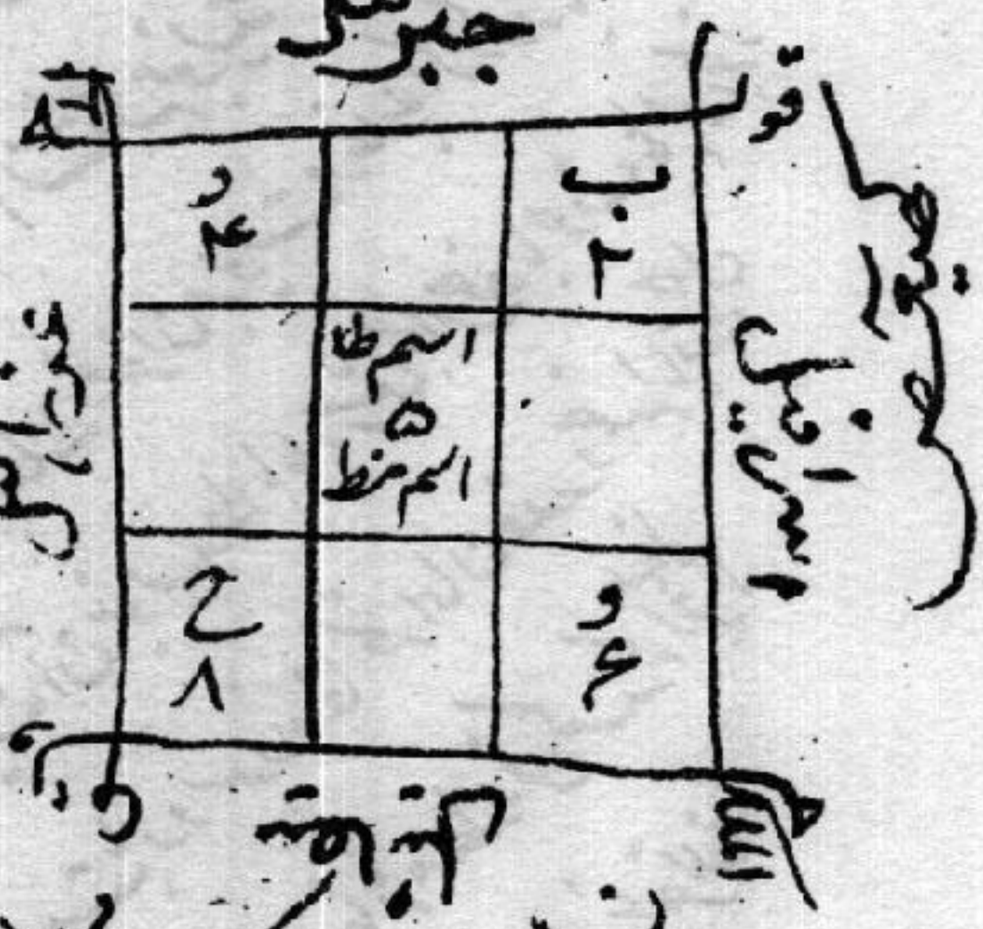
ع ل ۶ رفت بکبیر

واسم مطلوب یا مادر ش ۴ ۲ ۴ ۸ ۶ ۴ ۳ ۴

لوح مکرم و معظم

که مذکور گشت قبل

ازینجا ظاهر است

بخش

من اللهم لنا من منبتا نذکورا

لا قوله بنشانه مجول اینکی مدبر فرانکه

بورکت بفضل الرزق ولبان ذکر و میعد بعد از انقطاع

و هذا و زا و طابت بالنفاق عهد رهلا

انذار تیز نسبت بورث بدار زراعت بسیط و اراضی

بسم فلوجام موی فرد ایم الیم مرضا دظهر فرات

و میعون سماء ذو رکنه کمال صباح و سم اوسید

و سوره رعد بران و اله تعم بح نسک

بکیر و سفال خام از جرو ران کابت کنی

بحجین نسا فرصوریه

۲۱۹۱

فصل ۱۸ در تصرف و وقف

فصل ۱۹ از زراعت بسیط و فتح

فصل ۲۰ از زراعت بسیط و فتح

نسک بصر عضفار اولکر حرم سجود بر دیل عظیم

بکیر و سفال خام از جرو ران کابت کنی

بحجین نسا فرصوریه

و هذا و زا و طابت بالنفاق عهد رهلا

انذار تیز نسبت بورث بدار زراعت بسیط و اراضی

بسم فلوجام موی فرد ایم الیم مرضا دظهر فرات

و میعون سماء ذو رکنه کمال صباح و سم اوسید

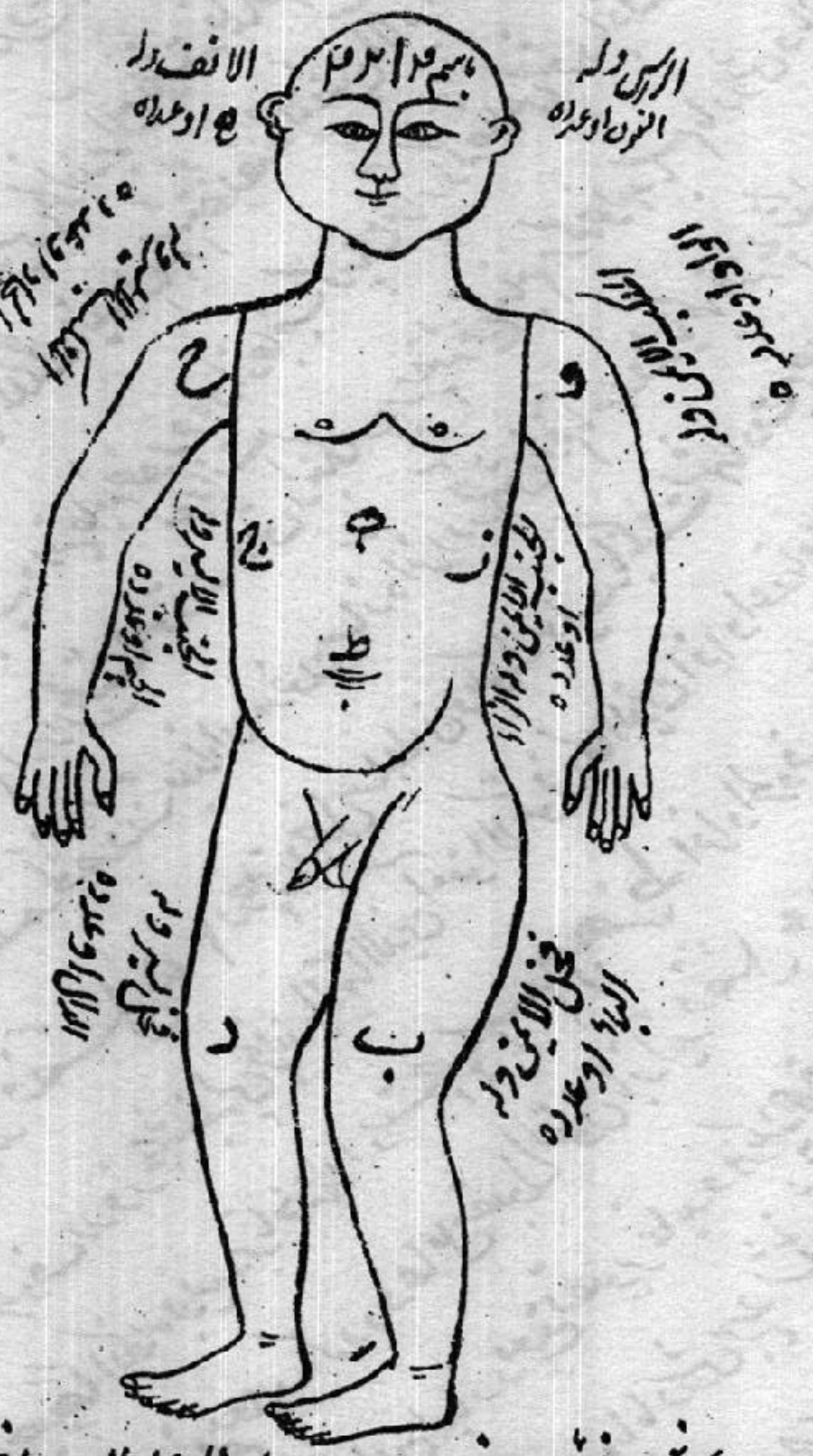
و سوره رعد بران و اله تعم بح نسک

بکیر و سفال خام از جرو ران کابت کنی

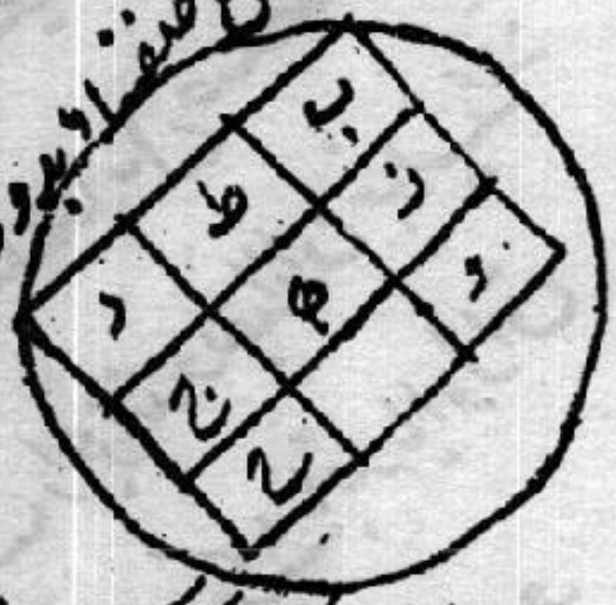
بحجین نسا فرصوریه

ماؤها وتخلت وأذنت لربها وحقت

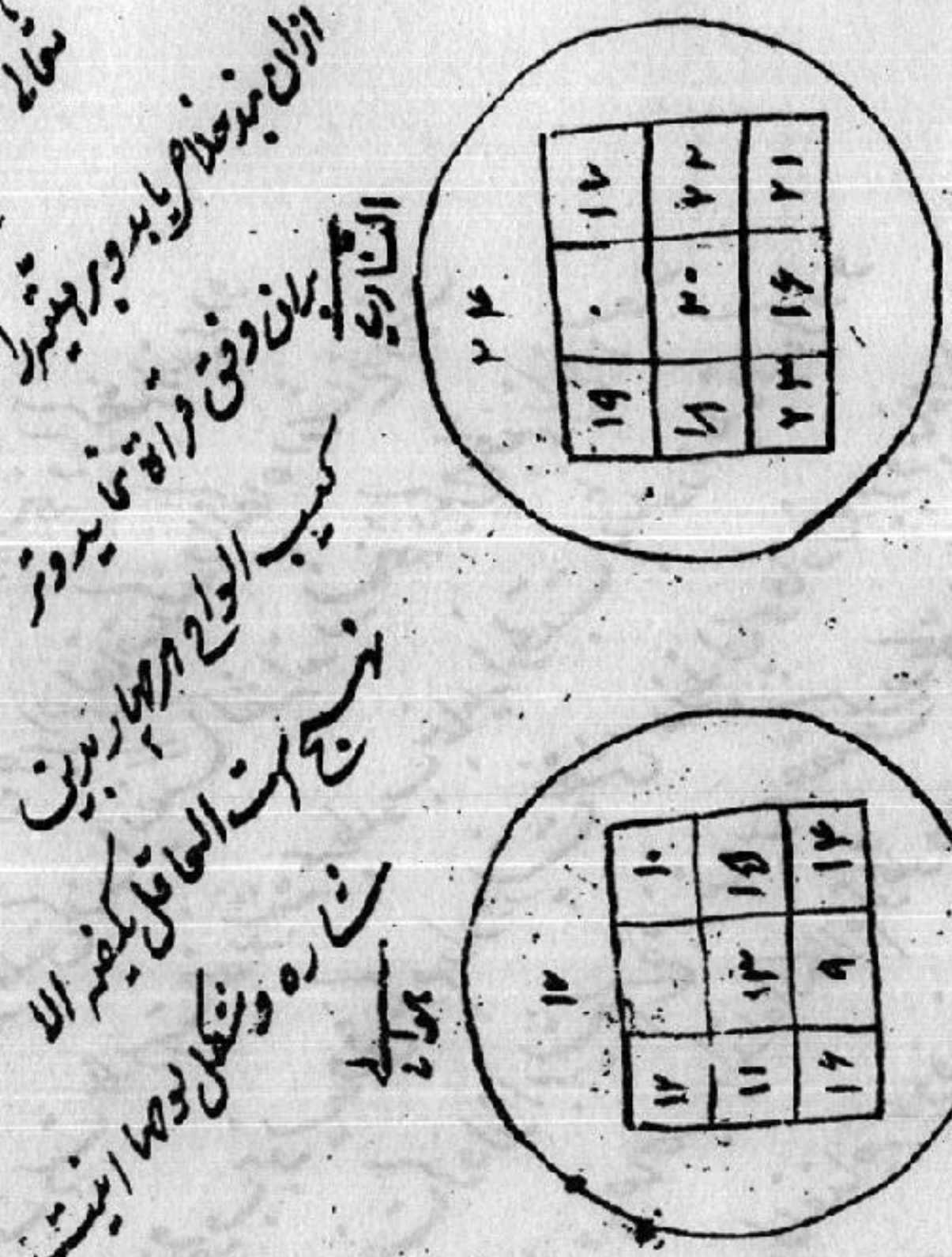
صداع پدید آید و اگر حرف دل بپرسد بدرد دل مبتلا گردیده فرو ماند

بدان و در یاب اگر شیر بیشه علوم غریبه و ایعامل اعمال عمل لاریبه از جمله خواص اینصورت
و حروف و وفق آن اگر بگیرد نوشادر و زنگار سبز و ر اسخت جمله را البر کرده خمیر کند
مسحوق نمود آنرا مسحوق بر تیغه شمشیر وفق و حروف و اسماء بنگارد و بعد از آن
صورت مصاف دارد موم میت که حین ماتم و تکفین او روشن کرده باشند بهیت

فصل دیگر اگر کسی در بند خانه بنشیند و بگیرد
خاک از گرد بند خانه و بسازد از آن خاک لوحی
چهار گوشه چنین قمر در برج قوس باشد بنویسد بر آن قرص آئینه
وقتی را اگر طالع او نار باشد پس حروف نار را با وقتی مذکور
بنویسد و حروف نار سه است الف و ها و طا و اگر طالع او هوا باشد
عدد حروف هوا را با وقتی
بشمارد و حروف هوا را بنگارد و بنویسد و حروف غیر از حروف
باد و او اگر طالع او آبی باشد
وان حروف است بنویسد و حروف نیز دالی
بنویسد و حروف خاکی بنویسد و حروف
وقتی چنان
و طالع او چنین باشد
بدین نام

جلد بارو وغیره ماده ۲۱۸ بسته

در ذکر ربط و بحث از تعظیم دارد دستور در ربط

رقیم و در ترتیب کلمات و وضع حروف متصل منفصل و طلاق و لحاق متعلق قبل

کتابت خاتم امام محمد و توالیات و غیرها تشکل و بارز نمودن نیج بالات که کرنگرش قبل

ایمن ایراد باقی از حروف مزدوجات و موزدات و ایراد مطلب ایراد باقی مطلب اول آنکه

۳ در ۳ منسوبت رخصی و از اعلی این فن و فق رقیم و رعایت عجمی و غیر از حروف مزدوجه و غیر از غیر رعایت نیز و حکما از عجمی و غیر از حروف مزدوجه

تحریر اکثر کتابت اما لوح او مشتمل است بر اشکال مصنوعه و مرسومه از عجمی و غیر از حروف مزدوجه و غیر از غیر رعایت نیز و حکما از عجمی و غیر از حروف مزدوجه

نماید و آن بر نهاد است بر تحقیق الاضلاع و البسوط و در خانه او مشتمل است بر اشکال مصنوعه و مرسومه از عجمی و غیر از حروف مزدوجه و غیر از غیر رعایت نیز و حکما از عجمی و غیر از حروف مزدوجه

اب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ

آن هر یک از ضلع ثلثه ۱۵ عدد و آن ۱۵ عدد حواقی ثلثه مکرر

نوح آورده کردنی رخصی خانی است مکرر

الا نفع و الکبت الا مرور و رویت مصحف الکبایت و سفر آدم و محض

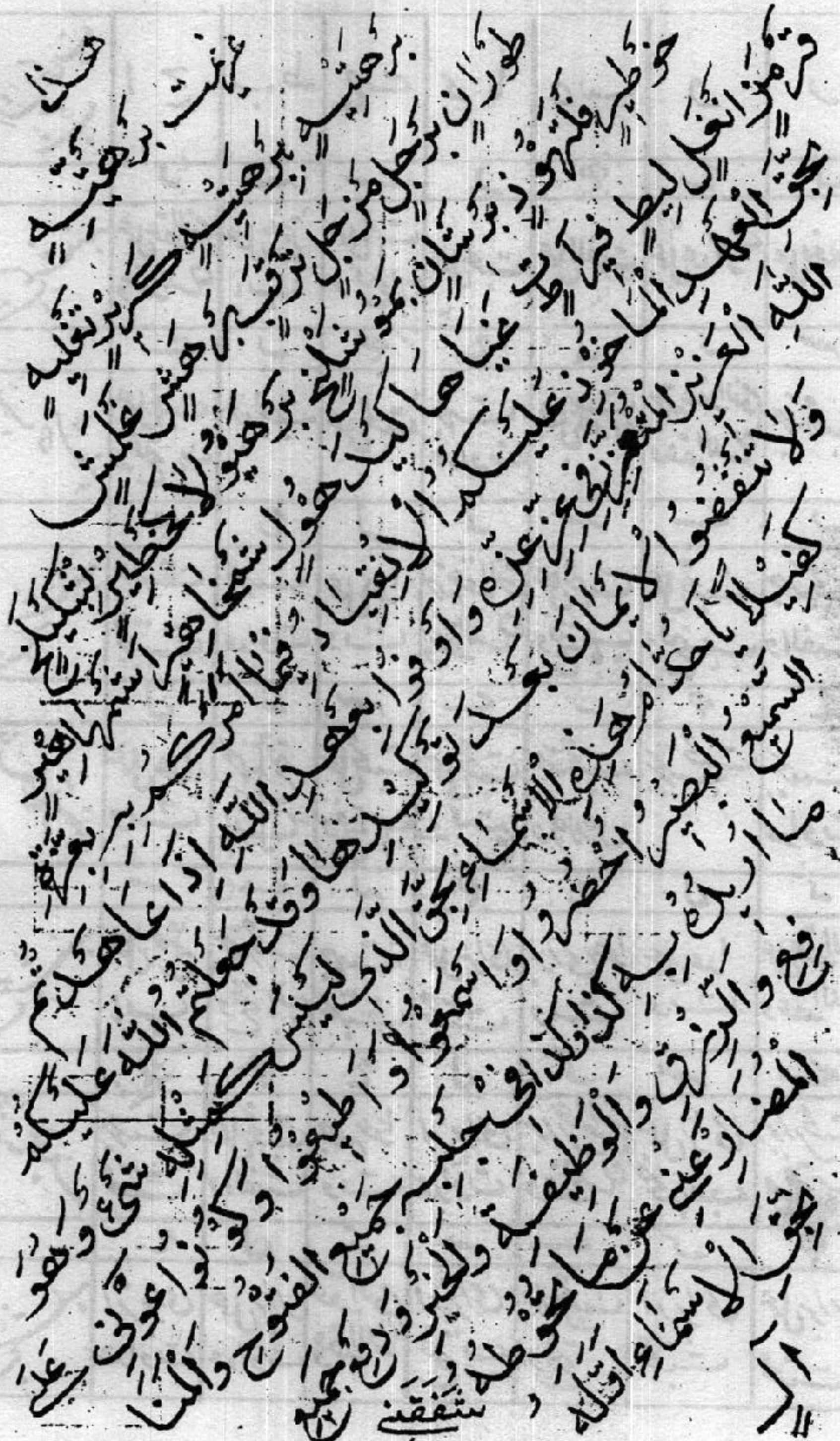
ادریس و خاتم الاسرار ایضاً در بیت سیم و تالی او

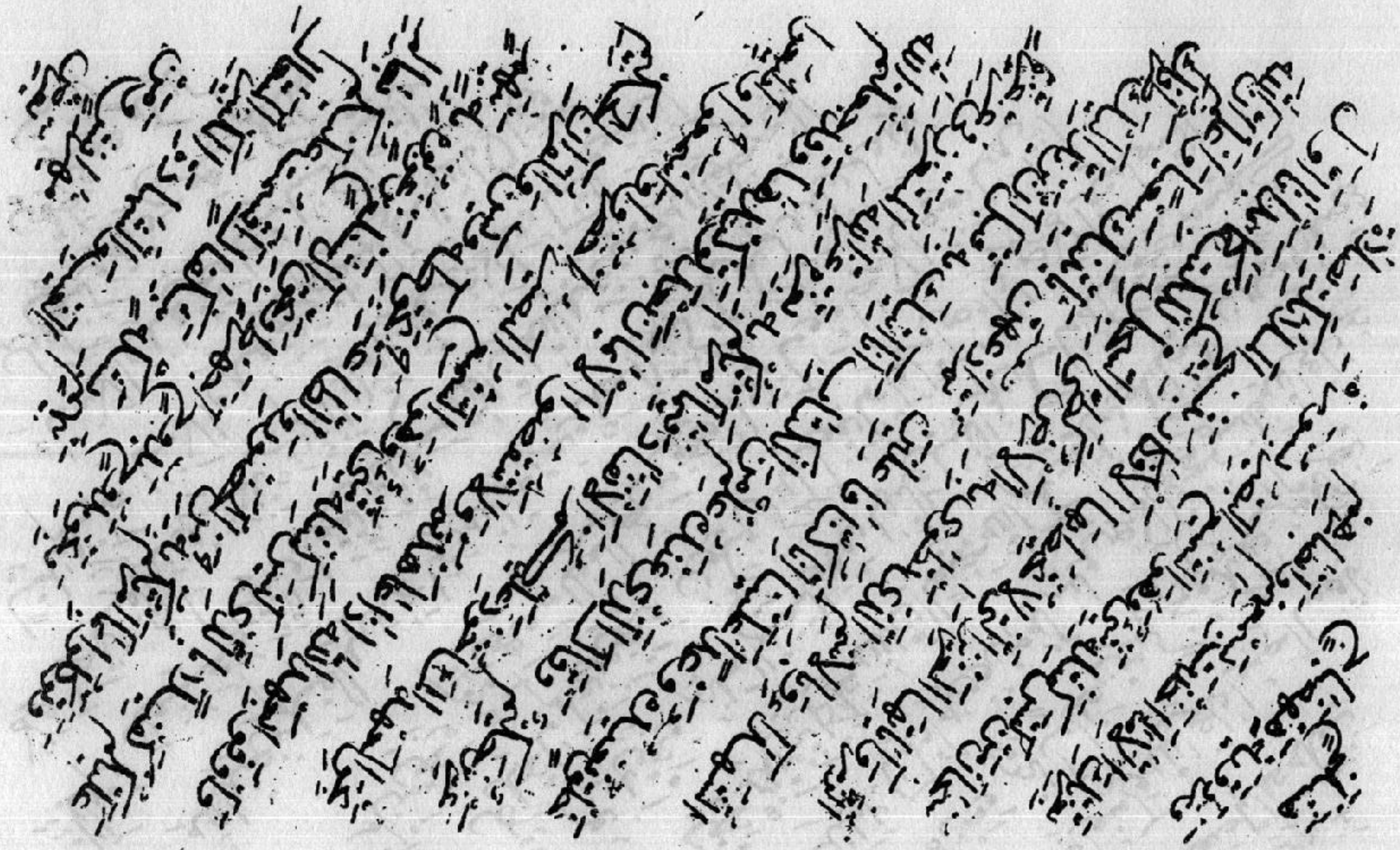
فاطع و خنق امداد قتل ظلم و لوق

بیع فرخ

ساعات روز		ا ح	ب ط	ح ی	د یا	ه یب	و	ل
		سه	ه	ک	ر	ل	ی	ح
ا ح	دیدار ملوک و عمل فتوحات	تزویج و وفاق و عمل محبت	تعلیم نامه و عمل محبت	ارسال رسل و عمل محبت	دیدار وفاق و عمل عداوت	دیدار قضات و عمل فتحباب	خرید ستور و عمل عداوت
		ر	ل	ے	ح	سه	ه	ک
ب ط	ارسال رسل و عمل محبت	بنا نهادن و عمل عداوت	دیدار اشراف و عمل الفت	خرید زر و برده و عمل عداوت	دیدار متهران و عمل فتحباب	تزویج و عمل محبت	سفر و نامه و عقد اللسان و عقد النوم
		ح	سه	ه	ک	ر	ل	ے
ح ی	عرض لشکر و عمل عداوت	نور بریدن و پوشیدن و عمل فتحباب	فصد و حجامت و عمل محبت و الفت	سفر تجارت و عقد اللسان و عقد النوم	نقل تحویل و محبت	عمارت کاریز و تعویذ عداوت	دیدار وزرا و عمل فتح باب
	ه	ک	ر	ل	ے	سه	ح	ی
د یا	علم و حساب آموختن و عمل عقد النوم	دیدار خواص و عمل محبت و ایتلاف	زراعت و تعویذ عداوت	خرید زر و جواهر و عمل محبت و فتحباب	الات سلاح و تعویذ عداوت	حاجت از ملوک و عمل محبت	بنا نهادن و تعویذ محبت
	ے	ح	س	ه	ک	ر	ل	ی
ه یب	دیدار اشراف و عمل محبت	ضرب کوبیدن و عمل بغض و عداوت	طلب حاجت از بلوک و فتح باب	زینت کردن و عمل محبت	دیدار اهل قلم و عقد النوم	سفر و حرکت و عمل محبت	بنا نهادن و عمل عداوت
	ه	ک	ر	ل	ے	ح	سه	ی
و	سر خضاب و عمل محبت	حاجت از اهل قلم و عمل محبت	سفر و دیدار وزرا و عمل محبت	بنا نهادن و عمل عداوت	عمل محبت و فتح باب	برده و ستور خریدن و عمل عداوت	خرید جواهر و عمل فتح باب
	ل	ے	ح	سه	ه	ی	ر
ل	دیوار بزرگان و عمل عداوت	بنا نهادن و عمل فتح باب	ضرب و صلاح خریدن و عمل عداوت	دیوار ملوک و عمل فتح	حاجت زنان و عزت و عمل محبت	مناظره کردن و عقد النوم و عقد اللسان	نقل و تحویل و عمل محبت

	ا ح	ب ط	ج ے	د ما	ہ س	و	ر
	ک	ص	ے	ر	ح	ے	ل
	عمل عقد النوم وعقد اللسان	عمل فتح باب	عمل محبت وفتح باب	عمل محبت	عمل الفت	عمل عداوت	عمل بغض
	ے	ل	ہ	ح	ل	ک	سہ
	عمل محبت وفتح باب	جہۃ محبت	عمل محبت	جہت عداوت	عمل عداوت	جہۃ عقد النوم وعقد اللسان	جہۃ محبت
	ہ	ح	ل	ی	سہ	ے	ر
	جہت محبت	بجہت عداوت	عمل عداوت	جہۃ عقد النوم وعقد اللسان	عمل محبت وفتح باب	عمل محبت وفتح باب	جہۃ محبت والفت
	ل	د	سہ	ے	ن	ہ	ح
	عمل عداوت	بجہت فتح باب	عمل محبت وفتح باب	عمل محبت وفتح	جہۃ محبت وخلاص	بجہت محبت	بجہت عداوت
	سہ	ے	ہ	م	ح	ل	ک
	عمل فتح باب	جہۃ محبت وفتح باب	جہت محبت	عمل برای محبت	برای عداوت	عمل عداوت	عمل عقد النوم وعقد اللسان
	ہ	ہ	ے	ل	ک	سہ	ے
	بجہت محبت	عمل محبت والفت	جہۃ عداوت	از برای عداوت	برای عقد النوم وعقد اللسان	عمل برای فتح باب	برای محبت فتح باب
	ح	ل	ک	سہ	ے	ک	ہ
	از برای عداوت	عمل برای عداوت	عقد النوم وعقد اللسان	از برای فتح باب	برای محبت وفتح	از برای محبت	عمل برای محبت

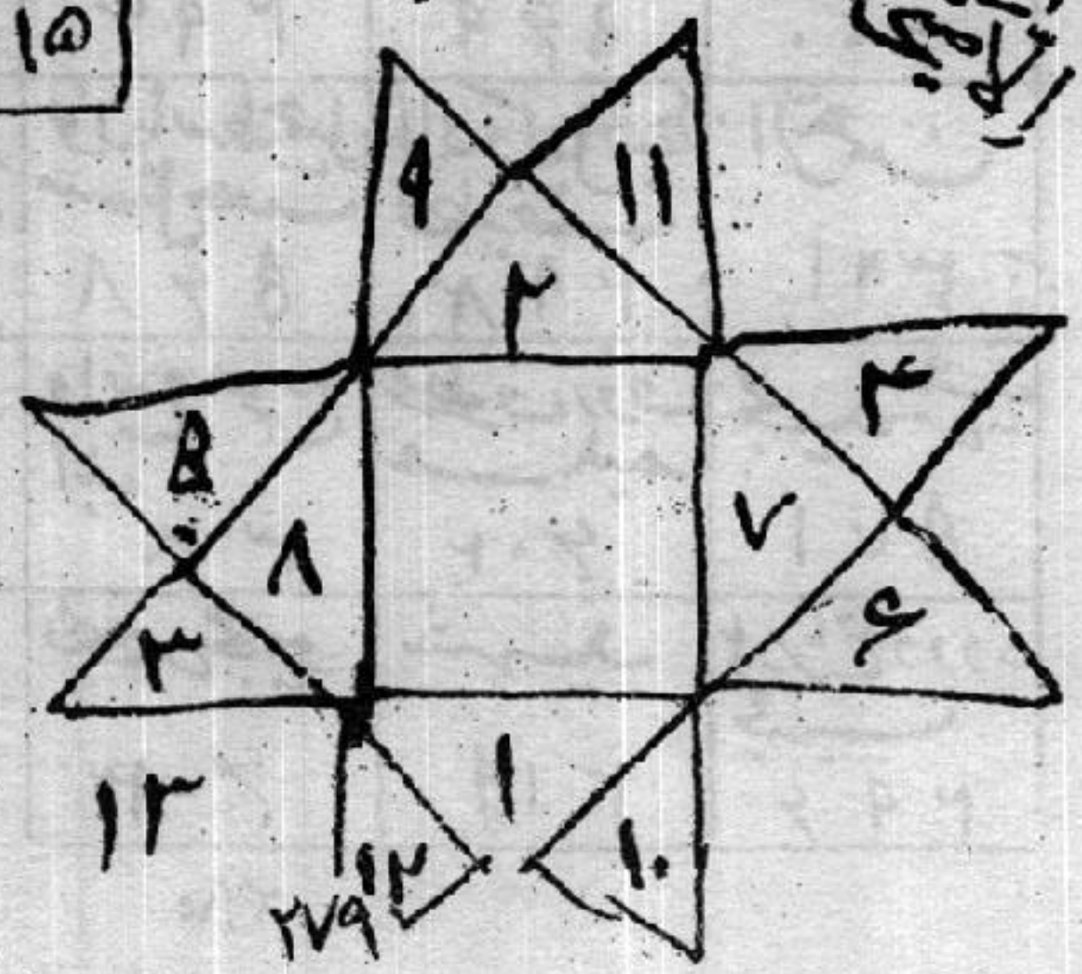

عليكم يا
معاشر الجن والشياطين
وفي هذا وبحق الأسماء وبحقها عليكم
وبحق الاسم الذي أشرقت به الأرض
وبحق الاسم الأعظم العظيم
وبحق وبحق وبحق لهطوئيل الإمام حضرة
وبحق هذه الأسماء عليكم وبحقها عليكم وبحق
وبحق نون كاف ميم تقضاء حاجتي
وهو حتش نظخ وبحق
وما هو وبحق هذه
أن عبدها المعتمد أعينها
الأتيحة فاذا هم جميع لبنا يحضرون
فما راء الله عليكم

روش مربع

٨	١١	١٤	١
١٣	٢	٧	١٢
٣		٩	٦
١٠	٥	٤	١٥

همین عدد را
که ربع است در مربع زیر

بسم الله الرحمن الرحیم وله

هذا اللوح الاول

دایم منظور را در بیت مربع بنویسید بهر جهت
مضروج
مضروب
مضروب
مضروب

لوح دوم از برای فتح و عزت و هیبت بساعة تنمی نویسد و از برای رفع
غم و اندوه و بستگی کارها و کسی را که شهوتش را بسته باشند بنویسد و
باخود دارد و قتی بر خطیب بر سر منبر رشد و دارنده این لوح در نظر خلق
عزیز و مکرم شود زنهار شک نیاورده بسیار مجرب است لوح

دوم

الم الله	لا اله الا هو	الحیّ	القیّوم
۱۳۷	۱۱۰	۴۹	۸۰۷
طه ولیل	هو هادی طس	کافی	مؤمن
۱۸۴	۸۰۰	۱۱۱	۱۳۶
ولی وکیل	مسهل	سیّد عالی	بهی اجل
۱۱۲	۱۳۵	۱۸۵	۵۰۱
ن	طس طه	صمد	ظلم
	۱۸۶	۱۳۸	۱۰۰۹

۸۰

لوح سیوم از برای دفع ترس از مردم و حیوانات موذی و کسانیش
کارها و فرج از سختی و دفع کید دشمن و خلاصی از بند و تنها بوند
در روز جمعه بساعت قمر در بازوی راست خود بندد و مرباید که با
طهارت باشد و شک نیاورد که آزموده شده و بسیار مجرب است البته

حبی اللہ لا الا الا ھو ۲۸۶	علیہ توکلت ۹۷۱	وھو رب العرش ۸۲۰	العظیم ۱۸۱
یا عظیم ۸۴۱	محی ممیت معین مہلک ۱۰۸۰	حم عسق سفیق ۲۸۵	باری طالب ۹۷۰
لطیف ودود ۱۴۹	موحد نافع ۸۱۸	حم عسق سفیق یا کریم ۹۷۳	مقتدر حکیم ۲۵۸
قدوس ناصر مجیر ۹۷۴	حافظ حی علی ۲۵۹	قیوم یا حق ۱۴۸	رحمان رحیم قہار حق

لوح چہارم از برای افتتاح امور و کشادن کارہا بستہ و غالب شدن بر دشمن و راضی شدن حکام و رستن از عزت و احترام در میان خلق بنویسد بروز جمعہ لباسہ قمر و بوی خوش بخور کند کہ بسیار مجرب است

انا فتحنا ۸۹۱	لک ۸۰	فتحا ۴۸۹	مبینا ۱۰۳
بدیع وھاب ۱۰۰	کاشف کامل ۴۹۲	ھو ھادی ودود ۸۱	مفتح الابواب واحد ۸۹۰
حبیب طبیب ۸۲	ملیک فتاح ولی مجیب ۸۸۹	۱۰۱	فارج الہم سلام ۴۹۱
سمیع بصیر	مبین ۱۰۲	حکیم رشید ۸۹۲	اللہ احد ۴۹

لوح پنجم از برای جلب رحم و دوستی کودکان و دفع غم و رنج قولنج دلت و ترس و دیو و پری و جادو نویسند در ساعت قمر در روز جمعه

فسیکفیکهم	الله وهو	السمیع	العلیم	
۳۲۵	۸۳	۲۱۱	۱۸۱	
کافی محیط	وافی دانی	صمد مقصود		
۱۷۸	۲۱۴	۸۴	۴۲۴	
حکیم رحیم	هو قریب	ستبوح حی	جلیل کفیل	
۹۸	۳۲۳	۱۷۴	۲۱۳	
مالک الملک	سمیع	رقیب راصد	حسیب موحد	
۲۱۲	۱۸۰	۳۲۱		۸۲

لوح ششم از برای صلح و دل انگیختن و در چشم مردم شیرین بودن نویسد

بر عت مریخ و از باد بیاویزد یا بجوزد محبوب دهد یا بنام مطلوب در بازدهی

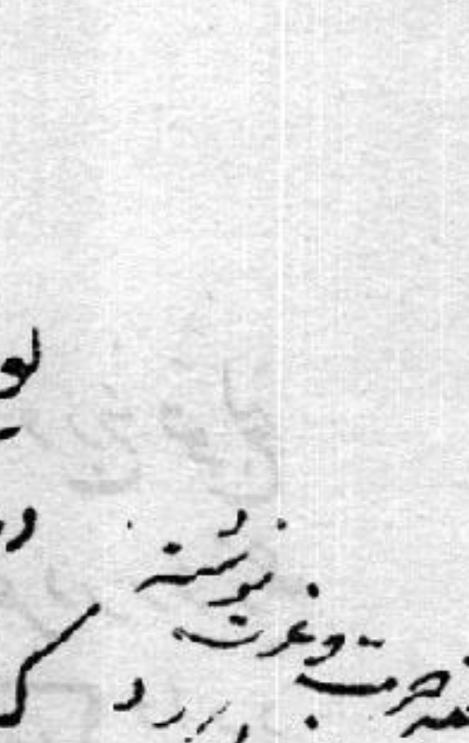
ساعت خورشید

حسبنا	الله	ونعم	الوکیل
۱۱۱	۶۶	۱۶۶	۹۷
عزیز	موحد قوی	محیط	ماجد باسط
۹۳	۱۶۹	۶۷	۱۲۰
حکیم	حمید مجید	حسیب جلیل	حسیب حلیم
۶۸	۱۰۱۹	۹۸	۱۶۸
معاون	وفی	هو کافی	دیان
۱۴۷	۹۶	۱۲۲	

لوح هفتم از برای بغض و خصومت و ضدیت و عداوت
در میان دشمنان بنویسد هر روز یکشنبه در ساعت مریخ

والبغضاء	العداوت	بینهم	القینا	کریشیار
۱۸۴	۱۱۷	۱۰۷	۱۹۸	
مهلک مقتدر	محکم	حکیم	اللّٰه قاضی عدل	
۱۹۷	۱۰۸	۱۰۲	۱۸۳۷	
ملیک واحد	فایق مقتدر	موعد مبدل	ملک واحد	
۱۱۹	۱۸۳۸	۱۹۶	۱۰۹	
والی حی	مانع زاکی	عظیم صراحی	واحد عدل	
	۱۹۹	۱۸۳۹	۱۱۸	

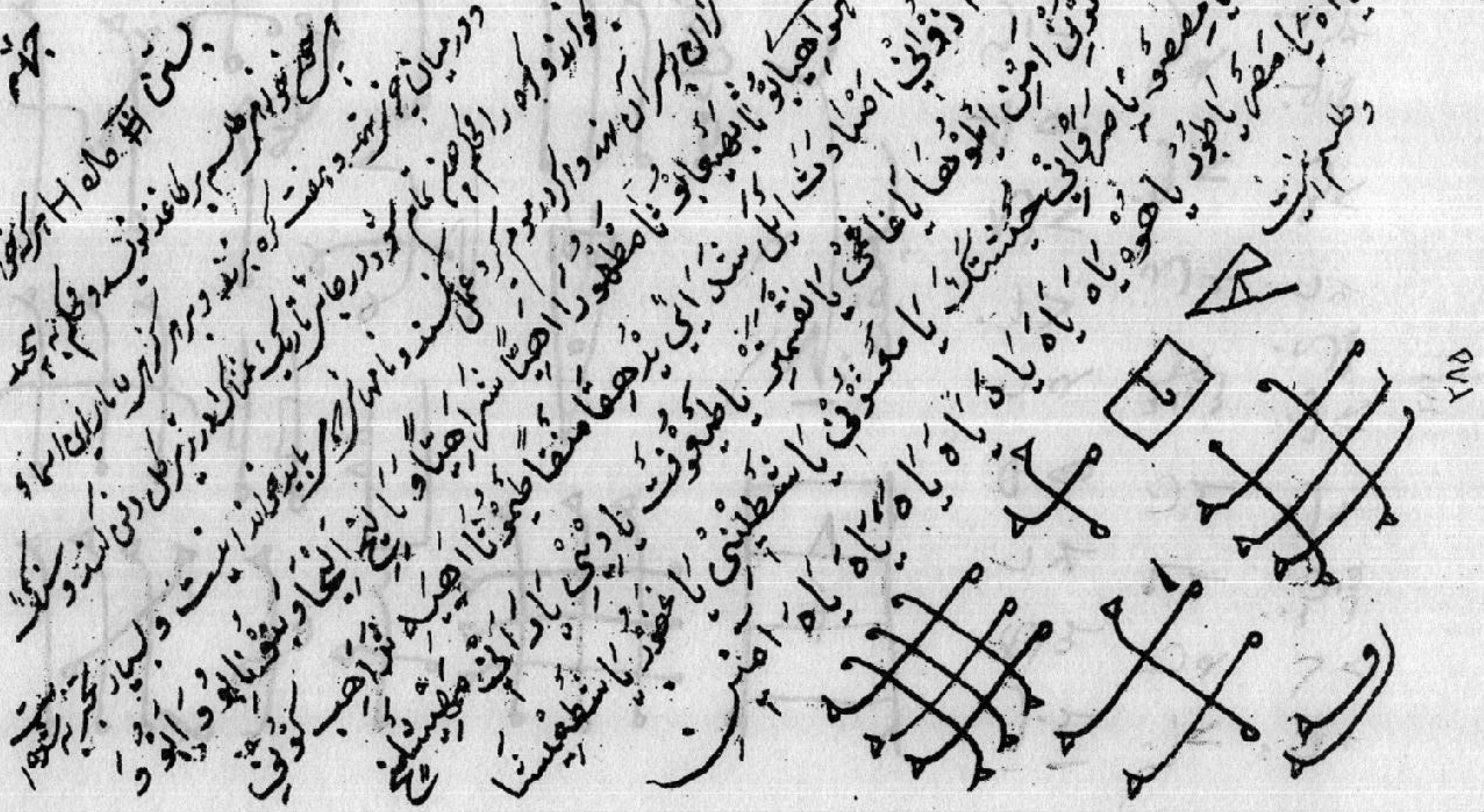
۱۰۶

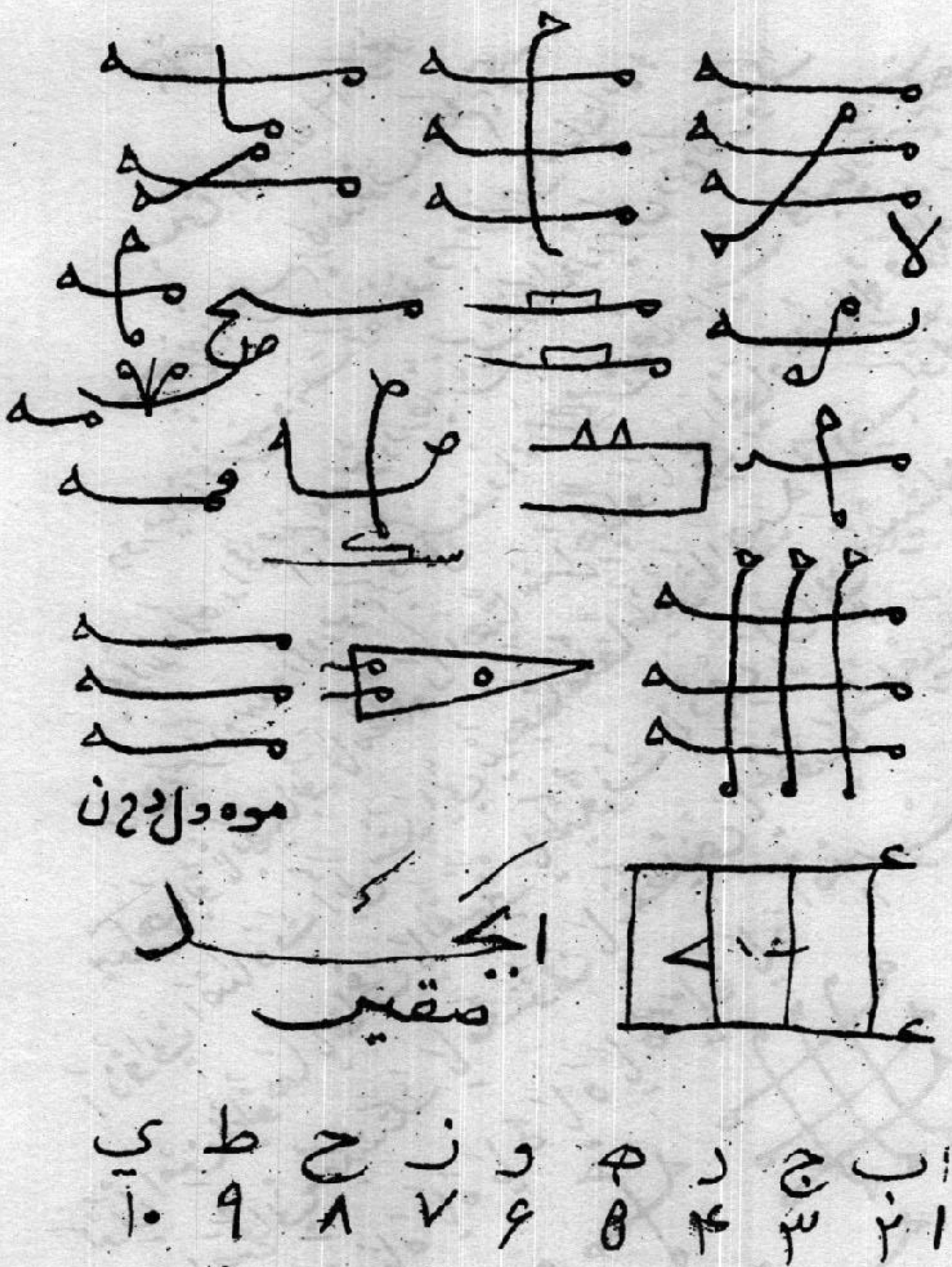

لوح هشتم از برای مضرت هموار نجها و صلح در میان هر کس افکنند
و طلب روزی و حوایج حاجات و قبول شدن در میان خلق بنویسد روز
یک شنبه در ساعت مریخ و باید با طهارت و پاکزه نگه دارد

اللّٰه منی شدید	کب محبة الخیر	هم علیک حب	والقینا اللّٰه یحبونه
۸۱۳	۹۲۶	۲۶۵	۶۲۹
رشید جامع	لطیف واسع	ذوالمنن مبین	تحقیق طیب
۶۲۸	۲۶۶	۹۲۹	۸۱۱
مفتاح واحد	مغرب مبین	صاحب شکور	مالک موسع
۹۲۸	۸۱۲	۶۲۷	۲۶۷
معطوف مفتاح	رفیق مقصود	مغز معروف	ذوالانعام واحد وهاب
	۶۰۳	۸۱۳	۹۲۷

۲۶۴

موه ول دحرن

ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ي
١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠

ك	ل	م	ن	س	ع	ف	ص
٨	٦	٤	٣	ساقط	١٠	٨	٦

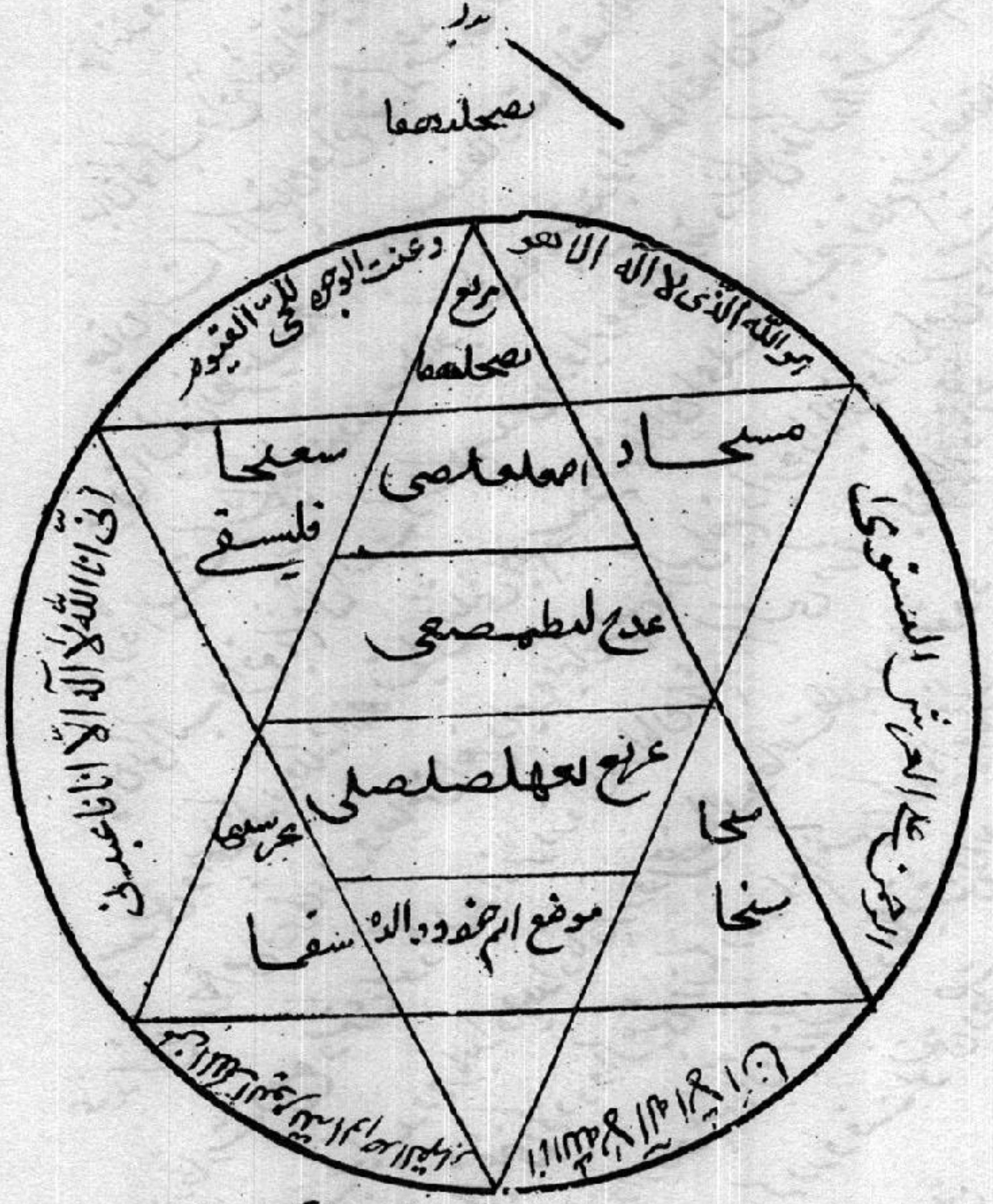
ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ	غ
٤	٨	ساقط	٤	٨	ساقط	٤	٨	ساقط	٤

زحل دلو	مشتری الحوت	مریخ دلو	شمس حوت	زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب	زهره دلو
مشتری الحوت	مریخ دلو	شمس حوت	زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب	زهره دلو	عطارد دلو
مریخ بعض	شمس حوت	زهره بعض	عطارد بعض	قمر عقرب	زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب
زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب	زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب	زحل بعض	مشتری الحوت
عطارد دلو	قمر عقرب	زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب	زحل بعض	مشتری الحوت	مریخ بعض
قمر عقرب	زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب	زحل بعض	مشتری الحوت	مریخ بعض	شمس حوت
زحل بعض	عطارد دلو	قمر عقرب	زحل بعض	مشتری الحوت	مریخ بعض	شمس حوت	زهره بعض

اوقات روز							
اول روز	شمس حوت	مشتری الحوت	مریخ دلو	زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب	زحل بعض
تمام شد	زهره حوت	مریخ دلو	شمس حوت	زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب	زحل بعض
از یک روز	عطارد حوت	زهره دلو	عطارد دلو	قمر عقرب	زحل بعض	مشتری الحوت	مریخ بعض
تمام شد	قمر عقرب	زحل بعض	مشتری الحوت	مریخ بعض	شمس حوت	زهره بعض	عطارد بعض
میلاد روز	زحل بعض	مشتری الحوت	مریخ بعض	شمس حوت	زهره بعض	عطارد بعض	قمر عقرب
تمام شد	مشتری حوت	مریخ بعض	شمس حوت	زهره بعض	عطارد بعض	قمر عقرب	زحل بعض
اوزروز	مریخ بعض	شمس حوت	زهره بعض	عطارد بعض	قمر عقرب	زحل بعض	مشتری الحوت

این دعا جواز اللهم بحق هذه الاسماء المخزون المکنون
الذی هو بین الکاف و النون اللهم افعل لذا و کذا و صورت
دایره عظمه اینست

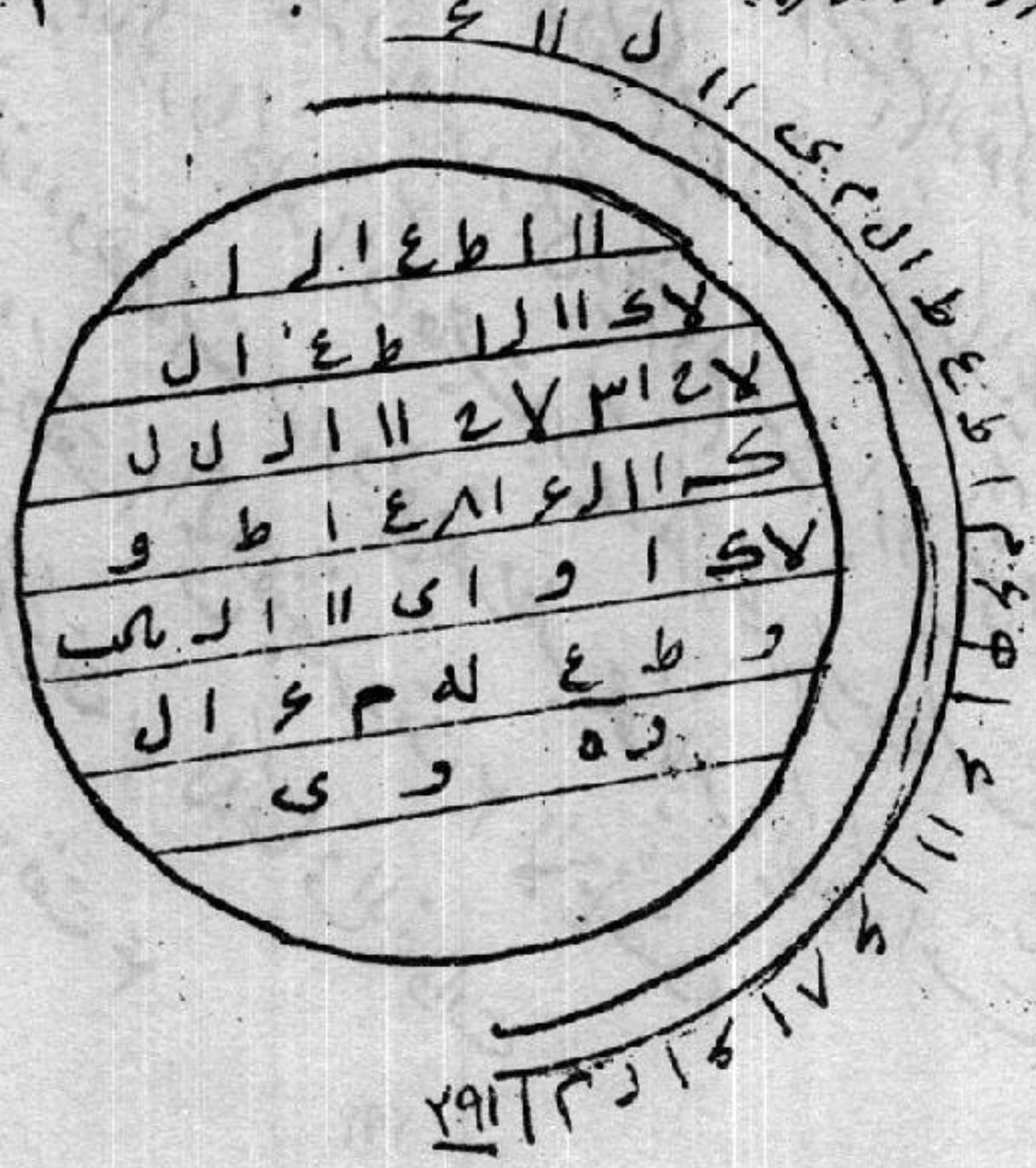
در روز جمعه

در شرح خاتم زهره هر که این خاتم را بنویسد در ساعتی که قمر در برج خاکی باشد

هرگز بیمار نشود دارنده این همیشه از همه بلندی و علتی در خمیر ابهشد در نظر
خلایق عزیز و مکرم باشد مهر نیست

خاتم شمش هر که این خاتم را در روز یکشنبه بر قرص در یا نقره یا مس نقش کند در نظر سلاطین
عزیز گردد و روز بهر کاری کند آن مهم آسانی از پیش او رود مختشم و فیروز گردد انیت

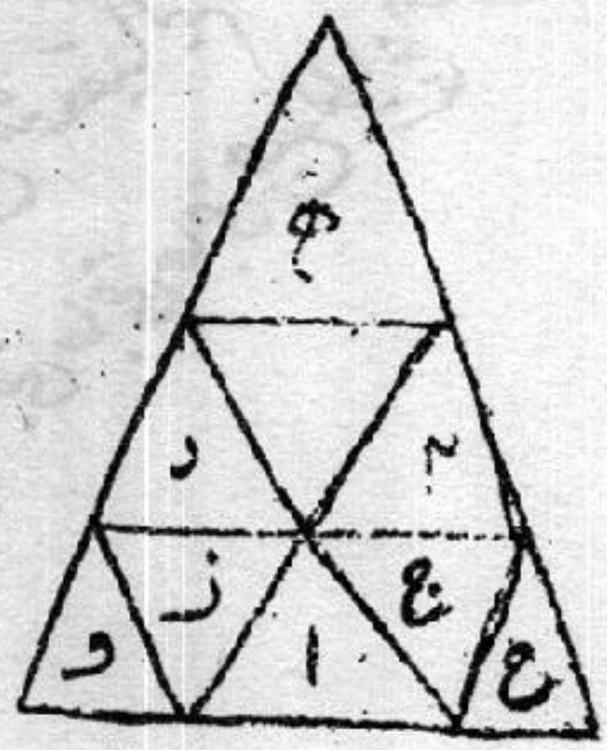
معاف زوجین

۸	۱۳	۳	۱۰
۱۱	۲		۵
۱۴	۷	۹	۴
۱	۱۲	۶	۱۵

۳۱

۱۳	۱۸	۲۵		۶
۲۶	۲۷	۷	۱۳	۱۹
۸	۱۴	۲۰	۲۳	۲۸
۱۶	۲۳	۲۹	۹	۱۵
۳۰	۱۰	۱۱	۱۷	۲۴

	۱۶	۶	۳	۹
	۱۱	۱	۸	۱۴
	۵	۱۵	۱۰	۴
	۲	۱۲	۱۳	۷

باب طلا در ترف آفتاب با [illegible] خود رقلب وضدان
وخوشحال در [illegible] از برای جمع قهات
خوب [illegible] است

فتح الباب

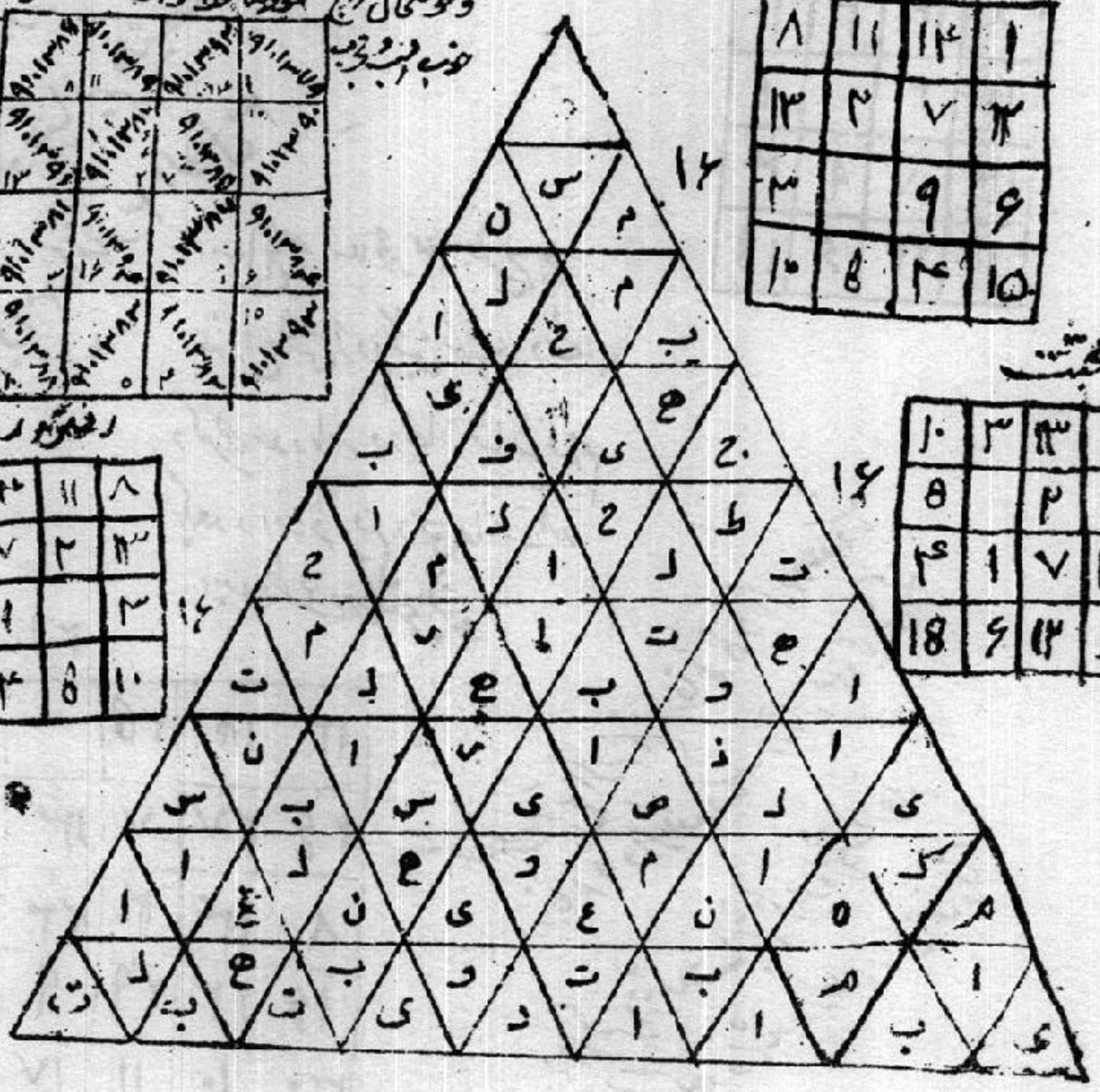
۸	۱۱	۱۴	۱
۱۳	۲	۷	۱۲
۳		۹	۶
۱۰	۵	۴	۱۵

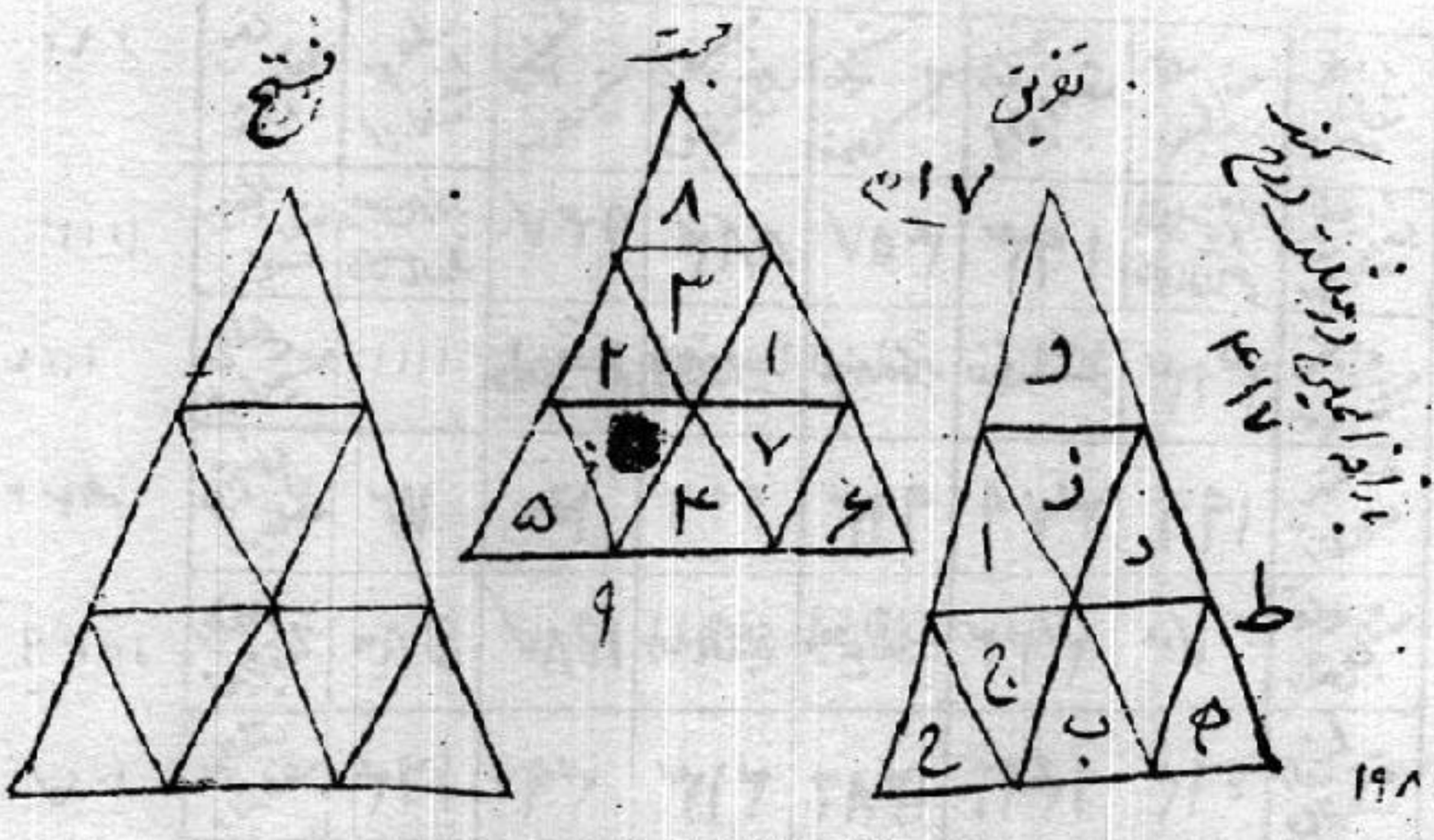
رفیق راه

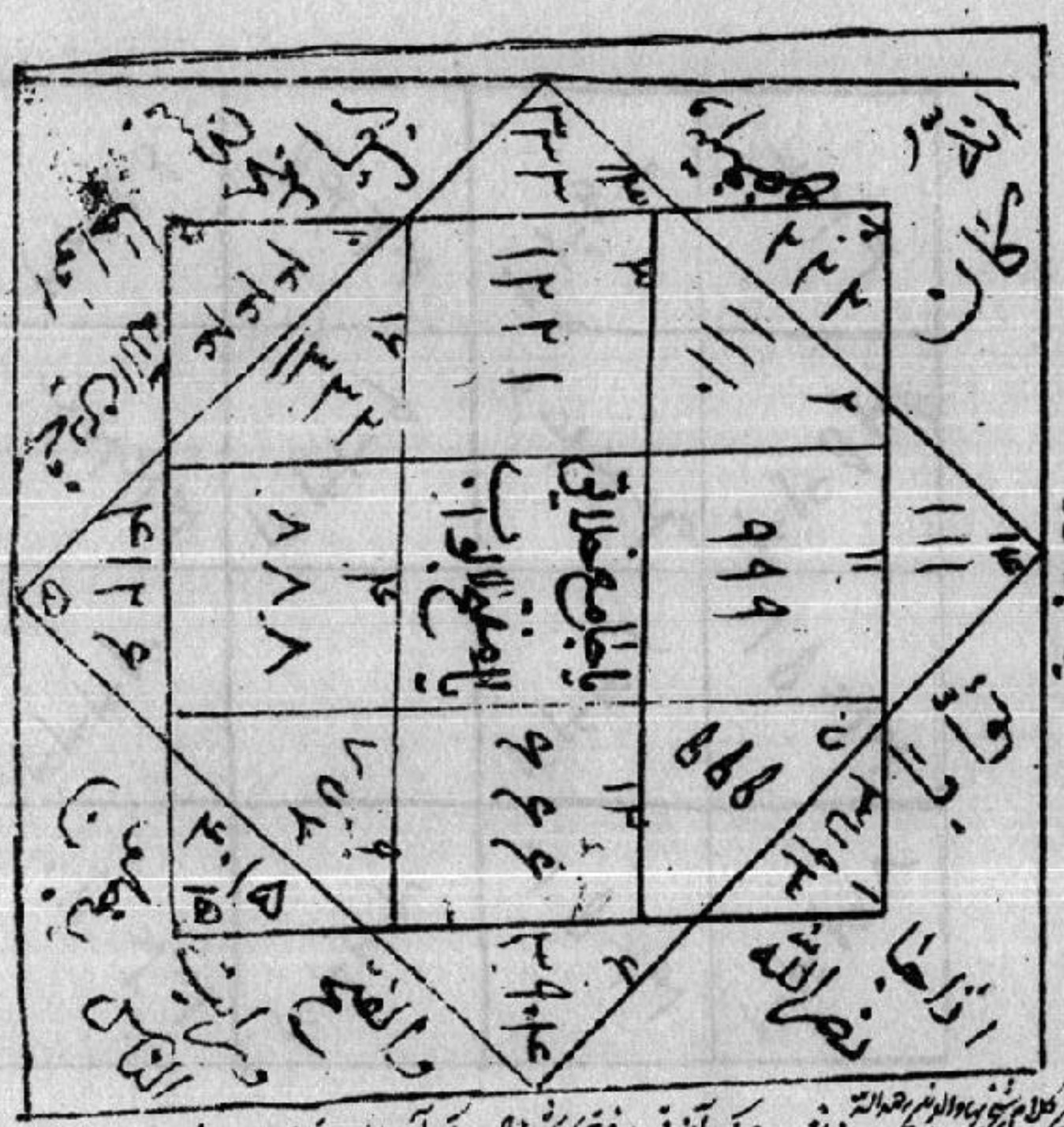
۱	۱۴	۱۱	۸
۱۲	۷	۲	۱۳
۶	۱		۳
۱۶	۴	۵	۱۰

محبت

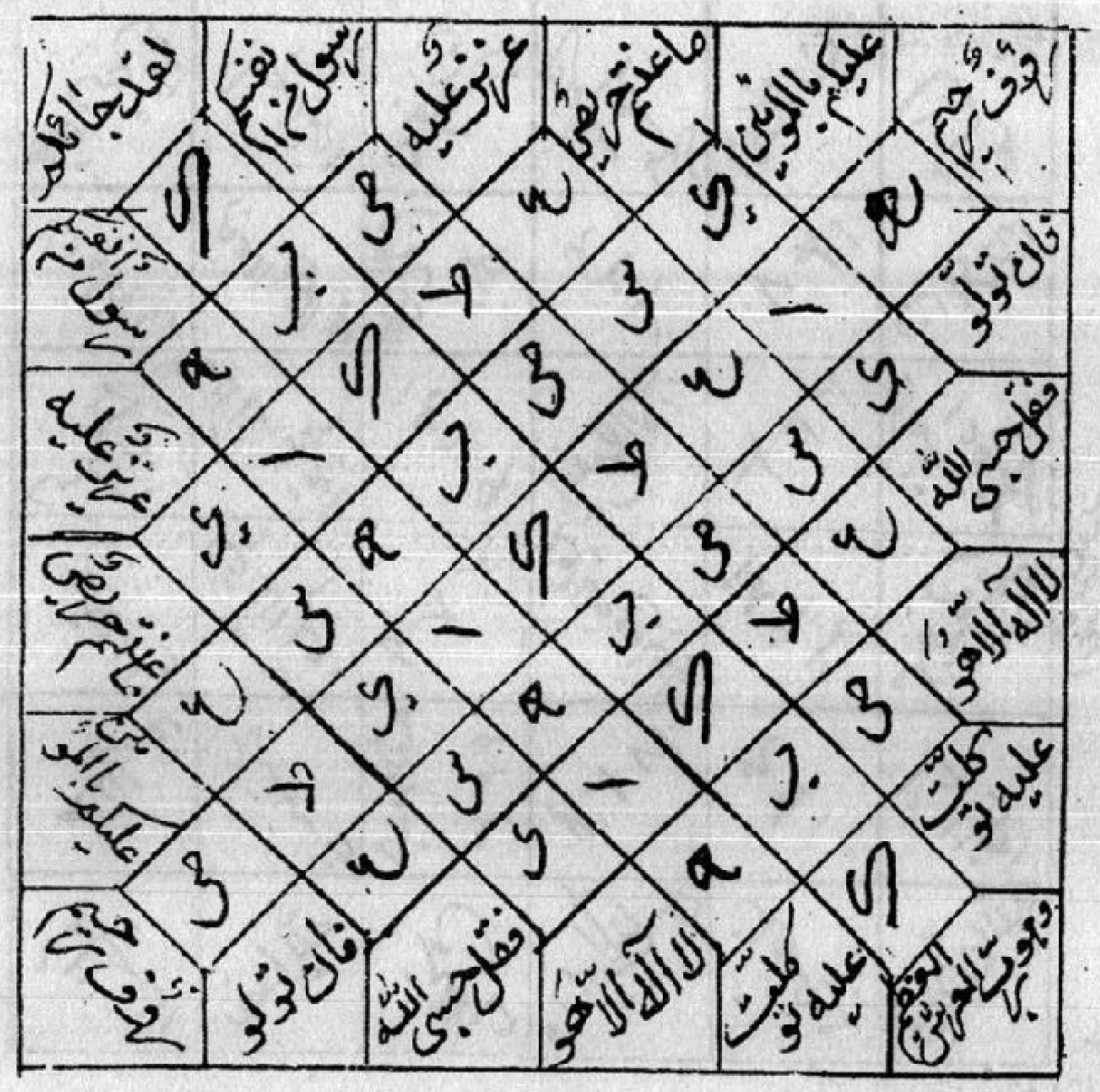
۱۰	۳	۱۳	۸
۵		۲	۱۱
۴	۱	۷	۱۴
۱۵	۶	۱۲	۱

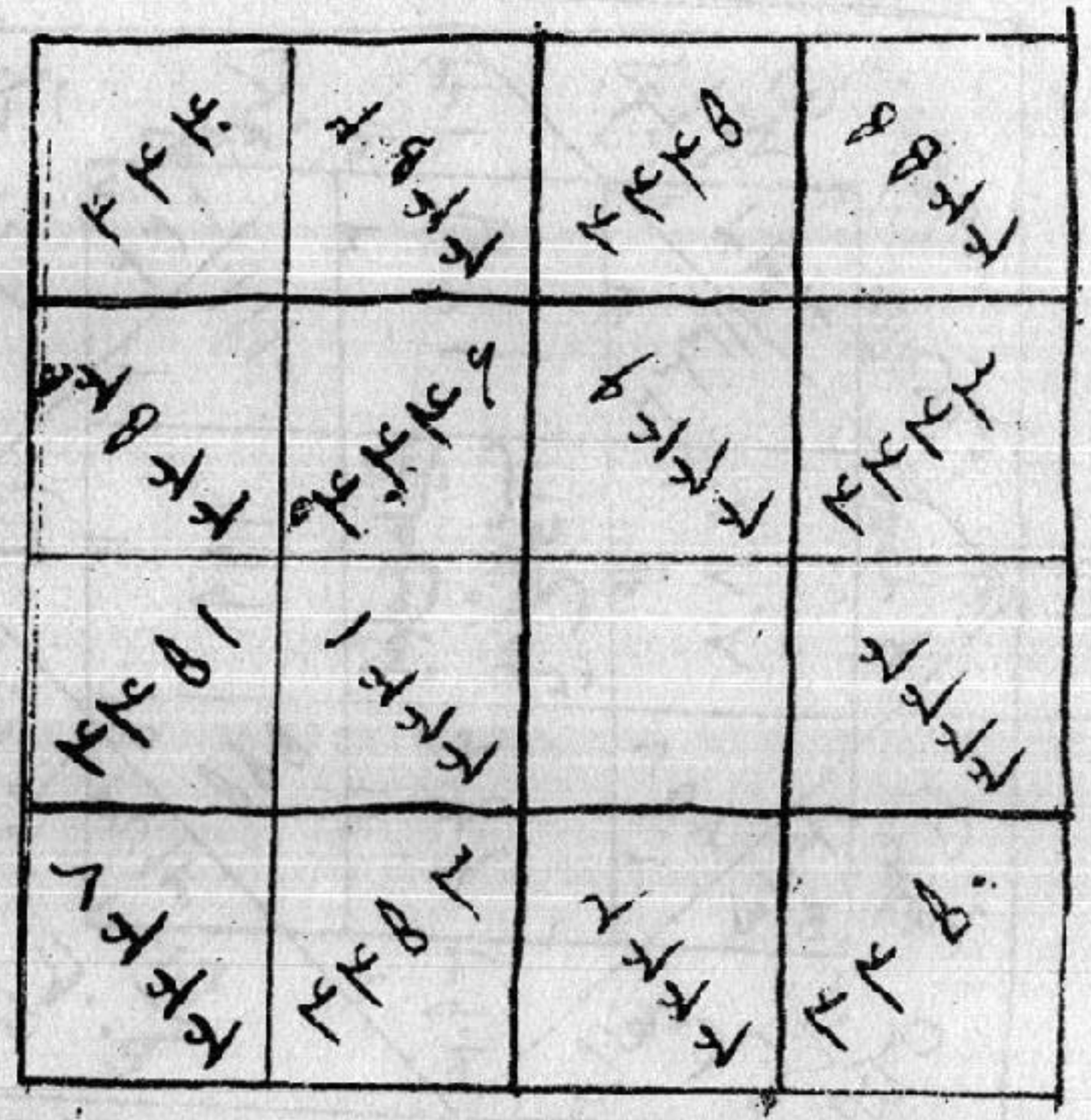

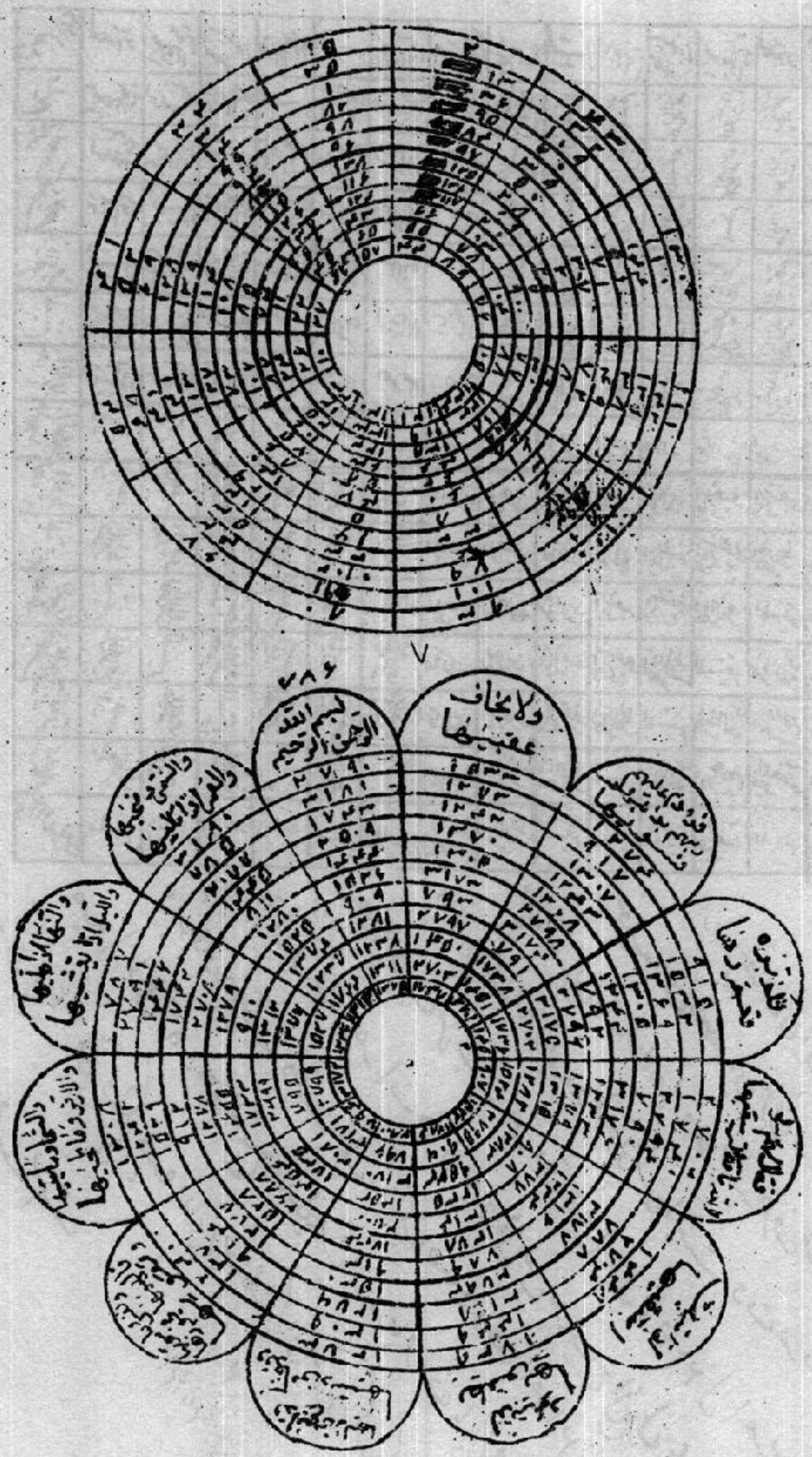

فتح
جهت
تفريق
٨
٣
٢
١
٧
٥
٤
٦
٩
د
ز
ا
د
ط
ج
ب
ه
ح
١٩٨٤

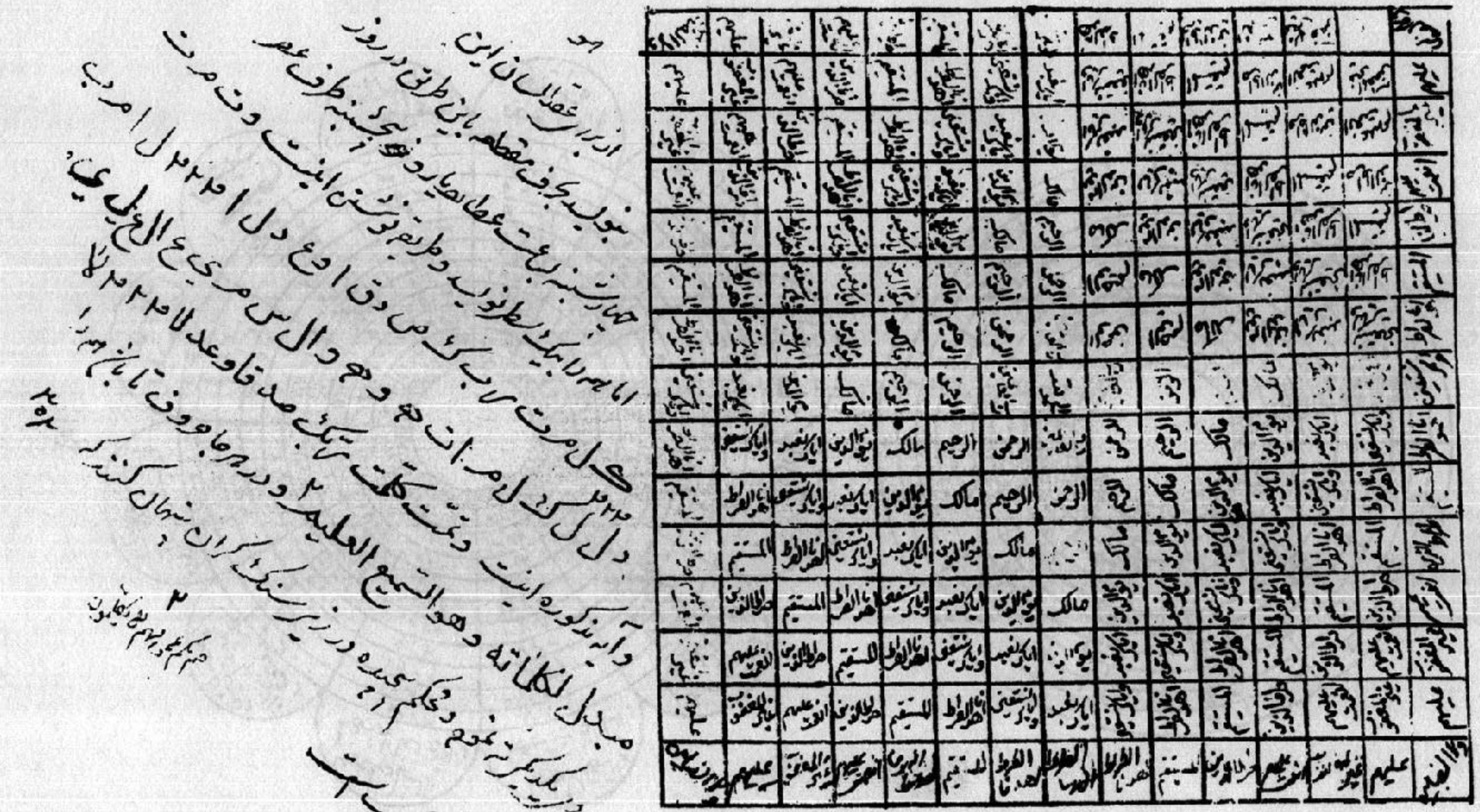

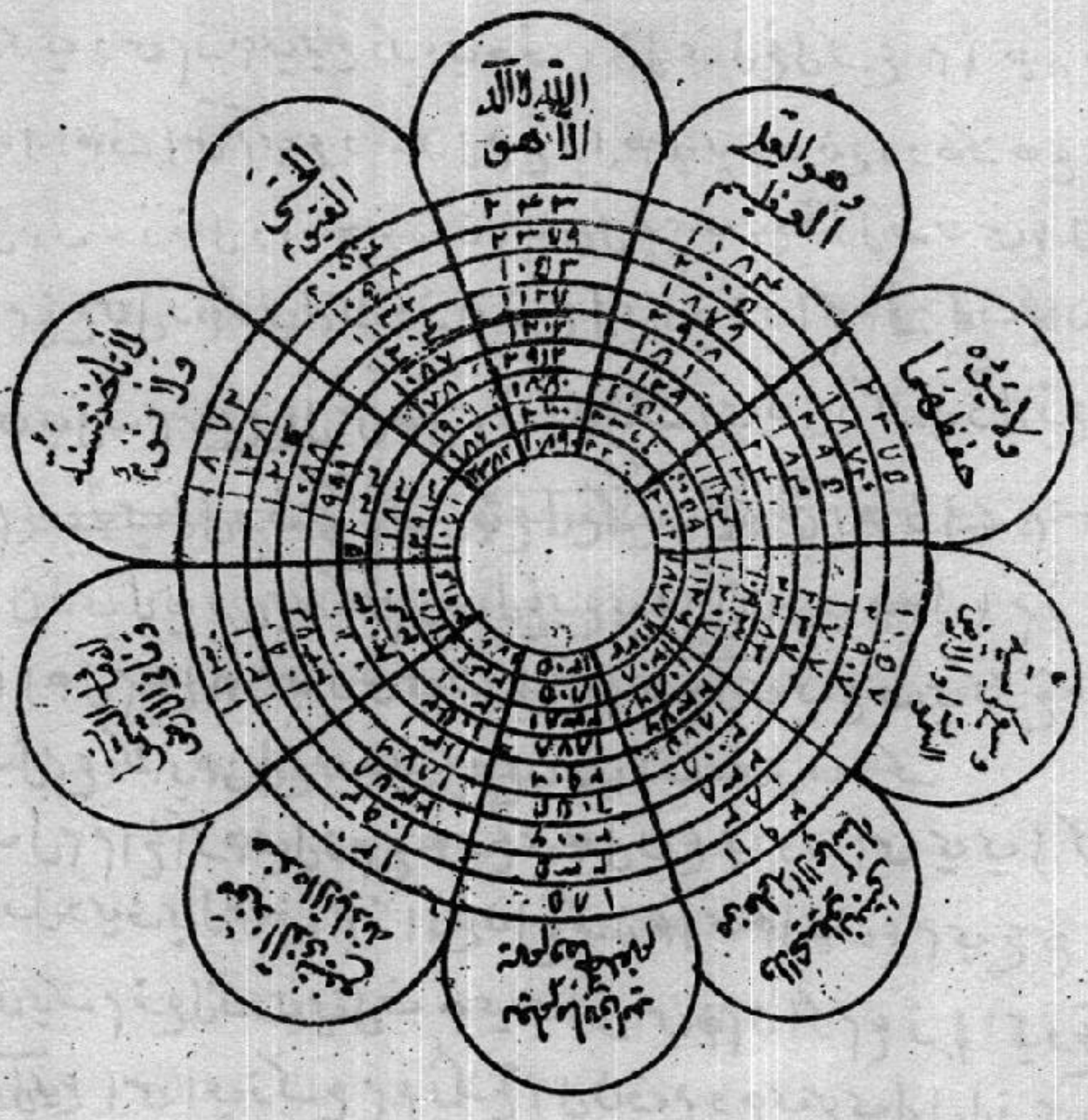

لقد جاءكم
رسول من انفسكم
عزيز عليه
ما عنتم حريص
عليكم بالمؤمنين
رؤف رحيم
فان تولوا
فقل حسبي الله
لا اله الا هو
عليه توكلت
وهو رب العرش العظيم

٣٥٥

ولا يحاف عقبيها
بسم الله الرحمن الرحيم

هو الله الذى لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم

قل هو الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد

الم الله لا اله الا هو الحي القيوم

در الشوف شمس نویسند ۲۰۵

۶ الله	۱۰ الله	۸ الله
۷ صمدی	۵ دایم	۳ والی ایه
۲ حی	۹ حکیم	۴ مبطش

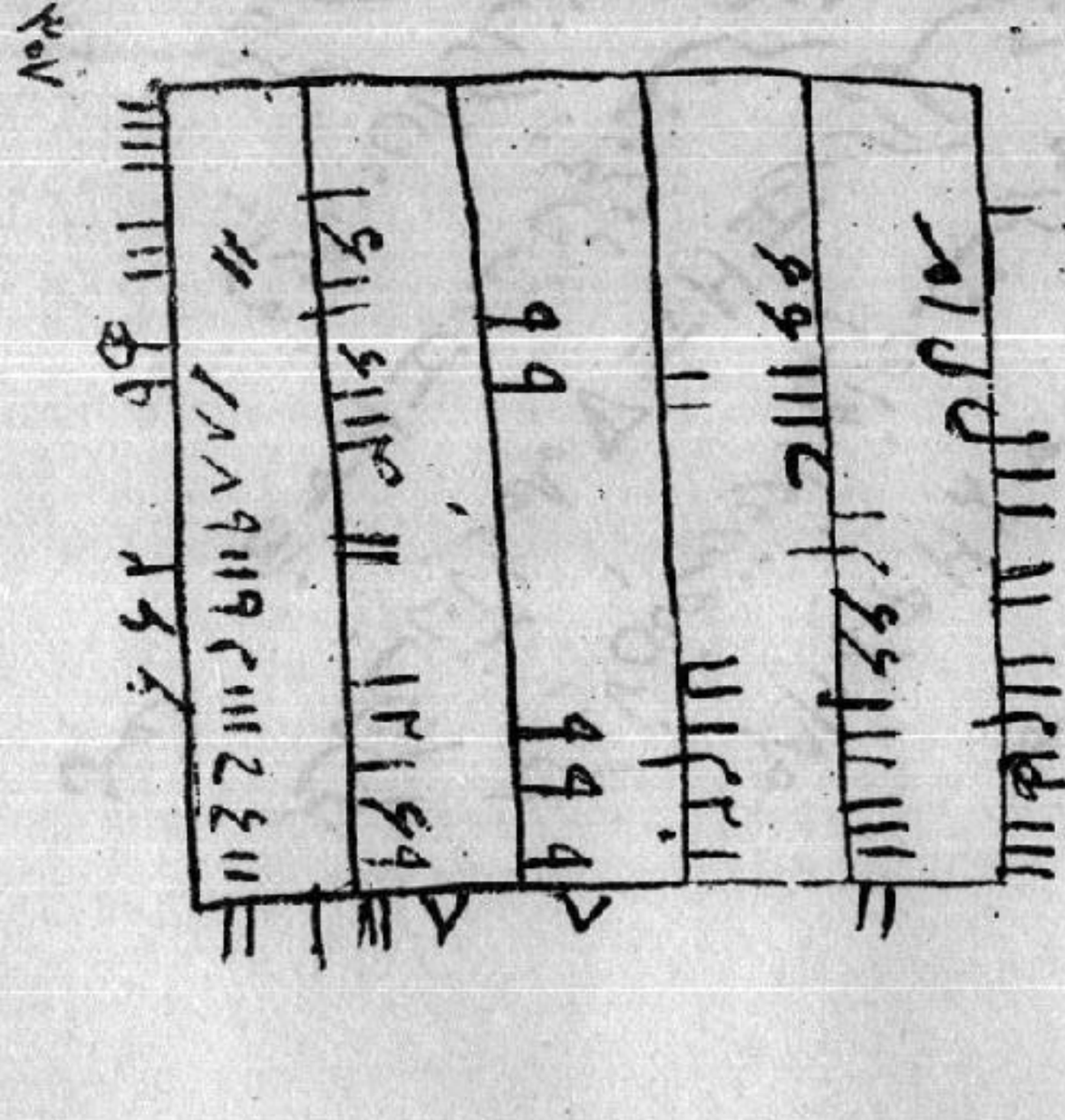
دیگر اوفاق

دیگر اوفاق

کنند

از برای تسخیر خلائق این مربع را در ساعت سعد نوشته و این عزیمت را نیز در
دور مربع رقم با اسم منظور و مربع را باخود نگه دارد و عزیمت را هر روز ۳۴
مرتبه بخواند در بسیار زود مطلوب است

۱۷۰۴۷ ۱۷۱۰۰ ۱۷۱۰۳ ۱۷۰۴۰
۱۷۱۰۲ ۱۷۰۴۱ ۱۷۰۴۴ ۱۷۱۰۱
۱۷۰۴۲ ۱۷۰۹۸ ۱۷۰۴۸
۱۷۰۴۹ ۱۷۰۴۴ ۱۷۰۴۳ ۱۷۱۰۴
۱۷۱۰۵
اشرقت علیکم وعزمت علیکم ایها الملائکة المقربین
بحق اسمائه وکلماته وخواتمه
وخافقکم بالاسم یا علی یا کبیر یا اول
یا علی یا علی یا سمیع یا مجیب
یا علی یا علی یا سمیع یا بصیر یا اول یا آخر
ان تسخیر لی فلانة بنت فلانة
یا علی یا علی یا سمیع یا بصیر یا اول یا آخر
ان تسخیر لی فلانة بنت فلانة
یا علی یا علی یا سمیع یا بصیر یا اول یا آخر
ان تسخیر لی فلانة بنت فلانة
یا علی یا علی یا سمیع یا بصیر یا اول یا آخر
ان تسخیر لی فلانة بنت فلانة
ما دمت لی یا بالاسم یا علی یا اکبر یا اول یا علی یا علی یا سمیع
بحق یا کهیعص حم عسق ن ق
الارواح المقربین والملائکة المقربین ان تسخیر لی

فصل

اگر هوا بسیار رطوبت را

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد

وآله الطاهرين المعصومين

بعد از سپاس وستایش خداوند لایزال ودرود نامحدود بر روان پاك خاتم الأنبیا وجانشین بلافصل او امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب واولاده المعصومین سیما حجة بن الحسن امام زمان صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین غرض از تحریر این کتاب نفیس آنست که شخص مسلمان واقعی باید اوقات گرانمایه خود را بیهوده وباکسالت وبطالت از دست ندهد. لذا این روسیاه گناهکار عاصی بعد از فراغت از تألیف کتاب «کشکول عطاری» در صدد برآمدم بیاری خدا ومدد اولیاء دین کتاب جنة الواقیه را سید اجل سید محمد باقر فندرسکی استرآبادی معروف

به میرداماد قدس سره را که یکی از گنجینه های معتبر د عا با روایات
صحیح ومورد قبول علمای اعلام میباشد بزبان فارسی ترجمه وچاپ
نموده تا قارئین محترم در سفر وحضر استفاده نمایند وازضیائم
وملحقات معتبرهٔ آخر کتاب در سفر حج ودر توسلات بهمرهٔ شایان
ببرند انشاءالله تعالی باالله التوفیق وعلیه التکلان

فصل اول در تعقیب هر نماز فریضه

بخواند

لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ . لا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ . لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهُنَا وَاِلٰهَ
اٰبَاؤُنَا الْاَوَّلِينَ . لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّ اٰبَائِنَا الْاَوَّلِينَ
لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا نَعْبُدُ اِلَّا اِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَعْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ
جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَبِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بعد تسبیحات حضرت زهرا سلام علیها را بخواند
قبل از اینکه پاهایش را حرکت دهد یعنی مثل اینکه در حال نماز است

روایت شده هرکس بعد از هر فریضه چنین مینویسد خدای تبارك وتعالی
برای او چهل و پنجهزار حسنه و محو میکند از او و همچنین از گناهانش و مثل
اینست که دوازده مرتبه قرآن را خوانده است .

در کتاب شرح نهج البلاغة مسطور است که پیغمبر اکرم ملکی را در آسمان
مشاهده کرد که هزار هزار سر دارد و در هر سر هزار هزار درجه و در هر
سر هزار وجه دارد و در هر زبان تسبیح میکند با هزار لغت ، پس پیغمبر اکرم
سئوال کرد از خداوند تبارك وتعالی که در زمین در بندگان مثل این هست
که ثواب او بزرگتر از این باشد ؟ خطاب رسید و اذن داده شد در زیارت
آن شخص پس آمدند دیدند بعد از فرایض این کلمات را میخواند :

سُبْحَانَ اللهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَ
كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
كُلَّمَا حَمِدَ اللهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللهُ أَنْ يُحْمَدَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ
وَكَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللهُ
شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ
وَعِزِّ جَلَالِهِ ، سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ
عَلَى عَدَدِ كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ بِهَا عَلَيَّ وَعَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ

اَوْ يَكُوْنُ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا اَرْجُوْا وَخَيْرَ مَا لَا اَرْجُوْا وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا اَحْذَرُ.

در تعقیبات هر نماز از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست هرکس بعد از نماز فریضه سه مرتبه این دعا را بخواند خودش و مالش و اولادش و خانه‌اش را خدای تبارک وتعالی حفظ مینماید. و دعا اینست که سه مرتبه خوانده میشود: اُعِيْذُ نَفْسِى وَدِيْنِى وَمَالِى وَاَهْلِى وَوَلَدِى وَاِخْوَانِى فِى دِيْنِى وَذُرِّيَّتِى وَمَا رَزَقَنِى رَبِّى وَخَوَاتِيْمَ عَمَلِى وَمَنْ يَعْنِى اَمْرُهُ بِاللّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وهمچنین بخواند سورهٔ فلق و سورهٔ الناس را.

و از امیرالمؤمنین علی علیه السلام منقولست که هرکس دوست دارد از دنیا خارج شود در صورتیکه از گناهان مثل زر صاف خالص شده باشد و کسی از او مطالبهٔ مظلمه نداشته باشد پس بخواند بعد از نمازهای پنجگانه سورهٔ توحید را دوازده مرتبه، بعد دستها را بلند کرده اینطور دعا را بخواند: اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُوْنِ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُبَارَكِ

وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ سُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ الْاُسَارٰى وَيَا فَاكَّ الرِّقَابِ
مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَاَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا اٰمِنًا وَسَالِمًا وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ
سَالِمًا وَاَنْ تَجْعَلَ دُعَائِي اَوَّلَهُ فَلَاحًا وَاَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَاٰخِرَهُ صَلَاحًا
اٰمِنًا اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ.

باز از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که فرمود شنیدم از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآله فرمودند هرکس بعد از نماز آیة الکرسی را بخواند مانع نمیشود داخل شدن او را به بهشت مگر مرگ، و مواظبت نمیکند بر آیة الکرسی مگر صدیقی.

فصل دوم در
تعقیب نماز ظهر

در تعقیب نماز ظهر که اولین نمازیست از جانب خدا بسوی بندگانش واجب گردیده خوانده میشود:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ

كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَدَعْ لِيْ ذَنْبًا اِلَّا
غَفَرْتَهٗ وَلَا كَرْبًا اِلَّا كَشَفْتَهٗ وَلَا هَمًّا اِلَّا شَفَيْتَهٗ وَلَا عَيْبًا
اِلَّا سَتَرْتَهٗ وَلَا رِزْقًا اِلَّا بَسَطْتَهٗ وَلَا خَوْفًا اِلَّا اَمِنْتَهٗ وَلَا
بَلَاءً اِلَّا صَرَفْتَهٗ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ فِيْهَا رِضًى وَلِيْ فِيْهَا
صَلَاحٌ اِلَّا قَضَيْتَهَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

فصل سوم در

تعقیب نماز عصر

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ
وَمِنْ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ صَلٰوةٍ لَا تُرْفَعُ وَ
مِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ
وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْكَرْبِ وَالرَّخَآءَ بَعْدَ الشِّدَّةِ اَللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ
نِعْمَةٍ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ
وَاَتُوْبُ اِلَيْكَ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ
ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ وَاَسْئَلُهٗ اَنْ يَتُوْبَ عَلَيَّ
تَوْبَةَ عَبْدٍ ذَلِيْلٍ خَاضِعٍ فَقِيْرٍ بَائِسٍ مِسْكِيْنٍ مُسْتَكِيْنٍ مُسْتَجِيْرٍ
لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهٖ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُوْرًا

از امام جعفر صادق (ع) منقولست که هرکس بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه استغفار
بکند خدا یتعالی هفتصد گناه او را میآمرزد و باز از حضرت جواد (ع) نقل شده که
هرکس بعد از نماز عصر ده مرتبه سورهٔ قدر را بخواند مثل اینکه اعمال تمام خلایق را بجا
آورده است و بعد از استغفار سجده شکر بجای آورد و در سجده آنرا بگوید
که در فصل دهم خواهد آمد

فصل چهارم در تعقیب فریضهٔ نماز مغرب

بعد از اذان مغرب بگو

وقتیکه قرص آفتاب ساقط شد (مغرب شرعی فرا رسید) بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْئَلُکَ بِاِقْبَالِ لَیْلِکَ وَاِدْبَارِ نَهَارِکَ وَحُضُورِ صَلٰوتِکَ وَاَصْوَاتِ
دُعَاتِکَ وَتَسْبِیحِ مَلٰٓئِکَتِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَتُوبَ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ بعد از خواندن این دعا نماز
مغرب را بخوان و بعد از اتمام نماز تسبیح حضرت زهرا سلام الله علیها را بگو و
بخوان تعقیبی را که در فصل اول ذکر شد و بعد بگو اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِکَتَهُ یُصَلُّونَ
عَلَی النَّبِیِّ یٰٓاَیُّهَا الَّذِینَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِیمًا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَعَلٰی ذُرِّیَّتِهِ وَاَهْلِ بَیْتِهِ .
و روایت شده از حضرت ابوالحسن (ع) که چون نماز مغرب را بجای آوری

پس پای خود را مگشای و باکسی سخن مگوی تا بسم الله الرحمن الرحیم و لاحول ولا قوة الا بالله العلی العظیم را صد مرتبه بگوئی و چنین بکنی در تعقیب فریضه صبح پس کسی که چنین بکند خدای تعالی صد نوع بلا از او برمیگرداند که کمترین آنها مرض برص وجنون وجذام و شر شیطان و سلطان است .

واز حضرت صادق علیه السلام نیز روایت شده که هرکس در تعقیب هر نماز صبح و شام هفت مرتبه بسم الله الرحمن الرحیم و لاحول ولا قوة الا بالله العلی العظیم بگوید خدا یتعالی از او هفتاد نوع بلا دفع میکند که خوارترین آنها باد و پیسی و دیوانگی است و نوشته می شود نامش در دیوان نیکبختان اگرچه از بدبختان بوده باشد .

وبعد از آن بگو سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اِغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ وبعد ده مرتبه بگو مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ

وبعد از آن بگو اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرِّضْوَانِ فِي دَارِ السَّلَامِ

وَجَوارِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ و بعد از خواندن

این دعا بگو اَللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ

وَاَتُوبُ اِلَيْكَ

فصل پنجم در تعقیب نماز عشاء

چون نماز خفتن را تمام کردی تسبیح حضرت زهراء علیها السلام را بگو و دعائی

که در فصل اول ذکر شد آنرا بخوان و هفت مرتبه سورهٔ قدر را تلاوت کن که

تا صبح در ضمانت خدا یتعالی بوده باشی که از حضرت باقر علیه السلام چنین رسیده

و پس بخوان :

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا

تُؤْمِنَّا مَكْرَكَ وَلَا تُنْسِنَا ذِكْرَكَ وَلَا تَكْشِفْ عَنَّا سِتْرَكَ

وَلَا تُحْرِمْنَا فَضْلَكَ وَلَا تُحِلَّ عَلَيْنَا غَضَبَكَ وَلَا تُبَاعِدْنَا

مِنْ جِوَارِكَ وَلَا تَنْقُصْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ (تَنْزِعْ عَنَّا) وَلَا تَنْزِعْ مِنَّا بَرَكَتَكَ

وَلَا تَمْنَعْنَا عَافِيَتَكَ وَاَصْلِحْ لَنَا مَا اَعْطَيْتَنَا وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ

الْمُبَارَكِ الطَّيِّبِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَلَا تُغَيِّرْ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَتِكَ وَ

لَا تُؤْيِسْنَا مِنْ رَوْحِكَ وَلَا تُهِنَّا بَعْدَ كَرَامَتِكَ وَلَا تُضِلَّنَا

بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ.
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ قُلُوبَنَا سَالِمَةً وَاَرْوَاحَنَا طَيِّبَةً وَاَلْسِنَتَنَا
صَادِقَةً وَاِيمَانَنَا دَائِمًا وَيَقِينَنَا صَادِقًا وَتِجَارَتَنَا لَا تَبُورُ
رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ
عَذَابَ النَّارِ بعد ازاین بخوان سوره فاتحه و سوره اخلاص و معوذتین
شش مرتبه و بعد بگو

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِي اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَاَسْبِغْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ
وَمَتِّعْنِي بِالْعَافِيَةِ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي فِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِ
بَدَنِي اَللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَ
اَتُوبُ اِلَيْكَ .

فصل ششم در آنچه هنگام خواب گفته میشود

وقتیکه در فراش خود جای گرفتی این عوذه را بخوان تا ایمن گرداند خدا تعالی
ترا از هر ترس و راهزن و درد و این از حضرت صادق علیه السلام روایت شده است.

اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِجَمَالِ اللّٰهِ
وَاَعُوذُ بِسُلْطَانِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِجَبَرُوتِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِمَلَكُوتِ اللّٰهِ

وَاَعُوذُ بِدَفْعِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِجَمْعِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِاَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَاَ وَمِنْ شَرِّ الْهَآمَّةِ
وَالنَّامَّةِ وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ
وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
اِنَّ رَبِّي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

پس وقتیکه اراده خواب کرد بطرف راست تکیه کند وبگوید:

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْلَمْتُ نَفْسِي اِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي
اِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ اَمْرِي اِلَيْكَ وَاَلْجَاْتُ ظَهْرِي اِلَيْكَ، تَوَكُّلًا
عَلَيْكَ رَهْبَةً مِنْكَ وَرَغْبَةً اِلَيْكَ لَا مَلْجَاَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ اِلَّا
اِلَيْكَ اٰمَنْتُ بِكُلِّ كِتَابٍ اَنْزَلْتَهُ وَبِكُلِّ رَسُولٍ اَرْسَلْتَهُ

وتسبیح حضرت زهراء علیها سلام را بگو وسورهٔ توحید ومعوذتین را سه بار بخوان وبچنین آیهٔ سخره وآیه شهادة یعنی آیه شهد الله انه لا اله الا هو الآیه را بخوان ویازده مرتبه نیز سورهٔ قدر را تلاوت کن. مصنف گوید اما تسبیح زهراء را گفتیم بجهت اینکه طبرسی (ره) در جوامع خود از صادق علیه السلام روایت کرده کسیکه خواند به تسبیح حضرت زهراء در شمار بیاد یاد کنندهٔ خدا تعالی است.

و اما قرائت توحید و معوذتین سه مرتبه از رسول خدام نقل شده که فرموده است
هرکس هنگام خوابیدن بخواند مانند کسی است که تمامی قرآن را خوانده باشد
و برای اوست بر هر آیهٔ از قرآن ثواب نبی از انبیاء و از گناهان خود خارج
میشود همانند روزیکه زائیده شده و اگر در روز و یا در شب قرائت بمیرد شهید
مرده است و اما قرائت آیه سخره از امیرالمؤمنین علیه السلام روایت شده که
هرکس قرائت کند این آیه را در وقت خواب، پاسبانی میکند او را ملائکه و دوری میجوید
از او شیاطین و اما آیهٔ شهد الله طبرسی در مجمع خود ذکر کرده که هرکس
هنگام خوابیدن بخواند خداوند هفتاد هزار ملک استغفار کننده بر او
از آن قرائت می آفریند که تا قیامت برای او طلب آمرزش می کنند و اما قرائت
سورهٔ قدر از باقر علیه السلام روایت شده که هرکس در وقت خوابیدنش یازده مرتبه
بخواند می آفریند خدای تعالی از برای او نوری که فراخی آن مانند فراخی هوا
در عرض و طول کشیده شده از قرارگاه هوا تا حجابهای نور بالای عرش، در هر درجهٔ
از آن هزار ملک و برای هر ملک هزار زبان و از برای هر لسان هزار لغت است
که طلب آمرزش میکنند از خداوند برای خوانندهٔ این سوره تا زوال شب پس
خدای تعالی این نور را در جسد قرائت کننده اش قرار میدهد تا روز قیامت
و در کتاب طریق نجات از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هرکس هنگام قرائش

- جامه خواب رفتن یازده مرتبه این سوره را بخواند خلق میکند خدایتعالی
ملکی را که کف دست او بزرگتر باشد از هفت اسمان وزمین در هر موضع ذره
ذره از جسد او موئی است که گویا میشود هر موئی بقوه ثقلین که استغفاری
کنند
ازبرای قائل او تا روز قیامت . وابن فهد حلی در عدة الداعی از امیر المؤمنین
علیه السلام روایت کرده هرگاه خواهد یکی از شما بخوابد پس باید که بگذارد دست
راست خود را بزیر صورت راست و باید بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَضَعْتُ جَنْبِیَ
لِلّٰهِ عَلٰی مِلَّةِ اِبْرَاهِیمَ وَدِینِ مُحَمَّدٍ وَوِلَایَةِ مَنِ افْتَرَضَ اللّٰهُ عَلَیَّ
طَاعَتَهُمْ مَا شَاءَ اللّٰهُ کَانَ وَمَا لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ پس خواند
این دعا را خدایتعالی محافظت میکند از دزدان وغرقشدن وخراب شدن
خانه بر سر او وفرشتگان برای او تا صبح استغفار می کنند .

خاتمة که در آن فایده ای بزرگست اول : کسیکه ایمنی از مستمندی را بخواهد
قبل از خواب سورهٔ واقعه را بخواند دوم : آنکه از فرو ریختن خانه بترسد بخواند در
وقت خواب آنچه را که شهید (ره) در کتاب نفلیه ذکر کرده که اینست یَا مَنْ
یُمْسِكُ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ
اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ كَانَ حَلِیمًا غَفُورًا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَمْسِكْ عَنَّا السُّوءَ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

سوم کسیکه بخواهد از فتنهٔ قبر درامان باشد درهنگام خواب سورهٔ تکاثر را
بخواند. چهارم کسیکه بخواهد از فزع ایمن گردد وقتیکه به جامهٔ خواب میرود
معوذتین وآیة الکرسی بخواند پنجم کسیکه از دزدان بترسد بخواند در وقت
خواب قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَیًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ
الْحُسْنٰی تا آخر سوره. ششم کسیکه از بیخوابی بترسد در وقت خوابیدن
بگوید سُبْحَانَ ذِی الشَّاْنِ دَآئِمِ السُّلْطَانِ عَظِیمِ الْبُرْهَانِ
وبعد بگوید یَا مُشْبِعَ الْبُطُونِ الْجَایِعَةِ وَیَا کَاسِیَ الْجُنُوبِ
الْعَارِیَةِ یَا مُسْکِنَ الْعُرُوقِ الضَّارِبَةِ وَیَا مُنَوِّمَ الْعُیُونِ السَّاهِرَةِ
سَکِّنْ عُرُوقِیَ الضَّارِبَةَ وَاْذَنْ لِعَیْنَیَّ نَوْمًا عَاجِلًا هفتم کسیکه
از احتلام بترسد در وقت خوابیدن بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ
الْاِحْتِلَامِ وَمِنْ سُوءِ الْاَحْلَامِ وَمِنْ اَنْ یَتَلَاعَبَ بِیَ الشَّیْطَانُ
فِی الْیَقْظَةِ وَالْمَنَامِ هشتم کسیکه اراده کند برای بیداری نماز شب
واز خواب ماندن بهراسد بخواند در وقت خوابیدن قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ
مِثْلُکُمْ یُوحٰی اِلَیَّ اَنَّمَا اِلٰهُکُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ کَانَ یَرْجُوا لِقَآءَ
رَبِّهِ فَلْیَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا یُشْرِکْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ اَحَدًا واز
حضرت صادق علیه السلام نقلست که احدی در وقت خواب نمی خواند این را مگر که

در هر ساعتی که میخواهد بیدار میشود و از قرائت کنندهٔ این آیه نوری تا مسجد الحرام ساطع میشود که ملائکه از حشو این نور تا صبح استغفار میکنند صاحبش را و این روایت را ابن بابویه قمی در کتاب من لایحضر الفقیه نقل کرده است

فصل هفتم در دعاهای شب و آنچه بدان عمل میکنند

از رسول خدا صلی الله علیه وآله روایتست که هیچ بنده ای نیست که شب بیدار شود و دو رکعت نماز بخواند و چهل نفر از برادران خود را در سجده های خود با نامهایشان و نام پدرانشان دعا کند، چیزی از خدا نمیخواهد مگر اینکه خواسته اش را خداوند عطا میکند

و در کتاب علل از حضرت صادق علیه السلام نقلست که نماز شب سفید کنندهٔ رو و شب کنندهٔ بو و جلب کنندهٔ روزی میباشد و مغبون است کیکه نماز شب از او فوت شود و محروم گردد و باز حضرت صادق علیه السلام فرماید در قول خدا تعالی: إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ که نماز شب آنچه را که در روز از گناهان انجام داده میبرد. و امام محمد باقر در عقب نماز شب اینده عا را میخواند لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ أَنْتَ نُورُ النُّورِ

وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ جَمَالُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَأَنْتَ زَيْنُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبُّ الْعَالَمِينَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ
صَرِيخُ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَأَنْتَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَأَنْتَ غِيَاثُ الْمُسْتَغِيثِينَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَلَكَ
الْحَمْدُ اَللّٰهُمَّ بِكَ نُزِّلَ كُلُّ حَاجَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ وَبِكَ يَا إِلٰهِي
أَنْزَلْتُ حَوَائِجِي اللَّيْلَةَ فَاقْضِهَا لِي يَا قَاضِيَ الْحَوَائِجِ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْحَقُّ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَلِيكُ الْحَقِّ أَشْهَدُ أَنَّكَ لِقَائُكَ
حَقٌّ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ
فِيهَا وَأَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اَللّٰهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ
آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ فَاغْفِرْ
لِي مَا قَدَّمْتُ وَأَخَّرْتُ وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ

كه امیر المؤمنین علیه السلام بعد از نماز شب این دعا را میخواند
وبسیار میگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ مَنْ عَاذَ بِكَ مِنْكَ وَلَجَأَ إِلَى
عِزِّكَ وَاسْتَظَلَّ بِفَيْئِكَ وَاعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ وَلَمْ يَثِقْ إِلَّا بِكَ
يَا مُطْلِقَ الْأَسَارٰى يَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا جَزِيلَ
يَا مَنْ سَمّٰى نَفْسَهُ مِنْ جُودِهِ
وَهَّابًا وَأَنَا أَدْعُوكَ رَغَبًا وَرَهَبًا وَخَوْفًا وَطَمَعًا وَإِلْحَاحًا

وَالْخَافًا وَتَضَرُّعًا وَتَمَلُّقًا وَقَائِمًا وَقَاعِدًا وَرَاكِعًا وَسَاجِدًا وَرَاكِبًا
وَمَاشِيًا وَذَاهِبًا وَجَائِيًا وَفِي كُلِّ حَالَاتِي أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن وبخواه از خدا بسوی حاجات شرعیهٔ
خود را.

واز دعاهای شب که شیخ طوسی و ابن باقی در کتابشان نقل کرده اند
اینست: إِلٰهِي تَعَرَّضَ لَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ
فضلک ومعروفک الطائرون ؎
فِيهِ الْقَاصِدُونَ وَأَمَّلَ مَا لَدَيْكَ الرَّاغِبُونَ وَلَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ
نَفَحَاتٌ وَجَوَائِزُ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبُ تَمُنُّ بِهَا عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ
عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا عَمَّنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَا أَنَا
ذَا عَبْدُكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَإِنْ
كُنْتَ يَا مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
وَعُدْتَ عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيِّرِينَ الْفَاضِلِينَ وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ
بفضلک وکرمک
وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ
تَطْهِيرًا وَصَحْبِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِنَّ اللهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَ
اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ

تتمّه وقتی بسبب خوابهای پریشان وبد از خواب بیدار شدی بلا فاصله سجده کن وخدایتعالے را باندازه ایکه در آن حال فراهم است ثناء بگو وبه محمد و آل محمد صلوات بفرست واز خدای تعالے طلب کن کفایت کند ترا وسلامت دعا بخیری عطا کند واگر چنین کردی اثر سوئے از خواب مکروه خود نخواهی دید انشاء الله تعالے

واز رسول خدا (ص) روایت است که رؤیاء صالحه از خداوند است وکسیکه خواب خوب دید خوابش را حدیث کند مگر شخص خوب که دوستش باشد وکسیکه خواب بد بیند پس سه مرتبه آب دهن بیاندازد بجانب چپ خود واز شیطان وشر شیطان بخدا پناه ببرد وخوابش را بکسی نگوید واگر چنین کند خواب مکروهش ضرر باو نمیرساند واین خبر را ابن فهد در عدة الداعی خود ذکر کرده است.

فصل هشتم در استغفار کردن در سحر

از علی علیه السلام روایت است که بنده ای گناه میکند و یا دمی آورد گناه خود را بعد از بیست وپنجسال وطلب آمرزش میکند از خدایتعالے وخداوند او را نمی بخشد وبعد این آیه قرائت کرد وَمَنْ یَعْمَلْ سُوْٓءًا اَوْ یَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ یَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ

يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوراً رَحِيماً و بعد فرمود هیچ بنده ای نیست مگر وقتی که گناه کرد
خدایتعالی هفت ساعت او را مهلت میدهد پس اگر توبه کرد گناهی بر او نمی نویسد
و فرمود خوشا بحال بنده ای که بعد از گناه بدون آنکه کسی از گناهش باخبر شود
از خداوند طلب آمرزش کند. زیرا که مَثَلِ استغفار بعد از گناه همانند آبی است
که بر آتش ریخته شود و خاموشش سازد.

و نیز از علی علیه السلام است که برای استسقاء بالای منبر تشریف برده بودند استغفار
میکرد گفتند طلب باران را با استغفار چه ربطی است فرمود قول خدایتعالی را
نشنیده اید که: اِسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ
مِدْرَاراً وَيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
اَنْهَاراً و نیز فرمود چه دعائی برتر است از استغفار؟ و بزرگتر و بهتر است
از لحاظ برکت. هم دنیا و آخرت؟ و فرموده است فضل اوقات استغفار وقت
سحر است زیرا که حضرت یعقوب به پسرانش گفت سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي
قَالُوا يَا اَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا اِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ که انتظار وقت سحر
و تأخیر استغفار تا طلوع صبح مراد بود که وقت استغفار است که خدای تعالی فرمود
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ و بِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ و از ان حضرت
است که اتم استغفار هفتاد مرتبه است و روایت شده است صد مرتبه و گویند

أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وبگوئ هفت مرتبه أَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لِجَمِيعِ ظُلْمِي وَخَرْمِي وَإِسْرَافِي
عَلَى نَفْسِي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وبعد بگو آنچه را که از پدرانم علی علیه السلام
نقلت اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ جَرَى بِهِ عِلْمُكَ فِيَّ
وَعَلَيَّ إِلَى آخِرِ عُمُرِي لِجَمِيعِ ذُنُوبِي لِأَوَّلِهَا وَآخِرِهَا وَعَمْدِهَا وَ
خَطَائِهَا وَقَلِيلِهَا وَكَثِيرِهَا وَدَقِيقِهَا وَجَلِيلِهَا وَقَدِيمِهَا
وَحَدِيثِهَا وَسِرِّهَا وَعَلَانِيَتِهَا وَجَمِيعِ مَا أَنَا مُذْنِبُهُ وَأَتُوبُ
إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي
جَمِيعَ مَا أَحْصَيْتَ مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِكَ قِبَلِي فَإِنَّ لِعِبَادِكَ عَلَيَّ
حُقُوقًا وَإِنَّا مُرْتَهَنٌ بِمَا فَاغْفِرْهَا لِي كَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى
شِئْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وبار آنچه را علی علیه السلام می گفته، بگو:
اَللّٰهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي وَإِنْ كَانَتْ قَطِيعَةً فَإِنِّي مَا أَرَدْتُ بِهَا قَطِيعَةً
وَلَا أَقُولُ لَكَ الْعُتْبَى لَا أَعُودُ لِمَا أَعْمَلُهُ مِنْ خَلَّتِي وَ
لَا أَسْتَتِمُّ التَّوْبَةَ لِمَا أَعْلَمُهُ مِنْ ضَعْفِي وَقَدْ جِئْتُ أَطْلُبُ
عَفْوَكَ وَوَسِيلَتِي إِلَيْكَ كَرَمُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَكْرِمْنِي بِمَغْفِرَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وبعد سجده را العفو بگو

آنچه ذکر کرده امام زین العابدین علیه السلام میفرمود: اَللّٰهُمَّ اِنَّ اِسْتِغْفارِی
اِیّاكَ وَاَنا مُصِرٌّ عَلٰی ما نَهَیْتَ عَنْهُ قِلَّةُ حَیاءٍ وَتَرْكُ الْاِسْتِغْفارِ
مَعَ عِلْمِی بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ تَضْییعُ بِحَقِّ الرَّجاءِ * اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَ ذُنُوبِی
تُؤْیِسُنِی اَنْ اَرْجُوكَ وَاِنَّ عِلْمِی بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ یُؤْمِنُنِی اَنْ اَخْشاكَ
فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَحَقِّقْ رَجائِی لَكَ وَكَذِّبْ خَوْفِی مِنْكَ
وَكُنْ لِی عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّی بِكَ یا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِینَ .

واز امام جعفر صادق علیه السلام روایتست که هرکس در هر روز و دو ماه
متوالی این استغفار را روزی چهار صد مرتبه بگوید خدا یتعالی او را یا گنج
علم و یا گنج مال روزی گرداند وآن استغفار اینست: اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی
لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ بَدِیعُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلالِ
وَالْاِكْرامِ مِنْ جَمِیعِ ظُلْمِی وَجُرْمِی وَاِسْرافِی عَلٰی نَفْسِی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ

واز رسول اکرم صلی الله علیه وآله روایتست که خدا یتعالی صاحب این استغفار را
هرقدر گناه داشته باشد واگرچه گناهانش به پُری هفت آسمان و هفت زمین
و سنگینی کوهها وعدد قطرات باران و بعدد آنچه در بَر و بحر موجودات
بوده باشد خدا یتعالی بعدد اینها حسنات برایش می نویسد و بنده
این استغفار را در روز و در شب خوبی گوید مگر اینکه هرگاه میمیرد

داخل در بهشت میشود و هرگز در دنیا فقیر نمیگردد و آن استغفار
اینست : اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا تُبْتُ اِلَیْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِیهِ
وَاَسْتَغْفِرُكَ لِمَا اَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالَطَنِی فِیهِ مَا لَیْسَ لَكَ وَاَسْتَغْفِرُكَ
لِلنِّعَمِ الَّتِی مَنَنْتَ بِهَا عَلَیَّ فَتَقَوَّیْتُ بِهَا عَلَی مَعَاصِیكَ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِیمُ لِكُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَلِكُلِّ مَعْصِیَةٍ اِرْتَكَبْتُهَا اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی
عَقْلًا كَامِلًا وَعَزْمًا ثَابِتًا وَلُبًّا رَاجِحًا وَقَلْبًا زَكِیًّا وَعِلْمًا كَثِیرًا
وَاَدَبًا بَارِعًا وَاجْعَلْ ذٰلِكَ كُلَّهُ لِی وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَیَّ بِرَحْمَتِكَ
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

فصل نهم در تعقیب نماز صبح

چون نماز صبح را تمام کردی تسبیح حضرت زهراء سلام الله علیها را بگو
و دعائیکه در فصل اول ذکر شده است بخوان و بگو آنچه را که مخصوص تعقیب
نماز صبح است : از حضرت امام صادق علیه السلام نقل شده که هرکس بخواهد
از هر دری از درهای بهشت بهشت داخل شود و در صحیفهٔ اعمالش لا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ بوده باشد پس بگوید در تعقیب

النَّاسُ مَا شَاءَ اللهُ وَلَوْ كَرِهَ النَّاسُ حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ
حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ
حَسْبِيَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ حَسْبِيَ مَنْ هُوَ حَسْبِي، حَسْبِيَ مَنْ
لَمْ يَزَلْ حَسْبِي، حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مُنْذُ كُنْتُ حَسْبِي. حَسْبِيَ اللهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و در کتاب غیبت از حضرت صاحب الامر علیه السلام از حضرت صادق (ع)
نقلست که اینده عالم در صبح میخواند:

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَقُومُ بِهِ السَّمٰوَاتُ وَبِهِ تَقُومُ
الْأَرْضُ وَبِهِ تُفَرِّقُ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَبِهِ تَجْمَعُ بَيْنَ الْمُتَفَرِّقِ
وَبِهِ تُفَرِّقُ بَيْنَ الْمُجْتَمِعِ وَبِهِ أَحْصَيْتَ عَدَدَ الرِّمَالِ وَزِنَةَ الْجِبَالِ
وَكَيْلَ الْبِحَارِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي
مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

و در کتاب ثواب الاعمال از رسول اکرم (ص) نقلست که هرکس در هر روز
بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید: سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ خدا یتعالی ببب اینده عا
او را از کوری و دیوانگی و پیسی و خوره و درویشی و خرابی خانه ایمن میگرداند

از کتاب عدة الداعی ، از امیر المؤمنین علیه السلام نقلست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله هیچ صبح نمیشد سه بار میفرمود سُبْحَانَ اللهِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ ، اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ فُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ فِي الْكِتَابِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِعِزَّةِ مُلْكِكَ وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ وَبِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ وَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ پس، حاجت خود را بخواه که انشاء الله تعالی برآورده خواهد شد

از حضرت رضا علیه السلام روایتشده که هر روز بعد از نماز صبح این دعا را میخواند و التماس نمی کنی حاجتی را از خداوند مگر اینکه او را بر آن میکند و کفایت میکند خدا یتعالی مُهِمّ او را و آن دعا اینست :

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاُفَوِّضُ اَمْرِي اِلَى اللهِ اِنَّ اللهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقٰيهُ اللهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظّٰالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ مَا شَاءَ اللهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ مَا شَاءَ اللهُ لَا مَا شَاءَ

نماز صبح اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَذْهَبَ اللَّیْلَ بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ بِرَحْمَتِهِ
خَلْقًا جَدِیدًا وَنَحْنُ فِی عَافِیَةٍ مِنْهُ بِمَنِّهِ وَجُودِهِ وَکَرَمِهِ مَرْحَبًا
بِالْحَافِظَیْنِ و بطرف راست التفات کن وبگو وَحَیَّاکُمَا اللّٰهُ مِنْ کَاتِبَیْنِ
وَشَاهِدَیْنِ وبطرف چپ التفات کن وبگو اُکْتُبَا رَحِمَکُمَا اللّٰهُ بِسْمِ اللّٰهِ
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ السَّاعَةَ اٰتِیَةٌ لَا رَیْبَ فِیهَا وَاَنَّ اللّٰهَ یَبْعَثُ
مَنْ فِی الْقُبُورِ عَلٰی ذٰلِكَ اَحْیَا وَعَلٰی ذٰلِكَ اَبْعَثُ اِنْشَاءَ اللّٰهُ
اِقْرَأْ مُحَمَّدًا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ مِنَّا السَّلَامَ

از جعفی از پدرش روایت است که همیشه درد چشم میکشدم و شکایت
پیش حضرت صادق علیه السلام بردم فرمود آیا تعلیم کنم دعائی که کفایت کند ترا
و آخرت و درد چشم ترا؟ گفتم بلی، فرمود بگو در عقب نماز صبح و مغرب
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْاَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ النُّورَ فِی بَصَرِی وَالْبَصِیرَةَ فِی
دِینِی وَالْیَقِینَ فِی قَلْبِی وَالْاِخْلَاصَ فِی عَمَلِی وَالسَّلَامَةَ فِی نَفْسِی
وَالْعَافِیَةَ فِی بَدَنِی وَالسَّعَةَ فِی رِزْقِی وَالشُّکْرَ لَكَ اَبَدًا مَا
اَبْقَیْتَنِی اِنَّكَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ.

وازحضرت باقر(ع) روایت شده هرکس سوره قدر را ده مرتبه از صبح
و ده مرتبه در حین زوال آفتاب و ده مرتبه بعد از عصر بخواند سی سال دو هزار کاتبان
ثواب نویسیس را بر حمت در نج انداخته است

فصل دهم در سجدهٔ شکر

از پیغمبر اکرم(ص) مرویست که سجدهٔ شکر بعد از هر فریضه شکر گذاری بر خدا تعالی است
بر آنچه بنده اش را باداء فریضه موفق گردانیده و کمتر آنچه مجزی و کفایت
در شکر گذاری میباشد سه بار شُکْراً لِلّٰهِ گفتن است و مستحب است
صد مرتبه شُکْراً شُکْراً گفتن در سجدهٔ شکر و نیز در سجدهٔ شکر بگوید:
یا خَیْرَ مَنْ رُفِعَتْ اَیْدِی السّائِلِینَ وَ یا اَکْرَمَ مَنْ مُدَّتْ اِلَیْهِ اَعْنَاقُ
الرّاغِبِینَ یا اَکْرَمَ الْاَکْرَمِینَ وَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ الطَّیِّبِینَ الطّاهِرِینَ وَ الْطُفْ بِی بِلُطْفِكَ الْخَفِیِّ
فِی شَأْنِی کُلِّهِ و در کتاب الکفایه از علی علیه السلام نقلست که در سجدهٔ
شکر میفرمود یا رَبِّ وَعَظْتَنِی فَلَمْ اَتَّعِظْ وَ زَجَرْتَنِی عَنْ مَحارِمِكَ
فَلَمْ اَنْزَجِرْ وَ غَمَرَتْنِی اَیادِیكَ فَما شَکَرْتُ عَفْوَكَ یا کَرِیمُ .
واگر خواستی میگوئی آنچه را که شهید(ره) در نفلیّه نقل کرده که: اَللّٰهُمَّ اِنِّی

عَدُوًّا او اَرْضَىٰ لَكَ سُخْطًا اَبَدًا اَللّٰهُمَّ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ
فَصَلَاتُنَا عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ عَلَيْهِ فَلَعْنَتُنَا عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ
مَنْ كَانَ فِي مَوْتِهِ فَرَجٌ لَنَا وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فَارِحْنَا مِنْهُ
وَاَبْدِلْنَا بِهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ لَنَا مِنْهُ حَتّٰى تُرِيَنَا مِنْ عِلْمِ الْاَحْيَا
مَا تَعْرِفُهُ فِي اَدْيَانِنَا وَمَعَايِشِنَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در کتاب فضل الدعا از سعد بن عبد الله از حضرت رضا علیه السلام کلامی
منقولست که خلاصه اش اینست : هرکس که دوست دارد که اعمالش بمیزان
فراوان و دلخواه سنجیده شود و شکر حقوق و نعمتهای الهی را بجای آورد
واگر حاجتی دارد برآورده شود و دشمنی دارد مقهور گردد واگر دینی دارد
ادا گردد وهم وغمی دارد برطرف شود وکلاهش آسمانها را بشکافد در نوح
محفوظ ثبت افتد هر روز بخواند : سُبْحَانَ اللّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ
كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ وَعَلٰى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ حَتّٰى يَرْضَى اللّٰهُ
واز رسول اکرم صلی الله علیه وآله روایتست که هرکس این کلمات را روزی
ده بار بگوید خدایتعالی از او چهار هزار کبیره می آمرزد وکفایت می کند

مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا نَحْنُ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى
وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

فصل یازدهم در اذکاری که هر روز گفته میشود

سید رضی در کتاب مهج نقل کرده که این دعای امیرالمومنین علی علیه السلام است

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَإِنْ عُدْتُ فَعُدْ عَلَيَّ بِالْمَغْفِرَةِ
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَلَمَّتْ بِهِ عَلَى نَفْسِي وَلَمْ تَجِدْ لَهُ وَفَاءً عِنْدِي
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ ثُمَّ خَالَفَهُ قَلْبِي اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ
لِي رَمَزَاتِ الْأَلْحَاظِ وَسَقَطَاتِ الْأَلْفَاظِ وَسَهَوَاتِ الْجَنَانِ وَهَفَوَاتِ
اللِّسَانِ و مستحب است که در هر روز این دعا خوانده شود بطوریکه ابن باقی
در کتاب اختیارش هم ذکر کرده است: اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ
الْمُشْرِقِ الْحَيِّ الْبَاقِي الْكَرِيمِ وَأَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْمُقَدَّسِ الَّذِي
أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمٰوَاتُ وَانْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَصَلُحَ عَلَيْهِ أَمْرُ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُصْلِحَ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ . و در کتاب امالی شیخ مفید ذکر شده که این دعا هم علی علیه السلام
است که: اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُعَادِيَ لَكَ وَلِيًّا أَوْ أُوَالِيَ لَكَ

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ رَوَاهُ وَمَنْ رَوَى وَرُوِيَ عَنْهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا کہ حاجات خود را از
خدا یتعالیٰ میطلبی . و در کتاب الغیبۃ از حضرت صاحب الزمان (ع)
از حضرت صادق (ع) منقولست کہ امیر المؤمنین علیہ السلام در سجدہ شکر میفرمود
يَا مَنْ لَا يَزِيدُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا يَا مَنْ لَهُ خَزَائِنُ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يَا مَنْ لَهُ خَزَائِنُ مَا دَقَّ وَجَلَّ وَلَا تَمْنَعُكَ
إِسَاءَتِي مِنْ إِحْسَانِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
وَأَنْتَ أَهْلُ الْجُودِ وَالْكَرَمِ وَالْعَفْوِ يَا رَبِّ وَأَنْتَ قَادِرٌ عَلَى الْعَفْوِ
يَا رَبِّ وَقَدِ اسْتَحْقَقْتُهَا لَا حُجَّةَ لِي وَلَا عُذْرَ لِي عِنْدَكَ الْجَأْتُ
إِلَيْكَ فِي أُمُورِي كُلِّهَا وَأَعْتَرِفُ بِذُنُوبِي كَيْفَ تَعْفُو عَنِّي وَأَنْتَ
أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي بُؤْتُ إِلَيْكَ بِكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَبِكُلِّ خَطِيئَةٍ
أَخْطَأْتُهَا وَبِكُلِّ سَيِّئَةٍ عَمِلْتُهَا فَاغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا
تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ و مستحب است کہ برای دینی خود دعا کند
و بگوید اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيَالِ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّيْلِ
إِذَا يَسْرِ وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَالِكَ كُلِّ شَيْءٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَافْعَلْ بِي وَبِفُلَانٍ وَفُلَانٍ إِلَى تَمَامِ الْأَرْبَعِينَ کہ نام چہل برادر دینی را ذکر کند

ازاواهوال قیامت راکه صد هزار موارد ترس و دردناک دارد که کمترین آنها هول مرگ است وهمچنین از شر ابلیس وسپاهیانش وقضای دیون ورفع هم وغمش کفایت میکند وآن دعا اینست : أَعْدَدْتُ لِكُلِّ هَوْلٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ مَا شَاءَ اللّٰهُ وَلِكُلِّ نِعْمَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلِكُلِّ رَخَاءٍ اَلشُّكْرُ لِلّٰهِ وَلِكُلِّ اَعْجُوبَةٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَلِكُلِّ ذَنْبٍ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَلِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَلِكُلِّ ضِيقٍ حَسْبِيَ اللّٰهُ وَلِكُلِّ قَضَاءٍ وَقَدَرٍ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ وَلِكُلِّ عَدُوٍّ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ وَلِكُلِّ طَاعَةٍ وَمَعْصِيَةٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

وهیچ کس این تسبیح جبرئیل علیه السلام را روزی یکبار نمیخواند مگر اسکه نشیمنگاهش در بهشت است سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

و درکتاب ربیع الابرار از پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله روایتیست که هرکس روزی صد بار بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ موجب ایمنی از فقر ووحشت قبر ومایهٔ جلب توانگری وکوبیدن درِ بهشت است.

فوت نمیشود از او خیری که در آن روز و شب کرده میشود و دفع میشود از او شری در آن شب و روز واقع میشود.

و میگوئی در وقتیکه شام میکنی سه بار و در وقتیکه صبح میکنی سه بار تا ایمن شوی از سوختن و غرقشدن و این دعاء خضر و الیاس علیهما السلام است:

بِسْمِ اللهِ مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ مَا شَاءَ اللهُ كُلُّ نِعْمَةٍ مِنَ اللهِ مَا شَاءَ اللهُ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِ اللهِ مَا شَاءَ اللهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا بِاللهِ و باید بگوید در اول روز اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي يَوْمِي هٰذَا مِنْ خَيْرٍ فَهُوَ لِابْتِغَاءِ وَجْهِكَ وَمَا تَرَكْتُ فِيهِ مِنْ شَرٍّ فَهُوَ لِنَهْيِكَ و در اول شب نیز اینرا بگوید اینرا شهید در قواعد و سید در مجتنی گفته است از پیغمبر روایتست کیکه مسرور است خدا زیاد کند عمر او را و غلبه کند او بر دشمنان خود و نگاه دارد خدایتعالی او را از مرگ سوء پس باید مداومت کند بر این دعا صبح ۳ مرتبه و شام سه مرتبه بخواند و آن دعا اینست سُبْحَانَ اللهِ مِلْءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ وَسَعَةَ الْكُرْسِيِّ

در کتاب جامع الجوامع از رسول خدا صلی الله علیه و آله نقلست که فرمود آیا عاجز است احدی از شما که هر صبح و شام تازه کند عهدش را با خدا؟ گفتند یا رسول چگونه تجدید عهد بشود؟ فرمود بگوید: اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَ

رَزَقَنِي رَبِّي وَمَنْ يُعِينُنِي أَمْرُهُ أَسْتَوْدِعُ اللهَ الْمَرْهُوبَ الْمَخُوفَ
سُعْضِعَ لِعَظَمَتِهِ كُلَّ شَيْءٍ دِينِي وَنَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي
وَإِخْوَانِيَ الْمُؤْمِنِينَ وَجَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي وَمَنْ يَعِينُنِي أَمْرُهُ

وازرسول خدا (ص) روایت شده (وخبر اینکلمات با آبی در دعاء معروف است) کسیکه بگوید این کلمات را در صباح روز خود باو بدی نرسد وهمچنین در شام شب خود بگوید بدی باو نرسد وآن کلمات اینست:

حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ أَعْلَمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اللّٰهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و نیز از پیغمبر اکرم (ص) نقلست که هرکه بگوید در هر شام وصبح خود
فَسُبْحَانَ اللهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ

واز آن حضرت روایت است کسی که بخواند هر روز ده بار بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ و لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ از گناهان خود مانند روز ولادت پاک میشود و هفتاد باب از بلا دفع میشود از او بمانند جذام، جنون، برص و فالج و پاداش پیش خدا بزرگتر است از هفتاد حج و عمره قبول شده بعد از حجة الاسلام و خدا یتعالی هفتاد هزار ملک متوکل میسازد برای استغفار او تا شب.

تتمه (از حضرت صادق ع نقل شده) کیکه دعا کند غروب هر روز باین دعا و بعد در شب آن روز و یا جمعه آن هفته و یا ماه و یا سال آن ایام بمیرد داخل بهشت میشود:

یَا مَنْ خَتَمَ النُّبُوَّةَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ اِخْتِمْ لِیَ یَوْمِی هٰذَا بِخَیْرٍ وَشَهْرِی بِخَیْرٍ وَسَنَتِی بِخَیْرٍ وَعُمْرِی بِخَیْرٍ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

فصل هشتم در دعاهای صبح و شام

از حضرت صادق علیه السلام نقلست هر کس بگوید این کلمات را وقتی که اراده میکند سه مرتبه گرفته میشود ببالهای جبرئیل تا صبح کند و کیکه بگوید این کلمات را سه بار وقتیکه صبح میکند گرفته میشود ببالهای جبرئیل تا شام کند و آن کلمات اینست: اَسْتَوْدِعُ اللهَ الْعَلِیَّ الْاَعْلَی الْجَلِیلَ الْعَظِیمَ دِینِی وَنَفْسِی وَاَهْلِی وَمَالِی وَوَلَدِی وَاِخْوَانِیَ الْمُؤْمِنِینَ

وَالشَّهَادَةِ إِنِّي أَعْهَدُ إِلَيْكَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّكَ
إِنْ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي تُقَرِّبْنِي مِنَ الشَّرِّ وَتُبَاعِدْنِي مِنَ الْخَيْرِ وَإِنِّي
لَا أَثِقُ إِلَّا بِرَحْمَتِكَ فَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا تُوَفِّينِيهِ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ پس وقتی که ایند عاء بخواند
خدایتعالی مُمرکند این عهد را و میگذارد آنرا زیر عرش و هر گاه قیامت
فرا رسید منادی ندا کند از آسمان کجایند کسانیکه از برای آنان نزد خدا
عهدی است پس بحساب داخل بهشت شوند
نگویید
و از امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست کیکه صبح کند و این کلمات را
ترسیده شود برا و فوت شدن رزق او و آن کلمات اینست :
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَرَّفَنِي نَفْسَهُ وَلَمْ يَتْرُكْنِي عُمْيَانَ الْقَلْبِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ
يَجْعَلْنِي مِنْ سَائِرِ الْأُمَمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ رِزْقِي فِي يَدِهِ
وَلَمْ يَجْعَلْهُ فِي أَيْدِي النَّاسِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي سَتَرَ عُيُوبِي
وَلَمْ يَفْضَحْنِي بَيْنَ النَّاسِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ

چون بماه تازه داخل شود در روز اول آن دو رکعت نماز بخواند
در رکعت اول یکبار حمد و سه مرتبه سورهٔ توحید و در رکعت دوم
یکبار حمد و سه بار سورهٔ قدر و تصدق کند هر مقداری که فراهم
تا سلامتی آن ماه را از خدا تعالی بدینوسیله خریده باشد.

چهارم از نمازهای مستحبی مربوط بآخر و اول سال امّا
آخر سال عبارتست از روز آخر ماه ذی حجه که در این روز دو رکعت نماز
بخواند در رکعت اول یکبار حمد و ده مرتبه توحید و در رکعت دوم یکمرتبه
حمد و ده بار آیت الکرسی. و قتیکه سلام نماز تمام شد بگوید اَللّٰهُمَّ
مَا عَمِلْتُ فِی هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنِی عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ لِی وَنَسِیتُهُ
وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِی اِلَی التَّوْبَةِ مِنْهُ بَعْدَ جُرْاَتِی عَلَیْكَ فَاغْفِرْ لِی
وَلَا تُؤَاخِذْنِی عَلَیْهِ بِعَفْوِكَ الْعَظِیمِ وَصَفْحِكَ الْكَرِیمِ اَللّٰهُمَّ وَمَا
عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ یُقَرِّبُنِی اِلَیْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّی وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِی مِنْكَ
یَا كَرِیمُ. پس خدا تعالی می بخشد بر او خطاهای سالش را و شیطان از
این عمل و آمرزش او صیحه میزند که رنجهایم بیهوده شد!

امّا اول سال پس بخوان در روز اول ماه محرم دو رکعت نماز و در رکعتهای
دوگانه هر سوره و آیه که خواستی بخوان و چون سلام نماز را دادی بگو:

فصل سیزدهم در نمازهای سنتی که وقت معین دارند

بدانکه نوافل بر دو قسمت : قسمی مخصوص بوقت معین و قسمی مختص وقتی نیست
و هر دو قسم منحصر در این تقسیم هم نیستند ولکن ما از قسم اول انواعی ذکر می کنیم

اول از نمازهای مستحبی که هر شب بجای آورده میشود : علامه (ره) در قواعد ذکر کرده
مستحب است دو رکعت بین مغرب و عشاء در رکعت اول : سورهٔ حمد یکبار و سورهٔ
اذا زلزلت ۱۵ مرتبه و در رکعت دوم حمد یکبار و سوره توحید پانزده مرتبه
مصنف گوید که این نماز بنام نماز وصیت است و شیخ طوسی (ره) در مصباح متهجد ذکر کرده
از حضرت صادق از پدران بزرگوارش نقل شده که هر کس این دو رکعت نماز را
در هر ماه بجا بیاورد از متقین محسوب است و اگر در سال بجا آورد در زمرهٔ محسنین
نوشته میشود و اگر در هفته (جمعه) بخواند در گروه مصلین بشمار آید و اگر در هر شب
بجای آورد مزاحم مرسلین در بهشت و بشمار نبیاء ورد ثوابش را اگر خدا تعالی

دوم از نمازهای مستحبی که روز بجای آورده میشود : از حضرت کاظم علیه السلام نقل است که
هر کس در وقت زوال چهار رکعت نماز بخواند و حمد و آیة الکرسی در هر رکعت
قرائت کند سلامت نفس و اهل و مال و دین و دنیایش را خداوند حفظ می کند

سوم از نمازهای مستحبی که هر ماه بجا آورده میشود : از حضرت جواد علیه السلام منقول است

دعای متعالیه : مرویست از پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله که در وقت
شب ده مرتبه ودر وقت صبح ده مرتبه میفرمود : لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ ، هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَهُ الْمُلْکُ
وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیْتُ وَیُمِیْتُ وَیُحْیِی وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوْتُ بِیَدِهِ
الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ پس هرگاه کسی بخواند این دعا را شش
خصلت ، خداتعالی بوی می بخشد اوّل آنکه خداوند از شر ابلیس وسپاهیانش
اورا حراست میکند . دوم آنکه قنطاری از ثواب عطایش میکند که در میزان ، از کوه اُحد
سنگین تر است . سوم آنکه براو درجه ای میرساند که فقط ابرار بدان درجه میرسند .
چهارم آنکه حورالعین براو تزویج میکند . پنجم آنکه شهادت میدهد اورا دوازده
ملکی که می نوشته اند خواندن این دعا را از او در رق منشور . ششم آنکه همانند
کسی باشد که خوانده است چهار کتاب : توریة ، انجیل ، زبور وفرقان را و
می نویسد خداتعالی براو ثواب حج وعمره قبول شده را و اگر در آن روز و یا
در آن شب بمیرد نشان وفهر میزند اورا نشان وفهر شهداء و در زمره آنان قرار میدهد

در روز جمعه دعاها مستجاب و رنج و بلا برطرف و حوائج بزرگ برآورده میشود روز جمعه روز آزاد کردیده از آتش است . دعا نکند احدی در روز جمعه مگر اینکه حق دعا و حرمتش را بشناسد بر خدا است که او را از آزاد شدگان از آتش جهنم بگرداند و چنین دعا کننده ای در شب و یا در روز آن بمیرد شهید مرده باشد و برانگیخته میشود ایمن و بحرمت او کسی استخفاف نمیکند و حق او را ضایع نمیسازد مگر اینکه حق بر خدای تعالی باشد که با آتشش در افکند مگر اینکه توبه کند .

و مستحب است بخواند بعد از فجر روز جمعه ، سورهٔ توحید را صد بار و سورهٔ قدر را صد بار و استغفار کند صد مرتبه و بگوید : اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ صد بار ، و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر کس بعد از نماز صبح و نماز ظهر صد بار بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمی میرد مگر آنکه حضرت قائم علیه السلام را درک میکند و در کتاب جامع البزنطی از حضرت صادق (ع) روایت شده که صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد بین ظهر و عصر برابر هفتاد رکعت نماز است

و نیز از آن حضرت است که هر کس بعد از نماز عصر روز جمعه هفت مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّینَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ

وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اگرچنین
بگوید معادل عمل جمیع خلایق در آنروز برای اوست .

وازحضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکس بر پیغمبر صلی الله علیه وآله
این چنین صلوات بفرستد گناهانش محو کرده شود و مسرتش بردوام باشد
ودعاهایش مستجاب گردد وبردشمن خود چیره شود واسباب خیر براوآماده
باشد روزی وی وسیع وازرفقاء محمد وآل محمد بحسب لیاقت محسوب گردد : اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ فِي الْاَوَّلِيْنَ وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ وَصَلِّ عَلَىٰ
وَاٰلِهِ فِي الْمَلَاءِ الْاَعْلَىٰ اِلَىٰ يَوْمِ الدِّيْنِ وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ فِي الْمُرْسَلِيْنَ
وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ حَتَّىٰ تَرِثَ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ
اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ
وَالدَّرَجَةَ الْكَبِيْرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اٰمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلَا تَحْرِمْنِيْ فِي الْقِيٰمَةِ رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْنِيْ صُحْبَتَهُ وَ
تَوَفَّنِيْ عَلَىٰ مِلَّتِهِ وَاسْقِنِيْ مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِيّاً سَائِغاً هَنِيْئاً
لَا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اٰمَنْتُ
بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْنِيْ فِي الْجِنَانِ (وَجَنِّنِيْ)
رُؤْيَتَهُ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ مِنِّيْ تَحِيَّةً

كَثِيرَةً وَسَلَامًا: شهيدؒ در كتاب بيان خود ذكر كرده كه كسيكه در روز
جمعه ناخن بگيرد وان شارب خود بچيند و بگويد بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ
وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللهِ (ﷺ) انرا براى او بهر ناخن و شارب چيدن ثواب بنده
آزاد كردنى باشد و مرضى او را در نيابد مگر مرض موت.

ومستحب است كه در شب و روز جمعه بخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّي لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ خَلَقْتَنِي وَاَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ اَمَتِكَ فِي قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِي
بِيَدِكَ اَمْسَيْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ اَعُوذُ بِرِضَاكَ
مِمَّا صَنَعْتُ اَبُوءُ بِعَمَلِي وَاَبُوءُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي اِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ.

وابن فهد(ره) در كتاب عُدَّة الدّاعى نقل كرده كه هركس پانزده مرتبه سوره قدر ما
در ثلث اخر از شب جمعه بخواند و بعد دعا كند بآنچه اراده كرده مستجاب ميشود.

تتمّة ساعتى كه دعا در روز جمعه مستجاب ميشود ساعتى است كه
نصف قرص خورشيد غايب ميشود پس دعا كن در آن وقت بدعائيكه از
رسول خدا(ص) روايت شده و آن دعا اينست:

سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ.

فصل پانزدهم در نماز حوائج

کلینی «ره» در کتاب کافی خود از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده : کسیکه از شما از پروردگار خود از حوائج دنیا و آخرت چیزی می طلبد باید ابتداء کند به ثناء و مدح او و پیغمبر خدا صلوات فرستد سپس حاجت خود را بطلبد .

و از آنحضرت منقولست که در کتاب امیر المؤمنین علیه السلام مدح قبل از مسئلت است پس هرگاه خدایتعالی را بخوانی تمجید کن او را گفتم چگونه تمجید کنم ؟ فرمود بگو : یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِیدِ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلیٰ یا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ

و در کتاب اعتاب از حضرت صادق علیه السلام روایتست و قتیکه آن حضرت حاجتی پیش می آمد سجده میکرد (بدون نماز و بدون رکوع) و هفت مرتبه میگفت یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ و حاجت خود را از خدایتعالی درخواست میکرد و میفرمود خدای تعالی بعد از شنیدن ندای یا ارحم الراحمین بنده می گوید منم ارحم الراحمین حاجت خود را بخواه !

و در کتاب المشیخه آورده است که هیچ مؤمنی ده مرتبه پشت سر هم یا اَللّٰهُ نمی گوید که خدایتعالی میگوید لبیک حاجت خود را بخواه .

ودر کتاب صلوات وارد است کسیکه ده بار بگوید یا رب درجوابش براو لبیک گفته میشود که حاجت خود را بخواه .

وبدانکه نمازهای حاجات زیاد است واز آنجمله است آنچه از پیامبر اکرم روایتشده که هرکس در روز جمعه قبل از فریضه چهار رکعت نماز بخواند در رکعت اول الحمد یکبار وسورهٔ الاعلی یکبار وسورهٔ توحید پانزده مرتبه ودر رکعت دوم الحمد یکمرتبه ، وسورهٔ الزلزال یکمرتبه وتوحید پانزده مرتبه و در رکعت سوم الحمد یکبار وسورهٔ التکاثر یکبار وسورهٔ توحید پانزده بار ودر رکعت چهارم الحمد یکبار و النصر یکبار وتوحید پانزده بار ووقتیکه فارغ شد دستهایش بلند کند و حاجت خود را بخواهد که انشاء الله برآورده خواهد شد

از آنجمله نمازیست که ابن عیاش در کتاب الأعمال از حضرت صادق علیه السلام ذکر کرده است که هرکس را حاجت مهمی باشد وقضایش را از خدا بخواهد پس باید غسل کند ولباس نظیف بپوشد وبر بلندی بام خود رود ودو رکعت نماز بگذارد وسجده کند وخدا تعالی را ثنا گوید وبگوید یا جبرئیل یا محمد أنتما کافیای فاکفیانی وأنتما حافظای فاحفظانی وأنتما کالیای فاکلیانی

وصد مرتبه اینرا بگوید حضرت صادق فرماید بر خدا است وواجب است بر حق اینرا نگوید احدی مگر اینکه کفایت کند تمام اورا .

واز آنجمله دو رکعت نماز غفیله است میان نماز مغرب وعشاء واز
حضرت صادق مرویست میخوانی در رکعت اول بعد از حمد وَذَاالنُّونِ إِذْ
ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا
إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ . و در رکعت دوم بعد از حمد میخوانی
وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ و بعد دست‌ها را بلند میکند
و میگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا اَللّٰهُمَّ
أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلَىٰ طَلِبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لَمَّا قَضَيْتَهَا لِي حاجت خود را میخواهد که برآورده میشود انشاء الله تعالی
وباز از حضرت صادق علیه السلام روایتست که کسی را حاجتی باشد پس باید
در دل شب غسل کند و پاکیزه ترین لباسهایش را بپوشد و کمی آب در ظرفی بگیرد و ده مرتبه
سورهٔ قدر بر او بخواند و بپا شد برگردد بگرداگرد سجدگاه خود و بعد دو رکعت نماز بخواند
در هر رکعت با حمد و سورهٔ قدر پس حاجت خود را از خدا تعالی سؤال کند که سزاوار است

برآورده شود انشاء الله تعالی .

واز آنجمله است آنچه شیخ طوسی در مصباح المتهجدین ذکر کرده است هر کس را حاجتی از خدا بوده باشد پس روز سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه را روزه بگیرد وقبل از افطار روز آخر چیزی تصدق کند و وقتیکه نماز عشاء لیلهٔ جمعه را بجای آورد سجده کند و بگوید در سجود خود اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْاَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَرِیْمِ وَاِسْمِکَ الْعَظِیْمِ وَعَیْنِکَ النَّاضِرَةِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ دَیْنِیْ وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ رِزْقِیْ کسیکه براین عمل مداومت داشته باشد خدایتعالی روزی اورا وسیع گرداند وقرضهایش را ادا سازد

فصل شانزدهم در استغاثات

بدانکه دادرسی وفریاد رسیدن بسیار است ازآنجمله است آنچه از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که اگر کسی مبتلای تنگی معیشت شود ویا حاجت مهمی داشته باشد نسبت بدنیا وآخرت خود پس باید بنویسد این اسمها را در یک سطر در کاغذ سفید وببندد از آنرا هنگام طلوع آفتاب در آب روان وآن اینست :

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْمَلِکِ الْحَقِّ الْمُبِیْنِ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِیْلِ

اِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ سَلَامٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسٰى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَالْحَسَنِ وَالْقَائِمِ سَيِّدِنَا وَمَوْلَيْنَا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
أَجْمَعِينَ (وَجَبْرَئِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَحَمَلَةِ الْعَرْشِ
وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ
وَالْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ) رَبِّ إِنِّي
مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَالْخَوْفُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاكْشِفْ
ضُرِّي وَآمِنْ خَوْفِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ
بِكُلِّ نَبِيٍّ وَوَصِيٍّ وَصِدِّيقٍ وَشَهِيدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِشْفَعُوا لِي يَا سَادَاتِي بِالشَّأْنِ
الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ فَإِنَّ لَكُمْ لَشَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ فَقَدْ
مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَالْخَوْفُ يَا سَادَاتِي وَاللّٰهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
فَافْعَلْ بِي يَا رَبِّ كَذَا وَكَذَا کہ حوائج از خدا تعالیٰ بخواهد و بنویسد

و دیگر استغاثہ کبیر (الکبیر) است بنویسد سورۂ حمد و آیۃ الکرسی

و آیۃ العرش - الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
تا آخر آیہ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَلِيمُ و بعد از نوشتن بسم اللہ الرحمن الرحیم بنویسد

مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ فلان بن فلان اِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ الَّذِي لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَسَلَامٌ عَلَى اٰلِ يٰسٓ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسٰى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَالْحَسَنِ وَحُجَّتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُكَ بِاَنِّي
اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ اِلٰهِي وَاِلٰهُ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَلَا
اِلٰهَ غَيْرُكَ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ الَّتِي اِذَا دُعِيتَ
بِهَا اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ بِهَا اَعْطَيْتَ لَمَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ
وَهَوَّنْتَ عَلَيَّ خُرُوجَ رُوحِي وَكُنْتَ قَبْلَ ذٰلِكَ غِيَاثًا وَمُجِيرًا
مِمَّنْ اَرَادَ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ اَوْ اَنْ يَطْغٰى وبعد دعا کند آنچه را که
میخواهد وبنویسد این قصه را در کاغذی ومیگذارد در میان قطعه گل پاک ونظیف
ونخواند بر آن سوره یٰسٓ پس در چاه کود یا نهر آب جاری ویا چشمه عمیق آب
بیندازد که انشاء الله تعالی بدرخواست خود میرسد

و ایضاً نوع دیگر استغاثه اینست که بعد از نوشتن بسم الله الرحمن الرحیم بنویسد
مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ اِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ رَبِّ اِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
وَاكْشِفْ عَنِّي هَمِّي وَفَرِّجْ عَنِّي غَمِّي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بنویسد بر غلاف و بیندازد کاغذ در آب

فصل هفدهم در دعاهای روزی

ادعیهٔ رزق زیاد است واز آنجمله است آنچه که در سجده های نماز یومیه
برای طلب آن گفته میشود : يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَ يَا خَيْرَ الْمُعْطِينَ
ارْزُقْنِي وَارْزُقْ عِيَالِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
واز آنجمله است آنچه ابن سماعی در تاریخ نقل کرده که هرکه برایند عا مواظبت کند
روزی واسباب روزی براو آسان وفهیا میشود وآن دعا اینست اَللّٰهُمَّ
يَا سَبَبَ مَنْ لَا سَبَبَ لَهُ وَيَا سَبَبَ كُلِّ ذِي سَبَبٍ وَيَا مُسَبِّبَ
الْأَسْبَابِ مِنْ غَيْرِ سَبَبٍ سَبِّبْ لِي سَبَبًا لَنْ أَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَغْنِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ
وَبِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ يَا حَيُّ
يَا قَيُّومُ راوی اینده عا نقل میکند که برایندعا محمد فارسی - ناجیا که فقیر بود
مواظبت کرد پس روزیش زیاد شد وصاحب ثروت گردید .
واز آنجمله دعائیست که از علی علیه السلام روایت شده که میفرماید کسیکه صبح کند وا
ینکلمات را
برانخواند میرسیده میشود براو فوت رزقش وآن دعا اینست اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
عَرَّفَنِي نَفْسَهُ وَلَمْ يَتْرُكْنِي عُمْيَانَ الْقَلْبِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي

جَعَلَنِی مِنْ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
جَعَلَ رِزْقِی فِی یَدِهِ وَلَمْ یَجْعَلْهُ فِی اَیْدِی النَّاسِ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِی سَتَرَ عُیُوبِی (عورتی) وَلَمْ یَفْضَحْنِی بَیْنَ النَّاسِ .

(٤) واز آنجمله امت آنچه در تعقیب هر فریضه گفته میشود واز حضرت صادق
نقل شده : یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ اَسْاَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ
عَلَیْكَ عَظِیمٌ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَرْزُقَنِی
اَلْعَمَلَ بِمَا عَلَّمْتَنِی مِنْ مَعْرِفَةِ حَقِّكَ وَاَنْ یَبْسُطَ عَلَیَّ مَا
خَطَرْتَ مِنْ رِزْقِكَ .

واز آنجمله امت آنچه در تعقیب نماز عشاء گفته میشود : اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ
لَیْسَ لِی عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِی وَاِنَّمَا اَطْلُبُهُ بِخَطَرَاتٍ تَخْطُرُ عَلٰی
قَلْبِی فَاَجُولُ فِی طَلَبِهِ الْبُلْدَانَ فَاَنَا فِی ذٰلِكَ كَالْحَیْرَانِ لَا اَدْرِی
اَفِی سَهْلٍ هُوَ اَوْ فِی جَبَلٍ اَمْ فِی سَمَاءٍ اَمْ فِی اَرْضٍ اَمْ فِی بَرٍّ
اَمْ فِی بَحْرٍ اَمْ عَلٰی یَدَیَّ وَمِنْ قِبَلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ عِلْمَهُ
عِنْدَكَ وَاَسْبَابَهُ بِیَدِكَ وَاَنْتَ الَّذِی تَقْسِمُهُ بِلُطْفِكَ وَ
تُسَبِّبُهُ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاجْعَلْ یَا رَبِّ
رِزْقَكَ لِی وَاسِعًا وَمَطْلَبَهُ سَهْلًا وَمَاْخَذَهُ قَرِیبًا وَلَا تُعَذِّبْنِی

بِطَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِي فِيهِ رِزْقًا إِنَّكَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِي وَأَنَا
فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجُدْ عَلَى عَبْدِكَ
بِفَضْلِكَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ

هلگام نقل میکند من از نظر حال، بدترین اهل بیت بودم ولے وقتیکه این دعا را
از کاظم علیه السلام شنیدم وعمل کردم از غنی ترین اهل بیت خود شدم بفضل خدا

فصل هجدهم در دعاهای قرض

وقتیکه قرض دار شدی سوره حمد را زیاد بخوان و استغفار بکن و بگو سُبْحَانَ اللهِ
الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ .

و در کتاب نشر اللآلی راوندی است که شخصی از دَین خود نزد امیر المؤمنین علیه السلام
شکوه کرد حضرت تعلیم کرد (کاشف) بگو اَللّٰهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَمُنَفِّسَ الْغَمِّ
وَمُذْهِبَ الْأَحْزَانِ وَمُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا أَنْتَ رَحْمٰنِي وَرَحْمٰنُ كُلِّ شَيْءٍ فَارْحَمْنِي
رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَتَقْضِي بِهَا عَنِّي
الدَّيْنَ كُلَّهُ پس اگر دین تو بقدر زمین باشد و ظاهر هم باشد برگاه
خدا یتعالی قرض تو را کارسازی خواهد کرد

وایضاً برای قضاء دین در روز جمعه بگو اَللّٰهُمَّ اَغْنِنِی بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَبِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ واین دعا روایتیشده که مطلق است اختصاص بروز جمعه ندارد

وایضاً برای قضاء دین ده مرتبه صبح و ده مرتبه در شب بخواند تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لَایَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیراً

وایضاً درکتاب المجتنیٰ سیدبن طاوس نقلت که برای منفضّل بن فضاله قرضی زیادی روی هم انباشته شد که از دادنش ناتوان گردید بذکر یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْکَرِیمِ اِقْضِ عَنِّی دَیْنِی بیار مداومت کرد پس درخواب دید گوینده میگوید خدا بوجه کریمش کمتر الحاح کن برو در فلان جا وبمقدار قرض خود (نه زیاد ونه کم) برگیر ودین خود را ادا کن . اینکار را انجام دارد وبرفضل خدا تعالی پاسگزار شد .

فصل نوزدهم در دعاهای زندانی شده ومشابه آن

ازحضرت صادق علیه السلام روایتشده که آنحضرت برای شخص زندانی شده امید نعارا تعلیم فرمود و خلاص شد ودانیست آن دعا: اِلٰهِی عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرَحَ الْخَفَاءُ

وَانْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَضَاقَتِ الْاَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ
وَاَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكٰى وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اُولِي الْاَمْرِ الَّذِيْنَ افْتَرَضْتَ (فرضت) عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ
وَعَرَّفْتَنَا بِذٰلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ (بحقهم) فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيْبًا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ اِكْفِيَانِيْ
فَاِنَّكُمَا كَافِيَانِيْ وَانْصُرَانِيْ فَاِنَّكُمَا نَاصِرَانِيْ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ
الزَّمَانِ اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ اَدْرِكْنِيْ اَدْرِكْنِيْ اَدْرِكْنِيْ اَلسَّاعَةَ
اَلسَّاعَةَ اَلسَّاعَةَ اَلْعَجَلَ اَلْعَجَلَ اَلْعَجَلَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ .

وایضاً دوایتشده اگر محبوس این دعا را هر روز هفت مرتبه بخواند حق تعالی
گشایش عنایت میکند اورا : يَا مَنْ كَفَانِيْ مِنْ جَمِيْعِ خَلْقِهِ وَلَمْ
يَكْفِنِيْ مِنْ خَلْقِهِ اَحَدٌ سِوَاهُ يَا اَحَدُ مَنْ لَا اَحَدَ لَهُ اِنْقَطَعَ
الرَّجَاءُ اِلَّا مِنْكَ يَا اَللّٰهُ فَاَغِثْنِيْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ

ودر کتاب دفع الهموم والاحزان برای خلاصی از حبس این دعا
دوایتشده : اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْاَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ .

ودر کتاب المستغیثین آمده که مردے محکوم را بزندان میبردند، بدیوارے گذشت
(وشدتی)
که بر آن نوشته شده بود یا وَلِیّی فی نِعمَتی وَیا صاحِبی فی وَحدَتی
وَیا عُدَّتی فی کُربَتی پس دعا کرد با ایکلمات ومکرر کرد دعا ہے خود را
لاجرم خلاصش کردند وبرگشت بطرف دیوارے که این نوشته در آنجا بود
چیزے از نوشته بر دیوار نیافت
واز جمله دعائیست که مجوسی آنرا از هاتفی شنید وگفت وخلاص شد
وآن اینست یا مَن لا تَرَاهُ العُیُونُ وَلا تُخالِطُهُ الظُّنُونُ وَلا
تَصِفُهُ الوَاصِفُونَ وَلا تَأخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَومٌ اِجعَل لِی مِن
اَمرِی فَرَجًا وَمَخرَجًا یا غِیاثَ المُستَغِیثِینَ یا اَرحَمَ الرّاحِمِینَ
پس سه بار اینرا تکرار کرد واز بند بکمک خدا یتعالے آزاد شد.

فصل بیستم در دعاے علت وبیماری

شیخ طوسی (ره) در متهجد خود ذکر کرده هرکس را علّتے بوده باشد
موضع سجود خود را مسح کند و بعد جائیکه علّت دارد مسح کند و هفت بار
بخواند یا مَن کَبَسَ الاَرضَ عَلَی المَاءِ وَشَدَّ الهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ وَاختَارَ
لِنَفسِهِ اَحسَنَ الاَسمَاءِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ النُّجَبَاءِ وَاَفعَل بِی

كَذَا وكَذَا وَارْزُقْنِي وعَافِنِي مِنْ كَذَا وكَذَا

ودر کتاب عُدَة از حضرت صادق علیه السلام است که بگذارد دست خود را بر دردِ

وسه بار بگو اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي حَقًّا لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا اَللّٰهُمَّ اَنْتَ

لَهَا وَلِكُلِّ عَظِيمَةٍ فَفَرِّغْهَا عَنِّي

وایضاً از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که در تمام دردها بگو بِسْمِ اللّٰهِ

وَبِاللّٰهِ كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ لِلّٰهِ فِي عِرْقٍ سَاكِنٍ وَغَيْرِ سَاكِنٍ عَلَى عَبْدٍ

شَاكِرٍ وَغَيْرِ شَاكِرٍ وبعد از آن، ریش خود را بدست راست بگیر در عقب هر فریضه

وبگو اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنِّي كُرْبَتِي وَعَجِّلْ لِي عَافِيَتِي وَاكْشِفْ ضُرِّي و

در حالت گریه وزاری اینرا اجرا کن .

و در کتاب مُجتنی سید (ره) نقل شده که در دعا از برای بیمار میگوئی : اَللّٰهُمَّ

اِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ وَمَا اَصَابَكُمْ مِنْ

مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ هٰذَا الْمَرَضَ مِنَ الْكَثِيرِ الَّذِي تَعْفُو عَنْهُ وَتُبْرِئُ

مِنْهُ اُسْكُنْ اَيَّتُهَا الْوَجَعُ وَارْتَحِلِ السَّاعَةَ عَنْ هٰذَا الْعَبْدِ الضَّعِيفِ

سَكَنْتُكَ وَرَحَلْتُكَ بِالَّذِي سَكَنَ لَهُ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَ

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اگر با کیا گفتن خوب نشد باید تکرار میکند تا از مرض شفا یابد

مصنف (رحمه الله) گوید یافتم بخط شهید (ره) که بگیر بازوی مریض را و هفت مرتبه
الحمد بخواند و بگو اللهم أزل عنه العلة والداء وأعده إلى الصحة
والشفاء وامدده بحسن الوقاية وامدده إلى أحسن
العافية واجعل ما نالك في مرضه هذا مادة لحيوته وكفارة (الحسنات)
لسيئاته اللهم فصل على محمد وآل محمد بعد بگو أسئل الله
العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك ويعافيك واگر عافیت
حاصل نشد مکرر میکند خواندن الحمد را تا هفتاد بار که بخواست خدا صحت حاصل
خواهد شد. مصنف (رحمه الله) میگوید در کتاب دروس شهید مذکور یافتم که
هرکس را درد غلبه کند، بر قدح پر آب چهل بار الحمد بخواند و بیاشامد آنرا
براو، عافیت می یابد انشاء الله تعالی

و از کتاب طب الأئمة (ع) عوذه برای هر دردی که در جسد باشد از امیرالمؤمنین (ع)
منقولست: أعوذ بعزة الله وقدرته على الأشياء كلها
وأعيذ نفسي بجبار السموات والأرض وأعيذ نفسي بمن
لا يضر مع اسمه شئ في الأرض ولا في السماء من كل داء و
أعيذ نفسي بالذي اسمه بركة وشفاء کسیکه بخواند این عوذه را
الم و درد او را زیان نمیرساند

واز کتاب روضهٔ کلینی ره، منقولست که پیغمبر صلی الله علیه وآله را
تب عارض شده بود جبرئیل آمد تعویذ آورد وگفت بِسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ
يَا مُحَمَّدُ وَبِسْمِ اللهِ أَشْفِيكَ وبسم الله أداويك مِنْ كُلِّ دَاءٍ
يُعْيِيكَ بِسْمِ اللهِ وَاللهُ شَافِيكَ بِسْمِ اللهِ خُذْهَا فَلْتُهَنِّيكَ
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ، باذن خدا تب ساکن شد

واز امام حسن عسکری علیه السلام در کتاب خرایج منقولست بنویسد و بیاویزد
تب کرده را قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ.

واز امام جعفر صادق علیه السلام منقولست شکایت نکرد بنده مؤمنی
از چیزی هرگز مگر اینکه باخلاص بگوید وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ
شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا و
مسح کرد علت را، مگر اینکه خدا تعالی او را شفا داد.

واز امام محمد باقر علیه السلام منقولست که کسی را که الحمد وسورهٔ اخلاص صحت
وعافیت نبخشید از چیزی بهره حاصل نخواهد کرد واین دو سوره تمام
علتها را زایل میکند.

ودر تحریر علامه (ره) واردست که هشام بر حضرت رضا علیه السلام از بیماری
واز اینکه فرزندی ندارد شکایت کرد حضرت امر کرد بلند اذان

بگوید در منزل خود وچنین کرد هم درد وعلت برطرف شد وهم
اولادش زیاد گردید محمد بن راشد میگوید من وحرم
من همیشه مریض بودیم وقتیکه از هشام تعلیم حضرت رضا علیه السلام را
شنیدیم وعمل کردیم علت از من و عیال من زایل شد .

ودر کتاب دروس شهید علیه الرحمه وارد است که مریض در پیش خود نظر فی
ان گندم قرار داده ولز آن گندم با دست خود بسائل بدهد وامر کند که او را
از مرضی که دارد دعا کند پس بزودی عافیت می یابد انشاء الله تعالی

وابضم شهید (ره) نقل کرده که دعا در حال سجده زایل میکند علتها را
و مسح دست سجد گاه را و بعد بروی علت مسح کردن نیز عافیت
و شفا دهنده است باذن الله تعالی

فصل سی و یکم در دعاهای گشوده و گرفته

از امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که کسیرا چیزی از او گرفته باشد بخواند
قول خدا تعالی را أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ
يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ

دانند عارا صاحب خواص القرآن ذکر کرده است.

از پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله روایتشده که به علی و فاطمه علیهما السلام فرمود وقتی بر شما مصیبتی نازل شد و یا از جور سلطانی بیم داشتید و یا گمشده ای واقعشد در وضو و نماز گزاردن بکوشید بعد از دو رکعت نماز دستها را بسوی آسمان بلند کرده و بگوئید

یا عالِمَ الْقُلُوبِ وَالسَّرائِرِ یا مُطاعُ یا عَزیزُ یا عَلیمُ یا اَللّٰه سه بار
یا هازِمَ الْاَحْزابِ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا کائِدَ فِرْعَوْنَ
بِمُوسَی عَلَیْهِ السَّلامُ یا مُنْجِیَ عیسیٰ عَلَیْهِ السَّلامُ مِنْ اَیْدِی الظَّلَمَةِ یا مُخَلِّصَ
قَوْمِ نُوحٍ مِنَ الْغَرَقِ یا راحِمَ عَبْرَةِ یَعْقُوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ یا کاشِفَ
ضُرِّ اَیُّوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ یا مُنْجِیَ ذَا النُّونِ مِنَ الظُّلُماتِ الثَّلٰثِ یا فاعِلَ
کُلِّ خَیْرٍ یا دالًّا عَلیٰ کُلِّ خَیْرٍ یا اَهْلَ کُلِّ خَیْرٍ یا خالِقَ الْخَیْرِ وَ
یا اَهْلَ الْخَیْرِ اَنْتَ اللّٰهُ فَرِعْتُ اِلَیْکَ مِمّا قَدْ عَلِمْتَهُ وَاَنْتَ
عَلّامُ الْغُیُوبِ اَسْاَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وبعد بخواهید
حاجات خود را که انشاء الله برآورده خواهد شد

واز علی علیه السلام روایتشده اگر کسی گمشده ای داشت بعد از فجر دو رکعت نماز بخواند بعد از حمد سوره یس قرائت کند و بعد بگوید یا هادِیَ الضَّالَّةِ وَیا رادَّ الضَّالَّةِ رُدَّ عَلَیَّ ضالَّتی

دہم چنین برائے گریختہ وگمشدہ خواندہ میشود یَاهَادِیَ الضَّالَّةِ وَرَادَّ الضَّالَّةِ اَسْاَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَسُلْطَانِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَرُدَّ عَلَیَّ ضَالَّتِیْ فَاِنَّهَا مِنْ عَطَایَاكَ وَفَضْلِكَ وَرِزْقِكَ

وایضاً برائے گم شدہ بخواند وبگوید یَامَنْ لَا یَخْفٰی عَلَیْهِ مَكْنُوْمٌ وَلَا یَشُذُّ عَنْهُ مَعْلُوْمٌ وَلَا یُغَالِبُهُ مَنِیْعٌ وَلَا یُطَاوِلُهُ رَفِیْعٌ اُرْدُدْ عَلَیَّ بِقُدْرَتِكَ مَا فِیْ قَبْضَتِكَ اِنَّكَ اَهْلُ الْخَیْرَاتِ.

خاتمۃ مؤلف رحمۃ اللہ گوید بخط شہید یافتم کہ برائے ضایع شدہ سورۂ والعادیات میخواند. ودر کتاب طریق النجاۃ دیدم سورۂ یٰسٓ وعبس بخوانند ودر بعض کتابہائے اصحاب خود دیدم کہ استعانت بابراہیم ادہم در رد ضایع وگمگشتہ مجرب است.

ودر کتاب حیوۃ الحیوان میگوید اگر چیزے از تو ضایع شد وخواستے کہ خداوند جمع کند بین گمشدہ وتو بگو یَاجَامِعَ النَّاسِ لِیَوْمٍ لَّا رَیْبَ فِیْهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا یُخْلِفُ الْمِیْعَادَ اِجْمَعْ بَیْنِیْ وَبَیْنَ كَذَا وَكَذَا کہ خدائتعالے بین تو وآنچہ ارادہ کردہ اے جمع میکند ان شاء اللہ تعالیٰ

فصل بیست و دوم در دعاهای امن از سلطان

از حضرت کاظم علیه السلام روایت شده که با بسم الله الرحمن الرحیم از مردمان احتجاب کن
و همچنین با خواندن قل هو الله احد ... بخوان بجانب راست و چپ و از پیش رو
و پشت سر و بالای سر و زیر پای خود و هرگاه بر سلطان ستمکار دا خلشوی
و نظر بر او میکنی سه مرتبه اینسوره را بخوان و عقد کن انگشتان دست چپ را
و از اینسوره مفارقت مکن تا از نزد او خارج شوی و این را ابن فهد در عدة
خود نقل کرده است . و در کتاب طب الائمه از حضرت کاظم علیه السلام نقل شده که
چون بر پادشاه جور کننده داخل شدی و از او ترسیدی وقتیکه او را دیدی بخوان

يَا مَنْ لَا يُضَامُ وَلَا يُرَامُ وَبِهِ تَوَاصَلَتِ الْأَرْحَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي شَرَّهُ

و از کتاب دفع الهموم والاحزان نقل شده هرگاه از سلطان و یا دیگری
ترسیدی پس در روی او بگو حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ . و ایضاً از همان کتاب نقل شده که در روی
آنکه می ترسی از او، میگوئی اَطْفَأْتُ غَضَبَكَ يَا فُلَانُ بِلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ
و از آن کتابست که میگوئی وقتی از او بترسی، اَللهُ اَللهُ رَبِّي لَا شَرِيكَ لَهُ

وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا فَلَا يَضُرُّكَ وایضًا از اوست که این آیه را
بخوان در روبرو شدن با او تا ایمن باشی : كَتَبَ اللهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا
وَرُسُلِي إِنَّ اللهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ وایضًا از اوست نقل شده که این آیه
خوانده شود وَيُنَجِّي اللهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ .

در کتاب منهج الدّعوات است که بحضرت صادق علیه السلام گفته وقتی که بر منصور
داخل شدی با چه چیز خود را حفظ و حراست کردی ؟ فرمود بوسیله خدا
حراست شدم و بخواندن سورهٔ انا انزلناه و بعد گفتم یا الله یا الله اتشفع
عَلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْ تَغْلِبَهُ لِي پس کیکه چنان
مبتلا شد چنین کند و اگر هر آینه ما خودمان آنرا میخواندیم و شیعیان خود را
بخواندنش امر میکردیم آنها شیعیان ما را هلاک میکردند ولیکن قسم بخدا
آن سوره پناه ایشانست

تتمّهٔ از حضرت صادق علیه السلام روایت شده کیکه از سلطان ستمکار دلشوره
و بترسد از او وقتیکه مقابل شد کهیعص بخواند و بهر حرفی انگشتان
راست خود را بچساند و سپس حم عسق بخواند و انگشتان دست چپ خود را
بچساند و بعد بخواند وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

وبعد انگشتانش را بروی او باز کند خدا یتعالی شرّش را کفایت خواهد کرد

فصل بیست و سوم در دعاهای انتقام

زمخشری در کتاب ربیع خود ذکر کرده شخصی از ستم شخص دیگری شکایت بامام حسن برد امام دستور داد وقتی که نماز مغرب را بجا آوردی دو رکعت نماز بگزار و سجده کن و در سجده بگو یا شَدِیدَ الْقُوٰی یا شَدِیدَ الْمِحَالِ یا عَزِیزُ اَذَلَّتْ (ذلّت) بِعِزَّتِكَ جَمِیعَ خَلْقِكَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاکْفِنِی مَؤُنَةَ فُلَانٍ بِمَا شِئْتَ پس بجا آورد اینرا وناگاه شیون از خانه ظالم بلند شد

واز کتاب بعض سیر ائمه منقولست که حضرت صادق علیه السلام بعد از اینکه خادمش معلّی بن خنیس را داود بن علی بقتل رساند حضرت در سجده اش گفت:

یَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِیَّةِ وَالْقُدْرَةِ الْاَزَلِیَّةِ یَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِیدِ وَالنَّصْرِ الْعَتِیدِ وَیَا ذَا الْعِزَّةِ الَّتِی کُلُّ خَلْقٍ لَهَا ذَلِیلٌ فَخُذْ دَاوُدَ بْنَ عَلِیٍّ اَخْذَ عَزِیزٍ مُقْتَدِرٍ وَافْجَاْهُ مُفَاجَاةَ مَلِیكٍ مُنْتَصِرٍ

ناگاه صیحه وشیون در اثر مرگ داود بن علی از خانه اش بلند شد.

واز کتاب ارشاد مفید (ره) دعائیکه بر ظالم خوانده میشود برای انتقام گرفتن از حضرت کاظم علیه السلام روایت شده اینست یَا عُدَّتِی عِنْدَ شِدَّتِی وَیَا

غَوْثِي عِنْدَ كُرْبَتِي اُحْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاكْنُفْنِي
بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ وَيَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِيدِ
وَيَا ذَا الْعِزَّةِ الَّتِي كُلُّ خَلْقٍ لَهَا ذَلِيلٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاكْفِنِي شَرَّ هَذَا الظَّالِمِ وَانْتَقِمْ لِي مِنْهُ .

در کتاب عیون اخبار الرضا (ع) شخصی از ظلم ظالمی بحضرت صادق علیه السلام
شکایت برد حضرت فرمود کجائی تو از دعای مظلومی که تعلیم کرد آنرا پیغمبر (ص) به علی علیه السلام
و مظلومی نکرد آن دعا را مگر اینکه بر ظالم چیره گشت و خدا تعالی کفایت کرد اورا
و آن دعا اینست اَللّٰهُمَّ طَمَّهُ بِالْبَلَاءِ طَمًّا وَقُمَّهُ بِالْأَذَى قَمًّا
وَارْمِهِ بِيَوْمٍ لَا مُعَادَلَ لَهُ وَسَاعَةٍ لَا مَرَدَّ لَهَا وَابْحَ حَرِيمَهُ
وَاطْرُقْهُ بِلَيْلَةٍ لَا أُخْتَ لَهَا وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاكْفِنِي أَمْرَهُ وَقِنِي شَرَّهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَاجْرَحْ (ضيّق) قَلْبَهُ
وَسُدَّ فَاهُ عَنِّي وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا
هَمْسًا وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا
اِخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ وبعد هفت بار بگوید صَهٍ

واز کتاب الحیوان منقولست هر کس بخواند سوره فیل (اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ) را مدت
ده روز پی در پی هر روز هزار مرتبه (صد مرتبه خ) و قصد ظالمی را کند که در خاطر دارد

و در روز دهم بنشیند بر آب جاری و بگوید اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَاضِرُ الْمُحِیطُ وَ بِمَکْنُونِ السَّرَائِرِ وَالضَّمَائِرِ اَللّٰهُمَّ کَثُرَ الظَّالِمُ وَقَلَّ النَّاصِرُ وَاَنْتَ الْمُطَّلِعُ الْعَالِمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ فُلَانًا ظَلَمَنِی وَاٰذَانِی وَلَا یَشْهَدُ بِذٰلِکَ غَیْرُکَ اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ مَالِکُهُ فَاَهْلِکْهُ اَللّٰهُمَّ سَرْبِلْهُ بِسَرْبَالِ الْهَوَانِ وَقَمِّصْهُ بِقَمِیصِ الرَّدٰی وبعد ده مرتبه بگو اَللّٰهُمَّ اَقْصِفْهُ ، بعد از آن بگو فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا کَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ پس بدرستیکه در همان روز هلاکت بسراغش خواهد آمد ، بحوالت خدا تعالی

واز کتاب وسایل الی المسائل منقولست که بعضی از صالحین در زمان سمکاران متسلطی بود که بر نفس خود از بیم تسلط آن سمکاران امین نبود و با وجود آن ، از حیات خود ناامید شده بود پس در خواب دید گوینده میگفت سورهٔ فیل را در یک رکعت از دو رکعت نماز صبح بخوان . چون چنین کرد خدا تعالی در مدت کمی از آن دشمن او را کفایت کرد .

تتمهٔ نماز استعداء (تظلم و دادخواهی) از حضرت صادق منقولست دو رکعت نماز میخوانی رکوع و سجود دو رکعت را طول میدهی و بعد از سلام نماز روی خود را بر زمین بگذاری و آنقدر بگو یا رَبَّاهُ تا نفس قطع شود و بعد بگو یَا مَنْ اَهْلَکَ عَادًا الْاُولٰی وَثَمُودَ فَمَا اَبْقٰی وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ کَانُوا

هُمْ اَظْلَمُ وَاَطْغٰى وَالْمُؤْتَفِكَةُ اَهْوٰى فَغَشّٰهَا مَا غَشّٰى اِنَّ فُلَانَ بْنَ
فُلَانٍ ظَالِمٌ فِيمَا ارْتَكَبَ مِنِّي فَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَعْدًا وَلَا تَجْعَلْ
لَهُ مِنْ حِلْمِكَ نَصِيبًا يَا اَقْرَبَ الْاَقْرَبِينَ

واز علی علیه السلام روایت شده که مظلوم دو رکعت نماز بجا بیاورد ، رکوع وسجودش را
طول بدهد ووقتیکه سلام نماز را داد هزار بار بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّي مَغْلُوبٌ
فَانْتَصِرْ خداوندا در نصرت او بر ظالم تعجیل میکند .

فصل سی وچهارم در دعاهای اسم اعظم

بدانکه اقوال وروایات در اسم اعظم بشمارش نیاید نه در دفتر مؤلف ونه در کتاب
مصنفی ولکن ما انذکر معنعنی از آن جمله را که مروی از پیغمبر اکرم صلی الله
علیه وآله و ائمه اطهار علیهم السلام است ذکر میکنیم .

اول : گفته شده است که اسم اعظم الله است زیرا که این اسم مشهورترین
واز حیث منزلت بلند مرتبه ترین نامهاست در ذکر و دعا وهم چنین قرار داده شده است
این نام پیش از سایر اسامی وتخصیص داده شده است باو کلمهٔ اخلاص کما اینکه شهادت
نیز باو واقع شده است این فهد حلی رحمه الله در کتاب عدد اش چنین گفته وانتقول
نزد مکیت (واقع وحقیقت) البته .

دوم آنکه اسم اعظم قطعاً در جمله قرآن است سوم آنکه در اسماء حسنی میباشد
و ذکرش بزودی بیاید انشاء الله تعالی چهارم آنکه یا حی یا قیوم است که عبرانی اهیا
شراهیا میشود پنجم آنکه گفته شده اسم اعظم «الحی والقیوم» است
ششم آنکه ذوالجلال والاکرام میباشد هفتم آنکه در بسم الله
الرحمن الرحیم است هشتم آنکه اسم اعظم یا بدیع السموات والارض
یا ذا الجلال والاکرام میباشد نهم آنکه اسم اعظم در سه آیه از آخر
سورهٔ حشر واقعست دهم آنکه اسم اعظم در آیة الملک است یازدهم آنکه
اسم اعظم در سه سوره: بقره - (آیة الکرسی) سورهٔ آل عمران - (الم الله
لا الٰه الا هو الحی القیوم) سوره طه - (وعنت الوجوه للحی القیوم)
میباشد دوازدهم آنکه در الله لا الٰه الا هو الرحمن الرحیم است
سیزدهم آنکه ابن نجار در تذییل یاد کرده که اسم اعظم در قول خدا تعالی وَالٰهُكُمْ
اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ و هم چنین در الم الله لا
الٰه الا هو الحی القیوم قرار دارد چهاردهم آنکه شیخ طبرسی در جوامع خود
آورده که اسم اعظم در دعاء آصف بن برخیا وزیر سلیمان علیه السلام است که بوسیلهٔ آن
تخت بلقیس را حاضر ساخت و آن دعا اینست یا الٰهنا و الٰه کل شیء
الٰها واحداً لا الٰه الا انت پانزدهم آنکه قضاعی در کتاب

ذکرکرده که اسم اعظم در اول سورهٔ حدید تا وَهُوَ علیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ
وآخر سورهٔ حشر از قول خدایتعالی لَوْ اَنْزَلْنا هٰذَا الْقُرْاٰنَ تا وَهُوَ الْعَزِیزُ
الْحَکِیمُ میباشد بعد از خواندن این آیات مبارکات دستها را بلند کن و بگو
یا مَنْ هُوَ هٰکَذا وَلَیْسَ هٰکَذا غَیْرُهُ اَسْاَلُکَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْماءِ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و حاجات خود را بخواه .

شانزدهم صاحب کتاب فوائد جلیله ذکر کرده که در این دعا ذکر اسم اعظم شده
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا ذَا الْمَعارِجِ وَالْقُویٰ اَسْاَلُکَ
بِبِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ وَبِما اَنْزَلْتَهُ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ اَنْ تَجْعَلَ
لی مِنْ اَمْرِی فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَاَسْاَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَغْفِرَ لی خَطِیئَتی وَتَقْبَلَ تَوْبَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ

هفدهم محمد بن الحسن الصفار در کتاب فضل الدعا نقل کرده که امام صادق علیه السلام
ببعضی از اصحاب خود فرمود آیا ترا تعلیم اسم اعظم بدهم ؟ عرض کرد بلی ، فرمود
سورهٔ حمد و توحید و آیة الکرسی و سورهٔ قدر را بخوان و استقبال قبله کن و دعا
کن بآنچه دوست داری .

هجدهم ذکر کرده شیخ مفید رحمه الله در مختصر
که اسم اعظم در فاتحه است واگر افسورده هفتاد بار بر مرده خوانده شود و
روح بر بدن میت برگردد شگفت آور نیست .

نوزدهم از کتاب النهی نقشده که اسم اعظم در این دعاست اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْاَلُکَ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ
یَا بَدِیعَ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
بیستم آنکه در کتاب التحصیل در این دعا ذکر شده است اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ بِاَنَّکَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ
یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُوًا اَحَدٌ
بیست و یکم آنکه اسم اعظم در دعای یوشع بن نون پیغمبر که آفتاب برایش برگردانده شد
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ بِاسْمِکَ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُقَدَّسِ الْمُبَارَکِ الْمَخْزُونِ
الْمَکْنُونِ الْمَکْتُوبِ عَلٰی سُرَادِقِ الْعَرْشِ وَسُرَادِقِ السِّرِّ وَسُرَادِقِ الْمَجْدِ
وَسُرَادِقِ الْقُدْرَةِ وَسُرَادِقِ السُّلْطَانِ وَسُرَادِقِ السَّرَائِرِ اَدْعُوکَ یَا
رَبِّ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ النُّورُ الْبَارِئُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ
الصَّادِقُ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ بَدِیعُ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ وَنُورُهُنَّ
وَقَیَّامُهُنَّ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ حَنَّانٌ نُورٌ دَائِمٌ قُدُّوسٌ حَیٌّ
لَا یَمُوتُ بیست و دوم آنکه اسم اعظم در این دعاست اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْاَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ
وَبِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ وَمَجْدِکَ الْاَعْلٰی وَکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ

بیت وسوم اینکه در اینده عاء اسم اعظم است اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ
الْحُسْنٰی مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ اَعْلَمْ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِیْمِ
الْاَعْظَمِ الَّذِیْ اِذَا دُعِیْتَ بِهٖ اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ بِهٖ
اَعْطَیْتَ فَاِنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِیْعُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۔

بیت وچهارم اینکه در کتاب اغاثة الدّاعی نقل شده که اسم اعظم در این دعا است:
یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ وَحْدَكَ لَا شَرِیْكَ لَكَ اَنْتَ الْمَنَّانُ
بَدِیْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَذُو الْاَسْمَاءِ الْعِظَامِ
وَذُو الْعِزَّةِ الَّتِیْ لَا تُرَامُ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِیْنَ

بیت وپنجم اینکه اسم اعظم در اینده عا است بعد از بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بگو
یَا اَللّٰهُ سه بار یَا رَحْمٰنُ سه بار یَا نُوْرُ سه مرتبه یَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ سه مرتبه ۔ بیت وششم اینکه ابن قرّة در کتاب متهجد خود
ذکر کرده که اسم اعظم در این دعا است که سه بار بگوئی یَا نُوْرُ یَا قُدُّوْسُ وسه بار
یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ وسه بار یَا حَیًّا لَا یَمُوْتُ وسه بار یَا حَیُّ حِیْنَ لَا
حَیَّ وسه بار یَا حَیُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وسه بار اَسْئَلُكَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

وسه بار اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ الْعَزِيْزِ الْمُبِيْنِ

بیست وهفتم درکتاب عدّة ذکرکرده است که اسم اعظم درانیدعاست

يَا هُوَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ اِلَّا هُوَ

تتمّه درکتاب بصائر الدرجات از حضرت صادق علیه السلام روایت شده

که اسم اعظم هفتاد وسه حرف است، بیست وپنج حرف بآدم علیه السلام وپانزده

حرف به نوح علیه السلام وهشت حرف به ابراهیم علیه السلام وچهار حرف به موسی علیه السلام

ودو حرف به عیسی علیه السلام عطا شده که حضرت عیسی با این دو حرف مُرده

زنده میکرده ونابینا صاحب چشم و بَرَص را علاج مینموده وشانزده حرف بحضرت

محمد صلی الله علیه وآله داده شده ویکحرف واحد را خدا تعالی بخود اختصاص داده است

محرره مترجم این اوراق سیّد محمد رضا نجفی غفرالله له گوید که مخفی نماند چون برتری

پیغمبر خاتم صلی الله علیه وآله برسایر انبیاء علیهم السلام ثابت ومسلم است پس نظر بکینونیت

ذاتی آن حضرت واهمیت موضوعات ومتعلقات اسماء ولاجرم تطبیق اسم با مسمّی

شانزده حرف اختصاص داده شده بحضرتش از اضافات اسماء است کما اینکه

هر اسم اعظم خدا تعالی از اضافات اسماء است کما لا یخفی والله تعالی یعلم (ودر تقسیم بالا عدد بالغ

بر ۷۱ میشود نه ۷۳

فصل بیست و پنجم در دعاهای انبیاء علیهم السلام

دعاء آدم علیه السلام

شیخ طبرسی (ره) در جوامع خود ذکر کرده کلماتی را که آدم (ع) از پروردگار خود تلقی کرد و فرا گرفت و توبه کرد انیست رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ و گفته شده آن کلمات این بوده لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ و گفته اند که آن کلمات اسامی اصحاب کساء یعنی محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام بوده است.

دعاء نوح علیه السلام

روایت شده وقتیکه نوح نظر بآب و امواج هولناکش کرد رعب و هراس در دلش پیدا شد خدایتعالی وحی کرد هزار بار بگو لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ پس گفت دلش ساکن شد و خداوند نجاتش داد

دعاء ابراهیم علیه السلام

که دعاء پیغمبر آخر الزمان ما صلی الله علیه وآله در روز احد میباشد که ذکرش بیاید انشاء الله تعالی.

دعاء یعقوب علیه السلام

وقتیکه آن حضرت چنین دعا کرد فجر طالع نشد مگر اینکه جبرائیل بر این حضرت یوسف را برایش آوردند : يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَداً وَلَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ .

دعاء یوسف علیه السلام

علی بن ابراهیم در تفسیرش ذکر کرده وقتیکه یوسف علیه السلام خدایتعالی را چنین دعا کرد خدا او را از چاه و از کید زنان خلاص ساخت و بر مصر پادشاه گردانید و آن دعا اینست:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِیْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَتَرْزُقَنِیْ مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لَا اَحْتَسِبُ

و از کتاب زبدة البیان است که یوسف علیه السلام در چاه رویش را بر زمین نهاد و گفت

اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ ذُنُوْبِیْ قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِیْ عِنْدَكَ فَاِنِّیْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِوُجُوْهِ اٰبَائِیَ الصَّالِحِیْنَ اِبْرٰهِیْمَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ. بحضرت صادق عرض شد ما نیز چنین دعا بکنیم؟ فرمود شما بگویید اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ ذُنُوْبِیْ قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِیْ عِنْدَكَ فَاِنِّیْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِوَجْهِ نَبِیِّكَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَالْاَئِمَّةِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وطلب کنید حاجات خود را.

و از کتاب نهج نقشده که یوسف علیه السلام در چاه چنین دعا کرد یَا صَرِیْخَ الْمُسْتَصْرِخِیْنَ وَیَا غَوْثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ وَیَا مُفَرِّجَ كَرْبِ الْمَكْرُوْبِیْنَ قَدْ تَرٰی مَكَانِیْ

وَتَعْرِفُ حَالِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي . واز کتاب المجتبی
سید بن طاوس نقل شده که یوسف علیه السلام در چاه بایند عا خدا یتعالی را
خوانده است يَا لَطِيفًا فَوْقَ كُلِّ لَطِيفٍ الْطُفْ بِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي بِمَا
تُحِبُّ وَتَرْضَى فِي دُنْيَايَ وَاٰخِرَتِي .

دعاء هود علیه السلام از پیغمبر صلی الله علیه وآله نقل شده هیچ بنده مؤمنی این دعا
نکند مگر که خدا یتعالی بر او مستجاب کند وآن دعا اینست مَا عَلَيْكَ يَا رَبِّ
لَوْ أَرْضَيْتَ عَنِّي كُلَّ مَنْ لَهُ قِبَلِي تَبِعَةٌ وَغَفَرْتَ لِي مَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ
وَأَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ

دعاء موسی علیه السلام لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ
السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْرَءُ بِكَ فِي نَحْرِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ
وَأَسْتَعِينُكَ عَلَيْهِ فَاكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ

دعاء یوشع بن نون علیه السلام وآن در فصل گذشته گذشت وبرای آن جناب
دعا دیگری است که در فصل یازدهم ذکر شد .

دعاء الیاس وخضر علیهما السلام که در فصل دوازدهم گذشت وبرای
خضر علیه السلام دعاء دیگری است که در فصل اول ذکر شد .

دعاء یونس علیه السلام از پیغمبر اکرم منقولست که فرمود من نمی شناسم ، نمیدانم کلمه ای را که آنرا مصیبت زده ای نگفت مگر اینکه خدا تعالی کربت اورا فرج میدهد و دعا نمیکند بآن کلمه هیچ بنده مؤمنی مگر اینکه از او مستجاب میشود و آن دعای برادرم یونس است آن چنان دعائیکه خدا تعالی از او (در قرآن) یاد کرده است لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ و شیخ طوسی (ره) در جوامعش نقل کرده وقتیکه قوم یونس (ع) از نزول بلا ترسان شدند گفتند : اَللّٰهُمَّ إِنَّ ذُنُوبَنَا قَدْ عَظُمَتْ وَجَلَّتْ وَأَنْتَ أَعْظَمُ مِنْهَا وَأَجَلُّ فَافْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا نَحْنُ أَهْلُهُ و هم چنین ذکر کرده که قوم یونس گفتند يَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ پس عذاب از آنها برطرف شد .

دعاء داود علیه السلام روایتشده وقتیکه داود (ع) خدا تعالی را چنین حمد کرد کرد وحی شد ای داود دو محافظ خود را در احصاء ثناء این حمد برنج و تعب انداختی : اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا مَعَ دَوَامِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ بَاقِيًا مَعَ بَقَائِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلَالِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ .

دُعاء سُلیمان علیه السلام روایتشده که سلیمان (ع) دعاکرد برابیدعا برقفلی بسته برگشوده شد وانیست آن دعاء اَللّٰهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ وَبِنِعْمَتِكَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ هٰذِهِ ذُنُوبِي بَيْنَ يَدَيْكَ اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهَا وَاَتُوبُ اِلَيْكَ .

دُعاء آصف که در فصل ماضی گذشت .

دُعاء عیسی علیه السلام راوندی (ره) در قصص خود ذکر کرده وقتیکه یهود برقتل عیسی (ع) جمع شدند جبرئیل (ع) نازل شد وآن جناب را بزیر دو بال خود پوشانید وفرو گرفت در این هنگام در باطن آن پوشش عیسی (ع) بابیدعا ظفر یافت واگاه شد پس دعاکرد وخدایتعالی بلند گردانید اورا وهیچ بنده‌ای بااخلاص ابیدعا خدارا نمیخواند مگر اینکه عرش خدا باهتزاز درمیاید وخدایتعالی بملائکه‌های خود میگوید شاهد باشید که از بنده‌ٔ خود اجابت کردم وخواسته‌هایش را در دنیاء گذران و آخرت پایدار برآوردم واین از پیغمبر (ص) مرویست و دعا اینست: اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْوَاحِدِ الْاَعَزِّ وَاَدْعُوكَ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الصَّمَدِ وَاَدْعُوكَ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْوِتْرِ وَاَدْعُوكَ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الَّذِي هُوَ اَثْبَتُ اَرْكَانِكَ كُلِّهَا اَنْ تُصَلِّيَ

عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنِّي مَا اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ فِيهِ

دُعَای پیغمبر ما حضرت محمد بن عبد الله صلی الله علیه وآله

دعاهای منسوب بآن حضرت زیاده برآنست که شمرده شود وچرا چنین نباشد وحال آنکه منسوب اینده عا از اد و مأخذش از آن حضرت وثواب از آنِ او واستجابت آن دعا؛ و صلوات وقرارگاهشان بالا دیباشد والان ذکر میکنیم دعای مختصر شریفی را از آنحضرت از آنجمله ابن القضاعی در کتاب انتهایش ذکر کرده که رسولخدا می گفت اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَنَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هٰؤُلَاءِ الْاَرْبَعِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ اَضِلَّ اَوْ اُضَلَّ اَوْ اَذِلَّ اَوْ اُذَلَّ اَوْ اَظْلِمَ اَوْ اُظْلَمَ اَوْ اَجْهَلَ اَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ .

واز آنجمله دعای اوست در غار

که از آن حضرت منقولست که هرکه باینده عا دعا کند خدا یتعالی اورا فریاد رسی کند همچنانکه بفریاد من رسید وعطا کند اورا ثواب هزار پیغمبر وآن دعا اینست یَا مُونِسَ الْمُسْتَوْحِشِينَ وَيَا اَنِيسَ الْمُنْفَرِدِينَ وَيَا ظَهْرَ الْمُنْقَطِعِينَ وَيَا قُوَّةَ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ وَيَا مَوْضِعَ شَكْوَى الْغُرَبَاءِ وَيَا مُتَفَرِّدًا بِالْجَلَالِ وَيَا مَعْرُوفًا بِالنَّوَالِ

وَيَا كَثِيرَ الْأَفْضَالِ اَغِثْنِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِينَ

واز انجمله دعاے اوامت در یوم بدر واینست :

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَاَنْتَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَاَنْتَ لِي فِي كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ وَتَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ وَيَخْذُلُ فِيهِ الْمَرْءُ الصَّدِيقُ وَيَشْمُتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَتَعَا فِيهِ الْاُمُورُ اَنْزَلْتُهُ بِكَ وَشَكَوْتُهُ اِلَيْكَ رَاغِبًا فِيهِ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ عَنِّي وَكَفَيْتَنِيهِ وَاَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا وَلَكَ الْمَنُّ فَاضِلًا

واز آن جمله از حضرت صادق علیه السلام روایتست که رسولخدا صلی الله علیه وآله در روز اُحد ایندعا را میخواند : اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَاَنْتَ الْمُسْتَعَانُ که فرمود جبرئیل نازل شد و گفت ای محمد دعا کردی دعاء ابراهیم علیه السلام وقتیکه بآتش افتاد ودعاء یونس علیه السلام وقتیکه در شکم ماهی بود .

واز انجمله است آنچه صاحب کتاب دعا و ذکری از ابیجعفر علیه السلام روایت کرده که این دعا دعاء پیغمبر صلی الله علیه وآله در لیلة الاحزاب بود یَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ اِكْشِفْ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبَتِي فَاِنَّكَ

تَعْلَمُ حالِي وَحالَ اَصْحابِي فَاكْفِنِي هَوْلَ عَدُوِّي فَاِنَّهُ
لا يَكْفِيهِ غَيْرُكَ . وازآن جمله است دعای آن حضرت
در روز حنین رَبِّ كُنْتَ وَتَكُونُ حَيًّا لا تَمُوتُ تَنامُ الْعُيُونُ
وَتَنْكَدِرُ النُّجُومُ وَاَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لا تَاْخُذُكَ سِنَةٌ وَلا
نَوْمٌ وهمچنین دعاء خیبر آنحضرت چنین است :
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ تَعْجِيلَ عافِيَتِكَ وَصَبْرًا عَلى بَلِيَّاتِكَ
وَخُرُوجًا مِنَ الدُّنْيا اِلى رَحْمَتِكَ .

فصل بیست و ششم در دعاهای ائمه علیهم السلام

دعاء امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام جلودی در کتاب صفین خود ذکر کرده که علی علیه السلام در ابتداء جنگ صفین بسم الله الرحمن الرحیم و لا حول ولا قوة الا بالله گفت و این دعا را خواند
اَللّٰهُمَّ اِيّاكَ نَعْبُدُ وَاِيّاكَ نَسْتَعِينُ يا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ يا رَحِيمُ
يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا اَللّٰهُ يا مَجِيدُ يا اَبَدُ يا اِلٰهَ مُحَمَّدٍ اِلَيْكَ
نُقِلَتِ الْاَقْدامُ وَاَفْضَتِ الْقُلُوبُ وَشَخَصَتِ الْاَبْصارُ وَ
مُدَّتِ الْاَعْناقُ وَطُلِبَتِ الْحَوائِجُ وَرُفِعَتِ الْاَيْدِي اَللّٰهُمَّ

أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ وبعد از آن سه دفعه بگو لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ .

دعاء دعاے حضرت فاطمه علیها السلام از جمله دعاهاے ایشان این است که سید بن طاوس علیه الرحمه در کتاب مُهَج خود ذکر کرده یَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ (نسخه) أَسْتَغِيثُ بِكَ فَأَغِثْنِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ .

دعاء امام حسن علیه السلام - در فصل بیست وسوم ذکر شد

دعاء امام حسین علیه السلام آنست که بگوید بعد از هر فریضه اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ وَمَعَاقِدِ عِزِّ عَرْشِكَ وَسُكَّانِ سَمٰوَاتِكَ وَ أَرْضِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ لِي فَقَدْ رَهَقَنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي يُسْرًا (وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَمِنْ عُسْرِي يُسْرًا نسخه)

دعاء امام زین العابدین علیه السلام انیست یَا دَائِمُ يَا دَيُّومُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ وَيَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا بَاعِثَ الرُّسُلِ وَيَا صَادِقَ الْوَعْدِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ .

دعای امام باقر علیه السلام اینست اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ لِی عِنْدَكَ رِضْوَانٌ وَوُدٌّ فَاغْفِرْ لِی وَلِمَنِ اتَّبَعَنِی مِنْ اِخْوَانِی وَشِیعَتِی وَطَیِّبْ مَا فِی صُلْبِی بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ۔

دعای امام صادق علیه السلام اینست یَا دَیَّانَ غَیْرُ مُتَوَانٍ یَا اَرْحَمَ الرَّا
اِجْعَلْ لِشِیعَتِی نَجَاةً مِنَ النَّارِ وَوِقَاءً وَلَهُمْ عِنْدَكَ رِضًا فَاغْفِرْ
لَهُمْ ذُنُوبَهُمْ وَیَسِّرْ اُمُورَهُمْ وَاقْضِ دُیُونَهُمْ وَاسْتُرْ عَوْرَا
وَهَبْ لَهُمُ الْكَبَائِرَ الَّتِی بَیْنَكَ وَبَیْنَهُمْ یَا مَنْ لَا یَخَافُ الضَّیْمَ
وَلَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ اجْعَلْ لَنَا مِنْ كُلِّ غَمٍّ فَرَجًا وَمَخْرَجًا

دعای امام موسی کاظم علیه السلام اینست یَا خَالِقَ الْخَلْقِ یَا بَاسِطَ الرِّزْقِ
وَیَا خَالِقَ الْحَبِّ وَیَا بَارِئَ النَّسَمِ وَمُحْیِیَ الْمَوْتَی وَمُمِیتَ الْاَحْیَاءِ
وَدَائِمَ الثَّبَاتِ وَمُخْرِجَ النَّبَاتِ اِفْعَلْ بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهُ فَاِنَّكَ
اَهْلُ التَّقْوَی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۔

دعای امام رضا علیه السلام اینست اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِی الْهُدَی وَثَبِّتْنِی عَلَیْهِ
وَاحْشُرْنِی عَلَیْهِ اٰمِنًا اٰمَنَ مَنْ لَا خَوْفَ عَلَیْهِ وَلَا حُزْنَ وَ
لَا جَزَعَ اِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوَی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۔

دعای امام جواد علیه السلام اینست یَا مَنْ لَا شَبِیهَ لَهُ وَلَا مِثَالَ اَنْتَ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَلَا خَالِقَ اِلَّا اَنْتَ تُفْنِي الْمَخْلُوقِينَ وَتَبْقَى اَنْتَ حَلُمْتَ عَمَّنْ عَصَاكَ وَفِي الْمَغْفِرَةِ رِضَاكَ.

دعای امام هادی علیه السلام اینست یَا نُورُ یَا ابْنَ هَانُ یَا مُبِینُ اِكْفِنِي شَرَّ الشُّرُورِ وَاٰفَاتِ الدُّهُورِ وَاَسْاَلُكَ النَّجَاةَ یَوْمَ یُنْفَخُ فِي الصُّورِ

دعای امام حسن علیه السلام اینست یَا عَزِیزُ الْعِزِّ فِي عِزِّهِ مَا اَعَزَّ عَزِیزَ الْعِزِّ فِي عِزِّهِ یَا عَزِیزُ اَعِزَّنِي بِعِزِّكَ وَاَیِّدْنِي بِنَصْرِكَ وَاطْرُدْ عَنِّي هَمَزَاتِ الشَّیَاطِینِ وَادْفَعْ عَنِّي بِدَفْعِكَ وَامْنَعْ عَنِّي بِمَنْعِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ خِیَارِ خَلْقِكَ یَا وَاحِدُ یَا اَحَدُ یَا فَرْدُ یَا صَمَدُ یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ

دعای امام زمان، مهدی علیه السلام یَا نُورَ النُّورِ یَا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ یَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي وَلِشِیعَتِي مِنَ الضِّیقِ فَرَجًا وَمِنَ الْهَمِّ مَخْرَجًا وَاَوْسِعْ لَنَا الْمَنْهَجَ وَاَطْلِقْ لَنَا مَا عِنْدَكَ مَا یُفَرِّجُ وَافْعَلْ بِنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ یَا كَرِیمُ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ.

تتمّه این دعاهای دهگانه را یکی از برای امام حسین علیه السلام و باقی از برای نُه فرزند ایشان علیهم السلام است نقل کردم از حدیث طویلی

که روایتشده است از پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله وتحقیق هیچ دعاکننده‌ای دعا نمیکند
بدعاء حسین علیه السلام بعد از هر فریضه مگر اینکه با او محشور میشود ودر آخرت شفیع اوست
و خدایتعالی به دشواریها و دیوانش کفایت میکند ودر امر دین موفقش میدارد و
راه درویش را بروی آشکار میسازد و بردشمنانش پیروز میگرداند پرده اش را نمیدرد
وشرح صدر باو میدهد ودر هنگام خروج روح وتسلیمش شهادت تلقین او میکند
وکسیکه بدعاء علی بن الحسین علیه السلام ودعاء باقر علیه السلام دعا کند با ایشان محشور است انشاء الله تعالی واین
چنین است وضع وحال دردعای سایر معصومین صلوات الله علیهم اجمعین که هر کس
دعائی از معصومی برگزیند وبآن دعا کرد محشور میشود با آن امام ودر آخرت از رفقای او است انشاء الله تعالی

فصل بیست وهفتم در حجب وپیاکل ...

اصفهانی در خصایص خود نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام وقتیکه
منصور اراده قتلش کرد در حجاب این دعاء ایمن ماند واین دعاء معروف
به دعاء حجاب است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ
وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ
وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي

بِهِ تُحْيِي الْمَوْتَى وَتُمِيتُ الْاَحْيَاءَ وَتَرْزُقُ وَتُعْطِي وَتَمْنَعُ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنَا بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ فَاَعْمِ عَنَّا
عَيْنَهُ وَاصْمُمْ عَنَّا سَمْعَهُ وَاشْغَلْ عَنَّا قَلْبَهُ وَاغْلُلْ عَنَّا
يَدَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا كَيْدَهُ وَخُذْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ.

از کتاب « دفع الهموم والاحزان » نقل شده چون اراده کردی خدایتعالی
ترا از چشم آنکه می ترسی پوشیده نگهدارد پس بگو :

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اِيَّاكَ اَعْبُدُ (نعبد) وَاِيَّاكَ اَسْتَعِينُ (نستعين) اَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ
الْعَظِيمِ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى الْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا
وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُطْهِرَ
عَنِّي بَصَرَ مَنْ اَغْشَاهُ (اخشاه) وَتُمْسِكَ لِسَانَهُ وَتَخْتِمَ عَلٰى قَلْبِهِ وَتَحْبِسَ
يَدَهُ وَتُقْعِدَهُ مِنْ رِجْلِهِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

واز کتاب کنوز النجاح این دعاء برای کفایت از بلا نقل شده است اَللّٰهُمَّ
بِكَ اُسَاوِرُ وَبِكَ اُحَاوِلُ وَبِكَ اُحَاوِرُ وَبِكَ اَصُولُ وَبِكَ
اَنْتَصِرُ وَبِكَ اَمُوتُ وَبِكَ اَحْيٰى اَسْلَمْتُ نَفْسِي اِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ

آمْرِي إِلَيْكَ وَلَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ
خَلَقْتَنِي وَسَتَرْتَنِي وَرَزَقْتَنِي وَسَتَرْتَنِي وَمِنْ بَيْنِ يَدَيِ الْعِبَادِ
بِلُطْفِكَ خَوَّلْتَنِي وَإِذَا هَرَبْتُ رَدَدْتَنِي وَإِذَا عَثَرْتُ أَقَلْتَنِي وَ
إِذَا مَرِضْتُ شَفَيْتَنِي وَإِذَا دَعَوْتُكَ أَجَبْتَنِي سَيِّدِي إِرْضَ عَنِّي
فَقَدْ أَرْضَيْتَنِي وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

واز کتاب مکارم الاخلاق حرزی از برای ایمن بودن از گزندگان و درندگان از ابی جعفر امام صادق علیه السلام که فرمود کسیکه بگوید این حرز را در شام من ضامن او هستم که تا صبح ایمن باشد از عقرب و گزیدن هر گزنده ای و همچنین از صبح تا شام و آن حرز اینست أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَءَ وَمِنْ شَرِّ مَا بَرَءَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّي آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .

نوع دیگر حرز از برای چشم زخم از کتاب دعاهای رواینده از حضرت نبوی که نازل شده است بآن جبرئیل علیه السلام و تعویذ کرده حسین و حسین علیهما السلام را از چشم زخمی که بایشان رسیده بود و آن تعویذ اینست : اَللّٰهُمَّ يَا ذَا السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ وَالْمَنِّ

الْقَدِيمِ وَالْوَجْهِ الْكَرِيمِ يَا ذَا الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَالدَّعْوَاتِ
الْمُسْتَجَابَاتِ عَافِ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ مِنْ أَنْفُسِ الْجِنِّ وَأَعْيُنِ الْإِنْسِ
ورسول خدا فرمود اولاد وزنان خود را باین عوذه تعویذ کنید
که هیچ تعویذ کننده بمانند این تعویذ نخواهد کرد .

هیکل عظیم از کتاب امالی طوسی ره منقولست که حضرت سجاد
علیه السلام میفرمود من باکی از جن وانس ندارم وقتیکه اینرا گفته
باشم بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَمِنَ اللّٰهِ وَإِلَى اللّٰهِ
وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ إِلَيْكَ أَسْلَمْتُ نَفْسِي وَإِلَيْكَ وَجَّهْتُ
وَجْهِي وَإِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي فَاحْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ
بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَ
مِنْ تَحْتِي وَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

نوع دیگر از حرز (جان پناه) از کتاب مُهج روایتشده از پیغمبر اکرم
برای ایمنی از جن وانس اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللّٰهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللّٰهُ
كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَأَشْهَدُ أَنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَانَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
نَفْسِی وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّی عَلٰی صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ. واز کتاب انوار المضیئہ نقلشد ۔ چون حضرت
آمنہ مادر رسولخدا را درد وضع حمل نزدیک آمد آنچہ بخوانش
آمد و دستور داد پیغمبر را باین عوذہ تعویذ کند : اُعِيذُهُ بِالْوَاحِدِ
مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وَكُلِّ خَلْقٍ رَائِدٍ يَاْخُذُ بِالْمَرَاصِدِ يُكَلِّمُ
النَّاسَ.

فصل بیست و ہشتم در ایمن بودن از چیزہای ترس آور

از حضرت باقر علیہ السلام منقولست کہ فرماید ما اہلبیت وقتیکہ امری
مکروہ شمایم یا از شر سلطانی بترسیم و یا از امری کہ بما روی آورد
دعا میکنیم باین دعا : يَا كَائِنًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ
وَيَا بَاقِيًا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِنَا كَذَا
وَكَذَا. واز پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ منقولست ہرگاہ کسی را
اندوہ وغم یا بلا ومصیبتی وردی برسد پس بگوید :
اَللّٰهُ رَبِّی لَا اُشْرِكُ بِهٖ شَيْئًا تَوَكَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لَا يَمُوْتُ.

وازحضرت صادقؑ نقلست چون در وسط بیفتی وگرفتار شوی
همت بار بگو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بتحقیق خدایتعالی انواع بلا را از تو برمیگرداند
وازحضرت ابوالحسن علیه السلام روایتشده چونکه از چیزی ترسیدی
پس صد آیه از قرآن را از هرجا که خواسته باشی بخوان وبعد سه بار
بگو اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنِّي الْبَلَاءَ پس خدایتعالی ایمن میکند ترا از آنچه
می ترسیدی . وازحضرت رضا علیه السلام در کتاب تعبیر رؤیای
کُلینی رحمه الله آورده شده که گفت : پدرم مرا گفت در خواب هرگاه
در وسطی واقع شدی پس بسیار بگو یَا رَؤُفُ یَا رَحِيمُ وآنچه را
در خواب می بینی مانند بیداری است یعنی نه اینکه چون در خواب دیدی
بی اعتباراست . وازکتاب مفاتیح الغیب است که هرکس در سَرِ
درب خانه خود بسم الله الرحمن الرحیم بنویسد از هلاکت ایمن است ولو
کافر باشد وازکتاب مسهج از پیغمبر صلی الله علیه وآله منقولست که هرگاه
کسیرا شدتی ویا بلا ویا تنگی برسد سی بار بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ مگر اینکه خدایتعالی او را فرج میدهد بفضل خود
وازکتاب خصایص الرضاء از علی علیه السلام منقولست که هرکه بروی دشوار

شود چیزے از اهل ومال وولد و یا از ستمکارے بترسد پس باید
دعا کند بخدا یتعالے باین دعاء و این دعاء نامیده شده بدعای مستصعب

اَللّٰهُمَّ اِنّی اتوجّه اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الَّذِیْنَ
اُخْتَرْتَهُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ . اَللّٰهُمَّ فَذَلِّلْ لِیْ صُعُوْبَةَ كَذَا وَكَذَا
وَحَزُوْنَتَهُ وَاكْفِنِیْ شَرَّهُ فَاِنَّكَ الْكَافِیْ الْمُعَافِیْ فِی الْغَالِبِ الْقَاهِرُ

واز کتاب مزار منقول است هرگاه از دشمن و یا دزدی ترسیدی پس بگو

یَا اٰخِذًا بِنَوَاصِیْ خَلْقِهِ السَّافِعَ بِهَا اِلٰی قُدْرَتِهِ الْمُنْفِذَ فِیْهَا
حُكْمَهُ وَخَالِقَهَا وَجَاعِلَ قَضَآئِهِ لَهَا غَالِبًا وَكُلُّهُمْ ضَعِیْفٌ
عِنْدَ غَلَبَتِهِ وَثِقْتُ بِكَ یَا رَبِّ یَا سَیِّدِیْ عِنْدَ قُوَّتِهِمْ
بِضَعْفِیْ وَبِقُوَّتِكَ عَلٰی مَنْ كَادَنِیْ فَسَلِّمْنِیْ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ
فَاِنْ حُلْتَ بَیْنِیْ وَبَیْنَهُمْ فَذَاكَ اَرْجُوْهُ وَاِنْ اَسْلَمْتَنِیْ اِلَیْهِمْ
غَیَّرُوْا مَا بِیْ مِنْ نِعْمَةٍ یَا خَیْرَ الْمُنْعِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَعْجَلْ تَغْیِیْرَ نِعْمَتِكَ بِیَدِ اَحَدٍ سِوَاكَ وَلَا تُغَیِّرْهَا
اَنْتَ فَقَدْ تَرَی الَّذِیْنَ یُرَادُوْنِیْ فَحُلْ بَیْنِیْ وَبَیْنَ شَرِّهِمْ بِحَقِّ
مَا بِهِ تَسْتَجِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ

تتمّه: دیدم در کتاب مستوجب المحامد هرگاه بترسی از مکانی پس بگیر بعدد لفظ

ها (= پنج = خمسة النجبا) یعنی پنج عدد ریگ سنگریزه بگیر و بدور خود بپاش و بعد لفظ
ز (یعنی هفت عدد) نیز دفن در بالای سر خود کن ایمن میشوی انشاء الله تعالی
و دیدم در بعضی از کتاب اصحاب خود وقتیکه بترسی یا در جنگی واقع شوی
چهار سنگریزه بگیر و در جیب خود آماده نگاه دار، اولی را بیانداز بجانب راست
و دومی را بطرف چپ و سومی را از بالای سر بعقب خود و چهارمی را به پیش رو
و بگوئی هنگام انداختن سنگریزه: قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ پس
سپاه شکسته میشود و اگر شکسته نشد تو از آنها نجات می یابی و بعضی از
لشکر در شدت واقع میشود و تو بوسیلهٔ این تدبیر نجات می یابی

فصل سیست و نهم در دعاهای متفرق

خطاب حضرت رب العزة به پیامبر گرامی صلی الله علیه وآله (ای محمد) است که اگر از امت تو
کسی اراده کرد بر کفایت شرور از وی غیر از من سلطان و دافعی نباشد
پس باید بگوید: يَا قَابِضًا عَلَى الْمُلْكِ بِمَا دُونَهُ وَيَا مَانِعًا مِنْ دُونِهِ
نَيْلَ شَيْءٍ مِنْ مُلْكِهِ وَيَا مُغْنِيَ أَهْلِ التَّقْوَى وَيَا مُغْنِيَ الْفُقَرَاءِ
يَا مَاطَّ الْأَذَى فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَنْهُمْ لَا تَجْعَلْ وَلَايَتِي فِي
الدِّينِ وَالدُّنْيَا إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ وَاشْفَعْ بِنَوَاصِي أَهْلِ الْخَيْرِ كُلِّهِمْ

إِلَىَّ حَتَّىٰ أَنَالَ مِنْ خَيْرِهِمْ خَيْرًا وَخَيْرَةً وَكُنْ لِي عَلَيْهِمْ فِي
ذٰلِكَ مُعِينًا وَخُذْ لِي بِنَوَاصِي أَهْلِ الشَّرِّ كُلِّهِمْ حَتَّىٰ أُعَافِيَ
مِنْ شَرِّهِمْ وَكُنْ لِي مِنْهُمْ فِي ذٰلِكَ حَافِظًا وَعَنِّي مُدَافِعًا وَلِي
مَانِعًا حَتَّىٰ أَكُونَ آمِنًا بِأَمَانِكَ لِي وَبِوَلَايَتِكَ لِي مِنْ شَرِّ
مَنْ لَا يُؤْمَنُ مِنْ شَرِّهِ إِلَّا بِأَمَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس هرگاه بخواند اینرا هرگز ضرر نمیرساند باو مکر و کید حیله ورزان.

ای محمد کسیکه اراده کند از امت تو که حایل نشود میان دعای من و او حایلی و من اجابت کنم از او دعایش را بزرگ باشد یا کوچک، در نهان باشد یا در آشکار بطرف من یا غیر من حاجتش متوجه باشد پس بگوید در آخر دعای خود يَا أَللّٰهُ الْمَانِعُ بِقُدْرَتِهِ خَلْقَهُ وَالْمَالِكُ بِمَا سُلْطَانُهُ وَالْمُمْسِكُ بِمَا مَا فِي يَدَيْهِ وَالْمُسَلِّطُ بِمَا فِي يَدَيْ كُلِّ مُرْتَجٍ دُونَكَ يُخَيِّبُ رَجَاءَ رَاجِيهِ وَرَاجِيكَ مَرْدُودٌ لَا يَخِيبُ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ رِضَاكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ فِيهِ وَبِكُلِّ شَيْءٍ تُحِبُّ أَنْ تُذْكَرَ بِهِ وَبِكَ يَا أَللّٰهُ فَلَيْسَ يَعْدِلُكَ شَيْءٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَحُوطَنِي وَوَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي وَمَالِي وَأَنْ تَحْفَظَنِي بِحِفْظِكَ

وَاَنْ تَقْضِیَ حَاجَتِیَ لِلدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ فِیْ کَذَا وَکَذَا پس هرگاه
چنین بگوید حاجاتش برآورده میشود قبل از اینکه از جایش برخیزد
ای محمد اگر کسی از امت تو سود تجارت وکسب وکار
خود را اراده کرد پس هنگام شروع آن البته بگوید : یَا مُرِیْدَ
یَا مُرِیْدَ نَفَقَاتِ اَهْلِ التَّقْوٰی وَمُضَاعِفَهَا وَیَا سَائِقَ الْاَرْزَاقِ سَیْحًا
اِلَی الْمَخْلُوْقِیْنَ وَیَا مُفَضِّلًا بِالْاَرْزَاقِ بَعْضًا عَلٰی بَعْضٍ سُقْنِیْ
وَیَجِّنِیْ فِیْ تِجَارَتِیْ هٰذِهِ اِلٰی وَجْهِ غِنًی عَاصِمٍ مَشْکُوْرِ الْاَخْذِ
بِحُسْنِ الشُّکْرِ لِتَنْفَعَنِیْ بِهٖ وَتَنْفَعَ بِهٖ مِنِّیْ مَنْ شِئْتَ یَا مُرَجِّحَ
تِجَارَاتِ الْعَالَمِیْنَ بِطَاعَتِهٖ سُقْ لِیْ فِیْ تِجَارَتِیْ هٰذِهِ رِزْقًا
تَرْزُقُنِیْ فِیْهِ حُسْنَ الصُّنْعِ فِیْمَا ابْتَلَیْتَنِیْ بِهٖ وَتَمْنَعُنِیْ فِیْهِ
مِنَ الطُّغْیَانِ وَالْقُنُوْطِ یَا خَیْرَ نَاشِرٍ رِزْقَهٗ وَلَا تُشْمِتْ
بِیْ بِرَدِّكَ دُعَائِیْ بِالْخُسْرَانِ لِیْ وَاَسْعِدْنِیْ بِطِلْبَتِیْ مِنْكَ
وَبِدُعَائِیْ اِیَّاكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
پس هرگاه ایندعا را در ابتدای تجارت خود بخواند تجارتش
سود میکند و فزونی میباید وَالسَّلَام

فصل سی‌ام در دعای روزها و تعویذهای آیام

دعای روز جمعه:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنٰا اَقْرَبَ مَنْ تَقَرَّبَ اِلَيْكَ وَاَوْجَهَ مَنْ تَوَجَّهَ اِلَيْكَ وَاَنْجَحَ مَنْ سَئَلَكَ وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنٰا مِمَّنْ كَاَنَّهُ يَرٰاكَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ الَّذِي فِيهِ تَلْقٰاكَ وَلاٰ تُمِتْنٰا اِلّٰا عَلٰى رِضٰاكَ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنٰا مِمَّنْ اَخْلَصَ لَكَ بِعَمَلِهِ وَاَحَبَّكَ فِي جَمِيعِ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لَنٰا مَغْفِرَةً عَزْمًا جَزْمًا لاٰ تَقْرِفُ بَعْدَهٰا ذَنْبًا وَلاٰ تَكْسِبُ خَطِيئَةً وَلاٰ اِثْمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً نٰامِيَةً دٰائِمَةً زٰاكِيَةً مُتَّتٰا بِعَةً مُتَوٰاصِلَةً مُتَرٰادِفَةً بِرَحْمَتِكَ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ

عوذه روز جمعه بگو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اُعِيذُ نَفْسِي بِرَبِّ الْمَشٰارِقِ وَالْمَغٰارِبِ مِنْ كُلِّ شَيْطٰانٍ مٰارِدٍ وَقٰائِمٍ وَقٰاعِدٍ وَحٰاسِدٍ وَمُعٰانِدٍ وَنُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمٰاءِ مٰاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰانِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدٰامَ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذٰا مُغْتَسَلٌ بٰارِدٌ وَشَرٰابٌ وَاَنْزَلْنٰا مِنَ السَّمٰاءِ

مَاءً طَهُورًا لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا اَلْآنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ
رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰى أَمْرِهِ لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَعُوذُ بِعِزَّةِ
اللّٰهِ وَأَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللّٰهِ وَأَعُوذُ بِرَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا .

دعای روز شنبه اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لَنَا خَزَائِنَ رَحْمَتِكَ وَهَبْ
لَنَا اللّٰهُمَّ رَحْمَةً لَا تُعَذِّبْنَا بَعْدَهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنَا
اللّٰهُمَّ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تُحْوِجْنَا وَ
لَا تُفْقِرْنَا إِلٰى أَحَدٍ سِوَاكَ وَزِدْنَا لَكَ شُكْرًا وَإِلَيْكَ فَاقَةً
وَفَقْرًا وَلَكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًى وَتَعَفُّفًا اَللّٰهُمَّ وَسِّعْ عَلَيْنَا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ تَزْوِيَ وَجْهَكَ عَنَّا
فِي حَالَةٍ وَنَحْنُ نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِيهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنَا مَا تُحِبُّ وَاجْعَلْهُ لَنَا قُوَّةً فِيمَا تُحِبُّ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

عوذهٔ روز شنبه ، بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ يَارَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
وَقَاهِرَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ كُفَّ عَنَّا بَاْسَ الْاَشْرَارِ
وَاَعْمِ عَنِّي اَبْصَارَهُمْ وَقُلُوبَهُمْ وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ حِجَابًا
اِنَّكَ رَبُّنَا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ
تَوَكُّلَ عَائِذٍ بِهِ مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّي اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا وَمِنْ
شَرِّ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُوْءٍ وَصَلَّى اللهُ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ .

دعای روز یکشنبه

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ اَوَّلَ يَوْمِي هٰذَا فَلَاحًا وَاَوْسَطَهُ صَلَاحًا وَاٰخِرَهُ
نَجَاحًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ اَنَابَ
اِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَهُ
عوذهٔ روز یکشنبه بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اِسْتَوَى الرَّبُّ عَلَى الْعَرْشِ وَقَامَتِ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ بِحِكْمَتِهِ
وَزَهَرَتِ النُّجُومُ بِاَمْرِهِ وَرَسَتِ الْجِبَالُ بِاِذْنِهِ لَا يُجَاوِزُ اِسْمَهُ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الَّذِي دَانَتْ لَهُ الْجِبَالُ وَهِيَ طَائِعَةٌ

وَذَلَّتْ لَهُ الرِّقَابُ وَهِيَ خَاضِعَةٌ وَانْبَعَثَتْ لَهُ الْأَجْسَادُ
وَهِيَ بَالِيَةٌ وَبِهِ احْتَجَبَتْ عَنْ كُلِّ عَادٍ وَبَاغٍ وَطَاغٍ وَجَبَّارٍ
وَحَاسِدٍ وَبِاسْمِ اللهِ الَّذِي جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا وَاحْتَجَبَ
بِاللهِ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا
مُنِيرًا وَزَيَّنَهَا لِلنَّاظِرِينَ وَحَفِظَهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ
وَجَعَلَ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ وَجِبَالًا وَأَوْتَادًا أَنْ تُوصَلَ إِلَيَّ
بِسُوءٍ أَوْ فَاحِشَةٍ أَوْ بَلِيَّةٍ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيمِ حٰمٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ كَذٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ اللهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

دعای روز دوشنبه

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قُوَّةً فِي عِبَادَتِكَ وَبَصِيرَةً فِي كِتَابِكَ
وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
لَا تَجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا مَاحِلًا وَالصِّرَاطَ زَائِلًا وَمُحَمَّدًا صَلَّى
اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَنَّا مُوَلِّيًا .

عوذه روز دوشنبه بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ أُعِيذُ نَفْسِي بِرَبِّيَ الْأَكْبَرِ

مِمَّا يَخْفَى وَمِمَّا يَظْهَرُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ اُنْثَى وَذَكَرٍ وَمِنْ شَرِّ مَا دَارَتْ
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ
اَدْعُوكُمْ اَيَّتُهَا الْجِنُّ اِنْ كُنْتُمْ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ وَاَدْعُوكُمْ اَيَّتُهَا الْاِنْسُ
اِلَى اللَّطِيفِ الْخَبِيرِ وَاَدْعُوكُمْ اَيَّتُهَا الْجِنُّ وَالْاِنْسُ اِلَى الَّذِي خَتَمَ سُرَّ
بِخَاتَمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَاتَمِ جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَاِسْرَافِيلَ وَخَاتَمِ
سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَخَاتَمِ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَالنَّبِيِّينَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَجْمَعِينَ وَاَخِرْ عَنِّي كُلَّمَا اغْدُوا
وَاَرُوحُ مِنْ اَذَى حَيٍّ اَوْ عَقْرَبٍ اَوْ سَاحِرٍ اَوْ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ اَوْ
سُلْطَانٍ عَنِيدٍ اَخَذْتُ عَنْهُ مَا يُرَى وَمَا لَمْ يُرَى وَمَا دَارَتْ
عَيْنُ نَائِمٍ اَوْ يَقْظَانٍ بِاِذْنِ اللّٰهِ اللَّطِيفِ الْخَبِيرِ لَا سُلْطَانَ لَكُمْ
عَلَى اللّٰهِ لَا شَرِيكَ لَهُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

دعای روز سه شنبه

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ غَفْلَةَ النَّاسِ لَنَا ذِكْرًا وَاجْعَلْ ذِكْرَهُمْ لَنَا
شُكْرًا وَاجْعَلْ صَالِحَ مَا نَقُولُ بِاَلْسِنَتِنَا نِيَّةً فِي قُلُوبِنَا اَللّٰهُمَّ
اِنَّ مَغْفِرَتَكَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِنَا وَرَحْمَتَكَ اَرْجَى عِنْدَنَا

مِنْ أَعْمَالِنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنَا لِصَالِحِ
الْأَعْمَالِ وَالصَّوَابِ فِي الْفِعَالِ

عوذهٔ روز سه شنبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ أُعِيذُ نَفْسِي بِاللّٰهِ الْأَ كْبَرِ
رَبِّ السَّمٰوَاتِ الْقَائِمَاتِ بِلَا عَمَدٍ وَبِالَّذِي خَلَقَهَا فِي يَوْمَيْنِ
وَقَضٰى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَخَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَقَدَّرَ
فِيهَا أَقْوَاتَهَا وَجَعَلَ فِيهَا جِبَالًا وَأَوْتَادًا وَجَعَلَ لَنَا فِجَاجًا
سُبُلًا وَأَنْشَأَ السَّحَابَ وَسَخَّرَهُ وَأَجْرَى الْفُلْكَ وَسَخَّرَ الْبَحْرَ
وَجَعَلَ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا مِنْ شَرِّ مَا يَكُونُ فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَتَعْقِدُ عَلَيْهِ الْقُلُوبُ وَتَرَاهُ الْعُيُونُ مِنَ الْجِنِّ وَ
الْأِنْسِ كَفَانَا اللّٰهُ كَفَانَا اللّٰهُ كَفَانَا اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

دعای روز چهارشنبه

اَللّٰهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاكْنُفْنَا بِرُكْنِكَ الَّذِي
لَا يُرَامُ وَبِاسْمَائِكَ الْعِظَامِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْ
عَلَيْنَا لَوْحَ حِفْظِهِ غَيْرَكَ لَضَاعَ وَاسْتُرْ عَلَيْنَا مَا لَوْ سَتْرُهُ غَيْرُكَ

لَشَاعَ وَاجْعَلْ لَنَا ذَلِكَ طِوَاعًا اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ

عوذه روز چهارشنبه :

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اُعِيذُ نَفْسِي بِالْاَحَدِ الصَّمَدِ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ وَمِنْ شَرِّ اِبْنِ فَتْرَةَ وَمَا وَلَدَ اَسْتَعِيذُ بِاللهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْاَعْلٰى مِنْ شَرِّ مَا رَاَتْ عَيْنِي وَمَا لَمْ تَرَ اَسْتَعِيذُ بِاللهِ الْوَاحِدِ الْفَرْدِ الْكَبِيرِ الْاَعْلٰى مِنْ شَرِّ مَنْ اَرَادَنِي بِسُوءٍ وَاَمْرٍ عَسِيرٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاجْعَلْنِي فِي جِوَارِكَ الْاَمِينِ وَحِصْنِكَ الْحَصِينِ اَنْتَ اللهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْقَهَّارُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْغَفَّارُ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ هُوَ اللهُ هُوَ اللهُ هُوَ اللهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ.

دعای روز پنجشنبه

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ الْهُدٰى وَالتُّقٰى وَالْعَفَافَ وَالْغِنٰى وَالْعَمَلَ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ مِنْ قُوَّتِكَ لِضَعْفِنَا وَمِنْ غِنَاكَ لِفَقْرِنَا وَفَاقَتِنَا وَمِنْ حِلْمِكَ وَعِلْمِكَ لِجَهْلِنَا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنَّا عَلٰى شُكْرِكَ وَذِكْرِكَ
وَطَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
عوذهٔ روز پنجشنبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اُعِيذُ نَفْسِي بِقُدْرَةِ
اللّٰهِ وَعِزَّةِ اللّٰهِ وَسُلْطَانِ اللّٰهِ وَجَلَالِ اللّٰهِ وَكَمَالِ اللّٰهِ وَبِجَمْعِ
اللّٰهِ وَبِرَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَبِوُلَاةِ اَمْرِ اللّٰهِ مِنْ
شَرِّ مَا اَخَافُ وَاَحْذَرُ وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا .

فصل سی ویکم در دعاهای متفرّقه

از کتاب مهذّب از امام زین العابدین علیه السلام منقولست که برای طلب
فرزند (بچه دار شدن) بگو رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا يَرِثُنِي فِي حَيَاتِي وَيَسْتَغْفِرُ
لِي بَعْدَ مَمَاتِي وَاجْعَلْهُ خَلْقًا سَوِيًّا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ
نَصِيبًا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ . ومنقولست که هفتاد بار این را بخواند زیرا که هر کس مداوم این دعا

ایند عارا بگوید خدایتعالی، آنچه را از مال و فرزند و خیر دنیا و آخرت است باو عطا میکند

واز کتاب شرایع منقولست که مستحب است بگذاری دست خود را بر پیشانی عروس هرگاه بروی داخل شوی و بگوئی اَللّٰهُمَّ عَلٰی کِتَابِكَ تَزَوَّجْتُهَا وَ فِی اَمَانَتِكَ اَخَذْتُهَا وَبِكَلِمَاتِكَ اِسْتَحْلَلْتُ فَرْجَهَا فَاِنْ قَضَیْتَ فِی رَحِمِهَا شَیْئًا فَاجْعَلْهُ مُسْلِمًا سَوِیًّا، وَلَا تَجْعَلْ فِیهِ شِرْكَ شَیْطَانٍ.

واز کتاب تهذیب از امیرالمؤمنین علی علیه السلام منقولست که اهل خود را در هنگام مرگ با این کلمات فرج تلقین میکرد: لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِیمُ الْكَرِیمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِینَ السَّبْعِ وَمَا فِیهِنَّ وَمَا بَیْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ و اینکلمات را هرگاه بیمار بگوید گفته میشود او را که برو بوتو باکی از مرض نیست.

واز کتاب ذکری از پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله منقولست که هیچ مسلمانی نیست که بر او مصیبتی برسد و بگوید آنچه را که خدایتعالی امر کرده است مگر اینکه خدا خیر و سلامتی جایگزین مصیبتش میکند و آن کلمات اینست اَللّٰهُمَّ اْجُرْنِی فِی مُصِیبَتِی وَاخْلُفْ لِی خَیْرًا مِنْهَا.

واز کتاب جمع شتات از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست
که بنویسد از برای زنی که در دِ طلق دارد و نمی تواند بزاید بر پوست آهو بنویسد
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ کَاَنَّهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَ مَا یُوعَدُونَ لَمْ یَلْبَثُوا
اِلَّا عَشِیَّةً اَوْ ضُحٰیهَا اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرَانَ رَبِّ اِنِّی نَذَرْتُ لَكَ
مَا فِی بَطْنِی مُحَرَّرًا و به بندد بر ران راست زائو و چون اثر زائیدن
ظاهر شود دعا را باز کند. زیرا که خوف این هست که هر چه در درون
آن زن هست همه بریزد.

واز کتاب تجمّل منقولست که شخصی که ضعف نور چشم داشت در
خواب دید که گوینده میگوید بگو اُعِیذُ نُورَ بَصَرِی بِنُورِ اللّٰهِ الَّذِی
لَا یُطْفَیٰ و چشمان خود را مسح کن و آیت الکرسی بخوان، آن شخص
چنین کرد و نور چشم خود را باز یافت و این تجربه هم رسیده است.

واز کتاب دعوات منقولست که این صلوات بر محمد مصطفی صلی الله
علیه و آله امان است برای گوینده آن اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ
حَتّٰی لَا تَبْقٰی صَلٰوةٌ وَ بَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ حَتّٰی لَا تَبْقٰی بَرَكَةٌ
اَللّٰهُمَّ وَ سَلِّمْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ حَتّٰی لَا تَبْقٰی سَلَامٌ اَللّٰهُمَّ وَ ارْحَمْ مُحَمَّدًا
وَ اٰلَ مُحَمَّدٍ حَتّٰی لَا تَبْقٰی رَحْمَةٌ

خاتمة دعائی آن کتاب شرح منهج المسترشدین که مؤلف آن کتاب مقداد بن
عبد الله السیوری کتابش را باین دعا ختم کرده و فخر الدین رازی نیز
بعضی کتابهایش را با آن ختم کرده و صحیحین ابن فهد حلی کتاب عدة
الداعی خود را با آن بپایان رسانیده است وآن دعائیست که ثوابش بشمار
در نیاید از پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله منقولست که اگر ملائکهٔ هفت آسمان
و زمین جمع شوند تا وصف کنند ثواب گویندهٔ آنرا تا روز قیامت وصف
نتوانند کرد از هزار جزو یکجزو را وخدا یتعالی او واهل او وهمسایگان
او را از آتش آزاد سازند و بوسیله گویندهٔ اند عاء خدا یتعالی هزار نفر از
مستوجبین آتش جهنم را شفاعت بخشد وبپوشاند خدا یتعالی او را
بهزار پرده در دنیا وآخرت وگناهانش را بیامرزد اگرچه مانند کف
دریا بوده باشد حتی گناهان کبیره اش را وهفتاد در از در های
رحمت را بر او بگشاید وعطا کند ثواب هر مصیبت زده را وسلامت مانده را
ومی بخشد باو عطائی بعدد هر خلق، چه دوزخی وچه بهشتی وچه زمینی
وآسمانی وبعدد قطره های باران وخاک وسنگریزه وغیره وامید عاء
نامیده بدعاء اهل بیت معمور که مضامین آن اینست :
یَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیلَ وَ سَتَرَ الْقَبِیحَ یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْ بِالْجَرِیرَةِ

يا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يا عَظِيمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا
واسِعَ الْمَغْفِرَةِ يا باسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ اِرْحَمْنِي يا صاحِبَ
كُلِّ نَجْوىٰ يا مُنْتَهىٰ كُلِّ شَكْوىٰ يا مُفَرِّجَ كُلِّ كُرْبَةٍ يا مُقِيلَ
الْعَثَراتِ يا كَرِيمَ الصَّفْحِ يا عَظِيمَ الْعَفْوِ يا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ
قَبْلَ اسْتِحْقاقِها يا رَبّاهُ يا سَيِّداهُ يا غايَةَ رَغْبَتاهُ اَسْاَلُكَ
بِكَ وَبِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْاَئِمَّةِ
الْمَعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَسْاَلُكَ
يا اَللّٰهُ اَنْ لا تُشَوِّهَ خَلْقِي بِالنّارِ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي ما اَنْتَ اَهْلُهُ

فصل سی و دوم در دعاهای مسافر

ابن بابویه (ره) در کتاب من لایحضره الفقیه از پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله روایت کرده که هیچ مسافری جانشین خود نمیکند به بهتر از دو رکعت نماز وقتیکه اراده سفر کرد و خواست از منزل خود خارج شود دو رکعت نماز میخواند و میگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَوْدِعُكَ السّاعَةَ نَفْسِي وَاَهْلِي وَمالِي وَدِينِي وَذُرِّيَّتِي وَدُنْيايَ وَاٰخِرَتِي وَاَمانَتِي وَخاتِمَةَ عَمَلِي که هیچ مسافری اینرا نمیگوید مگر آنکه خداتعالی عطا میکند او را هرچه مسئلت و حاجت دارد .

واز حضرت صادق منقولست که هرکس قبل از خارج شدن از منزل سه بار بگوید:
اَللّٰهُ اَکْبَرُ وسه بار بگوید بِاللّٰهِ اَخْرُجُ وَ بِاللّٰهِ اَدْخُلُ اَللّٰهُمَّ اَفْتَحْ
لِی فِی وَجْهِی هٰذَا بِخَیْرٍ وَقِنِی مِنْ شَرِّ کُلِّ دَآبَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا
اِنَّ رَبِّی عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ از جن وانس وگزنده ودرنده در امان
خدایتعالی قرار میگیرد .

واز حضرت ابیجعفر علیه السلام منقولست کسیکه هنگام
خروج از منزلش بگوید بِسْمِ اللّٰهِ حَسْبِیَ اللّٰهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْاَلُکَ خَیْرَ اُمُورِی کُلِّهَا وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا وَ
عَذَابِ الْاٰخِرَةِ خدایتعالی کفایت میکند ازاو مهمات دوجهانش را
وهمچنین از آن حضرت روایتشده کسیکه موقع خروج از منزلش بگوید بسم الله
الرحمن الرحیم دو ملک مأمور براو میگویند هدایت یافته شدی ، وقتیکه بگوید لَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ میگویند نگاه داشته شدی وقتیکه بگوید
تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ میگویند اورا کفایه کرده شدی پس شیطان میگوید
چه کنم با کسیکه هدایت یافته ونگاه داشته شده وکفایت کرده شده است .

واز حضرت صادق علیه السلام منقولست کسیکه ده مرتبه سورهٔ توحید را
موقع رفتن بیرون از منزل بخواند همیشه در حفظ خدای تعالی است تا برگردد پس وقتیکه
از خانه بیرون میرود بایستد بر درخانه ، رو بسوی جهتی که خواهد رفت بخواند سورهٔ فاتحه

وآیة الکرسی را بپیش رو وراست وچپ و بگوید اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِی وَاحْفَظْ
نَامَعِیَ وَسَلِّمْنِی وَسَلِّمْ نَامَعِیَ وَبَلِّغْنِی وَبَلِّغْ نَامَعِی بِبَلَاغِكَ الْحَسَنِ
الْجَمِیلِ وبعد ازآن دعا کند بکلمات فرج که در فصل گذشته گذشت وبگوید
مَاشَاءَ اللّٰهُ لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اٰنِسْ وَحْشَتِی
وَاَعِنِّی عَلٰی وَحْدَتِی وَارْدُدْ غَیْبَتِی وہم چنین بگوید مَوْلَایَ انْقَطَعَ
الرَّجَاءُ اِلَّا مِنْكَ وَخَابَتِ الْاٰمَالُ اِلَّا فِیكَ اَسْاَلُكَ اَللّٰهُمَّ
بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ وَاجِبٌ عَلَیْكَ مِمَّنْ جَعَلْتَ لَهُ الْحَقَّ عِنْدَكَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ حَاجَتِی

واز دعاهای سیّد است ای محمّد کسیکه از امّت تو اراده

کرد از برای حاجتی از اهل وعیال خود بیرون رود ویا سفر کند ودوست داشته باشد
که سفر او با برآورده شدن حاجتش برگردد بخانه پیش اهل وعیال خود پس باید
هنگام بیرون رفتن از منزل خود بگوید بِسْمِ اللّٰهِ مَخْرَجِی وَمَرْجِعِی وَبِاِذْنِهِ
خَرَجْتُ وَقَدْ عَلِمَ قَبْلَ اَنْ اَخْرُجَ خُرُوجِی وَقَدْ اَحْصٰی عِلْمُهُ
مَا فِی مَخْرَجِی وَمَرْجِعِی تَوَكَّلْتُ عَلَی الْاِلٰهِ الْاَكْبَرِ تَوَكُّلَ مُفَوِّضٍ
اِلَیْهِ اَمْرَهُ مُسْتَعِینٍ بِهِ عَلٰی صُعُوبَتِهِ، مُسْتَزِیدٌ مِنْ فَضْلِهِ
وَمُبَرِّیءٌ نَفْسِی مِنْ كُلِّ حَوْلٍ وَمِنْ كُلِّ قُوَّةٍ اِلَّا بِهِ خَرَجْتُ خُرُوجَ

ضَرِيرٍ خَرَجَ لِضَرِيرِهِ إِلَى مَنْ يَكْشِفُهُ خُرُوجَ فَقِيرٍ خَرَجَ لِفَقْرِهِ
إِلَى مَنْ يَسُدُّهُ وَخُرُوجَ عَائِلٍ خَرَجَ لِعَائِلَتِهِ إِلَى مَنْ يُغْنِيهَا
وَخُرُوجَ مَنْ رَبُّهُ أَكْبَرُ ثِقَتِهِ وَأَعْظَمُ رَجَائِهِ وَأَفْضَلُ أُمْنِيَتِهِ
أَللّٰهُ ثِقَتِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي كُلِّهَا بِهِ فِيهَا جَمِيعًا أَسْتَعِينُ وَلَا شَيْءَ
إِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ فِي عِلْمِهِ أَسْأَلُ اللّٰهَ خَيْرَ الْمَدْخَلِ وَالْمَخْرَجِ
لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ . پس وقتیکه اینده عا را کرد خدایتعالی

سرور وخوشحالی را در مدخل ومخرج باو روی آور میسازد وسلامتش بر

می گرداند .

تَتِمَّةٌ شایسته است مسافر با وضو خارج شود وتحت الحنک انداخته وخیری

صدقه داده باشد و با خود عصائی از چوب (لوز) بادام تلخ همراه داشته

تلاوت کننده باشد این آیات را وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ
رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ
عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ
وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي

عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ اِنَّ اَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ
لَنَا فَلَمَّا جَآءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ
مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ قَالَتْ اِحْدٰيهُمَا يٰاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ اِنَّ خَيْرَ
مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِينُ قَالَ اِنِّي اُرِيدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى
ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلٰى اَنْ تَاْجُرَنِي ثَمٰانِيَ حِجَجٍ فَاِنْ اَتْمَمْتَ فَمِنْ عِنْدِكَ
وَمَا اُرِيدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي اِنْشَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِينَ
قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

واز کتاب منسک منقولست هرگاه مسافر بر جائی فرود آمد
پس باید بخواند رَبِّ اَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبٰارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
چون بخواند این را خیر سکان باو روزی داده میشود و شر ش
باذن خدایتعالی از او دفع میشود.

فصل سی وسوم در خواص آیات قرآنی

از کتاب معجم اهل ادب منقولست قرآن آن چنانی که در حجاب شد
بآن پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم وایمن گشت از دشمن خود در قول خدایتعالی وَاِذَا

قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
حِجَابًا مَسْتُورًا و این آیه که در سورهٔ کهف است وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ
إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا و این آیه که در سورهٔ نحل است
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْغَافِلُونَ و این آیه که در سورهٔ جاثیه است أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ
إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ
وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ .

از کتاب دلائل منقولست که محمد بن علی الشریف العلوی را غم و غصه و سختی بهم رسید و مال و جاهش از دست رفت و ترسی از سلطان وقت در دلش جاگرفت در خواب رسول خدا را دید و از روزگار و حالش به پیغمبر اکرم شکایت کرد . حضرتش دستور داد این آیات ششگانه و جوابهایش در هر شدتی بخوان که خلاصی بتو عنایت میکند و مال و جاهت را برمیگرداند و از ترس سلطان کفایت میکند و در دو جهان نیز کفایت کننده امورات تست و این آیات را

صاحب هیچ حزن واندوهی نمیخواند مگر که اندوهش را برطرف میکند خداتعالی
و قرض دار و زندانی نمیخواند مگر که خداتعالی قرضش را ادا و از زندان خلاصش
میسازد شخص مذکور گوید از خواب بیدار شدم و بعد از نماز آیات شگفت را خواندم
ناگاه رسول سلطان آمد و مرا پیش او برد، سلطان گفت مرا در خواب خود
بوحشت انداختی و بگمانم که از من بخدا شکایت و نفرین کرده ای و حال آنکه
از من ترسی بتو نخواهد رسید پس آنچه از من گرفته بود بمن رد کرد و زیاده
از اصل مال، بمن داد که همه اینها ببرکت این آیات است : آیهٔ اول
اَلَّذِینَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِیبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ
جوابش اُولٰئِکَ عَلَیْهِمْ صَلَوٰتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولٰئِکَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ آیهٔ دوم اَلَّذِینَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ
قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِیمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَ
نِعْمَ الْوَکِیلُ جوابش فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ
یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِیمٍ .
آیهٔ سوم وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ
عَلَیْهِ فَنَادٰی فِی الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّی
کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ جوابش فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ

الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ . آيهٔ جهادم وَأَيُّوبَ
إِذْ نَادٰى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرّٰاحِمِينَ
جوابش فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنٰاهُ
أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعٰابِدِينَ
آيهٔ پنجم وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ
بِالْعِبٰادِ جوابش فَوَقٰيهُ اللّٰهُ سَيِّئٰاتِ مَا مَكَرُوا
وَحٰاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذٰابِ . آيهٔ ششم
وَالَّذِينَ إِذٰا فَعَلُوا فٰاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ
فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ جوابش أُولٰئِكَ
جَزٰاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنّٰاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰارُ
خٰالِدِينَ فِيهٰا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعٰامِلِينَ

آیات شفاء کسیکه این آیات را (روی کاغذی، چینی، نبو
(و نوشته را بآب شسته) وبیاشامد، از هر دردی بری میشود
وآن آیات اینست: وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَشِفٰاءٌ
لِمٰا فِي الصُّدُورِ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهِمٰا شَرٰابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوٰانُهُ فِيهِ شِفٰاءٌ

لِلنَّاسِ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ، قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَ
شِفَاءٌ ، ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ، اَلْآنَ خَفَّفَ اللّٰهُ
عَنْكُمْ ، يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ، قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا
وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ، وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ
، أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا
وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و از کتاب عُدَّة الدّاعی از پیغمبر اکرم (ص) منقولست که هرکس از اوّل سورهٔ بقره تا المفلحون و آیة الکرسی را تا واللّٰه سمیعٌ علیمٌ و سه آیه از آخر سورهٔ بقره را بخواند، در خود، و در مال خود، چیز ناخوش آیند نمی بیند که مکروه او باشد، و شیطان با او نزدیک نشود و قرآن را فراموش نکند .

و از کتاب توکل منقولست که هرکس از هوام (گزنده مانند عقرب و غیره) بترسد . هر صبح و شام بخواند وَمَا لَنَا أَنْ لَا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

واز کتاب نزهة الادباء منقولست که کسیکه از سگ گزنده بترسد
بخواند یا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا
مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا
بِسُلْطَانٍ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا
وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا.

واز کتاب خواص القرآن از علی علیه السلام منقولست کسیکه از غرق
شدن وسوختن بترسد پس باید بخواند اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِيْ
نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ
حَقَّ قَدْرِهٖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ
مَطْوِيّٰتٌ بِيَمِيْنِهٖ سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ.

مرکب هرکس راه وار نبود واز چموشی آن بترسد پس بخواند
بگوش راست آن حیوان وَلَهٗ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ.

واز حضرت کاظم علیه السلام نقلشده کسیکه از اهل یقین باشد
و بیک آیه از آیات قرآن طلب کفایت کند در مهمات خود، همان
یک آیه آن صاحب یقین را از شرق تا غرب کافی و بس است.

فصل سی وچهارم در استخارات

(بدانکه) شیخ مفید علیه الرحمة والرضوان در رساله الغریبه خود ذکر کرده است که سزاوار نیست انسان را در چیزی که خدای تعالی آن را نهی کرده استخاره کند وهمچنین در اداء واجبی از واجبات استخاره جایز نیست بلکه استخاره در میان دو امر مباح جایز است. مانند اینکه بین جهاد و حج سنت طلب خیر کند از خدا تعالی که کدام یک را بجای آورد ویا استخاره کند برای زیارت مشهد نه بسفر دیگر یا استخاره کند برای پیوند دادن وبجا آوردن صله بین این برادر یا آن یکی وصورت استخارات زیاد یکی از آنها استخاره ذات الرقاع است که اختیار چند پاره رقعه است وازحضرت صادق علیه السلام نقلست که استخاره کننده بنویسد در ۳ قطعه کاغذ بعد از بسم الله الرحمن الرحیم خِیَرَةٌ مِنَ اللهِ العَزِیزِ الحَکِیمِ لفلان بن الفلانة اِفعَلهُ ودر سر رقعه دیگر بهمین ترتیب بنویسد وبجای افعله لا تفعله بنویسد وبعد، شش رقعه مذکور را بگذارد زیر مُصلّا (نمازگاه) خود ودو رکعت نماز بخواند

پس وقتیکه سلام نماز دادی سجده کن و صد بار بگو اَسْتَخِیرُ اللهَ بِرَحْمَتِهِ خِیَرَةً فِی عَافِیَةٍ بعد از آن بنشین وبگو اَللّٰهُمَّ خِرْ لِی وَاخْتَرْ لِی فِی جَمِیعِ اُمُورِی کُلِّهَا فِی یُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِیَةٍ بعد رقعه‌ها را بهم بزن ویکی یکی بیرون بیاور وباز کن وبخوان اگر ۳ رقعه پی در پی افضل آمد آن کار را بکن واگر سه رقعه پی در پی لاتفعل آمد کار مورد نظر را نکن واگر درهم ومختلف آمد پنج رقعه بیرون بیاور و باکثر آنها عمل بکن

دیگر از استخاره‌ها از ائمه علیهم السلام منقولست که استخاره کننده حاجت خود را نیت کند و دو قطعه کاغذ بگیرد در یکی بسم الله و در دیگری نعم بنویسد و آنها را در دو گلوله گل بگذارد و در زیر دامن خود قرار دهد و بعد دو رکعت نماز بخواند و بعد از گزاردن نماز بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اُشَاوِرُكَ فِی اَمْرِی هٰذَا وَاَنْتَ خَیْرُ مُشَاوِرٍ وَمُشِیرٍ فَاَشِرْ عَلَیَّ بِمَا فِیهِ صَلَاحٌ وَحُسْنُ عَاقِبَةٍ وبس یکی از آن نوشته‌ها بیرون بیاور اگر نعم درآمد بکن واگر بسم الله پس نیت خود را بکن

وطریق دیگر اینکه ابن فهد در «عده» خود ذکر کرده نیت وحاجت خود را با بعضی از دوستان - برادران خود اظهار بدارد واز خدای تعالی بخواهد که خیر وصلاح بزبان آنها جاری کند وپس آنچه از مشاوره نتیجه حاصل شد بآن عمل کند

وایضاً ابن فهد در «عده» گفته مصحف قرآن را باز کند وباول آنچه در صفحه راست نظر کند وعمل نماید

و دیگر از استخارات این استخاره است که علامه (ره) در مصباحش ذکر کرده و گفته که مروی از حضرت صاحب الامر علیه السلام است که سوره حمد را ده مرتبه بخوان و سه بار بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْتَخِیرُكَ لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْاُمُورِ وَاَسْتَشِیرُكَ لِحُسْنِ ظَنِّی بِكَ فِی الْمَاْمُولِ وَالْمَحْذُورِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا الْاَمْرُ کہ حاجت خود را نام میبری مِمَّا بَسَطْتَ بِالْبَرَكَةِ اَعْجَازَهُ وَبَوَادِیَهُ وَحَفَفْتَ بِالْكَرَامَةِ اَیَّامَهُ وَلَیَالِیَهُ فَخِرْ لِی اَللّٰهُمَّ فِیهِ خِیَرَةً یَرُدُّ شَمُوسَهُ ذَلُولًا وَتَقْعُصُ اَیَّامَهُ سُرُوراً اَللّٰهُمَّ اِمْضِ اَمْرِی فَاْتَمِرْ وَاِمْضِ نَهْیِی فَانْتَهِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْتَخِیرُكَ بِرَحْمَتِكَ خِیَرَةً فِی عَافِیَةٍ (اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ لِی فِی هٰذَا الْاَمْرِ مَصْلَحَةٌ وَلَكَ فِیهِ رِضًا فَاَظْهِرْ لِی بِالْفَرْدِ وَاِنْ كَانَ نَهْیًا فَاَظْهِرْ لِی بِعَدَدِ الزَّوْجِ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ نسخه) بعد از این دعا حاجت خود را در خاطر بگذران و یک قبضه از تسبیح را بگیر اگر عدد آنها فرد بود کار در نظر گرفته را انجام بده و اگر زوج بود ترک بکن.

خاتمه ابن طاوس (ره) در کتاب فتح الابواب خود نقل کرده که این دعاء از امام رضا (ع) و پدران گرامش روایت شده و هر که دعا کند بآن نمی بیند در

آخر کار خود مگر آنچه را دوست دارد و اختیار (اختیار کند) کرده است انشاء الله تعالی

و آن دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنَّ خِيَرَتَكَ تُنِيلُ الرَّغَائِبَ وَتُطِيبُ

الْمَكَاسِبَ وَتُغْنِمُ الْمَطَالِبَ وَتُهْتَدَى اِلَى اَحْمَدِ الْعَوَاقِبِ

وَتُقَى مِنْ مَحْذُورِ النَّوَائِبِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَخِيرُكَ فِيمَا عَقَدَ

عَلَيْهِ رَأْيِي وَقَادَنِي هَوَايَ وَاَسْاَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تُسَهِّلَ لِي فِي

ذٰلِكَ مَا تَعَسَّرَ وَاَنْ تُعَجِّلَ لِي مِنْ ذٰلِكَ مَا تَيَسَّرَ وَاَنْ تُعْطِيَنِي

يَا رَبِّ الظَّفَرَ فِيمَا اِسْتَخَرْتُكَ فِيهِ وَعَوَّنًا بِالْاُنْعَامِ فِيمَا

دَعَوْتُكَ وَاَنْ تَجْعَلَ يَا رَبِّ بُعْدَهُ قُرْبًا وَخَوْفَهُ اَمْنًا

وَمَحْذُورَهُ سِلْمًا اِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

اَللّٰهُمَّ اِنْ يَكُنِ الْاَمْرُ خَيْرًا لِي فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا وَاٰجِلِ الْاٰخِرَةِ

فَعَجِّلْهُ وَسَهِّلْهُ لِي وَاِنْ لَمْ يَكُنْ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَقَدِّرْ لِي

فِيهِ الْخَيْرَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل سی و پنجم در زیارات

در زیارت رسول خدا صلی الله علیه و آله میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَاَمِينَ اللّٰهِ عَلٰى وَحْيِهِ وَعَزَائِمَ اَمْرِهِ وَالْخَاتِمِ لِمَا

سَبَقَ وَالْفَائِزَ لِمَنِ اسْتَقْبَلَ وَالْمُهَيْمِنَ عَلَى ذٰلِكَ كُلِّهِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ السَّكِينَةِ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَدْفُونِ فِي الْمَدِينَةِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ
اَلسَّلَامُ عَلَى اَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ .

زیارت جامعه :

شیخ طوسی (ره) در مصباح المتهجدین خود از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده هرکس اراده کند که حضرت رسول (ص) و فاطمه (س) و ائمهٔ هدی (ع) را در شهر و محل خود زیارت کند پس باید در روز جمعه غسل کند و دو قطعه لباس نظیف بپوشد و به بیابانی برود و چهار رکعت و آنچه میسر است نماز گذارد و قتیکه سلام نماز داد روبقبله ایستاده بگوید :

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدُ الْكَبِيرُ
وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسِّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَالْاَوْلَادِ الْكِرَامِ
وَالْاُمَنَاءِ الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ اِنْقِطَاعًا اِلَيْكُمْ وَاِلَى اٰبَائِكُمْ
وَوَلَدِكُمُ الْخَلَفِ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِي لَكُمْ سِلْمٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ
مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ

اِنّی لِمَنِ القَآئِلِینَ بِفَضْلِکُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِکُمْ لَا اُنْکِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً
وَلَا اَدْعُوا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِی المُلْکِ وَالمَلَکُوتِ
یُسَبِّحُ اللّٰهَ بِاَسْمَآئِهِ جَمِیعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلٰی اَرْوَاحِکُمْ
وَاَجْسَادِکُمْ وَالسَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتِهِ

و در روایت دیگر این عمل را زیارت را بجای بیابان در پشت بام خانه خود انجام بده .

و از حضرت صادق علیه السلام منقولست هرگاه زیارت ابیعبدالله الحسین علیه السلام را اراده کردی ببام خانه خود برشو و براست وچپ خود التفات کن و سپس سرت را بسوی آسمان متوجه کن و بعد بطرف قبر مقدس حسین علیه السلام روکرده وبگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ چون چنین کردی برتو زوره نوشته میشود و زوره عبارت از زیارت حج وعمره است .

و بخوان در وداع ایشان که درود خدا بر آنان باد اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَئِمَّةَ الهُدٰی وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتِهِ اَسْتَوْدِعُکُمُ اللّٰهَ وَ اَقْرَءُ عَلَیْکُمُ السَّلَامَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَ دَلَلْتُمْ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِینَ وَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ

الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

فصل سی و ششم در دعاهای شهر رجب

مستحب است که در هر روز ماه رجب دعا کرده شود باینده عاء

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ
مَسْئَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ وَلِكُلِّ صَمْتٍ
مِنْكَ عِلْمٌ بَاطِنٌ مُحِيطٌ اَسْاَلُكَ بِمَوَاعِيدِكَ الصَّادِقَةِ
وَاَيَادِيكَ الْفَاضِلَةِ وَرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَسُلْطَانِكَ الْقَاهِرِ
وَمُلْكِكَ الدَّائِمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُهُ طَاعَةُ
الْمُطِيعِينَ وَلَا تَضُرُّهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنِي
مِنْ فَضْلِكَ وَاَعْطِنِي فِيمَا رَزَقْتَنِي الْعَافِيَةَ وَالْبَرَكَةَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس دعا کن آنچه از امام صادق(ع)
روایتشده اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ
مِنْكَ وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَ
اَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَاَنَا الْعَبْدُ

الذَّلِيلُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَامْنُنْ بِغِنَاكَ عَلٰى فَقْرِي وَبِحِلْمِكَ عَلٰى جَهْلِي وَبِقُوَّتِكَ عَلٰى ضَعْفِي يَا قَوِيُّ يَا عَزِيزُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَاكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

تتمّة صدوق (ره) در کتاب مجالس خود حدیثی طولانی در روزهٔ ماه رجب ذکر کرده و در آخر حدیث نقل کرده که برسول خدا (ص) عرض شد اگر کسی توانائی نداشت روزه بگیرد و به ثوابهای موصوف برسد چکار میتواند بکند؟ پیامبر صلی الله علیه وآله فرمود تصدق کند هر روز به نانی. گفته شد اگر قدرت اینکار را نیز نداشت چه کند؟ فرمود هر روز صد بار این تسبیح را بگوید: سُبْحَانَ اللّٰهِ الْجَلِيلِ. سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْاَعَزِّ الْاَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ اَهْلٌ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ

فصل سی و هفتم در دعاهای ماه شعبان

محمد بن یحیی العطار از احمد بن محمد السیاری از عباس بن مجاهد از پدر خود روایت میکند که

علی بن الحسین علیهما السلام در زوال هر روز از روزهای شعبان این دعا را میخواند: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلٰٓائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ فِی اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ يَاْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا اَلْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَاَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَلْكَهْفِ الْحَصِينِ وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَمَلْجَاءِ الْهَارِبِينَ وَمَنْجَاءِ الْخَائِفِينَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَكُونُ لَهُمْ رِضًا وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَدَآءً وَقَضَآءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْاَخْيَارِ الَّذِينَ اَوْجَبْتَ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوِلَايَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِی بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِی بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِی مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَیَّ مِنْ عَدْلِكَ وَاَحْيَيْتَنِی تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ

رُسُلِكَ شَعْبَانُ الَّذِي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ
الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يُدَأْبُ فِي صِيَامِهِ
وَقِيَامِهِ بِخُوعًا لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ حِمَامِهِ
اَللّٰهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الِاسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ
اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَفَّعًا وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مُرْتَفِعًا مَهْيَعًا
وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعًا حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ
ذُنُوبِي مُغْضِيًا غَافِيًا قَدْ أَوْجَبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَأَنْزَلْتَنِي
دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْيَارِ

و از حضرت صادق علیه السلام منقولست کسیکه بگوید در هر روز از روزهای ماه شعبان
أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ الرَّحْمٰنَ الرَّحِيمَ وَ
أَتُوبُ إِلَيْهِ بنویسد او را خدا یتعالی در افق اعلی مبین و او ایستاده باشد
بین دو دست عرش در صحرائی که در آن نهرها جاری و قدحهائی که بعدد ستارگان آنست
تتمة شب نیمهٔ شعبان بعد از لیلة القدر از برترین شبهاست
و در این شب توبهٔ که قائم علیه السلام ولادت یافته مستجاب است در این شب دعا کند
و بگوید إِلٰهِي تَعَرَّضَ لَكَ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ فِيهِ الْقَاصِدُونَ
وَأَمَّلَ مَا لَدَيْكَ الرَّاغِبُونَ وَلَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَ

جوائزَ وَعَطايا وَمَواهِبَ تَمُنُّ بِها عَلىٰ مَنْ تَشاءُ مِنْ
عِبادِكَ وَتَمْنَعُها مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنايَةُ مِنْكَ وَهٰا اَنَا
ذا عَبْدُكَ الْفَقيرُ اِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَاِنْ
كُنْتَ يا مَوْلاىَ تَفَضَّلْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ وَعُدْتَ عَلَيْهِ بِعائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلىٰ
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ الْخَيِّرينَ الْفاضِلينَ
وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلىٰ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَاٰلِهِ الطّاهِرينَ وَصَحْبِهِ الْمُنْتَجَبينَ
وَسَلَّمَ تَسْليمًا اِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني
فَاسْتَجِبْ لي كُلَّما وَعَدْتَني اِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْميعادَ

واز امام جعفر صادق ؑ مرویست کیکه تسبیح کند خدایتعالی را در
شب نیمهٔ شعبان صد مرتبه و حمد کند صد مرتبه و تهلیل کند
صد مرتبه میآمرزد گناهان گذشتهٔ او را و حاجات دنیا و آخرتش را بوی آورد
واجابت میکند از او التماس هایش و حوائج بدون در خواستش را .

فصل هفتم و هشتم در دعاهای ماه رمضان

دعا کن در روزهای ماه رمضان به دعائی که از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُكَ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ فِی الْاَمْرِ الْحَكِیمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا یُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِكَ الْحَرَامِ وَ اَنْ تُطِیلَ عُمْرِی وَ تُوَسِّعَ فِی رِزْقِی وَ اَنْ تَجْعَلَنِی مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِینِكَ وَ لَا تَسْتَبْدِلْ بِی غَیْرِی.

و میگوئی در هر شب از دهه اخر ماه بعد از فرایض و نوافل انچه از حضرت صادق (ع) نیز مرویست که اَللّٰهُمَّ اَدِّ عَنَّا حَقَّ مَا مَضَی مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ اغْفِرْ لَنَا تَقْصِیرَنَا فِیهِ وَ تَسَلَّمْهُ مِنَّا مَقْبُولًا وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِاسْرَافِنَا عَلَی اَنْفُسِنَا وَ اجْعَلْنَا مِنَ الْمَرْحُومِینَ وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَحْرُومِینَ وکسیکه بگوید این مضامین را خدای تعالی میداند او آنمقدار کسب گناه که در گذشته ماه رمضان کرده میداند او را باقی روزهای ماه

و مرویست از کتاب روضة العابدین کرخی از حضرت صادق علیه السلام

که در شبها و روزهای ماه رمضان چنین دعا میکردند اَللّٰهُمَّ
مِنْكَ اَطْلُبُ حاجَتِي وَمَنْ طَلَبَ حاجَتَهُ اِلىٰ اَحَدٍ مِنَ
النّاسِ فَاِنّي لا اَطْلُبُ حاجَتي اِلّا مِنْكَ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ
لَكَ وَاَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ وَرِضْوانِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ
بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ لي في عامي هٰذا اِلىٰ بَيْتِكَ الْحَرامِ سَبيلاً حَجَّةً مَبْرُورَةً
مَقْبُولَةً زاكِيَةً خالِصَةً لَكَ تُقَرِّبُ بِها عَيْنِي وَتَرْفَعُ بِها
دَرَجَتي وَتَرْزُقُني اَنْ اَغُضَّ بِها بَصَري وَاَنْ اَحْفَظَ بِها فَرْجي
وَاَنْ اَكُفَّ بِها عَنْ جَميعِ مَحارِمِكَ حَتّىٰ لا يَكُونَ عِنْدي شَيْءٌ
اٰثَرَ مِنْ طاعَتِكَ وَخَشْيَتِكَ وَالْعَمَلَ بِما اَحْبَبْتَ وَالتَّرْكَ
لِما كَرِهْتَ وَنَهَيْتَنا عَنْهُ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ في يُسْرٍ مِنْكَ وَعافِيَةٍ
وَاَوْزِعْني (وارزقني) شُكْرَ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ
وَفاتي قَتْلاً في سَبيلِكَ تَحْتَ رايَةِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ مَعَ وَلِيِّكَ
صَلَواتُكَ عَلَيْهِما وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَقْتُلَ اَعْدائَكَ وَاَعْداءَ
رَسُولِكَ وَاَنْ تُكْرِمَني بِهَوانِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلا
تُهِنّي بِكَرامَةِ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لي مَعَ
الرَّسُولِ سَبيلاً حَسْبِيَ اللّٰهُ ما شاءَ اللّٰهُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ سَيِّدِنا

مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ .

و در کتاب حدقة الناظر آورده هرکس در هر روز ماه رمضان این دعا را بکند گناه چهل ساله اش آمرزیده میشود : اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هٰذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ (یارحمن یاعلام)

خاتمة در کتاب بلد الامین از علی علیه السلام روایت کرده که در افطار میفرمود بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْنَا وَعَلَى رِزْقِكَ اَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ .

از حضرت صادق علیه السلام مرویست کیکه سورهٔ قدر را در وقت افطار کردن و سحر خود بخواند همانند بجون غلطیدهٔ خود باشد در راه خدا در فاصلهٔ این دو وقت .

در کتاب شریعت التمسک از پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله نقل کرده که هرکس در هنگام افطار دعا کند یَا عَظِيمُ یَا عَظِيمُ یَا عَظِيمُ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ اِلَّا اَنْتَ یَا عَظِيمُ . از گناهان خود خارج میشود مانند

روزیکه تازه بدنیا آمده است . ومنقولست از کتاب فردوس که هرکه در عید
(فطر) ده مرتبه بگوید : يَا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِيَّةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ
بِالْعَطِيَّةِ يَا صَاحِبَ الْمَوَاهِبِ السَّنِيَّةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ خَيْرِ الْوَرَى سَجِيَّةً وَاغْفِرْ لَنَا يَا ذَا الْعُلَى فِي هٰذِهِ
الْعَشِيَّةِ خدایتعالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد و برابراین، از بدیها وگناه
ازاد محوکند و معادل حسنات ، درجاتش را بلند گرداند و در روز قیامت
در قبهٔ ابراهیم علیه السلام همنشین آن حضرت است .

فصل سی و نهم در اسماء حُسنی وخواص آنها

که ازکتاب جواهر نقل کرده‌ام تحقیق که خدای تعالی را نود و نه نامست که
هرکه دعا کند بآنها دعایش مستجاب میشود وکسیکه آنهارا احصاء کند داخل
بهشت میگردد واینست آن نامهای مبارک :
هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ الْغَفَّارُ الْقَهَّارُ الْوَهَّابُ الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْخَافِضُ الرَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

اَلْحَاكِمُ الْعَدْلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْغَفُورُ الشَّكُورُ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْحَفِيظُ الْمُقِيتُ الْغِيثُ الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ الرَّقِيبُ
الْمُجِيبُ الْوَاسِعُ الْحَكِيمُ الْوَدُودُ الْمَجِيدُ الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ
الْحَقُّ الْوَكِيلُ الْقَوِيُّ الْمَتِينُ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ الْمُحْصِيُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ
الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْوَاجِدُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ
الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ الْمُقَدِّمُ الْمُؤَخِّرُ الْاَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ
الْبَاطِنُ الْوَالِي الْمُتَعَالِي الْبَرُّ التَّوَّابُ الْمُنْتَقِمُ الْعَفُوُّ الرَّؤُفُ
مَالِكُ الْمُلْكِ ذُوالْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ الْمُقْسِطُ الْجَامِعُ الْغَنِيُّ الْمُغْنِي
الْمُعْطِي الْمَانِعُ الضَّارُّ النَّافِعُ النُّورُ الْهَادِي الْبَدِيعُ الْبَاقِي
الْوَارِثُ الرَّشِيدُ الصَّبُورُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَد .

واز کتاب عُدة الداعی : نقل میشود که سزاوار است بر دعا کننده قبل از
خدا تعالی را بمجد و عظمت ثنا و گفت و بزرگواری یاد نمود از اسماء حسنی
متذکر باشد آن اسامی را که با مطلوبش موافق و مناسب است
مثلاً اگر مطلوبش رزق است، متذکر اسامی الرزاق والوهاب
الجواد والغنی والمنعم والمفضل والمعطی والکریم والواسع و مستجب

الأسباب ورازق من يشاء بغير حساب ومشبه این اسامی

واگر مطلوبش مغفرت وتوبه است ذکر کند در دعای خود اسمهای

التواب والرحمن والرحیم والرؤف والعطوف والمحسن والمجمل

والغفور والغفار والستار. وو

واگر مطلوبش انتقام از دشمن است ذکر کند اسامی العزیز والجبار

والقهار والمنتقم والبطاش (بطش) وذوالبطش الشدید

ومدوح الجبابرة وقاصم المردة والطالب والغالب والمدرك

والمهلك وبراین قیاس.

وهرگاه مطلوبش علم است یاد کند اسامی العالم والمعز والرافع

والفتاح والهادی والرشید ومشبه این اسامی.

واز کتاب مقصد الاسنی منقولست اگر بر سلطان دیا شهری وارد شدی که می ترسی از آنها

(برای رفع خوف) مناسب نام آنها از اسامی حسنی انتخاب میکنی واگر حروف مکرر داشت باشد

حذف نموده وباقیمانده را بحساب جمل کبیر حساب میکنی پس اگر بعدد برسد ذکر میکنی از اسماء

بقدر آن مثالش اینکه هرگاه از کسی بترسی که نامش مثلاً احمد است مناسب الفاظ احمد

بترتیب الله یا احد حلیم وحکیم مؤمن ومهیمن ودائم است ولفظ احمد عدد

حروفش پنجاه وسه است پس این اسامی احد وحکیم ومهیمن ودائم را مکرر کن پنجاه بار (که عزیمت است)

وبخط شیخ زاهد شهید قدّس الله سرّهٗ دیدم که این اسماء حُسنی
حجابند از هر بدی واز جهت اطاعت ومحبت وبندن بانها وباطل
کردن سحر وجلب روزی نافعست انشاءالله تعالیٰ

فصل چهلم در آداب دعاکننده

وآداب دعاکننده بسیارست ولکن ذکر می کنیم ما بعضی از آنها را که از
کتاب الشدّه خلاصه کرده ایم . اوّل ، آنچه مقدّم بر دعا میباشد طهارات
و بوئیدن عطرها وبمسجد رفتن وصدقه دادن و روبقبله بودن و بخدا
خوش گمان بودن در اجابت فوری خواسته ها و روآوردن بخدا بتمام قلب و دل
و چیزهای حرام طلب نکردن و پاک نگهداشتن شکم از حرام به روزه گرفتن
و تازه کردن توبه وبازگشت بخدا تعالیٰ .

دوم آنچه مقارن با دعائیباشد عبارتست از ترک شتاب در دعاء
واصرار کردن در دعا وعموم کردن آن ونام بردن از خواسته ها و
خاکساری وگریه وزاری کردن وخود را بگریه واداشتن و برادران دینی را در
دعا مقدّم داشتن و بگناه اعتراف کردن و دستها را بدعا
بلند کردن ودعاء کردن بآنچه متضمن اسم اعظم است (وشرح اسم اعظم در باب

۴۴ این کتاب گذشت) وستایش خدای تعالی وآسان ترین مدح ها
خواندن قل هو الله احد وتلاوت اسماء حسنی وگفتن یا مَنْ هُوَ
اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِیدِ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرءِ وَ قَلْبِهِ
یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلیٰ یا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ
سوم آنچه بعد از دعاء است عود کردن دعاء میباشد با اجابت
و بی اجابت رکه بهرحال نیایش وخواستن وخواسته ها تمام شدنی نیستند)
وختم کردن دعا بصلوات بر محمد وآل محمد وگفتن ماشاء الله لا قوة
اِلا بالله وگفتن یا اَللهُ الْمانِعُ بِقُدْرَتِهِ خَلْقَهُ تا آخر دعا که در فصل
بیست ونهم گذشت ومسح کردن صورت وسینه خود با دست .
چهارم سبب اجابت دعا واین سبب اجابت، گاهی راجع میشود بوقت
مانند روز جمعه وشب جمعه وهرگاه نصف قرص آفتاب از روز جمعه غایب شود
وایام ماه رمضان مخصوصا لیالی قدر وروز آن و لیالی عرفه ومبعث وغدیر
وفطر وعید اضحی وایام آن وشبهای احیاء چهارگانه : شب غره ماه رجب
شب نیمه شعبان ودو شب عید فطر وقربان و روز مولد ونصف ماه
رجب و ماههای حرام که ذوالقعده وذوالحجه ومحرم ورجب میباشد
وموقع غروب آفتاب هر روز وهنگام وزیدن بادها و ریزش باران

وهنگام طلوع فجر تا طلوع آفتاب وهنگام قرائت سوره سجده ده مرتبه
تا طلوع آفتاب روز جمعه و هنگام قرائت سورهٔ قدر پانزده بار
در یک سوم آخر شب جمعه وهنگام اذان وهنگام قرائت قرآن (که
تمام اینها زمان بهدف رسیدن دعا می باشد) .
وگاهی اجابت دعا راجع بمکان است مانند مسجد حرام وکعبه
و عرفه و مزدلفه و حایر .
وگاهی اجابت بفعل راجع است مانند تعقیب نمازها ودر سجده ها
و بعد از مغرب و دعا کردن حاجیان ملاقات کنندهٔ و استقبال
کنندهٔ خود را و سائل ، معطی خود را و مریض عیادت کننده اش را
پنجم حالات دعا کننده است پس دعای روزه دار رد نمیشود و
هم چنین دعای مریض و جهاد کننده و حج و عمره گذارنده و دعای کسی که
نماز گذارد و چیزی از امور دنیا بخاطرش نگذرد که چنین مصلی
چیزی از خدا تعالی مسئلت نمیکند مگر که مسئولش را خداوند عطا میکند
و دعای کسیکه موی بدنش برخیزد (از اضطراب والتهاب وخوف)
وچشمانش از اشک پر شود وکسیکه تطهیر کرده ونشسته منتظر نماز است
وکسیکه ستش انگشتر فیروزه عقیق باشد واجتماع نمودن چهار نفر در دعاء مگر اینکه با اجانب متفرق

شرح دعای ام الصبیان از خواص

در روایتست از حضرت رسول ﷺ که حضرت سلیمان بن داود ع وقتی بصحرا میرفت در کوهها و بیابانها میرسید شخصهای ادیبند هیبت لرزه براندام مبارکش افتاد و خوف بر او غلبه کرد و اهمه غمود که بجانب او نگاه کنند دید چشمانش مانند برق میدرخشد و موهایش ریخته بر خضرت سلیمان فرمود تو کیستی و نام تو چیست عرض کرد یا نبی الله مرا نام ام الصبیان است دختر ابلیس لعین و کار من اینستکه نزد زنان حامله روم و شکم خود را باینها نشان دهم پس از برهای خود را بشکم ایشان بمالم فرزند در شکم او خوشود و منزل من در سر راهها و خرابها باشد خواب میترسانم که نتوانند حرکتی بنمایند ایشان را بخشکانم و چند چیز دیگر نیز از من برمیاید که زن و مرد را بدیوانگی اندازم پس خضرت فرمود او را اگر گرفتند گفت مرا نکشید که من دوازده نام دارم که هرکه با خود دارد اذیت نبیند

هذا دعاء ام الصبیان

بسم الله الرحمن الرحیم

جلیوس جلیوس مرادن شاهون جنون طویس هود نافرزنا فردنا اشیهون افهون وهذا کتاب من الله العلی العظیم عزمت علیکم ارواح الجنیة من الجن والانس وکل بنا وغواص من فی الارض وصاحب هذا الدعا الاول والتوابع والغلمان وام الصبیان وجمیع حشرات الارض واعوذ بک من شر الجن والانس وبحق خاتم امیر المؤمنین ۴ لا الله الا الله ۴ هو سلام قولا من رب رحیم ۴ هو من سلام علی الیاسین

دعای چشم زخم

وان یکاد الذین کفروا لیزلقونک بابصارهم لما سمعوا الذکر ویقولون انه لمجنون وما هو الا ذکر للعالمین رب انی مغلوب فانتصر انا فتحنا لک فتحا مبینا سلام هی حتی مطلع الفجر سلام علیکم طبتم فادخلوها خالدین

بسم الله الرحمن الرحیم هذا کتاب من الله قال الله تعالی فالله خیر حافظا وهو ارحم الراحمین لا بلیلة ولا فی نهار ولا فی سفر ولا فی حضر عزمت علیکم بحق قل اعوذ برب الناس ملک الناس الله الناس من شر الوسواس الخناس الذی یوسوس فی صدور الناس من الجنة والناس

قُلْ	اَعُوْذُ	حَافِظًا	خَفِيًّا خَلْفًا	اَدْرِكْ	الرَّاحِمِيْنَ
فَاللّٰهُ	خَيْرٌ	مِنْ شَرِّ	مَا خَلَقَ	بِرَبِّ	الْفَلَقِ
اِذَا وَقَبَ	حَاسِدٍ	غَاسِقٍ	مِنْ شَرِّ	فِي الْعُقَدِ	وَمِنْ شَرِّ
النَّفّٰثٰتِ	فِي الْعُقَدِ	يَا عَلِيُّ	بْنِ	اَبِيْطَالِبٍ	اَدْرِكْنِيْ

وَاِلَيْ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ اَنْتُمْ مِنَ الْاَرْوَاحِ
الْخَبِيْثَةِ وَالْجِنِّيَّةِ فَعُدْتُ بِكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمَا
شُوَاظٌ مِنْ نَّارٍ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ
فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ بِاِنْ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ
بِحَقِّ هٰذِهِ الْعَزِيْمَةِ يَا قَوْمُ اَجِيْبُوْنِيْ يَغْفِرِ
اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ

اِلٰى اَجَلٍ	وَيَوْ	مٍ	مَوْ	عُوْدٍ
بِسْمِ اللّٰهِ	مِنْ شَرِّ	النَّاسِ	قُلْ	اَعُوْذُ
الرَّحْمٰنِ	بِرَبِّ	مِنْ شَرِّ	الْوَ	سْوَاسِ
الرَّحِيْمِ	الْخَنَّاسِ	الَّذِيْ	يُوَسْوِسُ	فِيْ
صُدُوْرِ	مِنَ	الْجِنَّةِ	وَالنَّا	سِ

مَعَ هٰؤُلَاۤءِ اٰدَمَ وَاُمِّ الصِّبْيَانِ عَلَيْكُمْ
فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِيْنَ وَجَعَلْنَا
مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
وَاَنْتُمْ مِنَ الْاَرْوَاحِ الْمُسْلِمِيْنَ وَاِنِّيْ
عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ كَعَزِيْمَةِ سُلَيْمٰنَ بْنِ دَاوٗدَ

وَمِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالشَّيَاطِيْنِ وَكُلِّ
بَنَّاۤءٍ وَّغَوَّاصٍ وَّاٰخَرِيْنَ بِالْغَلَيَانِ
وَاُمِّ الصِّبْيَانِ بِحَقِّ اٰيَاتِ الْمُبٰرَكَةِ
الْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ فَاللّٰهُ خَيْرٌ
حَافِظًا وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ يَا رَحْمٰنُ
يَا رَحِيْمُ

حِرْزُ اَبِيْ دُجَانَةَ كَبِيْرٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ وَهٰذَا كِتَابٌ مِّنْ
مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
سَلَّمَ الْعَرَبِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ
الْاَبْطَحِيِّ التِّهَامِيِّ صَاحِبِ التَّاجِ وَ
الْبُرَاقِ وَالْمِعْرَاجِ وَصَاحِبِ الْقَضِيْبِ وَ
النَّاقَةِ وَالْكَوْثَرِ وَصَاحِبِ الشَّفَاعَةِ
وَالْمِنْبَرِ وَصَاحِبِ قُوْلُوْا لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
تُفْلِحُوْا وَالْاَطْرَاقِ وَالْاَمْنِ مِنْ طُرُقِ النَّا
رِ لَا يَطْرُقُ نَارَ الْخَيْرِ خَيْرًا اَمَّا بَعْدُ فَاِنَّ
النَّارَ لَكُمْ فِي الْحَقِّ فَاِنَّ بِكَ طَالِ
مُوْلِعًا اَوْ طَالِعًا مُسْطِلًا اَوْ مُوْذِيًا مُتَعَيِّنًا
مُعْتَصِمًا وَاِتْرُكُوْا حَمَلَةَ الْقُرْاٰنِ وَانْطَلِقُوْا
اِلٰى عَبَدَةِ الْاَوْثَانِ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ
عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ يُرْسَلُ
عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَّنُحَاسٌ فَلَا
تَنْتَصِرَانِ اَللّٰهُمَّ احْفَظْ يَا رَبِّ مِنْ

خلق عليهم كتابي هذا بالاسم الذي
هو مكتوب على سرادق العرش على
انه لا اله الا الله غالب كل شيء لا
يغلبه شيء ولا ينحو عنه حاد و
اعيذه بالحي الذي لا يموت وبالقوام
الذي لا ينضام واعوذ بالاسم الذي
هو مكتوب في القرآن وفي التوراة وفي
الزبور واعوذ بالاسم الذي مشى
به الخضر الى الماء وبالاسم الذي
انطق به عيسى في المهد وكان صبيا و
بالاسم الذي نجى بها ابرهيم في نار نمرود
وابن كنعان وبالاسم الذي نجى يونس
من الظلمة وبالاسم الذي فلق به البحر
لموسى وبني اسرائيل وكان كل فرق كالطود
العظيم واعيذ من يعمل السوء
ويعمل الخطايا من ذكر او انثى من كل
عقد شر مكرهم وكيدهم وملاحمهم
وتركوا غنمهم وجر اجنادهم ومن
شر الجن والانس والشياطين والنواح
واعيذها صاحب كتابي هذا من شر
الشياطين والعفاريت ومن شر ما
يسكن الهواء ومن شر ما يكون في
البحار ومن شر من في الظلمات ومن
في النور ومن في الارض ومن شر
من في العيون ومن شر ما يكون من
الدواب والمواشي ومن شرها في
صدور الناس من الجنة والناس و
من شر ما يسرق السمع والبصر واعيذ

صاحب كتابي هذا من النظرة واللحة
ومن شر غول وغولة وساحر و
ساحرة وساكن ومساكنة وتابع و

تابعة ومن شر ابائهم وابنائهم
ومن شر الداخل والخارج ومن
شر كل طاغ وباغ وعاد ومن
شر عادة ومن شر الهواء ومن شر
يعمل في الصدور ومن شر الجبال
والبحار ومن شر ما يكون من الحيوانات
والمواشي والوحوش ومن شر ما يوسوس
في صدور الناس من الجنة والناس
اجمعين واعيذها استعيذ ادم
ابو البشر وشعيب وادريس ونوح و
ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب و
الاسباط وموسى وعيسى وايوب و
يونس وهرون وسليمان بن داود و
زكريا ويحيى وشعيب وهود والياس
واليسع وذا الكفل وداود وادريس
وعزير وحضرت محمد ﷺ وكل ملك
مقرب ونبي مرسل الا ما تحتهم
وعروتم لا اله الا الله صاحب
كتابي هذا في حفظي وفي كنفي
الله ولي الله وحارك وحالك و
ما شاء الله كان وما لم يشاء لم
يكن ان الله على كل شيء قدير واحصى
كل شيء عددا بما لديه خبرا ان الله
وملئكته يصلون على النبي يا ايها
الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما
ختم هذا الكتاب بخاتم نبي الله و
ختم به اقطار السموات والارض
وبخاتم المنيع وبخاتم سليمان بن داود و
وبخاتم محمد بن عبد الله صلى الله عليه و
اله ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم